

پۆمان

بازنە ئاويپه كان

ئەديب نادر

۲۰۲۲

حکومەتی هەرێمی کوردستان
وێزارەتی پۆشنیبری و لاوان
بەرپۆڵەبەراییەتی گشتی راگەیاندن و چاپ و بلاوکردنەوه

بەرپۆڵەبەراییەتی هەولێر

راگەیاندن و چاپ و بلاوکردنەوه

سەرپەرشتیاری گشتی سیروان عوسمان

ناوی کتیب	: بازنە ئاویسەکان
بابەت	: پۆمان
نوسەر	: ئەدیب نادر
پیتچنین و هەلەچن	: نوسەر
نەخشەسازی ناوەرۆک و بەرگ	: شاخەوان جەعفەر
تیراژ	: ۵۰۰ دانە
چاپ	: چاپی یە کەم - چاپخانە ی پۆشنیبری - هەولێر / ۲۰۲۲
نرخ	: ۴۰۰۰ دینار

لە بەرپۆڵەبەراییەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان/ هەرێمی کوردستان
ژمارە ی سپاردن، (۱۹۲) ی سالی (۲۰۲۲) ی پێدراوه

ئەم ھەولە خاکییەم بە نەوہکەى خۆم ، نەوہى ھەشتاکانى
سەدەى رابردوو پيشکەشە

ژيانم لە بازنە گەورە وگەرەترەکاندا بەسەر دەبەم
بە پرووی شتەکاندا ئاوہلآ دەبیتەوہ
پەنگە نەتوانم دوایین بازنە تەواو بکەم
بەلام دەمەویت بەو تەقەللایە ھەلبستم.....پاینەر ماریا
پیلکە «کتیبی نزاکان»

سه رنجيكي پيويست

ئهم بهرهمه ههروهكو به ميژووي نووسينيدا دياره له نيواني سالاني (١٩٨٦-١٩٩١)، واته ئه و سالانه له كوئايي كتيبي يه كه م و دوهمدا ئاماژه يان پيدراوه. به لام له بهر ئه وه ي بابه تي ئه و سالانه ي ئهم دهقه به سهريان دهكاته وه، له ئه ده به كه ماندا، تاراده يه كي زور هه ر به پاكيزه يي ماوه ته وه و ئاوري تيروته سه لي لئ نه دراوه ته وه، بويه به پيويستم زاني بو ئه وه ي به پيتر بيت و له گه ل ئيستايشدا بگونجيت به پي توانا زياد و كه مييه كانى چاره سه ر بكه م و به پي پيويستيش ئيش له ئاستى زمانه كه يدا بكه م ، چونكه من له و قه ناعه ته دام تيكست هه ميشه بو ئه مرؤ و داهاتوو دهنوسريت و نابي به بيانوي ئه وه ي له و سالانه دا نووسراوه ئيدي پيرؤزي رابردوي پي به خشري و پاريزگاري له هه موو شتيكي بكريت و هه ر وه كو خوي به يلرئيه وه. ئه مه يش بيگومان ته نها و ته نها له پيناوي به ركه مالييه كي گشتگيرتر ئه نجام دراوه تاكو شايسته ييه كي باشترى پي بريت و بو خويندنه وه يه كي سه رده ميانه پر به پيست بيت.

خه ونيك ده بيني، وه كو سرووشيك په يامداره، به ژياني خوي په يامي ئه و سرووشه ليك ده داته وه..

دەروازەیهکی بچووک

ترسنۆک بوو، خۆیشی نەیدەزانی ئەو ترسە لە چیهووە سەرچاوەی دەگرت. هەندێجار دەگەیشتە ئەو قەناعەتە ی نزیکبوونەو هەیهکی بێراده لە کتیب شەقل بەم ترسە دەبەخشیت و قەلبەزەئاسا هەلیدەقوولین، چوون ئەو چیژە ی لە خۆیندەووە و دەستەبەرکردنی زانینەووە بە دەستی دەهینا هۆشداریی ئەو هەیان دەدای شتیکی ئەوتۆ نە کات لە سۆنگەیهووە لێی بێبەریی بیت. هەندێجار تریش دەیوت: باشە خو من لە کلووری دنیا شدا هیچ شتیکی شکانابەم، ئە ی ئیتر بۆچی بەردەوام لەم هەستەووە دەگەوزم؟ بەلام کە فەرهادی خالە حەسو ی گە یاندییە گە راجە کە ی شار و لە ناو پاسە کە دا دێرۆنگ و نیگەران دانیشت، سەربازگە دوورە کە ی وینا کردەووە، ئەو سەربازگە یە ی دوای قسەکانی جاسمی موهەندیس زانی لە گەل سەربازەکانی تردا بۆ چ سەرنویشتیکی ئامادەیان دەکەن. قسە کە ی جاسم، لە ناو پاسە کپ و خامۆشە هیشتا بی نە فەرە کە دا، دووبارە لە گوێیدا زینگیهووە: ئەوانە ی پار ئەم خولەیان تەواو کرد هەموویان بێسەرو شوین، کەسیان نە گەراونە تەووە، دەشلین، پەنگە راستیش بیت، هەموویان بوونە تە قەرەبرووت، تەنانەت کەسیان گۆریشیان بە نسیب نەبوو. ئیتر وەکو ئەو ی پووبۆتە پیاو بیت و یەکیک فەرمانی پێ بدات، بە هیووری لە پاسە کە هاتە خوارەووە، جانتا ئادیداسە بچکۆلانە کە ی هەلگرت و بەرەو گۆشە کە ی ئەوسەری گە راجە کە پۆیشت، لەو ی پاسی شاریکی تر راوہستا بوو، ئەو شارە ی لە دەقەری شاخەکانەووە نزیک بوو، بە ریکەوت نیگای کەوتە سەر ژمارە ی تابلۆکە ی، هەزار

و نۆسه د و هه شتا و....که ئه وهی بینیی، سه ری سوورما، چونکه ئه و ژماره یه له گه ل ئه و ساله ی تاییدا بوو یه کده هاته وه..ئیدی سه رکه وت و تاییدا لیوکرۆژته کانی ده ستیان پیکرد، چونکه ده یویست به سه ر مۆته که ی ترسیکا زال بیّت، که چی مۆته که ی ترسیکی تر سواری سنگی ببوو، ترسی ئه وه ی داخۆ ده گات، داخۆ ده رباز ده بی، یان له بازگه به دناوه که ی ده ره وه ی شار دایده گرن و تووشی په تپه تی و چه رمه سه ری ده بیّت؟ له لایه که وه، خۆشبه ختانه ده ربازبوو، به لام به بیئه وه ی ترس له ناخیدا به ته واوه تی بنجبر بیّت و گومان له وه بگه ریّت سیبه ری که لکه له ی بیّت، له لایه کی تریشه وه، له خۆشیی ئه و ده ربازبوونه کاتییه بو خۆی به خه یال پراکشا، ویستی بخه ویّت، به لکو هیچ نه بی له خه ونه که ییدا دوینی دووباره نه بیته وه. ئیتر له خۆشیی دووباره نه کردنه وه ی دوینی خه ویکی تابلیی قولل بردییه وه. که وته باوه شی خه ونیک، به خه ون نه ده چوو، پتر به بینینی فیلمیکی فه نتازیی ده چوو، یان به و بیرپرویشتنه نه ده چوو که ناخودئاگا هه لیده ریژی، به لکو به وه ی خودئاگا له و تووناوتوونانه یدا هه لیگرتوو که جاروبار ده کرینه وه و به شیکیان ده رده که ون و به ئاوات، یان به شتیک ده چن ته نها له خه ونه کاندایه دی، به لام به بیئه وه ی پیی بزانی له سه ر ئاستانه ی دریزترین خه ونی ژیانیدا پراوه ستابوو.

كتیبي یه كه م خه ون

دنیا ده بیته خه ونیک و خه ونه کیش ده بیته راستی..

نو فالیس

بەر له و هیدم داگرتنه سهیروسه مه رهیهی به فیلمیک دهچوو وهک له وهی تاسبردنه وهیهکی هاکهزایی بیت، بهر له و بیررپویشتنه رمۆکهی پتر به لافاویک دهچوو وهک له وهی ورپینهیهکی کاتیی بیت: ئهوی، ئهوی که محهشیت لیوانرپیزی کردبوو. له هاوار و هاشوهوش و هات و ههلاکانی و وهکو جارچییهک بیلتیر تی دهچریکاند و دهیوت دایه دایه

دهنگه کهشی پهیده رپهیی به ناوازهترین شیوه خوی نمایش دهکرد، سه ره تاتکییهکی زارولانهی له گهله تیهزریینیدا بهرقه رار دهکرد، راستیهی کان، تا ئه و کاته هه لگری جه وهه ری راسته قینهی خویان نه بوون، به لکو وهکو شیعیر شتیکی دیکه له ناخیاندا ده دره وشایه وه، شتیکی له راستییدا نه ده بوو له ناواخیاندا جیگا بو خوی چیبکات. بهر له و هیدم داگرتنه: ئاسمان میچیکی بیده ره تان و دووکه لاوی بوو، تا ئه اندازهیه کیش خنکینه ر و خهفه کهر خوی ده نواند. ته من وگاف له هه ریمه که دا بی وردبوونه وه و تیرامان، سایی بای گومرا گفه گفی دهات و ئاو ئاسایش ره وتکردنی به خورهیهکی یه کنه وا و بیزار کهر تیده په ری. ئه مه رهنگه له وی، که چی له وی کهی تردا، خه یال کردبوویه بازنه و کلاورپوژنهیهکی بیگهرد و له نیوان هه لکشانی شه پۆلی که لله شهقی زهوییه وه خوی به سه ر جوگرافیا که دا سه پاندبوو. هه رکه چاوی خه یالی تیده نه وری، گوره پانیکی نئه اندازهیی هورس ره یسینگی به دیده کرد، ههستی ئه وه ئالوودهی ده کرد هه میشه ئه سپه هه لباورده کهی ئه وه دهیدورپینیت، بیگومان ئه سپه کانی دیش پاش شکاندنی ریکورده کانی پیشووتر هه لده ترۆپین و گولجاری سه رفیرازبوونی هه رگیزیان به ره وینه وهی گومانه لنه گر ده به خشی.

ئەو گۆرەپانە، هەندێجار شیۆه‌ی پنه‌یی ده‌گرتەخۆ و چه‌شنی ساپیتە‌ی ئەو مەیکە‌ده‌ دانسقه‌یه‌ی ناوبه‌ناو له‌گه‌ڵ ئەییوبی کوێخا حیکمه‌تی هاورێیدا دالده‌ی ده‌دان و به‌دمه‌ستیی ته‌نیا‌یه‌که‌یان را‌ده‌مالیی، گه‌لیکی دڵ لێ‌ده‌چوو و ته‌نانه‌ت به‌گرانبه‌هاترین گه‌نجینه‌ی جیهانی‌شی له‌ قه‌له‌م ده‌دا. وه‌کو سه‌ره‌له‌به‌ری ئیواره‌ به‌ دووکه‌ڵ قانگدراوه‌کان، که‌ به‌ته‌نی به‌نیو دارستانی خۆبه‌دیکردندا ده‌که‌وته‌ دزه‌کردن، رکێف و قه‌مه‌ری بۆ راوچی زاره‌تره‌کی بیرکردنه‌وه‌ رایه‌لده‌کرد، نه‌با به‌دوای شکاری شتیکی ناچیزه‌ بکه‌وێت، ده‌ق وه‌کو ئەوه‌ی چاوله‌دووی نامه‌یه‌کی جادوویی بی‌ت، له‌ مه‌نگیی شته‌کانی هزر لاتهریکی بکات، نامه‌یه‌ک، کتومت به‌ پیش‌بینی قاوه‌خوینه‌ره‌وه‌کان بجیت، دنیا‌ی لێ‌ده‌کرد به‌ فینجانیک، پر هیمابوونه‌که‌ی ترس و بیمی ده‌کرد به‌ بی‌شکه‌یه‌کی شکاو بۆ دله‌که‌ی، دنیا‌یه‌کی بیره‌نگی ده‌بینی، قه‌ده‌ری ده‌بوو به‌ ژنیکی قسه‌ رمۆک، داده‌ما، تاس ده‌بیرده‌وه‌، له‌ناکاو چاوه‌کانی بوومه‌له‌رزه‌ تییانده‌که‌وت و که‌مه‌ندکیشی نیو ئەو چاره‌نوسه‌ تلیی قاوه‌یه‌ نادیاره‌یان ده‌کرد، سه‌روم‌ر گوێچکه‌ نیگه‌رانه‌کانی به‌ ده‌رب‌رینه‌ یه‌کنه‌واکان قانگده‌ران، هه‌ستی ده‌کرد له‌ داها‌توویه‌کی نزیکدا شتیکی سه‌یر پ‌ووده‌دات، شتیکی سه‌یر به‌ر‌پ‌وه‌یه‌، به‌لام بۆ؟ ئایا له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ سووچتیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی دنیا‌دا هه‌ناسه‌ی ده‌دا؟ نه‌یده‌زانی و نه‌یده‌توانی نه‌گه‌تیقانه‌ لێ‌برامبێنی، هه‌ندێجار پیی ده‌گوت: خاترجه‌مبه‌، رێگایه‌ک له‌به‌رده‌متدا ئاوه‌لاده‌بیته‌وه‌ و ئایینده‌ت ره‌ویکی تیده‌که‌وێت، ره‌نگه‌ گه‌شت بی‌ت، وه‌کو چۆن به‌و هی‌لان‌ه‌ په‌ره‌سه‌یله‌یه‌ قایل‌یت که‌ له‌نیو ئامی‌زی شی‌لمانه‌ ئاسۆیه‌که‌ی به‌ر هه‌یوانه‌که‌تاندا سه‌قامگیره‌، ناچار‌یت به‌مه‌یش قایل بی‌ت، دژواریه‌ سه‌پینراوه‌کان

نارهحه تيبه كي ئيجگارت دینه ری، ئەگەر گەشتن مەبەستت بیئت
 رۆحت دەکهیت بە دێبەر و نەترە ی تیدا دەوەشینیی، چونکە بەبی
 نەترە گەشتن مەحاله..ئیدی هەردەم چاوله ری سەروشویی شتیک
 بوو، کە نەیدەزانی چۆن وا بۆتە پالەوانی بی هاوشانی ئەندیشه و
 قوولبۆونەوهی غایله بیسەرۆبەرەکانی و نە لە خەون، نە لە
 شەونخوونیی، نە لە زیندەخەونەکانیدا لێی جودا نەدەبوو، تائەو
 رادەیهی زۆر جار لەو باوەرەدا بوو کە ئەودیوی هزر و بۆچوونەکانی
 پیکدەهینا، لەژێر ئەو ئاسمانە دژوار و ناحەزەدا، مەزەندەهی شتیکی
 دەکرد، شتیک شەمیرانی خوشکی بەمیشکیدا دەهات، دەیزانی، ئیستا
 حەتمەن دەلیت: وەکو جارێ نەما بوو، ببوو تەلیسمیک شیمانەهی
 شکاندنی دەدایە دواو. ئەگەرچی بەردەوام شەمیرانی دەکرد
 بەهاوبەشی بریارەکانی خۆی، بەلام هەمیشە مگیزی لەو بوو
 ئاوالی سەرنویشتی خۆی بیئت، تا قوتەنیا بە پەرتگاکانی گەنجیتیدا
 دانگەرپزە بکات. دەیزانی بۆچی واتیدەفکریت، بی شک ژۆرنالی راز
 و نیازەکانی بۆ ئەو پەردەپۆش نەبوون، ئەگەرچی شتەکان هیشتا لە
 فەزای ئاوەزیدا بالەفەرەیان بوو، هیشتایش دەیتوانی هەنووکەهی
 بخوینیتەوه و شوونی هەنگاوه هەلنەراوەکانیشی هەلبگریت، ئەو
 هەنگاوانەهی هەمیشە واتیدەفکریتی کە: رەنگە بەرگەهی قلیشان و
 فەلاقەهی ئەو ریگا سەخت و دژوارە بگرن کە دەیگەیهنیتە ئەودیو..
 ئەودیو کە دوورگەیه کە بە شاخ گەمارۆدراو و بە شەوارەهی
 تیشکی نایابی خستوو، تیشکی ئەو هەتاوێ هەمیشە لە
 خەونەکانیدا ئامادەبوو. بەلام ئیدی بەر لەو هیدمەیهی دوا جار بوو
 بەمیراتگری نووتەکییه حەتمییه کان، هەستی بەو دیوارە تۆکمە

و کۆنکریتییه هه لچنراوهی نیوه ندیان کرد، سه رسامییه که ی، به رجه سته بوونی نادیاریی ئه و، سوڤگومی ئه و دیو کاریگه ریه بیو و چانه کانیان کرد. ئه و، له وه به دگومان نه بوو که به دووی جیگه وار و که سمی پرینگاوهیدا ده گه ریته، به دووی به قاکه ی خۆیدا ده که ویتته سه نگوسوژ کردن، ده کری به بی یادداشت، پیوار بوونی شتیکی له متمانه به ده ریته، چونکه هه لکردنیشی به په نامه کییه کی بیهاوتا هه ژمار ده کرد و ببووئه ئاوه لاکه ره وه ی پریاسکه ی گریدرای راز و په نامه پانورامییه کان. وه کو بلیی حالی بوون فه نتازییه ک بیت لیی راده ما. وه کو هه موو جاریک، ئه وه هاته به رچاوی.. چووئه ئه و تاقه ژووره ی خه لوه تگایه ک بوو توپی بیر و غایله کانی خوی تیدا رایه ل ده کرد و تووی ئاسه واره کانی خوی تیدا ده وه شانده. تا له ره شنووسه په رشو بلاوه کان، له که له که ی سه رنجه هاته ران و پاته رانه کاندایینه ی تاووسیکی گه زافکار، وه لی ده ساژو، به شینه یی بو دانه بزهره کان چینه بکات، چونکه ده یزانی ته نها ئه وینده ر مهیدانی پشکنینه پاساودراوه کان و جیی دۆزینه وه ی کلله کان بوو، به دانسقه ییش له باره ی تیفکرینییه وه، له باره ی به رنامه سه رنویشتییه کانیه وه که سه رومر قالی فورمه له کردنیان بوو، هینده ی ئه ویش ئاگاداریته، هه رده م پاش ره وینه وه ی پشووی سه ریسال، به مه لبه ندی تازه ی هه ژمونه کان موتالای ده کردنه وه، به لام ویده چوو ئه م که ره ته شتیکی، یان سه ره داویک بدۆزیتته وه نه یینییه کانی دیاری بکات. ده موچاوی وه کو میوه یه کی گه ییوو قورس هه لگه رابوو، هه سته ی به شوڤبوونه وه ی ده کرد، وایده زانی هاکا ده که ویتته خواره وه، که چی قولاپی ئومیدیک گلی ده دایه وه و نه ییده هیشت بکه ویت. سل و پرینگانه وه شه باقه یان

دهخسته پیکهاتووی جهسته ژووژگی و سسته که یه وه. له سهر میزه که دا، چهند رووپه پریک تۆزو خۆلی پیشیلییان به خۆدا دابوو، ده تگۆ ئه وانیش له نیو خه ونیکی تا بلئیت سپییدا له بیرکراون، به ده ست و خه تیکی شاش و بی سه روبه ر مه ره که باویی کرابوون، به رده وامبوو له چاوگی پران، په ریه کی قه دکراوی باریکه له به کتیه شروور و داهیزراوه که ی «فرانس فانۆن» دا چبوو، وه کو ژن و میردی لیک لالوت کردبووی به جووتی پاری ناته با و بیئه وه ی هه لیبگریت چاویکی برییه ئه ویدیوی به رگه که ی و چهند پیتیک له گه ل به رواړیکی به له ز نووسراو که وتته به ر نیگاکانی. وه کو ئه وه ی کتیبیکی پیروزی، به وریاییه که وه ئاوه لای کرده وه، به په رواوه رووپه له که ی کرده وه، حینجه کردن دهسته ویه خه ی لیوه کانی بوون، شتیک بوو ده رباره ی ئه فسانه یه ک له ئه فسانه کانی ئه فریکا، وه کو شه وله بانیک گلینه کانی به سهر رووبه ری ئه و یادداشته دا خلور کرده وه، سه رنجی که وته نیو ته له ی ئه و تیبینییه ی به شیوه یه کی ته له گرافییانه رنوو سکرابوو: له زافدانی گومانه وه هاتوومه ته دنیا و فرچکب بوومه، خیزان که نیمه، خۆشه ویست که به رده وامم له گه پران بو دهسته به رکردنی و به شینه یی هه ولدان بو سه رنگون کردنی نه زوکی زگورتبوون، سوئنگه یه کی راشکاو شکنا به م، ده بی جودا به وه، ئه گینا له ئاکامدا خودم له نیو قۆزaxe بیئارمانییدا له ناوده چیت، پاراستنی خودیش له تیکشکان و پارچه پارچه یی ده مپه خسینی، که مالم ده پاریزی و دنیا یه کی باشترم پی ده ئافرینی. ته نها له یه ک شتیشدا دابران ده بینمه وه ئه ویش دوورکه وتته وه و نه دیتنه وه ی هه رگیزی ئه و شته یه کنه وایانه یه که متویان بوومه. ده تگۆ ویردیکی جه نجالی ئه نجامداوه، به رمالیکی

ئاورىشمىنىيى بۇ گلاۋبۇونەكان بەجىھىشتۇۋە، ئەو ھەستەي لەلادا رەۋىيەۋە كە ئەو، ئەمەكى بۇ پەيۋەندىيەكان لە ترۆپكى بارگاۋىيى بۇوندا بوۋە، گەرچى خۇي بۇاردبۇو، ۋەلى نەيدەزانى لەسۇنگەي پىشتگويىخستتەۋە بوۋ، ياخۇد مەبەست شتىكى تىرېو، ھەناسەيەكى بىئاكامى ھەلكىشا ۋ بە ئەسپايى لەبىر كىرنەۋە پۇچۇو، بە خۇي وت: ئەو زۇر بەي ئەو شتەنەي ھەيە ئىتر بۇ نكۋوللىيان لىدەكات؟ ئىدى، ۋەكو ئەۋەي چاۋەكانى ئەندامى بىنن نەبن ۋ بۇ رشانەۋە پىي بەخىراين، سەر جەم شتەكانى دەۋرۋەريان بە تەلخىي ۋ لىلىي رەۋانەي ھزرى كىردەۋە، ھزرىشى قوول قوول كەۋتە نامۆيىەكى بىتانوپۇۋە، لە تىفكرىنىكى سىحرئامىزدا نوقان، پەنجەكانى بەنەرمىي لە دەرگاي يادەۋەرىيەكانى دا، دەيزانى ھەرگىز يادەۋەرىي ناپاكي لىناكات، سەرھاتەكانى مندالىيەكەيانى قەتاۋقەت لە ياد پەراگەندە نەبۇو، بەرچايىيان دەكرد، ئەو پىي وت: شەمىزان، ئەو بەيانىيە زىستانىيەت بىرە كە بە قىژە ۋ گرىانت «خەلىفە عەبدوللا» بەھەلەداۋان ھاتەژوۋرەۋە ۋ خويىنەكەي بىنىي؟ چەند ساۋىلكانە وتى: كام بەيانى؟ ئەمىش وتى: ئەو بەيانىيەي دەستم بى ئاگايانە راۋەشانە ۋ نوۋكى چەقۇ بچكۆلەكەي دەستم ئەژنوتى رۋوشاند ۋ دلۇپەكان چەشنى ميوەيەكى كىۋى بەدىار كەۋتن، تۇ سەرنجى نىگاكانى خەلىفەت نەدا، بۇ ھەتاهەتايە سەركۆنەيان كىردم، بۇ ھەتا ھەتايە..بىگومان ئەۋە شتىك بوۋ پىي نەدەكرا لەيادەۋەرىي خۇيدا مەحفى بكاتەۋە، ئەگەر ئەۋىش پاش ئەۋ ھەموۋ سالا بىۋاردايە ۋ بىشىۋورىايە ھەر بۋارى ئەۋەي تىدا نەبوۋ ئەۋ خۇدى خۇي لەكردەۋەيەكى ئاۋا خالى بكاتەۋە ۋ پاكىتەۋە لە ئازارى بەيناۋەبىنى ئەۋ ناھەموارىيەي

هه زه كار ييه كه ي له و قوولا ييه دا ناشت بووي كه مه حال بوو ريشه كيشي بكات و خو ي له نيگا شرؤقه به ده ره كانى «خليفه عه بدوللا» راپسكيني. بو چركه يه ك، وينه ي برووسكه پهي به وه برد كه هه مبه ر به و يش تيري زي به رپرسيار بوون له پرووناكيي كه وتبوو. له ناكاو وه كو ئه وه ي مه نگو لييه ك بيت و شتيك دووباره بكا ته وه، به خو ي وت: تو بلي له مينيش دلگير نه بووي، تو بلي شتيكي نابه جيم لي نه وه شايته وه؟ دياره بو ئه و يش زنده گي نه ك هه ر له شار يي قالبوون دوور كه وتبو وه وه و پروي له پووكانه وه كر دبوو، به لكو ده ميك بوو واتا و رهنگ و تامبو مندالكارانه له ميژينه كه ي دوړاندبوو. چه مكي شته بنچينه ييه كان هه لبزركابوون، له رشانه وه ي چاوه كانيدا پهي به نوقومبووني ئه وه ئه سپه ره سه نه بردبوو كه خو ي له سندی روخته و قايم روچه قاوي ناخي عه رز رها كر دبوو بو هه تاهه تايش دوور كه وتبو وه وه. ئيتر هه نو هه داي ديده كانى نادهن، خورپه يه كي ساردوسر دلي له و ونيوونه به ئاگاي ده هينيته وه و له گو وه ندى بيده نغي و خو خوار دنه وه بيكوتاكان و ئالفته گر تنى به ته نياييه وه تاقه مانا و تاموچي زي ژيانى خو ي له ده سته دات و ريژنه ي ئه سرينه ناكاوه كان وشه كانى تيبينييه كه ي به رده مي ته فروتونا ده كن.

كه ده كه ويته ئه لها و نيگا به ره و ناديار ده نيري ت، يادى ده بيته رو بيانكي بچكولانه و به ره و ديدارى ئه وه پاشه كشي ده كات و سه رجه م ئاسووده يي مؤلخواردووي گيتي له دليدا ده ته قيته وه. دواي كه ين و به ينيكي بي سه روبه ر، يه كيك له ده سته كانى هه لده يژيري و وينه ي خوانيكي رازاوه له به ر ميوانى هه رده ميي چاوه كانيا رايده خات، تيى ده روانيت، تا ئه گه ر كرا له يادى وه ده ري ني ت و بچيته

دوینی پېشگۆیه کی مه‌علا نه‌وه، له دووپاتکردنه‌وهی سه‌رگوزه‌شته سه‌رنج‌راکیشه‌که‌ی خو‌ی، به بی پېشبینی کردنی ئایینه‌گۆی بو په‌یقه ئیکسیرداره‌کان هه‌لبخات، بو ره‌تبوونی دوا وشه و به‌رزبوونه‌وه‌ی دوا بو‌نسۆ کۆتایی به‌و نامه بیکۆتاییه به‌ئیت که کتیبخانه‌ی ئاوه‌دانی یاده‌وه‌ری هیچ به‌جی ناهیلایت و تیکرای ناسۆر و په‌ژاره‌که‌شی بکاته ره‌هیله ره‌وندکیک و شاباشی گیانی قه‌له‌نده‌ری ئه‌و وشه کۆچه‌رییانه بکات که قه‌تاوقه‌ت راستگۆی و ئه‌مه‌کداریان له ده‌ست نه‌داوه و له دارشتنی ئازاره له‌به‌ران نه‌هاتوو‌ه‌کان و ئه‌و هاتوو‌ه‌ی وینه‌ی ئه‌شکه‌وتیکی پیوار و سامناک هه‌ره‌شه‌کانی خو‌ی پووبه‌رووی ئه‌و ده‌کاته‌وه.

هیش‌تایش نه‌یتوانی له‌و زهماوه‌نده‌ی خوین هینابوویه ئاراهه خو‌ی راپسکینیت. جه‌نگ سییه‌کی بیماربوو ولات هه‌ناسه‌ی پیده‌دا. هه‌رچه‌نده کوشومات بوو، که‌چی ئه‌و ده‌مامکه وه‌حشه‌تناکه‌ی ولات پوخساری خو‌ی پی ده‌شارده‌وه قیزی هه‌له‌ستاند، لیوانلیوی ده‌کرد له نه‌فره‌ت، به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بووه ده‌یویست دوورکه‌وێته‌وه، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد ئه‌گه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌کیش بوایه ئه‌وا کشانیک بی سیودوو ده‌یه‌نایه‌وه ئه‌و دنیا‌یه‌ی ته‌نها له‌ناو چیوه‌ی شه‌ر و ئاژاوه‌دا زه‌فه‌ری به ناسینی ده‌برد. سه‌ر‌بار، هه‌ر تیوه‌گلاو که‌وته ژیر نیری به‌زه‌بروزه‌نگی شه‌ره‌وه..هه‌ر گلارای ئه‌و خوین و ژیله‌مۆ ئاوێته‌یه بوو که ده‌میک بوو لی هه‌له‌ده‌هات، به‌لام تازه ببوو به سیبه‌ری ئه‌مه‌کداری. ئه‌و رۆژه پراوپر له گرم و هوپ و ئاشووبه‌ی ره‌وانه‌ی شایلوغانی نیو گۆره‌پانی مه‌رگیان کرد، له‌به‌رده‌رگای گه‌راجه‌که‌دا

ببوو به په له هه ورئیکې په له قاژیدار و لافاوئیکې بیهاوتای له قوولاییه کانی
 رۆحی خۆیدا به رپاگردبوو، که چی دیوی دهره وهی سارائاسا وشک
 و برینگ هه لگه رابوو. ئیدی ژیان بو ئه و سترانیک نه بوو ره هه ندیکې
 رۆمانتیکیکې هه لگرتییت که هه ندیچار دایده گیرساند و کومه لیک ورده
 ئوخژن و چه شهی تیدا به رجه سته ده کرد و له نیو لۆچی چرکه ساته
 دانسقه کاندای خوی حه شارده دا، ئه و چرکه ساتانهی دهیانویست بین
 به مانایه کی قوول شوینه دووره کانی رۆح که شفبکه ن. ئه و رۆژه
 ته وای پلووسکه شلوقه کانی شار گریان، مه لی ئوخژنیش له خشته برا
 و بی گه رانه وه بالی گرت و جیهانه که ی ئه ویان چۆل و هۆل کرد.
 مانه وهی هه ناوی له ویدیو ئاستانهی دهرگا دووره که دا به رسقئیکې
 رپوون و ئاشکرا بوو که ده قاوده ق هاوشیوهی شایه ریکې رۆمانتیکیکې
 سه ده کانی ناوه راست بوو. نهیده ویست کات و شوین هه لزه قینه وه و
 کاریگه ریی به سه ریه وه به جیهیلن. که حه قده سالان بوو، رۆژیک له
 کونه دهفته ریکدا نووسی بووی: من گه نجیکم، ده مه وی ژیانم شیعر
 و هونه ر شه قلی پییده ن، ده مه وی جاروجه نجالییه کانی دنیا و سته م
 و بیادایی بمکه ن به خودانی خه ونیکې گرنگ و به هادار، خه ونی
 گۆرانکاری، خه ونی جیاوازی و داهیتان.. که چی، به هوی ژاوه ژاو
 و جه نجالییه کانه وه بووه تراویله که یه کی تابلئی دوور و خه ریکبوو
 رۆده چوو ه نیو ره وینه وه یه کی شلوئیوه. زور به زه قییش درکی به و
 مه یه تیه ده کرد که به سه ریدا سه پیترابوو. له و دنیا به سه ریه ک
 تیکته پاوه دا دایکی ده بینیی، ده یزانی ئیستا که چی ده کات! ته نها پیشه ی
 هه نوو که ی نه بوو له بهر که وشکه نی دهرگا که دا وه کو دره ختیکی
 سه بوور بووه ستیت، جار به جار یکیش وینه ی له مپه ری شوسته یه ک

لە قەراخی جادەیه کدا هەلترووشکی و بیهە دادان لە مەر سۆراخی
 ونبووەکانی شەرەو لە یە کبە یەکی ریبواران سەنگوسووزبکات، ئەو
 ونبوووانە ی هیچ کەسیک نەیدەزانی لە کام دنیا دان! ئەم دەیزانی، ئەو
 بو هەموو ریبواریک، وەخت و ناوخت پیناسە ی دەکات و لە یە ک
 ریتیمی وشەکانی خۆیشی بیزار نابیت، ئاخۆ کەسیک پەیدا دەبیت
 تا کو چەمی ک، توله جوگایە ک، یان کانیلە یە ک لە نیو دۆزەخی لە
 دلە راو کە تژی ناخی بە سویدا بته قینتە وە؟ چەندە ها کاتزمیری ئاوە ها
 بە سەر دەبرد، چاودیری تارماییە کو چە ریبەکانی لە ئەستو گرتبوو،
 تینویتیانی دەدزی، لە تریفە ی ریز و حورمە تەو دە یگە وزاندن، تیری
 پیدە بە خشین، تەنها لە پیناوی ئەو ی بلین جی پینەکیان بینوو، جی
 پینە ک، کە بە خەرمانە یە ک لیزگ ئابلووقە ی بیناییە کزەکانی بدات
 و وەر وێرکە کەیش، راستییە ک بیت بیابانی لە میژ وشکە لگە راوی
 چاوەکانی تیراوبکات. سەرەوتی نە دەزانی، ئاوریشمی هیواکانی بە
 گشت ریبواریکە وە دەقرساند، کەچی وشەکانی سەراپا دەکەوتنە ناو
 ئاگردانی پراوپر لە ژیلە مۆی کە مته رخە میی و بە تەنگە وە نە هاتنی
 ئەو مەردوومە ی رادەگوزە رین، ئەو رەوئەندە لە چەر و مشە خۆرانی..
 لە ئامیزی گروبلێسە ی بە تین و تاوتردا سەقامیان پیدە گرت. سەر
 گوزە شتەکانی فەرەنگیکی هەلقراویان پیکدە هینا، پەلا سەکانیشی
 ئەو پرسیارانە بوون تەنها و تەنها شەفافیەت و پوونییان بە خویان
 دە بە خشیی. تاوای لیھات ئەمەندە بە پرسیار و سەروسۆراخی
 ئەمە وە سەرقالبوو، وەرەمەکانی لە بو تە ی هەمیەت و گرنگی
 توورە لدا یە دەری و بەرە بەرە بوونی ئەم بوو بەو شتە نابزر و
 بەر جەستە یە هەموو ساتە وەختەکانیان داگیر دەکرد، بوونی ئەویش

بو ئهم بوو بهو تراویلکه یه ی هه رگیز پیی نه ده گه یشت و هه رده م خوی له دهسته بهرکردن راده پسکاند و جاریکی تر ونده بووه وه، ئیدی سه ربوورده ی ئهوی ته نها بو خه ونه له بارچوو هکان و ماسیی ئه و فرمیسه که بیئامانانه ده گێراهه وه که له ککه ی هه میشه یی بوون و چرچ و لۆچییان به سیمایه وه به جیده هیشت.. تا ئه و راده یه ی بوو به که ویریکی زیڕین و چاوی برییه ئه و هه وره ی گهر بیئیش ئاسمانه سووتاه کان ده یکه ن به هه لم و ناگات به ناخی... ئه و ده رگایه ی به جیشیه یشت پرسیاریک بوو وه لامی ئافه رۆز ده کرده نیو ریگایه ک که پییدا تیده په پیی، نه یده زانی له پاش ئه و، خوی ده سپرته وه، ده بیته سنووریک له نیوانی ئه و و یادوه رییه کان، ده بیته جی کوژانه وه ی هیلونه پر خه م و ته ره له گه راهه کانی ئه و به میهر لیوانلیوه. ئه و ده رگایه روانگه یه کی بیدوایی بوو، هه میسه نیگاکانی ئه می ده گرته ئاسوی کالی گه رانه وه.

دیرزه مان گه لیک لیخورد بوونه وه و تیرامان به م دنیا بچوو که وه شوپی نه ده کرده خواره وه، پۆنه ده چوو هه ناوی تیفکرینه هه زار به هه زاره کان، بۆیه ئامانجی له پیکانی شتیکی دیاریکراوه وه دووربوو. له و تانویۆ گه مارۆدراوه دا عه ودالی دهسته بهرکردنی مروارییه بیگه رده کانی ژیان نه بوو بو ئه وه ی بیکاته گه ردنی پیواریه کانی هاتووی.. به پرووی هه موو چه شنه تیهرینه کاندای ویکه اتبووه وه، تاده هاتیش داخراوتر و ئابلووکه دراوتر خوی ده نواند. ئه و ده مانه له داروده سته ی ئافه ریده که ر و عیزرائیله که یشییه وه به قه د باوکی، که به «سمیل بابره که ی مالمان» ناوی ده برد... سلی نه ده کرده وه، ویرای

ئەو ھەيش، ئەو بەرەبەيانىيانەى ڤووە و ڤومپانىيەى نەوتى باڤوور دەبوو ھە، تا ئەندازەىەك ترسەكەى دەڤەوئىيەو ە و كاتىكى پانوپۆڤ لەنىو مەشتى وەختدا بالئەدەىەك بوو شەققەى بالى ڤەھايى ئاسمانەكانى ترسى كاس دەكرد، نەىدەوئىست بزائىت بو كوى دەچىت! كۆلانەكان.. ھەسارەكەى پەشتەو ەيان.. چلپاوە قەرەڤرووتئامالەكانى پالدىمى پىارەو ەكە.. پەراوئىزى ڤر كەند و كۆسپى شەقامە نزىكەكان.. بازارە داخراو ەكەى گەرەكە دوورەكە.. شوئستە پەشتىن ئاسا تەنگەبەرەكان.. گوئىگرتن لە دىنو و شروشىتە بلىمەتەكانى ناوچەكە.. تاڤە باخەكەى دراوسىنى قەبرسانى ئاقارەكە كە گەرەكەكە ئابلووقەى داڤوو، ئەو گەرەكەى پىايدا رادەبوورد و واىدەزانى بە كاتدا دەگەرئىتەو ە داو ە.. سەربان و رنىنەو ەى دارپرتەقال و دارەنارى بەردار و پىگەئىووى مالى دراوسىكان.. تاڤە پاركى پىشىلكراوى نزىك مەلەوانگەى ئەفسەرەكان.. شىنووشەڤۆڤ.. گو ەند.. ڤۆتىنە بىكۆتاكانى ھەلكردنىش... بوئشايى و بىدەرەتانىى ئاسمان و مەوداى بەرەو گەرماو چوونى ژنە چەقاو ەسوو ەكانى ھەوارە ڤر غەوغا كەيانى دەداىە بەر ڤامان و لە گەر مە و جەنگەى ئەو ەدا ئۆردووى ڤرسىارەكان بە گزىدا دەھاتن و تەنگژە پەلامارى دەروونى دەدا.. ھەرگىز نەدەگەىشتە سەرەنجامىكى قاىلكەرانە. ڤرسىارگەلىكى فرەى ئامادە دەكرد ھەتا ئىوارى ڤووبەرووى ئەوىان بكاتەو ە، دەىوت: ئەو منى ھىناو ەتە ئىرە، دەمەوى و ەلامى رازەكانم بو بدۆزئىتەو ە، بەلام ئەو، كە دەمى تارىكداھاتن كفت و ماندوو دەگەرپاىەو ە، گولى ياراي ئەم پەژموور دەبوو، ترسىكى درندە لە ڤرسىار پاشگەزى دەكردەو ە، لەو ەسلەماىەو ە خوئى لەقەرەى چاو و برو تىكقژاوەكانى بدات

كه وهكو بئ ميهري دهريايهك وابوون گوي به تيکشکانی
 هيچ شتيك نه دات. پروترشييه بيونيتهكي و شهكتهيه ئه فسوون
 ونكردوو كه يشي ئاوهروو دهبوووه و هه ته نهها بئ چيكلدانه يي و
 ليزمه ي تووره بيه كي به توپزي ركي فکراوي به ره هم دهينا، ته نانه ت
 ئاماده بوو شه ر و هه را و هورايه كي بي سه روبه ر له گه ل هه ناسه كانی
 خویشيدا به رپا بکات. ئيدي ئه و له كه ش و هه وايه كي كشماتدا
 شامی خوئی ده خوارد و چايه پرره ننگه كانيشي به په له به دواي يه كدا
 هه لده قووړاند و قه ده ريک گويي بو راديو چه رچوو به فورمايکه داره
 قاوه بيه كه ي شلده كرد و هيديه ك خه وه توچكه رايده پيچا و سه روملي
 به سه ر په يكه ري گيانه پالکه وتوو ه كه يدا لارده بووه وه و پرخه پرخيكي
 له پر مه ي ئه سپ چوو ئه و ناوه ي ده ته نييه وه و ئه تمؤسفيري
 ته ويله يه كي به ماله كه ده به خشي.. ئه م و ئه واني تريش، بئ نووزه
 و لال تيپرا ده مان. ئيستا كه جار ناجاري ئه و رۆژانه چه شني ئه و
 رپووتانه ي فيلمی خه ياله زانستيه كان دينه وه به ر يادي چاو و
 ناو سه فره خه يالييه كانی هزري، غه واره يه ك له ناخيدا ده كه ويته
 پرته وبۆله و ده لیت: به عه زه ته وه بوويت ته نهها سه رده مي مندالييت
 ئه و وه كو باوه پياره نه بيت! به لكو باوكيكي راسته قينه بيت و رۆژيک..
 نا نا.. ساتيک له كه ناري خویدا داتبيت و بريک بو ت باخيوي و گویت
 له دهنگي بيت، ئاره زووي شتيكي دانسقه و مه حالت نه ده كرد، هه ر
 شتيكي ئاساييش بوايه قه ي نه ده كرد، گرنگيش نه بوو چ شتيك بيت...
 هه ندي جار بي ري ده كرده وه: ته نانه ت به بينده نغييش له پالدا دابنيشتايه
 گرینگ نه بوو، بايه خدار ته نيا شتيك بوو، ئه وه يش له وي له ته نيشت
 خویدا دامبني.. تابلئي به دووي ئه فسووني پرسياره كاژداراوييه كانيدا

وئىل و شەيدا بو، كە بە بوونە وەرئىك دەچوون پەيتاپەيتا كاژ فرييدات و خوئى تازه بکاتەو، يان بە کۆگايەكى سەيروسەمەرە شەباھەتداربوون كە دەستگىربوونى كالائى بەرسف و ئەنجامى تيدا شىكنە بريئت. ناچار پرسىيارەكانى وەكو ژووژگ خوئيان گرمۆلە كرد و رۆژئىك لەگەل تەوقات و پىلەقەدا بوونە توئىشووئى زۆرەملى و بەرەو ھەلگرتنى بەرپرسىيارىتى بەرپىيانخست. ئىدى لە شتىكى تازه حالى بو، ئەوئىش: ئەركى بنىادەم لەلای ئىمە پرسىيارکردن نىيە، بەلكو بىدەنگى و ملکہ چىيە..وەكو گيانلەبەر پەيدا کردنى ئالىك و لەوەرە و ھىچى تر. لەوساوە بىرى ھىچ شتىكى نەما، تەنھا ئەوئى بەگوئىرەئى خواستى ئەو بکات و لە جەزبە دىرندەكانى رزگارىي بەدەست بىئى. گوئىچكەكانى لە جنىو و ھەرەشە بىسەرەوبەرەكان بەدووربن. ئىش و خوئىدن - گەرچى بۇ ئەو تەنھا ئىشەكە ئايدىيال بوو - بوونە دوورووئى زىندەگىيەكى ناچىزە و بىتاموبۆ و لە ھەرسبەدەر، ئىدى مېردمنداالىي لەو خالە زوقمئاسايەدا چەقى بەست و بۆ ھەتاهەتايە گەمارۆدراو مایەو. ھەولئى ئەوئى دەدا ئىشەكەئى بە جوانكارىيەكى پوختەو پەيوەست بکات و لە خوئىدەنەكەشىدا بەدەست ھىئانى پىشووچوون ئامانجى بىئت. دەستەو يەخەئى ئەو مرادە تەم و مژاوييەئى مندالىي بوو. وەلئى نھۆ كۆسپىكى دىكە چاوەرپى دەکرد، ئەوئىش دەر بازبوونى دەويست و جۆرە مەحالىيەكى دەپۆشىيەبەر، گومان پىي دەوت: بەرەو ناواخن ھەنگاو بنئى، بە دواي دەلاقەيەكدا بگەرئى، ئەئى تۆ شاكارى خوداوەند و گەرەترىن سەرمایەئى دنيا و گىتتىي نىت؟ ئىتر چۆن دەر بازبوون دەستەبەرناكەئىت؟ دواي خامۆش بوونەوئى زايەلەئى گومانەكە، نەئىتوانئى لە رەشبەلەكى زەماوەندئى

ئەو ئالۆزیی و هاتو هەللایه‌دا پی بە عەردی هاتووی پێواردا نەکووتی. کوورەکە ی ئەمجارە یەخەگیری ئەو و کەمەندکێشی پەسلانیکێ هەزار بە هەزاری دەکاتەو. دلخۆشی ئەو بوو شاخ و کێو و سەختەلانیەکان تەنھا لە تابلۆ و نیگاری شیوەکارەکان و فیلمە کاو بۆیەکاندا بەردیدە ی بکەون و نیگا کانیشی بە بەفری بی جیپی و سپیتی نەسمرای زستان حەشاربەدات، وەلی ئیستەرەم هەر دەبی وەسەر ئەو کێو خاوەن لاف و گەزافی دژوارییە بکەوێت کە سەنگەرە هەرە نزیکە کە ی تیدا لیدراو. هەرگیز لە شار دوورنە کەوتبوو وە، کار.. کار، هەر کار و.. خویندن.. کە ی بواری و هەدایان بۆ هیشتبوو وە؟ ئەستەمی و سەختی بەو پادەییە بەرۆکیان گرتبوو، بەو پادە بە هەلپەییە لە ژیانیدا بەرجەستە ببوون هەردەم دنە ی هەلزنانیان دەدا و هەردەمیش یاساوپرسیای ستمەکان هەلنەزانیان لی قەدەغە دەکرد.. هەر یاساوپرسیای زۆرەملیی جەنگە لە کۆنە کە یە و ئەویش ئازەلکی بوردەبارە و هەمیشە ییش مەحکومە بەو ی هیچ درێغییە ک لە هەلزناندا نەکات.

هەلشاخان پشودانی لی دەرخواست دەکات و هیز و توانای چکەر دەکات. دەبی بە تالووکە برۆات، دەستوێرد بکات، دەبی دەستبەجی پابکات، بە بی تیفکرییین بگەریتەو، یاخود لەناو هەلدیرە پر سەروسەداکاندا ونییت. لەو بارودۆخە دۆزەخیانەدا دەبیته نیچیریک و دەکەوێتە نیو تەونی جالۆکەیی شیقژنە هەمیشە بە سەداکان و بۆنی بارووت و مینی گۆرکراو و مووشە کە کێوی و درپندەکان و چرزە و پمبە و گفە گفی فیشە کە سیرە گرتوو وەکان و گیانە لە

گۆكەوتووهكان و دوا قیژەى بیپرانەوهى پۆحه بەرھەلدابووه خو
بە رەھایی سپاردوووهكان، كە ئیدی پۆدەچنە نیو بۆشاییهكان و
سەرەنجام ھەرەس دەھینیت..زۆرجار بیرى لەوہ دەکردوہ خو
رادەستی بەرەكەى ئەودیو بکات، دزە بکاتە نیو ھەریمی دوژمنەوہ،
دوژمنەکانی چارەنووس ھەرۆھکو چۆن لەمبەر بەو ناوہ دەبران!
بەلام بە خوئی دەگوت: ئاخەر..ئەى ئەگەر ئەوان دیلەكان بکوژن؟
مووچرکەى ترسیكى بیسەرۆشوین نیشتمانی پۆحى بەرزەفت دەکرد،
ئینجا دەیگوت: ئى باشە بۆ دیل دەکوژن؟ ئایا لەبەر ئەوہیە ئەوان
زۆریان لى ھەلدەترۆپى؟ ئایا..ئایا...ئیدی ئەم و چەند ئەمئاسایەك،
لەبەر كشانەوہى سەرەخۆ، بریاری تیربارانیان بۆ پەوا ببینن.. كە
بردیانە لای ئەفسەرە پلەبەرزە تەنگەستورەكە، پىی وت: كورم خو تو
خویندەواریت، دەبوايە پابەندتر بیت بە داكۆكى كردن لەو شوینەى
تیندا لەدايكبوویتە، نەك چەند بى سەواد و بوودەلەيەك وات لیبكەن
پاشەكشەیان لەگەلدا بكەیت..بەلام ئەم دەمى بوو بە تەلەى تەقیوو و
نەیتوانى داكۆكى لە خوئی بکات. دوو دوو رایان گرتبوون، تاقە شتیک
لەو ساتەوہختەدا مەیدانى جەنجالی بیر و ھۆشى تاماند و ھەولى
بۆ دا ئەوہ بوو لە دواوہ بووہستیت. ھەستیکى نۆبەرە بە مانەوہ
و بە ژیان لەوتاو پەلکیشى دواوہى کرد، بە کامى دل ئارەزووى
ئەوہى کرد چەند چرکەساتیک لەوان زیاتر بى ھەناسە بوون
ببویریت و ساتمە بکاتە نیو یادیکى تازەرسکاوہوہ كە ھیندە نەبات
ببیتە مریدى مەرگیكى خوینپریژ و لە دنیاوہ دزە بکاتە دەرەوہ و بە
یەكجاریى وینەى ئاسمان لەبەر گلینە بە دووعا و نزا شیدارەکانیدا
پرەویتەوہ. پەلەپیتكەكان تەیاربوون، چاوەروانى لاسارییەكى دیکەى

سەرى قامكەكان بوون. راستە ئەمە بو ئەو جوړه دەر بازبوونیکى ناچارى بوو، بەلام وهکو مژدهى کوټاييه کى سوودمەند له ئاوهزىدا بەرجهسته نه بوو. گاف، خهريکبوو په کى دهکوت. هه موو سالة کوژالکييه کانى ته مەنه کورته کەشى بوون به مشتى تيروانينى تامارويى و ته پايى له زاريدا چكى هينا، ئاسمان وهکو هه له مووت ديدەکانيان به کوټاييه کى تراجيديانه وه گرى ددا، دهيوست به دواى يادوه رييه کى بزوز و به له سهى دووردا بگه پريت، وهلى کهى له و ئانوساته د شتيكى ئاوها کهوى دهکريت؟ دهيوست به په له پرووزى دوسته کانى سهروبەندى منداليى و قوناغه کانى قوتابخانه و پوژه گهرمه کانى ئيشکردنى هاوین به سهربکاته وه، ئەو پوژانه وينا بکاته وه که له باخچه کهى ئوم رهبيعهين داده نيشت و له گەل ئەبو به کرى هاوړييدا ته ماشاى ئەو گوڤارانەيان دهکرد له يه کيتى سوڤييه ته وه بو ئەو دهاتن و سهبارەت به فرۆکه و فرۆکه وانينى بوون. به و شه قامانەدا پياسه يه کى به هه شتاو بکات که کاتى خوئى نيگا کانى کچيک وينه ي شه پوله کانى دهريا رايانده دايه که نارىکى ئەفسووناوى و بيکوټاترين شوينيان پى تهى دهکرد. دهيزانى له و ئانوساته دا هيچ شتيک بارتەقاي له زه تىکى به له ز له ياديدا تاموچيژ به جينا هيليت گهر ترس و سامى ئەوه دايبگريته وه که له وانه يه جاريکى دى ئەو شتانه ئازمايش نه کاته وه. له هزرييدا ته نها و ته نها يه ک شت پاته و پات دهکاته وه، نه با سه ره له نوئى مه ودا نه بى ئەو شتانه بينيته وه، نه با جاريکى دى نه گه پرينته وه. په له دهکات، سووره له دهگه پريت، يادوه ريى بو ئەو ژيانه وه يه کى نوئى ئەو زه مەنه نييه که به جييه يشتووه، به لکو قه تيس بوونه تيايدا و بو هه ميشه يش شتيكى گه مارودەر دهبيت

لە ھزرییدا. ئەو ساتەوہختە ئەبەدییە، تیکەلی بیرۆکە بێبەزەبیەکان
 ببوو و چبوو ناو کۆتاییەکی ستەمکارەوہ و ئاگای بەرپووی ئەم
 دنیا بەدا کۆم درابوو، لە کاتە ئاساییەکاندا رەنگە پێی نەکرایە بەو
 چنگلەسەرشانییە شتەکان بە مەکینەیی ھۆش و گۆشیدا تێپەرینیت.
 شتەکان ھاکا تەواو بوونی خۆیان راگەیاندا، پێویست بە نینگەرانییەکی
 لەو جۆرە ناکات. دەنگی رۆکیتناسا و تۆقینەری ئەفسەرە چاو
 کلۆخوین ئاساکە دووبارە ئاگاییەکی ئەمادەیی ئەم دنیا بە کردوہ.
 وای مەزەندە کرد گۆیی بە شریخە و قرمەژنی دەستریژەکانەوہ
 ھەلەخات، کەچی لەمیانی خۆی و ئەو دەربازبوونە نەویستراوہدا
 پێشمەرچیەک بوو بە شوورە! ئەو قوللەییە پاشەکشییان لیکردبوو،
 دەبوا بە بیخەنەوہ ژیر رکیف و دەستەمۆی بکەنەوہ، بۆیە ئەمانیان
 کردە قەلغانی پێشەوہ. یانی لەجیاتی مردنیک، مردنیک تریان بۆ
 ھەلبژیردرا. ئیدی ھەلوہدای ئەوہ بوو تا چاو ھەتەرەدەکات لە
 جیھانی قەلاچۆکردنەکانی ھەردوولا دووربکەوێتەوہ، گەشتیبووہ ئەو
 بروایە تاکە رێگا بۆ نەجات پەیداکردن خەونیکە، خەونیک کە
 بەرھەمی کەلگەلە و غایلەیی خۆیەتی. مەینەتیەکی کە دەستی پێ
 کردبوو؟ کە کۆتایی پێ دەھات؟ نەیدەتوانی دەستنیسانی بکات.
 دەبی پێ بە زەویدا بکوتن، ئەو بنارە قور و لیتاوییە گیرە بکەن،
 بگەنە بەندەن، بە ھەورەکانی بەندەن تامەزرۆیی خۆیان بۆ شتەکانی
 رابردوو بخوسین. لەسەر تەمی پەنجەرە داخراوہکانی ئەندیشەیدا
 تەنھا رستەییەکی ناپۆشن و لیل لە ھزری بەو ھەموو یادوہرییە
 خەتابارەیی خۆی سەلەم دەکات: «جەنگ! دەلیی سەندەوہی تۆلەیی
 لە دایکبوونیکە ناکامل و بزراکاوہ..»

سهره‌تا دهنگه‌کان و سه‌روسه‌دا درنده‌کانی جه‌نگ مه‌رگ به‌رجه‌سته ده‌کهن. ده‌سه‌له‌میته‌وه، هه‌ست به‌ ترسیکی راسته‌قینه‌ی بی‌پراده به‌ خوییه‌وه‌ی ده‌له‌وتینی، وه‌کو ئه‌و ترسه‌ی په‌یوه‌ندی ئه‌م له‌گه‌ل باوکیدا به‌رجه‌سته ده‌کات، به‌لام پاش بی‌زاربوون له‌ ترسی ده‌سته‌ویه‌خه‌ی به‌رده‌وام ئیدی ده‌بیته‌ نماینده‌ی ده‌ربازبوون! له‌شی ده‌داته ده‌ست چوارچیوه‌ی ئه‌و ساتانه‌ی تیاپاندا چه‌مه‌رای مردنیک حوکمرانیی ده‌کات. کاتی وه‌کو ره‌گه‌زیکی ده‌ساژویش مردنی پی‌ قبول کرا، ترس بوو به‌ دالیکی به‌دغه‌سال، به‌لام نه‌یتوانی ئه‌م بکات به‌ که‌لاکیکی به‌جیماو. به‌سه‌ر سه‌نگه‌ره به‌خوین ئاشناکه‌دا هه‌ل‌شاخانه‌وه، رایان کرد. راکردنیک تر و یه‌کیکی تر، بیری کرده‌وه: ئه‌مه یه‌کیکه له‌و راکردنانه‌ی ژیان لییان پراوپره. ئه‌مجاره‌یان توزیک په‌نه‌انتر، له‌گه‌ل برینه زیندوو‌ه‌کانی گیانی سه‌ربازیکدا، وه‌کو خوینه هه‌رزانه‌که‌ی به‌نیو زالوی فیشه‌که‌کاندا داچورایه‌ خواره‌وه، پیشتر ئه‌وه‌ی له‌ خویدا نه‌درکانبوو که یارایه‌کی ئاوه‌ها پشتیوانیتی. هه‌لیگرت، قورسییه‌که‌ی له‌پراده‌به‌ده‌ر بوو، به‌لام سه‌رباریش ده‌یویست بیگه‌یه‌نیه‌ تیمی فریاگوزاری، وایده‌زانی شه‌به‌نگیکه و نایبین، گه‌ر بیتوانیایه له‌ برینکییه‌وه خوی تیناخنی دریغی نه‌ده‌کرد، به‌لام بوی نه‌ده‌چوو هه‌سه‌ر. په‌سلانیک به‌ریا ببوو. کتوپر بریاریدا نه‌گه‌رپته‌وه سه‌ری. چونکه زانی ناوچه چوول و خه‌لوته‌که‌ی خواره‌وه پرپر ببوو له‌ ده‌نگه‌ ناحه‌زه‌کان و تارماییه‌کانیش پشتیان تیکردبوو. له‌ ترووکانی پی‌لوویه‌کدا دابارینی مووشه‌ک و توپه‌ په‌ی ده‌رپه‌یه‌کان سه‌ربازه برینداره‌که‌یان پی‌ فریدایه سه‌ر زه‌وی، رایکرد، تا برستی

تیدا بوو رایکرد، ئەو هی دەبیینی کۆمەڵیک ئامییری جهنگی و چهکی قورسی پهککهوتە بوو، بە بۆنی هەلکڕووزانی گوشتی مرۆف و هەلاھەلابوونی رۆحی خاک هێربوو، قیامت لەبەرچاویدا شکلگیر ببوو. گوندیکی چۆلکراوی بینی، دالانی مایکی لاتەپیوو بوو بە ئارمانی، بە گەوریک دەچوو، چونکە چەند تەرمیک لە ناووەیدا خۆیان رادەستی بۆگەنی کردبوو، نائاسایانە خرۆشا، سەرگەشتە و داهیزراو، چرکەساتیک بەتەمابوو ئۆقرە بگریت، وشە ی چاوەکانی لە فەرھەنگی تاریکییە کەدا دەسپرانەو، پالتاوەکە ی مەحکەم لە خۆیەووە جەپاند، دەیویست سەرخەویک بیگوازیتەووە نیو بۆتە ی پشوویەکی شایستە، بەلام برسیتییهکی نادیار و ترسیکی بالادەست بەسەریدا زالبوون و شایلۆغانیکی تاریکیان بۆی بەرپا کرد. تاریکبوو، تاریکتر لە بیناییەکی ونبوو، کەوتە پەلەکوئی، لەنیوئەو تۆز و خۆل و پیسییەدا پەریشانای تیکەنانیکی دەربازبووی قەپۆزی گاوتالیک، یان و لاخیکی بەرزە بوو. لەو نیوئەندە ناھەموارەدا قوولایی پەمەک بەرەو ناخی چ شتیک راپیچی دەکرد و بەرەو کوئی رووی وەردەگیرا؟ هەستی کرد بزە ی تیژرەوی بیمانای پەلەقاژیکان بەسەر لیوانییەووە ختوورەیان کردە خواری. کەوتە کرۆژتنی شتیک، وەختابوو هەلیبھینیتەووە، تامەزرۆیی هەستەکانی لەنیو برسیتییدا گۆرکرد و ئاسمانیکی پراوپر کرد لە نەفرەت و زەویەکیشی بەوئەندە تەفە ی شکی دەبرد دابیژا، هەزارەھا کوفریژی و جوین، کئی گوئی بە وشە سیخناخ دەکات؟ چاکتر وایە وێردیک بۆ مەرگی سەردەمەکە دەرخواردی بیگوئیەکانی دنیای زیوار بدات. هیشتا هەر کۆلی لەووە نەدابوو بیر لە دەربازبوون بکاتەووە، چاوەکانی زیاد لە

پيويست سهرسوورمانيان په خش دهكردهوه، رهونه قى جارانيان به تاريكى دؤراندبوو. گورانى ئەندامه كانى خوئى ده بينى، پيسته كهى ههسته وهرييه كى نامؤ چنگه كرپى تيدا ده كرد، گيانى له ده رگايه ك ده گه را له ويگه يه كى بييه زه يى ده ربازى بكات.

نه يزانى ئەوه چه ندهم رؤژ بوو ئەو شتانه تيايدا رووياندا. به لام سييه م رؤژ بوو كه دوا به دوا بو پاسه وانى ديارى بكرىت. ده ده قيقه كاتژميره كهى پيش خست هه تا دلئى خوئى پييداته وه و به سهر وهخته كه دا زالبيت، كه چى له راستييدا هيند شه لال و شه پريو بوو ههر ئەو حه له ي پالتاوه كهى له خوئيه وه ئالاند خوئى بو خه ويكى بييه روشوين، خه ويكى ناديار ته يار كرد. بيرى ديسانه وه بو خودواندن رويشت: ههر چيه ك ده بى با ببى، چش.. ئينجا به گله ييه وه وتى: ئيدى بو ئەبه د مگيزى ئەوه ناكه م هه لبستمه وه.. به لام خه وه كهى بييراده تال و بى تانوپوؤ تيكچرژاو بوو: خه ونى كى تابلئى سه ير: ماليان ههره سى هينابوو، هى ئەوه يش نه بوو ئيترو هكو بيناييه ك بتوانى داكو كى له خوئى بكات، كه وتبووه ژير چه كمه ي ساديبانه ي سته ميكى داپلؤسيئه رانه وه. نغروييه كى بيحه دوسنوور به ره ه لداى گوره پانه كه ببوو، ته نها داى كى هيشتا كى هه وسارى باريكه له ي هه ناسه كانى له ده ست نه دابوو. جه سته ي خه لتانى خو شاوى ناو ده ماره كانى ببوو، به و شه كه تيبه شه وه نه يده زانى به چ لايه كدا هه لبيت، ريگاكانى سهر فيراز بوون سهر تاپا ره ويبوونه وه، له سهر قه لاندؤشكانى هه سته كانى ئاراسته كان كه لگه له يان ئالؤزكاندبوو، زور ئەملاؤه ولاى كرد، ئاكام له كوئى هه لترازا و گيانه مه ينه تباره كهى سپارد و ئەميش

لەنیو کۆری شین و چەمەرەدا وەخەبەر هاتەو. سەرۆسەدای دزیوی پەلامارە ناگەهانەکان راپچلەکاند، ئەوەندە پەشیواو بوو لەسەر یەک میلی تەنگەکە ی دەهینایەو، دەهینایەو و تەقە ی دەکرد.. نەیدەزانی چی ئەنجام بدات، وەک ئەو ی دوو چاری شیتگیری بوو بیت، سەرلەنوێ کەوتەو تەقەکردن، قاوغی فیشەکەکان وەکو ماسی لە ئاو دەرکراو هەڵدەبەزینەو و جار دوا جار هەلپەر و داپەر بیان دەکرد و دەنگی سەریان دەر دەپەراند، زۆر چیژی لە دەنگە کە دەبینی، بەلام نەیدەزانی بۆچی ئەو دەنگە پموزنە ی پی پەسەند بوو! بە بی تیفکرین جیپی راکردنیکی بیدوایی هەلگرت.. کاتیکی زانی گەیشتووە تە هیله پاشینەکانی بەرە ی شەر، کاتیکی زانی لە کابینە ی ئەفسەرە بی هەست و خوستە کە دا گیرساو تەو. ئەو، بە روونی لە پوخسارییدا ئەو تەقینەو یە بەدی کرد کە پەیی بە ناخی بردووە و سامە خۆرسکە کە ی داپلۆسی و بویریەکی نەوجەوانانە ی پی بەخشی، قەدەرێک دای نیشان و ئینجا فرمانی گەرانیەو ی راکە یاند. گورگومیش لە گەل سەربازیکی تر دا پەوانە ی بەرە ی کردەو. جوولانەو خەزانی تی کەوتبوو. لەو دەور بەرەدا بۆ پشوودانیک راکشان، ئەو بە میشکیدا ختوورە ی کرد چەند گوللە یەک لە خۆی رابکات، کەچی هیشتا دەر بازبوون ئەوەندە بە جەرگی پینە بەخشیوو ئەو کارە ئەنجام بدات، دەویست کە سیکی دیکە ئەو رۆلە بگێریت، بەلام ئەفسووس! دیسان.. کە تەفروتو نابوون ئابلووقە ی دانەو، لە پیشوو خیراتر غاریان د، چاوی بە ئەفسەرە کە کەوتەو، ژمارە یەکی زۆر کەم لە سەربازەکانیان مابوونەو، دوو مانگ و شانزە رۆژبوو لەو شیتیتییە بیتانوپۆیە دا هەلیان دەکرد

و به په رجوویان زانی هیژیکی دیکه جیگای ئهوانی پرکردهوه. بۆ ئه‌میش په رجوویه‌کی نایاب بوو که ئه‌فسه‌ره‌که پیی وت: دوورپوژ مۆله‌تت دده‌می برۆیته‌وه.. ئه‌میش وتی: گه‌وره‌م دوورپوژ! ئاخ‌ر دوورپوژ به‌شی چیده‌کات؟ به دوورپوژ مۆله‌ته‌وه، ئا لی‌ره‌وه، له په‌ری ئه‌وپه‌ری باشووره‌وه بۆ که‌رکووکا! پوژیکم بۆ گه‌یشتن و یه‌کیکیشم بۆ گه‌رانه‌وه ده‌وی، تکایه هیچ نه‌بی سی، چوار پوژم بده‌ری.. ئه‌ویش به کرپوزانه‌وه‌که‌ی پیکه‌نی و پینج پوژی بۆی نووسی. خه‌نی بوو، به خۆی وت: ئیدی ئه‌و کاته هات که ده‌بوایه بیت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل «ماریا» خۆم یه‌کلا بکه‌مه‌وه و بریاری تر بده‌م.. که‌وته‌ری.. به‌لام ئه‌و پینج پوژ مۆله‌ته‌وه بۆ ئه‌و به پینج پوژ نه‌ده‌چوو، به‌لکو بۆ ئه‌و، بۆ ده‌رچوون له دۆزه‌خ به پسووله‌ی هه‌تاه‌تایی ده‌چوو. گه‌یشته‌وه، خۆی شه‌ویک بوو له شه‌وه هه‌زار به هه‌زاره‌کانی میژوو. که له‌به‌ر ده‌ربجیه کۆنه‌که‌یاندا وه‌ستا، هیچ شتیک به راستی نه‌ده‌چوو، شه‌میران، دایکی، به هه‌له‌داوان له‌به‌رده‌میدا په‌گیان داکوتا و ئه‌بله‌ق بوون. به تیروانینیاندا دیاربوو هینده‌ی گه‌ردیک بریوان هه‌ته‌ری نه‌ده‌کرد. دواتر، زۆر دواتر درکی به‌وه کرد که بۆ مردوویه‌کی به‌سه‌ر دوولاقی شیرزه‌وه هه‌ل‌زناو په‌نگه له پرسه‌وتازییه‌یش ببونه‌وه. دانه‌مالینی په‌شپۆشییه‌که‌یشیان تاقه گه‌واهی‌ده‌ریکی ئه‌وه‌بوو، بۆیه ئاوها وابه‌سته‌ی دۆش‌دامان ببوون. که له‌سه‌ر دۆشه‌که‌له‌ه‌ پووگولبا‌تنامه‌که‌دا په‌تیوویی و شه‌پریوویی هه‌ل‌دایه ئامیزی خه‌ویکی کتوپره‌وه به مردوویه‌ک ده‌چوو ئا ئه‌و ئانوساته گیانی سپاردبی و گه‌مارۆی گریانه‌کانی ده‌وروبه‌ری شکاندبیت. پوژی دواتر، ده‌مه‌ده‌می هه‌تاو که‌وتنان وه‌کو شی‌ت راچله‌کا، وه‌ک بلیت له

مۆتەكەيەك بەلەسە بوویت، بەئاگا هاتەو. ئەو بە وەئاگا هاتنەو و دەیتوانی خۆی لە مۆتەكەي خەون راپسکینی، بەلام چۆن لەو مۆتەكانە رادەپسكا كە ساتەكاني بیدارییان هەناسەسوار دەکرد و هەپەشەي مەرگیان تەنانهت بو ئاوەدانیی و دیوارەکانیش هەلگرتبوو؟

دەیهوئ بگەریتەو هەتا جاریکی دیش بەر بیهوودەیی دۆخە مرۆییەكەي بکەویت و سەرۆختیک لەنیوان ژیان و مردندا بەسەر بەریت. خودانی دوودلییه، دوودلییهکی بێراده، ئەگەر نەگەریتەو بو ئەوئ و بچیتە ئەو شوینەي لاوەكان پووی تیدەكەن و دەیکەن بە نیشتیمانی دەر بازبوون و یاخی بوونیان، ئایا بەو دەر بازبوونی بەرزەفت کردوو؟ کئ دەزانی؟ هەر نەیسە.. ئەو پۆژە كەمدەرەتانه بەدوای ئەییووبی کوخا حکمەتي هاورپیدا عەودال بو، ئەو ئەییووبەي زۆربەي ئیوارەكان لە یانەيەك لەگەلیدا یەکیان دەگرتەو، هیشتا هەر وەكو خۆی وابوو، كاغەز خۆراکی بوو، بیگومان كاغەزیک هزری بگرتایەتە خۆی. جاروبار وشەكاني دەکرده نوقورج و دەیوت: ئەگەرچی دەلین دیواریش گویچكەي هەیه، بەلام دەلێی چی قسەكانم لە قەفەز رەها بکەم؟ ئیدی پیکەنینیکی گومانئامیز ئیخەي دەگرت و دەنگی نەویتر دەکردهو و بەهێواشیی مشتومرەكاني خۆی رادەگەیانند و سانسۆری نەدەخستە سەر هیچ تابۆیەك، سیاسەت، شەپ، ئایین، دووبەرەکی، سیكس و سۆزداری و فەلسەفە و.. ئەم دەیزانی ژیر بە ژیر کاری سیاسی ژیرزەمینیی دەكات، بۆیە منەي دەکرد، بەلام گەرانهكەي ئەو پۆژەي بیهوودە بوو. سۆراخی حەمەي موهەندیسیشی کرد، کامیلی ئامۆزای پپی

وت چووه بۆ هه ندهران، زانی درۆیه کی سپیی دهکات، به لام متهقی نه کرد.. بیجگه لهو، چهند ئاوالیکی دیکهشی دیارنه مابوون، یهکه وراست خورپهی ئهوهی به دلدا هات که هه موویان بۆی ده رچوونه.. ئیدی ههستی کرد شار چۆل و هۆله و ته نیاییه کی دزیو ئابلووقهی دا. رۆژهکانی مۆله ته که وه کو چرکه تیپه رین و ده بوایه بگه رپته وه. پیداو یستییهکانی له جلوبه رگ و گو یزان و خاولی و گۆرهوی و شتی تری له و بابه تهی ئاخنییه ناو جانتا مامناوهنجییه ئا دیداسه که و بی ری کرده وه شانیه کی پلاستیکیش به ریت، لی رای خۆی گۆری و بوونه وه ری ته وه زه لیه که دهستی نایه بینه قاقای و به خۆی گوت: پیویستم پیی نایت.. دهفته ریکی به رگ سووری مه یله وقاوه یی ته پانده ئیو جانتا که وه که له سه فهری پیشوویدا له پایتهخت بۆ ئه وه کری پاکنوسی شیعه رکانی خۆی تیدا بنووسیته وه و ئومیدی ئه وه له که لکه له یدا چه که ره ی دا ببیته کینا گه یه کی به پیت و فه ر بۆ ئه وه هه موو وشه یه ی مالیکی کاغه زینی بۆ بنیات ده نین، بیگومان ئه گه ر خامه که ی برشتیکی ئه وتوی هه بی وه کو خوین هیلی لاپه ره کان بکاته ده ماری بیشومار و دهفته ره سوور که له که یش بکاته جه سته یه کی زیندوو، چونکه، کی ده لی شه ر مه ودا ده هیلیته وه تا کو زمان سه رپشکی گوزارشت کردن بیت؟ کی ده لی پوو په ره کان ژیانان پیده دریت و مه ره که ب کچینیان پی ده به خشی تا خویندنه وه بیانسمیت و چیژیان لیوه ر بگریت؟ چهند کتیبیکیش، چاوهکانی ئیلزا، دوورخراوهکانی هیشام توفیق ئه لپوو کابی، ناله ی جودایی، زریان، وه رزیک له دۆزه خدا، دوودل بوو له دۆزه خه که ی هینری باربۆس، به لام هه لیگرت، هه تا به رووی دنیا یه کی دیکه دا بیانکات به ده روازه،

ھەر ھەژمان ژیانی بېر مەندیکیشی پردایی، که باوکی به سەر و شکر دەق
 به دۆنایدۆنی ئەو دەچوو، که بهر له سەدەیهک میوانی دنیایەک
 ببوو و ویستبووی بیگۆریت، وەلی جار و جە نجالانە تر به جییه تیشتبوو
 و مائاواویی لیکردبوو. بهر له وەهی بیخاتە ناو جانتاکە وە قەدەرێک
 تاس بردییه وە، چەند وشەیهک نۆتە ئاسا له ناو پیاوۆی فەرھەنگی
 زمانەکیه وە ھاتنە زایەلە: داخۆ ئەمە چ حیکمەتێک بگریته خو؟
 داخۆ ژیانی ئەم سمیل فشه چ پەندیکم بداتی؟ بەرگەکی لیکردە وە
 و فرییدا، چونکە ھەستی کرد پرکیشییەکی ترسناکە پێیە وە له ناو
 جانتاکە دا بیت.. ئیستا ئیدی ئامادە بوو، بەلام پمۆکییەک له ناخیدا
 قولپی دەدا، ئارەزووی لە وەبوو مائاواویی نەک ھەر لە وان، بەلکو
 لە ھەموو شتیک بکات، ئەو شتانەھی ھەر لە مندالییە وە یادە وەری
 گۆش دەکن، دەویست ھەتا دوورترین خال بەرپی بخەن،
 دوورترین خال، که ئیتر تیایدا وندەبیت و تەنھا دل دەتوانی بیته
 چاو و پەیی پی ببات. ھەموویان له جانتا سووکەلە که رامان، که
 چۆنچۆنی لە سەر شانیدا وینەھی مندالیکی خەوزراو جۆلانەھی دەکرد.
 ئاودیوی نیو «فیات» ھەکی خالی بوو، که خالۆزاکەھی لێیدەخوپی،
 جامەکی ھینایە خوارە و بە لیو بزواندن وتی: دووعام بو
 بکن لەم جلە خاکییانە پزگارم بیت.. که ترومییلە که کەوتە گەر و
 دوورکەوتنە وە، دوا ئاوور جامەکی دەستی شەمیرانی نیشان دا،
 دەموچاوە خەمداگرتوو ھەکی وەکو بۆلە ترییەکی قورس شوپربووە،
 ئاوەکی بە دوایدا پرشت. تەماشای ھەموو شتیک سەر جادەکانی کرد،
 شوینەکان دەمامک گەلێکی وەحشەتتاک پوخساری داپۆشیبوون.
 فەرھادی خالە ھەسۆی بەلای ئیستگای شەمەنە فەرە ئەفسانەییەکی

شاردا ئاژۆتى، به لای چه پيدا روه و گه راجى پاسه كان شه قامه كانى هه لئووشى، ئەندیشهى له سه ر بپارىكى ساته وه ختانه گيرسايه وه، برياره كه ده رچه يه كى كه سكى له ده روونيدا ئافراندا. له دووره وه تا پۆيه كى روت و قوت له باوه شى ئەو سه رما وشكه دا شيتيه كى كۆيله ي هه لگرتبوو، به نيوه راستى شه قامه كه دا غارى دها و جاروبار ئۆتۆمبيليكى پۆلۆنى له چاو په رده پۆشى ده كرد، هه تا مه لاشووى برى ده كرد سه روودى پى شه وه پى شه وه بۆ پى شه وه.. بۆ پى شانااوه ئەى... ده چرى. له و ساته گومانئاميزه دا، چاوه كان باوه ربه ده رانه له هه موو لايه كه وه تا قيببان ده كرد، بۆ ساته وه ختيك هه موو شتيك له گه ل رمانه كاندا پيچه وانه ره وتى كرد و پاش ونبوونى تا پۆكه يش بوو به ژورنالى گاڤۆكه يه ك له ياده وه ريبه كانى شارىكى ميژوويى، شارىك، خه ريكبوو نيشانه كانى هه لبزركان ده يانشيواندا. كه گه يشته گه راج، ده سته جي نه يتوانى بيته خواره وه، چونكه به جي هيشتنى شار له خوجيا بوونه وه يه كى ئەشكه نه جاربوو، رۆحى به شه يتانىكى ناديار ده به خشى، وه كو كه شتيه ك له نگه ره كه ي شو ركرابيه خواره وه قورس قورس هه لگه را، هه ستى به وه كرد هاكا هه موو شته كانى له گرئزه نه چوون، به لام چيى پيده كرا، تازه هه لزاردنى ئاراسته يه ك شتيك بوو سه پينراو و هيچ چارىكى نه بوو. پاسيک راوه ستابوو، شين وه ك ده ريا، له فياته كه دابه زى و چووه ناوييه وه، فه رهاديش به رله وه ي دووركه ويته وه وتى: ئاگات له خۆت بى به تابووتيكه وه نه گه رپييه وه.. ئەو چه ند وشه يه كه لكه له ي شله قاندا، يارمه تى دا بىر له بريارىكى ده موده ستيى بكاته وه، ئەو چه ند چركه ساته جموجوولى ده وروبه رى پى هه رس نه كرا، هه موو شتيك له ئاوه زيدا رووى له

ره‌وینه‌وه کرد، جگه له بریاره‌که نه‌بی. سه‌ره‌تاتکتیه‌کی کرد، فه‌ره‌اد دیار نه‌مابوو، به بی دوودلیی دابه‌زی، چوووه ناو پاسیکی تر، پاسیکی دیکه‌ی سه‌وز، سه‌وز وه‌ک گه‌لای دار. رادیۆکه‌ی ئیشی ده‌کرد و په‌یتا په‌یتا هه‌والی تازه‌تری به‌ره‌ی جه‌نگی راده‌گه‌یانند. له برگه‌یه‌کی هه‌والیکه‌دا راگه‌یاندار وتی: دوژمنی ئاگرپه‌رست پاش هیرشه‌که‌ی به‌ر له چه‌ند رۆژیک، هیرشیکی به‌ربلاوتری کردۆته سه‌ر «فاو» و زه‌بری کوشنده‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کانمان هیرشه‌که‌ی تیکشکاندوووه و پاشه‌کشه‌یان پی کردوون و سه‌دان کوژراویان له گۆره‌پانی شه‌ردا جیه‌ه‌شتوووه و جگه له‌وه هیزه‌کانمان ده‌یان سه‌ربازیشیان به‌ دیل لی گرتوون. ئەم برگه‌یه‌ بریدییه‌وه نیو ئەو دنیا قیامه‌تئاسایه‌ی چه‌ند رۆژیک پیشتر و چرکه‌ساتیکی تفتوتال له‌وه ده‌وروبه‌ره دابرا. ئینجا جووله‌ی تیکه‌وته‌وه و پاش سه‌قامگیربوون له‌سه‌ر یه‌کیک له‌ کورسییه‌ چلکنه‌کان، درکی کرد ئەو وه‌رچه‌رخانه‌ ناکاوه‌ی هزری هه‌ر له‌ خووه‌ نه‌هاتوووه، به‌لکو یه‌قینیک سه‌رچاوه‌یه‌تی. دیسان داینه‌مۆی بیرری که‌وته‌وه‌گه‌ر: ئەمه سه‌فه‌ریکه هه‌ر ده‌بی بیکه‌م، ره‌نگه هات و نه‌هات بی‌ت و له بازگه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی شار بگیریم، به‌لام له‌ میان ترسیکی نارام و ترسیکی ده‌سته‌مۆدا ده‌بی خۆم بده‌مه ده‌ست قه‌ده‌ر. که ئەمه‌ی به‌ خو‌ی وت، یه‌قینیک پی‌ی وت: له شوینیکی تردا پیشبینی ژیان بکه، ئەمه هه‌لاتن نییه له هه‌نووکه، ئەمه ژوورچه‌یه‌کی ئەفسووناوییه بو نیو کیشوه‌ری خه‌ونیک، که له‌نیوانی دوینئ و ئەم‌پۆدا دیواریک هه‌لده‌چنیت و سنووریکی توکمه‌یش قیت ده‌کاته‌وه.

گرگه‌ری پاسه‌که وه‌کو ناله و سه‌روسه‌دای ئەو پریمزه تووجینه

وابوو کاتی خوئی له که ناریدا په ره ی کتیبه کانی هه لده دایه وه و عاشقانه موتالای ده کردن. بهو ریگایه یشدا شه باهه تی کۆلاره یه کی گرتبو وه خو، جاده که ی هان دها بیته ده زووله یه کی ئەفسووناوی و له ژیریدا رایه ل بیته تا هه رچی زووتره بگاته دوورترین پنت له ئاسمانی ئەو گه شته دا. زۆر تاسووق بوو قه ده ری بهو لادانه وه یه کانگیر بیته و ریگای ئاسایی خوئی به له بیر کردنه وه بسپی ریت. گه شته که ی ئەو به یانییه خورافییه چاوه روانه کراوه ی به باربووی لیووردبوونه وه یه کی قوول، یان دالغه یه کی بیگوتایی به سه ربچیت، چونکه ته نها خه و بوار به گوزه رکردنی وه خته پر نیگه رانی و په شیوییه که ی دهادات. ده یویست بیرو که یه ک، که له میژبوو گرتبوویه بارته قای که لکه له فره وانه که ی، به دوور له ئاپوره ی خه لک و جار و جه نجالیه کانی رۆژگاره که پراوه بکات، مه رج نه بوو چهند ئەزموونی جیاوازی ئەوانی تر له سه ر په رده کانی گویدا به هیووری خویان بنوسنه وه، لیسه و له وئ گوئی به شتی بچکولانه قانگ بدریت، هیشتا گه لیک به زه قی دیته وه یادی به ئەییووبی گوتبوو: ده مه وئ له جیه کی دیدا رچه ی ئەزموونیک لیدهم ته نها به خوّم تاییه ت بیته، ئەو رچه خو کرده ی پیایدا راده بوورم له وانه ی گوئیستیان بوومه بایه خی پتر ده بیته. ره نگه هه بوونم له ویدا پیناسه تاییه ته کانی ئیمه به رجه سته بکات، تخووبه ده ستر کرده کان دوور دوور بخاته وه و نادیاریه کانیش سیخناخی ناو دیاره کان بکات و پلاژیکتوری پر له وزه ی سپی بخاته سه ر دیارده تازه کانی خه سلّه ت و سروشتی نه وه که ی ئیمه و ده شی بیه بیته بیوگرافیای راسته قینه و راستگوی هه ره موومان!

سەربارى نىگەرانىي و ترس، ئەو بەيانىيە دوانەھاتوۋە خەۋنىكى ئەفسانەيى كىردبوۋە تەلىسمى خۆي و مەلانىيى لەگەل كەشوبايەكى پرموزندا بەرقەرار دەکرد. ھەر ئەۋەش بوو بەو ھۆيەي لە بازگەكە ھەلئىنەسىنن و وا بزەنن لە بەرەي جەنگەۋە بە مۆلەت ھاتوۋەتەۋە و بۆ ئەو شارە دەپرات كە پاسەكە ئاراستەكەي گرتۆتەبەر. بەر لە خەۋنەكە، ئاۋەزى پىكۆردەرىك بوو، ئەو شتانەي بۆ لىدەدايەۋە كە ئەو بەيانىيە بىنىبوۋىانى، زمانى لە گۆ كەوتبوو، ئەژنۆ لەرزىۋەكانى دايكى كۆليان لە قىت بوۋنەۋە دابوو، چاۋەكانىشى خەلتانى داچۆران بىوون، شەقاۋەكان قەلەم بوون بە دەستى مندالىكى بىسەۋادى لالوپەت و جادە تاقانەكەي گەرەكىان دەکرد بە دىرى بە دىۋىي ھەوساركرائ و دوا وشە سلاۋىك بوو لەو كچە كەمئەندامانەي لەبەر دەرگاگەي مەحبوبە دەمەۋەردا بىوون بە مۆنىۋومىنتى دىارى شوينەكە و لەو دوكاندارانەي كەسىش نەيدەزانى لە كەيەۋە لەو گەرەكەن و ناويان ۋەكو ماركەي فابرىقە ناۋدارەكانى ئەۋرۋوپايان لىھاتوۋە، دوا بۆنىش بۆنى پىخى مانگاكانى مەحبوبە و چلكاۋە پەشەكانى گەرەك بوو لە يادەۋەرىي سىي و دفناكىدا بوون بە خۆشترىن عەترى دنيا.. بەلام مەشەيت بەخۆيى و چاكەتە دەلبەكەيەۋە بە تەنىشتىدا تىپەرى و كتوپر چرىكاندى: ھەۋرەكەي بارانىيە...جارىكى تر سىلەي چاۋى كەۋتەۋە سەر چلكاۋە قىزەۋۋنەكانى پەراۋىزى جادەكە، چونكە دەيزانى ئەو بۆنە ھىپكەر و خەفەكەرە پۆژىك دەبىتە ئەو بۆنەي مەگىرانى پىۋەدەكات و لە يادەۋەرىي ھەناسە ھەلمزىنەكانىدا تاهەتايە بەجى دەمىنن و دەبنە كۆمەللىك كۆمپىالەي سەلەم و دوۋچارى ترس

و بيمیکی ره‌های ده‌کن. گهره‌کیتی به‌مانه‌وه پی بنیته کیشوهری سبه‌ینی، چونکه لئی ئاشکرایه به‌بی ئەمانه سبه‌ینی بوونی ناییت.. ساتیکی جاویدان نیگه‌رانیه‌که‌ی ده‌بیته گرکانیکی به‌رزه‌فت نه‌کراو و ده‌نگیکی کوله‌کول ئاسا ده‌ست ده‌کا به دواندنی: گهر بستیک شوین چیه نه‌مایه‌وه تیايدا هه‌لکورمیی چی ده‌که‌یت؟ تیفکره، دنیا مالی که‌س نییه، ده‌توانی برۆیته جیگا دووره‌کان، راستیه‌کانی ژیانیکی تر له خۆت نزیک بخه‌یته‌وه و خه‌ون و خه‌یال باژێله بکه‌یت، چونکه گهر خۆت نه‌ته‌وئ ئەوا که‌س ناتوانی خه‌ون و خه‌یالی تو قورخ بکات و لییان بیبه‌رییت بکات.

پاش ئەو هه‌ناسه کوژالکیانه‌ی هه‌وینی به‌رپاکردنی نووریکی فۆسفۆری سه‌ردوولکه بی کاراکته‌ر و دره‌نگ گوزه‌ره‌کان بوو، له‌ودیه‌و ده‌مامکی دووره‌په‌ریزی خۆی پی‌وار کرده‌وه. خۆی وه‌ک هه‌ساره‌یه‌ک ده‌هاته به‌رچاو له ئاسمانی دنیا‌یه‌کی تر دا کشاییت. ئەندیشه‌ی له‌سه‌ر ئەو گوڤارانه گیرساندییانه‌وه که له‌باره‌ی فرۆکه‌وه بوون و بیجگه له ئەبوه‌که‌ر، به‌رزۆی شیخ عومه‌ریش عاشقیان ببوو و نامه‌ی بو ئیزگه‌هه‌ریه‌بییه‌که‌ی مۆسکو دهنارد و داوای گوڤاری له‌و بابته‌ی له‌ده‌نگی ئیزگه‌که‌هه‌کرد و بۆیان دهنارد و پیکه‌وه، یان له پارکه‌گه‌وره‌که‌ی ئوم ره‌بیعه‌ین داده‌نیشن و لئی راده‌مان، یانیش له ماله‌که‌ی «ته‌پیه‌ی مه‌لاعه‌بدوللا» یان، یانیخو جارجاره ئەم له‌وی وه‌رده‌گرت و ده‌یبرده ماله‌وه و به سه‌عات لئی وردده‌بووه‌وه و له خه‌یالی خۆیدا له گوینه‌بیری له‌وه کردبیته‌وه رۆژیک له رۆژان بییت به فرۆکه‌وان..له دووره‌وه ده‌نگیک به‌ره‌و روه‌ی هات،

حیلەيەك بوو، خەم و پەژارەيەكى ناوازەي متورفە بوو. يەككەك
 لەنيو پاسەكەدا باويشكى دا و رەواندییەو. ئیدی خوینی بەلەز
 گوزەرکردووی یادوهرییەکان زەنگۆل زەنگۆل داچۆرانه سەر ئەو
 بیدارییەي دەيوست لیی هەلیت. پەیدەرپەي دنیا بچووک و بچووکتر
 هەلەگەرا و ئەمیش مکورانه و کەللەشەقانه بەدووی تراويلکەکانی
 دلبەستەيی خۆیدا دەکەوتە گەرپان و ویلگەردییە ماتەم بارەکان.
 جاروبار، بۆ چەند ساتەوختیک خەوالووی هەژموونی بەسەردا
 دەکرد، هەستی بەوستانى سەعاتەکانى دنیاكەي دەکرد و دەکەوتە
 سەنگوسوژ و لە سەرەندانی دنیاى بویردراو، ئەگەر بچووبایەتەو
 بۆ بەرەي نەفرەتی، بە خۆي وت: ئەوا دوا دەکەوتم، لە کاتی خۆي
 نەدەگەيشتمەو ئەو پەسلانە، جگە لەوہش سەراپای وختەكە لەبارەي
 ئەو مۆلەتەو دەوام كە وەكو هەناسەيەك وابوو و وەكو جارەکانی
 پیشوويش سەرزەنشتی خۆم دەکرد بۆچی نەگەيشتمە بریاری
 ئەوہي ئاراستەكەم بگۆرم؟ ئیدی كە پینج شەممە كازیوہي بەسەر
 بەرەدا دەدا و مەشق و رەھینانە تاقتیرووکینەکان تەواودەبوون،
 دەیانبردمە لای فەرماندەي سەربازگەكە و پاش سلاوقووتیکي
 جیدی و بە سەروسەدا ماوہيەك بە راوہستاوي دەمامەوہ، ئینجا
 ئەو شەقلە قووچەکییە کوتایي بە سەرقالییە رووگەشەكەي خۆي
 دەهینا و بە «کورم م م...» دەستی بە وەعزیکی بیتام دەکرد، وەك
 بلیت گوییستی مەرەمپری گوربەيەكي گیرۆدەي مانگی رەشەمی بم،
 دیسانەوہ هەندیک پەند و بریک ئامۆژگاریی ئالوودە بە پیکەنینیکی
 قرووسكە گەمالییانەي دەکردم و هەفتەيەك بە زیندانیی تاکوتەنیا
 سزای دەدام و دەيوت: جاری داھاتوو دلرەقي خۆمت پیشان دەدم،

ئیدی ئەمە دووبارە مەکه ره وه.. ههفته یه کم له گه ل خۆم به سه رده برد و دیسان ده هاتمه وه نیو ره وتی یه کنه وای ئەژدیهای زه به للاحی سوویا و وه کو ئەوهی له خودا وه ند ئاگرم بۆ مروّف دزی بیت، قه ده ره که ی پرۆمیسسیۆس ده بووه قۆزاخه م و له سه ر سووری سته مبارانه ی مان و نه مان به رده وام ده بوومه وه.. به لام خۆشبه حاله! ئاراسته که شوینیکی تری کرده ئامانجی خوی، چونکه ئەندیشه م گوړه پانی تیکۆژقژاوی ئەلته رنه تیقه کان بوو و به دووی فۆرمیکی تری چاره نووسدا ده گه را و ویرای ئەوهی هه ستم به ناماقوولییه تی دنیا که یش ده کرد، که چی هه میسه بیرم لای ئەوه بوو که نابی ریگی ئەوه بره خسیتم کرده وه کانم ناماقوولییه تیان تیبکه وئ و بیهووده یی یه خه یان بگریت.

ترسیکی رمووزن له ده رگای ئارامیی دها، پاسه که پاروویه کی وشکه و به ریخۆله ی هه زار به هه زاری ریگا که دا شوړده بیته خواره وه. خه وتوو، نا نه خه وتوو، به لکو هه رگیز له ده ورو به ر دانه براره و به ئاسته م جیپی غه لبه غه لبی ناو سه رنشینه کان هه لده گریت. گویی ده نگیکی که نه فت ده قۆزیته وه: ئەوه شوړاوه، له شه ست و سی چۆلکرا.. له هه ندی که لاوه به ولاوه هیچی تری به دی نه کرد و که سیش شوونی ئەو قسه یه ی هه لئه گرت. ده یزانی بۆچی وتی چۆلکراوه و نه یوت ویران کراوه و داری به سه ر په ردوویه وه نه هیلراوه، هه روه ها بۆچی که سیش شوړاوی نه کرد به بابته و دریژه ی به و قسه یه نه دا! چاویکی پر سه نگو سووژی داچیری و ته ماشایه کی ناو پاسه که ی کرد، چاوی بۆ جوړه سه روسه کوتیکی

تايبه تي گيڙا، دريڙه نه کيشاني بابه ته که باشترين سه لمينه ري نه وه بوو که ناو پاسه که بي به ري نييه له و جوړه سه روسه کوتانه.. بويه پيلو وه کاني کرده وه به به ستي رووناکيه که ي چيشته نگاو و کتوپر بو ساتھ وختيک سه برده کاني «سه به» ي دايکي جيگيان به خونه که ي له ق کرد، نه و کاته سي سالان بوو که باوکی له تاو حه رس قه ومي خو ي له ناو ته نووريکی گهرمدا شار دبووه.. ئيدي سووتانيکی به سوئ روحيان له چوارچيوه گرت و به په له چاوي ناوه لا کرده وه و نيگا هه لکرو و زواوه کاني به ئاقاري نه و جوگرافيا ويرانه دا رهوان کرد و هه وليکي روچ پرووکيني دا تا بتوانيت له و ديمه نه ميژووييه خو ي ببويريت و منداليي زيندوو بکاته وه، مندالييش سه رجه م شته کاني ده دايه دواوه و پاتريارکه بيوتنه که ي مالياني بيرده که و ته وه، ترسنو کيه که ي رام شته کاني په رده پو ش ده کرد، له ژير ده مامکه که يدا ديار نه ده ما، هه رکه ده ري ده بوو، جا که ي و چ ساتيکي ژياني ده ري نه ببوو؟ ژه مي نه شکه نجه کان خواني ساتھ کاني ده رازنده وه، ده بووه گه ده يه که ي زه به للاح و زووخاوي هه لپژاوي دل که يان هه رسده کرد.. به ژني گوشه گيرييه که ي به سو ز به سه ري دا ده چه مايه وه و ميهر يکي داوه رانه ي به رام به ري ده نواند. له وه دلنيا بوو که له ياده ره نجاوه که يدا هه لده کو لراو سيمايه که ي موناليزايي به خو وه ده گرت و وينه ي پارچه خشيکي بيچوون ده مايه وه. هه ستي ده کرد دواي نه و هه موو سالگارانه يش هيشتا هه ر چنگي درنده يان له يادي گيرده کرد و ده رحال له و ساتانه دا ده يان ژيانده وه. به دووي ليکچووي شه مي راندا دنيا رمو که کاني ته ي ده کرد، له ده موچاوه بي شوماره کاني نيو حه شاماتي شوينه جياوازه کاندا بو ي ويل ده بوو، قه ره بالخييه

دزيوه كانى دەپشكنى، لەوديو پوخسارى هەر كه سيكدا سيماكانى بیدیتبايه، هه وشاریكى فینك كۆلى ناوه وهى به خاموشى دهسپارد و دهبوو به هیمایه كى خشیپلهى سه قامگیری و داسوكنان. به خۆى دهوت: شه میړان.. شه میړان بۆچی ئیمه، بۆچی من و تو، یاساو پرسیاكهى ئادهم و هه واماڤ بۆ خۆمان هه لئه بژارد؟ ئیدی ئه ندیشهى وهكو شاره میروولهى به جمه جم بچووك دهبوو وه و میرووله كانى پرسیار هوروژمیان دههینایه ده ری و له ناپهیدایى وهرامه كاندا هه میشه پکیفی هیمنى له دهست دها، چونكه ئه وهى وه لام بۆ پرسیاره كانى نه دۆزیته وه، هه میشه بیسه روت ده بیته و چیکلدانه شى ته سكرت ده بیته وه. به ها دزیوه كان به درهختى نه فرینه كانى په لوپۆیان ده به خشی و نیگا به خشین به سه رده مه كان گۆره وشاردان و سه رنگوونکردنى به ها جوانکیله كانیان بۆى به رجه سته ده كرد. ده بیینی شته كان له واژگون بوون و په ژمورده بیدان. كى له وه حالى دهبوو؟ ده یویست ئه و نامانهى جاروبار له «به ره» وه بۆ ماله وهى دهناردن نیشانى دیاریکراو بیکن. ئه و ده یخویندنه وه، بیجگه له و چند هاوړى كه مهى، ئه و ته نها خوشكى نه ییبه كانى نه بوو، به لكو تاقه په یوه ندیبه كى راسته قینه بوو به دنیا وه ئه وقى ده كرد، نه شهیده زانى هه تا كه ینى چه پۆكانى كیویلهى ئه سه په كهى دلى له ناو ئه و هه موو خۆشه ویستیبه هه رامه دا ده مایه وه. جار به جار یك یادی به ئالۆزكاویى پرسیاره كانه وه گیرده بوو و ده یوت، تو بللى په یوه ندی منى به دنیاى خۆیه وه پچریبیت؟ ئیدی له خۆله میشى وشه پرسیار ئامیزه كاندا، پزیسكى بی به رسقیبه نائاساییه كان ئه میان ده خسته سه ر زینی كۆكۆدامرکان. ره نگبوو هه نو كه خه مه نائاساییه كانى

ڤهنگوڤووی مردنیکی جوانیان بو هه لگرتییت، چونکه ئه و کاتانهی
 لیوهی نزیك بوو، خه مه کانی له ژیر پیسته گرژ و ڤهنگه ڤیووه کهیدا
 ناسۆر و که سه ریان داده گیرساند و ڤۆحیان بو شیعره لاساره کانی
 هه رزه کارییه کهی ته یار ده کرد، ئه و شیعره سه رگه ردانانهی ڤۆحیکی
 غه واره به بوون و سه رنویشت له ژیر زه بری ڤو وچی و بووده له یی
 دنیا دا هه لیده هیجان و ته نها بو یه ک خوینه ری دهنووسین، ئه ویش
 هه ر ته نها خو ی. سه به ی دایکی، زۆر میکانیکیانه و هاو ڤیماننه
 ڤۆژگاره ئالچاخه کانی له گه ل سمیل فشدا وه ڤیده خست. ئه م له وهیش
 خاترجه م بوو که ئه سلهن خه وتنی له گه ل ئه و له ژیر یه ک میچ و
 ساپیته دا نسکویه کی به رده وام بووه و هه رگیز له زه تی له میینه یی
 خو ی نه دیووه و له دوای شه ست و سئیشه وه باوکی چیدی خاوه نی
 پیاو ه تی نه بووه، خاوه نی گرمۆله ڤه ڤویه کی شین و مۆری بیکه لک
 بووه و هیچی تر... ئه م له گۆشه ی دووره ڤه ریژییه که ی خو یه وه
 بارگه و بنه ی تیک نابوو و له کۆچوباریکی سه روم ڤدا بوو، وادیار بوو
 له بهر ئه وه له ئیستا هه لده هات، چونکه تییدا جیگای نه ده بووه وه!
 ده یزانی لی ره به هه شت بوونی نییه، بۆیه به دووی دۆزه خیکی تری
 هیشتا نه دۆزرا وه ی ئه هوه نتردا ویلبوو، سۆزه ی ئه وه ی ده کرد له نیو
 ده قه شیعریکدا، له نیو تابلویه کدا جینیشه بووه، یاخود گه مارۆدرا وه،
 له و ڤروایه دا بوو: ئه و و جیهان و گه ر دوون گه ر به هه مان شیواز
 سه روم ڤی به هه لکردن بده ن، ئه و له چرکه ساتیکدا هه موو شتیک
 ڤوو له ئاوی ده بییت، هیچ شتیکیش به هایه کی ئه وتۆی نابییت بو
 گه ڤان و سه نگو سووژ عه ودالی بکات. ئه گه ر ئه وانیش کۆپییه کی
 وشک و بیگیانی ئه و هه نگاوانه و ئه و شته ساختانه ی که توارین، به

رەسەن و بنچینه هیچ مەبەستیک ناگره خو. که واته دەبی ئاوریک
 له کهله پووری به جیهیلراو بداته وه، به لکو شتیکی ئەوتوی تیدا بیت
 و چهندهها ژیار چاوه روان بن چاو و یاد و هزر و رۆحی زاخاو
 بدەن و زیندوویتی پیبەخشن. گەیشتبوو ئەو برۆایه ی سەرجه م
 ژانرهکانی وێژە و قوتابخانهکانی هونەر، هەناسە ی هەنووکە یهکی
 دیاری کراون، بەلام ئەم هەنووکە یهکی هەمیشە یی دەویست. له
 وێژەدا، هەر وهکو له ژیانیشدا شتیک نه بوو ناوی کۆن و نووی
 بهخۆوه گرتییت و هاویرکرایته وه، له دنیای هونەریشدا بوونیکی
 هەستیکراو نه بوو، بیجگه له رەسەنیتی و بنچینه یی بوونی بابەتی
 مرویی، مەرگی یه کلاکه ره وه بو هەمانیی به رهه میکی خۆلقاو و
 چیژ بهخشینی پهیده رپه ی، پیشبرکی کردن بوو له گەل کات دا.
 هونەر، ئەدەب، شیعر، دنیای ئەفسانه یین، دنیای سنوورشکینن.
 هەستیش، تاوانه کویربیته وه و ئەو شتانه بەدی نه کات..بوچی
 جاروبار بیرکردنه وه ی له هونەر و شیعره وه تیهه لده چوو، چونکه
 دهیزانی تلیاکی رکیفکردنی عەشقه گەرکه ی بوون، دلنه وایی تیاندا
 دەدۆزییه وه و خۆراگرتیان ده کرد. چوو بهنجوبناوانی ئەو دنیایه ی
 ده بوايه له نۆژهنه وه سەرتهای بو بدۆزیته وه. تهنه چهنده رهنگیک
 نه بوو، تهنه چهنده فلچه وه شاندنکی بییه ها و بیگیان و لامسه رلای
 سەر که قال نه بوو، سروشتیکی ئەوتویشی نه بوو ئاویته ی رهنه
 جوانه کان بوویت، به لکو رۆحیک بوو به وه هه موو به ره برینی و
 په لوپۆ هاویشتنه ی خۆیه وه دهیویست له نیویدا خۆی له تابلۆ له
 کات یاخیبوو هکان دهرباز بکات. زۆرکه رته له گەل تنۆکه تنۆکی
 خوینی گوچکه له ی دلێک و بالۆره ی دلسووزییدا شو رده بووه وه نیو

هەلدێرەکانی گریانیکی بەکەفوکۆل، زۆرجاری دیش داخوازییە کە ی
ئەو پیرەمێردە رەنگالەییە دەهاتەو ئەندێشە ی کە رۆژیک گۆچکە ی
خۆی بری و کردی بە دیاری، بەلام تەنھا گالته جاری پیپرا. بەو
هەویایە بوو لە سەرەمەرگیشدا هەر خامە و پەرەمووچی بە دەست
و ئەنگۆستەو بەیت، وەکو چۆن ئەو پیرەمێردە فلچە نازدارە کە ی
یە کەم هاوڕی و دواواری زیندەگییە کە ی بوو ئە ئاوا. ئەمیش
ئامانجی ئەو بوو، وەکو چۆن لە منداڵدانی پەقیدا رسکابوو و
پینووس ببوو بە تاقە ئاوالی، هەر ئاوایش لە گەل پینووسدا بچنە
نیو بێمەرە کە ب بوونیک ی ئە بەدییه وە. مگیزی ئەو ی دەخواست
پینووسیک ی سیحیری بە دەستەو بەیت، ویرگۆل و خالەکان فەرامۆش
بکات و لە هەناسەکانی بەردەوام بووندا بگیرسیته وە. دوارستە ی
بەر لە نەمانیک، بەر لە خۆکوژییە ک بە زاریدا بیت وە ک قوتیلە یەکی
ئەو چەرخە و ابیت کە لە شەوی دنیا ی بێمانای لە دایکبوونە کە یدا
دەکوژیایە وە و هەموو شتیکیش هەر لە ویووە سەری هەلدەدا و رچە ی
دەگرت.. ئەمە دوا تیفکرینی بوو سەبارەت بە لە دایکبوون.

بەر لەو ی بیر لەو بەکاتەو ئەو سەختە لانه بکاتە نەواو پەسارگە،
وایبۆچوو کە ئەو خەونە بیتانوپۆکە ی خۆیە تی و رۆچوو تە نیو
کە تەلۆگی رەنگالە ی یاخیبوونە کانه وە و لە واقعیدا رەنگیدا و تەو و
دەستەویە خە ی گۆرانکارییە ک ی سەرانسەری و بنەرەتییانە بۆتە وە.
هەتا ئەو ئانوساتە شتەکان بریتی نەبوون لە رەوتیک ی بە خور و
بێپایانی وەهم و خەیاڵ، وەلی ئاخۆ دوا ی ئەو دەیتوانی نەیزەکی
مەزنی ئەو پەتا بی عیلاجە ببویریت، دەیتوانی خۆ لە و کوشندەییە

بتهكيتنى كه پىي دهليين به دبينيى و گوايه له بهينبردى هه موو
 ترووسكاييه كان، تاوه كو ته نانهت نوورى شاردرارهوى ناوه وهيش!
 ئيستا پيوسته له سهري ئه وه بزانييت كه نه زانست، نه هونه ر، نه
 ويژه، نه ئايين، نه ميژوو، نه شوپش، نه كومه لگا، نه كلتور، نه
 فهلسه فه، نه خه لك و نه خودايش وه لامد ره وهى گرفته كانى ژيان
 نين، بويه هه تاكو جيهان له شه وه كاندا هيندهى نهينيه كى شارراه
 خوى بنويينى و له روزه كانيشدا هه تاو تانويوى خوى ئاشكرا بكات
 و به زه ره بينى ويست و ئاره زووه كانى گه وره ي بكات ه وه، ده بى پتر
 ئه زمون بخاته ئوبالى ژيان ه وه، چونكه دانوستان، نا باشت ر وايه
 بللم مملانى، له مابيني ئه و و ژياندا ئه زمون به ره هم ده هينيت و
 ئه ويش تاقه شاكارىكى زينده گييه كه ده توانيت به مسوگه رييه وه تانه
 له سه ر ناديارى و ته پودومانى سو راخه كان كالت ر و كالت ر بكات ه وه.

جاران تاراده يه ك كه نارگير بوو، هه نديك جاريش به رانه ر هه موو
 به سه ره اته كان خاوخليچكى ده نواند. به شيويه كى روو كه شان ه نه يزاني
 چى دنه ي دا ئاراسته كه بگوريت، هه رگيز بو سه رچلى و پر كيشيه كى
 ئاوها خوى ته يار نه كرد بوو، هه رگيز بو ئه و ريگايه خوى ئاماده
 نه كرد بوو كه له ناو نادياردا ده ره وييه وه. ئه گه ر راو كه ري كيش بوويت
 ئه و له تفهنگ و سي ره گرته وه و نيچير و بنبه رد و ره وه ز و زنا ره
 دژواره كان رووتكار كرابوو و خو زگه ي ئه وه ي ده خواست له وه خته
 دانسقه كانى بيئوميدى و په نجه رو يى و ته نگوچه له مه ئه سته مه كان و
 ته نك بوونه وه ي گوريسى هه وسه له ئه ستور و دريژه كه يدا، غه ريزه ي
 مردار بوويت ه وه، بو ئه وه ي لوژي كه گوشراو و ده وردراوه كه ي له

كۆنترۆلى ناواخنى خۆى دەربازى بىت. ئەگەرچى لە گۆشەنىگاي بەركەنارىيەكەيەو، گەشتى ھەموو دىيارەكان ئەستەمىش بوو، بەلام نەخشەيەكى پوون و ئاشكرای دەگرتەخۆ. بەسەولى كەلكەلەى دەريا تىكچەرژاو و بەھاژەكانى دەدايە بەر تەيكردن، دەويست مۆزەخانە و پيشانگا و پەردەى سىنەما و شانۆ و بالەخانە و قەلا و شوورە دىرينەكانى ميژوويەكى بيړەھەند بەسەر بكاتەو، بەلام ئەو جيگايەى نيازى بوو ويستگەيەكى بيناوينشان بوو، ئەم شتانەى تيدا نەبوو، تەنھا شەمەندەفەرى گەشتىكى ھاتونەھاتى ئەفسانەيى پيادا پادەبوورد و نەدەگەيشتە جى و لە ئاسنەريكەى خۆى دەردەچوو، بەرلەوھى وەرگەريت و ھەپروون بە ھەپروونىش بىت جارى ئەوھى ليدەدا خۆشەويستى، موخابن مندالتيكى لەبارچوو و لە پيناویشيدا تازە ھەرگيز دركەزييەكان نابن بە گول.. خۆشەويستى پرسىكى ئەوھندە ئالۆز نەبوو تا سەرى لى دەرنەچىت و لە ناخيدا وەكو ولە چووزەرە نەكات و نەبىتە ھىلكە. گەر ھەيفىكى جوان لە فەزاي گيانيدا خەرمانەى نەدابايە، نە دەپۆيشت، گەر دلى ريگاي شەو پى تەنيايەكانى نەدابايەتە بەر خەنجەرە زيويينەكانى تريفە، ھەنگاوى ھەلنەدەھينا. تەنھا بە گۆرينى ئاراستەكەى ھەدادانى دەگرت و دەبوو خاوەنى نوورتيك لە ناوھويدا سەبوورى و بەرگەگرييەكى تازە و پامانيكى جياوازی پى دەبەخشيى.

بەرداشى زەبەلاحى دەربازبوون خستىيە سەر ھىلى سەختى پەلەقاژى، ھەتا نەگەيشتە ئەو بروايەى ھەمبەر بە ژيانىكى زەليل و بوودەلە ھىچى پى شكنابريت، فرچكى بەو سەفەرەو نەگرت.

هه‌لچوون و داچوونه‌کان و کاردانه‌وه‌کانی له‌هه‌ناس واقیعه‌تال‌ه‌که‌دا به‌کاوه‌خۆ ئابلوو‌قه‌ی رۆحیان‌دا و‌غه‌م‌گینانه‌ده‌فته‌ره‌به‌رگ‌سووره‌ب‌چوو‌که‌که‌ی‌ده‌ر‌کرد و‌له‌یه‌که‌مین‌رووپه‌لیدا‌نووسی: گه‌ران‌پیداو‌یستییه‌کی‌رۆحییه.. به‌رله‌وه‌ی‌دایخات «گه‌ران»‌ه‌که‌ی‌ره‌ش‌کرده‌وه‌و «رۆیشتن»‌ی‌له‌جیات‌ی‌نووسی و‌ئینجا‌دایخست و‌چاوه‌کانی‌شی‌له‌گه‌لیدا‌نوقاند. پێش‌په‌یوه‌ندی‌کردن‌له‌گه‌ل‌دیبار‌ی‌سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی‌ئهوئ، کتیب‌ی‌هینایه‌وه‌یاد، ئه‌و‌کاته‌ی‌له‌نیو‌که‌شوبایه‌کی‌جادوو‌ئامیز و‌رمۆکه‌وه‌سه‌ری‌به‌مال‌ی‌ئاییندا‌کردبوو سوور‌ده‌یزانی‌له‌ده‌قه‌ره‌که‌یاندا‌به‌ها‌مرۆییه‌کان‌شته‌کان‌دیاری‌ناکه‌ن، به‌لکو‌به‌ها‌ئایینییه‌کان‌به‌و‌کاره‌هه‌لده‌ستن. لئ‌زۆری‌پینه‌چوو‌په‌یی‌به‌وه‌برد‌ئایینیش‌وه‌لام‌ی‌پرسیاره‌کان‌ی‌ئهو‌ی‌پئ‌نییه‌و‌هه‌لگری‌دلنه‌وایی‌نییه‌و‌هه‌رگیز‌تیندا‌نایدۆزیته‌وه‌. سه‌دایه‌ک‌له‌نادیارییه‌کان‌ی‌ناوه‌وه‌یه‌وه‌بوو‌به‌سه‌رپشک‌و‌گه‌رانه‌که‌ی‌خسته‌ژیر‌پرسیار، گه‌لێک‌لئ‌ی‌راما، چه‌ندین‌جاری‌تریش‌دوو‌پات‌بووه‌وه، شتیک‌نه‌بوو‌پئواربیت و‌بیدۆزیته‌وه، ئیدی‌کتیبان‌بوونه‌گۆره‌پانی‌تاوتوو و‌سه‌نگوسووژ‌کردنی. هه‌ر‌له‌قوناغ‌ی‌سپیرمه‌وه‌تا‌شکلگرتنی‌په‌یامه‌کان‌رۆیشت. تیفکری: بۆچی‌زاتیک‌نه‌هاتوو‌ه‌جاری‌په‌یغه‌مبه‌رایه‌تی‌عیشق‌بدات؟ ئه‌و‌رۆژانه‌یارمه‌تی‌نه‌دا‌تا‌بزانی‌نیازی‌چییه، هه‌ر‌ته‌نها‌سرووشیکی‌نه‌هینئامیزیان‌بۆی‌ده‌رخست، ئه‌ویش: گه‌رانه‌ئه‌فسووناوییه‌که‌ی‌بۆ‌دۆزینه‌وه‌ی‌عیشق‌نییه‌و‌ئامانج‌لئ‌ی‌شتیکی‌دیکه‌یه. ئا‌خاوتنه‌کان‌ی‌په‌یغه‌مبه‌ریکی‌شیتی‌له‌بیژنگ‌دا، به‌ره‌و‌عیشقیکی‌جیاواز‌رینمایی‌کرد، به‌واقوو‌رماوییه‌وه‌له‌سوپه‌رمانه‌که‌ی‌نواری، بۆی‌ئاشکرا‌بوو‌که‌له‌سه‌ر‌هیمیکی‌تژی‌له‌خواست و‌ئیراده

و ڕەهەندەکان و بەدەر لە خۆشەویستییه کی راستەقینە دارپژرابوو، تیکرای شتەکانیشی ڕەتکردبوو و تییۆری خاپووری و نغروی له پیناوی ئافەریدەکردنی بالادەستی هینابوو و کایەو. هەستی دەکرد ئەو دڵ و قەوارەیهی نییه ئەو بیروکەیه بگریته خو، له نیو بالاڕهگه زییه کی قیزه وون چاوبکاتهوه و ههیکه لیک نه بیت پراوپر له که موکوورپی، پراوپر له دهغه زاری و بیماری. هەر ئه ویش بوو دهیوت: داهینه ران، پاقری دهسته به رناکهن و به هیچ چه شنیکیش پیناگه ن! داهینه ران، چه مه کان لیخن ده کهن هه تا خه لکی ده ستخه ڕۆ بکه ن و وایان لی حالی بکه ن دوورن له وهی به نیویاندا ڕۆچن و تییدا نقومی له زهت بن. که ئه وی ده خوینده وه، وایده زانی له جه نگه ل نزیک که وتوو هته وه، ته نها قامچییه که ی ئه وی له ئه ندیشه ی خویدا هه لگرت بو کاتی پیویست و سه ره نجام ئەو شاکاره ی وه کو پاژیک پنه ودا و بریاری دا چیدی نه گه ڕیته وه سه ری. له نیو قهیرانه ناوه کییه کاند، له نیو چرکه ساته کانی خه یالدا، له نیو جیهانه به دی نه هاتوو ه کانی که لکه له دا که وته تیروانین و لیخوردبوونه وه. ڕووناکییه کی بیگه رد تارماییه کی ده وره دابوو لیی به ریواربوو، کتوپر وتی: ئاده م، ئاده م، تو لی ره چی ده که یته؟.. ئاده م شتیکی راسته قینه بوو، زور حه په سا، نه یزانی بوچی ئاوا سه له مینه وه په رده پۆشی کرد، به لام قه ده ریکی نه برد هاته وه سه رحال، ئاده م غایله کانی ئاوه زی خوینده وه و هه ر که زاتی ئه وه ی به خووی دا بلیت: بوچی قه ده ری مرۆقتان دوو چاری ئەم نووته کییه کرد؟ ئەو به سه رکۆنه وه وتی: تازه دانپیدانان به که لکی چیدیته، له به راییه وه خۆمان ئافه ریده کاری قه ده ره کانمانین، ئەم به زم و په زمه ی دره ختی ژیری و ئاگر و قور و مه حره م و

نامه حره مکردنی هه ندیک شت و ئاماده گیی به خشین به فریشتاوا و سه رزه مینی به دووی یه کدا گه رانه کان، پرسیار گه لیکی بیثومار بوون و دنیا که یان لیوانلیو ده کردین، ئەوانه راسستییه کان بوون و گه واهی ده ریش بیگومان شهیتانی میژوو بوو.

وهکو کۆلاره چاوه کانی به ئاسمانی نادیاردا به ره له دا کردبوو. پاسه که ده یبرد، نادیاریکی پی تهی ده کرد، به پاس نه ده چوو، ته نیاییه که ی، غایله قووله کانی، گومانه کانی، ههسته کانیاں به ترس ده له وتاند، وایان لی ده کرد ههست به وه بکات له ناو فرۆکه یه کدایه، راسپارده یه کی پییه و ده بی بیگه یه نیتته جی مه بهست. گهر له ئاوینه یه کی بالاپوشدا خووی به دی بکردبایه ده رحال ده یگو: ئەندامه کانی له ش و ده موچاوم وهکو تابلۆیه که له تابلۆ کیوو بیستییه کانی جوړج براك، یان پیکاسۆ جیگورکینیاں کردوه. ناخی مه نه لوگیکی به رپا کردبوو، وهکو تاریکاییه که.. ده تگۆ له لوله ی قورییه کی ئەفسووناوییه وه دیتته ده ری، وهکو تاریکاییه که ئەوه ی راده گه یاند که هه ر له ئەزه له وه ئەم دۆخه به رده وامه، به وه ییش نه ده چوو بیده نگیی هه لبریریت، بیگومان هه لقوولانی ئەو ئاخاوتنه یه کلایه نه سه ری هه لدا بوو، له رسته یه که وه سه رچاوه ی گرت، وهکو ئەوه ی له نادیاره وه بیت، یان که سیک به گوچکه یدا بیچرپینی: ده توانم بگه مه به شیک له راسستییه کان.. یان وهکو ئەوه ی له هینۆتیزمیکی قووله وه بیتته ده ره وه. دوا ی به له سه بوونی ئەو په یقانه، به شیوه یه کی ساکاوانه که وته گریدانی خووی به سروشتیکه وه که هه میشه به کۆمه لی راز و نه یینی هه تاهه تای ی ئاوس بوو. له راستییدا زرنگیی و به سه لیه یی سه رنویشته که ی هه ر

لە یەكەم هەنگاوهوه كاملیتی بهخۆوه گرتبوو، گەرەکی بوو ئەوه
بسهلمینی که ئەم رەوته هه موو دنیای پامالیووه.

لە ناوهراستی ئەو رینگا به رهو نادیار چووه دا، تایه یه کی پاسه که
په نچه ر بوو ویستیکیان گرت، ئەویش وه کو ئەوانی دی دابه زی، به
چاویکی سه رسامه وه به دهوری خۆیدا خولایه وه، ئەم شوینه واره
دلئارایه، وه رزه کان به وینه ی کورژن پیایدا ده گوزه رین. به ئاسته م
گوی ی له چرپه یه ک بوو، یه کیک دوو که لی جگه ره که ی به با دا و به وه ی
ته نیشتی خوی وت: ئەری هیشتا زۆرمان ماوه بگه یه قووشته په؟
ئەویش وتی: جار ی ماومانه. ئینجا جگه ره کیشه که تی هه لچووه وه: ئەری
وه کو بزانی قووشته په که سی تیا ماوه؟ ئەویش دهنگی لیوه نه هات،
ته ماشایه کی پر مه غزای پر سیار که ره سمیل شو ره تیکس مر او ه که ی
کرد و به چاو پی ی راگه یاند: ئەری ده ته وی به فه تاره تیکم به دیت؟
ئیتر له و گفتوگو به ترس و بیم ته نراوه دابرا و ده ور به ری به
پامان ماشییه وه، وه کو ئەوه ی پیتۆلیک، یاخود زانایه کی با یۆلۆژی
بی ت و هاوشییه ی زینده وه ریکی زه به للاح سروشت ببینی ت، به دهنگ
و رهنگه زینده وه کانی بوونه وه ردا رۆچوو، به نیاز بوو ژیرییه کانی
حالی بوون رام بکات. بیابانیک له ده روونیدا در یژ بووه وه، بی هووده
هه ولیدا له چیه ی کۆن کریتی ئەفسانه یه کی کۆن ده ربازی بی ت،
به لام ئەندیشه ی له ده ره وه ی کاتدا وه ستابوو، رادیرانی موزیکی
دنیا یه کی تر ده یله وتاند، چاوه کانی له مابه ینی رهنگه کاند گونجانیکی
بیۆینه یان خولقاند، پیناسه یه کی جودای به کۆن و نو ی دا، رهنگی
تری به ژیان به خشیی، عاشقی رهنگه کانی وشه بوو، به خویانه وه

رهنگر ئېژيان دا، بۆ فهزايهك برديان لهو بهههشته دهچوو كه ههميشه ئهفسانهكان لى ددهوان. له هيكهوه سهوداي يهكتايى و هارمۆنىي پىك دههينا. وهلى دهيوست بزانييت له كويوه پهيدا دهبييت؟ رۆشن نهبوو. ئهوهى رپوون و ئاشكرابوو له تيفكرينى خراپ و بهد دايدهبهرى و دهيسپارد بهو ههستهى سهرتاپاي زيندهگى بهشى ئه و بوونهوه ره غهوارهيه ناكات كه له دنياى ستهمدا جينگل دهخوات. جهخارا! قهدهرى پهيوهسته بهو غهوغا بيلبىر و تاچه تپرووكينهى قهتاوقهت خاموش نايتهوه تاكو تتوكهيهك له ئوقيانووسى ئوخژنهكانى ئه و خودايه بدزيت كه هيچ قهبالهيهك به نوقلانهكانى رهوا نابينييت. ئه و ساتانه پىي وابوو باوكى مشهخورى خهونهكانه. پۆلى بهرسقى سرک و بهلهسهى بهرههلاى ئاسمانى رامانهكهى خوى كرد كه تژى بوون لهو هئما و شته سىحراوييانهى له وتن نهدههاتن و ههرگيزيش بهرجهسته نهدهبوون.

دووباره سهركهوتهوه سهرى، ههستى بهوه كرد دنياى دهوروبهرى تاريك تاريكه، به تهماى ساتيكي ناديارى ئاييندهيه بهرهو ئاراستهيهكى پىچهوانه رايبدات و سهرتاپاي دنياكهشى بهاويژيته نيو هيلهكى بيركردنهوهوه. ئاوهزى له رابردوويهك دهگلينى ئىستا و ئايينده و ههميشهيه، دهوروبهرى چۆلاييه، شتيكى ئهوتۆ بهدى ناكات شايستهى ئاوهدانىي نهبييت. له نيو كهژاوهى خهياالى كۆچيكي راستهقيندها داسهكناوه، ههست دهكات هيچ شتيكى ئيره پهيوهندي بهزيندهگى ئهوهوه نهماوه، دهيهوى ئهم سهربوردهيهيش چهشنى شههوتى ههرزانبههاى ههرزهكارىي خوى كه به لىبيدۆ ليورپژبوو بهاويته پزدانىكى خهزهفييهوه، بۆ ئهوهى ههموو شتيك

واژگون بېت و سەربردهی تر نه رسکیت. چی به رهه لستی له واژگونبوونی دنیا دهکات؟ ئەوه تا پاش ژيانیکی دهله مه خه ریکه دهگاته ئەو بروایه ی تهها میژووی داهینان میژووی گوشادبوونی ئازادی راسته قینه یه و ده توانیت سه رومرپی به خووه بگریت و له گه ل مانه وه دا مه سلته بکات. گهر ئەویشی لی بره ویته وه ئەوا ده که ویته بیرکردنه وه له په راسوه کانی و مه گیرانیی به ئافراندنی توخمه کانی بوونه وه ریکی دیکه وه دهکات هه تا شتیکی جیاواز بکه ویته بوته ی سوړاغه که یه وه. کوارگی بیرکردنه وه نه وازش دهکات، ده زانی خود سه رچاوه ی دوالیزه ی خیر و شه ره و ده یه وی خراپه کارییه کان له خو دوور بخته وه. به لام مه حاله گیتییه کی دی بئافرینی ئەم هه موو هه راوزه نا و هات و هه لایه ی لی که مبیته. له په یقیک ده گه را وه کو به یداخیک بیت و ئەو زامه ئەبه دییه بیچیته وه که هه میشه دوا ی ئەتکی رۆح له سه ر جه سته دا جیده مینیت. گومان به یاده دریزدادر و چه قاوه سووه که یدا بلاوده بووه وه، زینده خه ونه کانیشی په پووله ئاسا به ناو به هه شتیکی دووردا به ره له دا ببوون، به هه شتیکی هیشتا نه دووراهه، یان له ده ستچوو، یان هه ر نه بوو! به هه شتی مندالیی.. ئەو تاریکوپروونه دووره، خه و له گه ل بیداریی چاوه کانیدا ململانیی ده کرد، نیگا خه وزراوه کانیشی له ترووک ترووک نه ده که وتن، له نزیک کرۆشمه ی ئاگری شینی ته باخه یه کچاوه قورماوییه که کرۆشکه ی کردبوو و دایکیشی چاوه ریی ده مکیشانی چایه که بوو. باوکی، ده یخسته نیو یۆتویای ئەو ئایه تانه ی به خیراییه کی بیئه ندازه له ژیر بری سمیله جووله داره که یه وه هه لده وه رینه سه ره به رماله که ونارا که ی به رده می. هه موو شتیکی ئەو به یانیانیه جی برینیان

لهسه ر پوخساری خه مباری دهروون و دل هه له نگوته کانیدا په رتوبلاو دهکرده وه و زوو به زوو به خوینیکی نادیار ئالیان دهکرد. هه ر که به هوی شه به قدانه وه گلوپه سفره که دهکوژایه وه، جموجوول له جهسته ریوه له که یدا به رجهسته یی دهکرد به شه قلی خوی، ههستیکی سهیر هه لیده گرت و به بیئه وهی دایکی ئاگای لیبتت به دوای تایه ی پاسکیله هه مبه ره ره شه که ی باوکیدا پیدزه ی دهکرده ده ری و ئه و تاریکییه ی هه نگا ورشین دهکرد که خه ریکبوو ره نگوروی خوی له دهست دها و قه له مروه که ی ده دۆراند، لیسوگرافیای ئه و دوا به یانییه ی تخووبیکی زهق و لومه ئامیزی هیشته بووه وه گه لیک به توخی له هزرییدا چاپبوو، وه کو ئاویک به کولانه کانی گه ره که که دا سه رومر شولاو که ی ده به ست، هیشته ی هه ر بروای وابوو چیپی باوکی وننه کردوه، به لام حه مه سووری قه ساب، که سالانیک دواتر بوو به کریچییه کی مالی داپیره ی و به ریکه وت ئیواره یه کی دره نگه خت، که له باخچه بچکولانه که ی مالی داپیره ییدا به دزییه وه میزی دهکرد و چاوی به هه موو لایه ک دهگیرا نه با یه کیک بیبیتت، چاوی ئه و له سه رییدا نیشته وه و سه رنجی دا سه رقالی ئه وه یه تووره که یه کی بچووک بخاته نیو زاری داپچراوی پلوسکه که ی سه ربانه وه، که سه ری و سه سووراند و ئه می بییی، برۆکانی بوون به پردیک بو پهرینه وه ی غه زه ب و تووره یی کوسه ماسییه کی خوین دیتوو، به دهستیکی تووره هه ییدی ونبوونی لیکرد، له وه گه لیک سلی کرده وه و لاپره سه نیش بوو بزانی ئه وه چیبوو له نیو تووره که یه کدا بو حه شاردان شووری کرده نیو پلوسکه که وه؟ به لام هه تا میردمندالیی و ته نانه ت هه تا پاش کاتی هه لوه شان وه ی (به یاننامه که ی سالی

حەفتا)یش، کە بیگومان نەگەیشتە هیچ دەرهنجامیک و هەموو خەلک
 کەوتتەخۆو وەکو شەپۆل بەرەو بەرزاییەکان هەلکشان، ئیتر ئەمیش
 ئەو کاتە، دەمە و ئیوارەیهکی خۆلەمیشیی بوو، بینی خەندەیهکی
 ساختە بە سمیلە پەرەکیدە چکە دەکرده خوارەو، تورهکەکی
 دەرھینا و لەودیو پشتینە تەختەرەشە گولگولییەکیدە ئاوی کرد
 و ئیدی نەیبینیەو، تارماییئاسا بەیەکجاریی دیارنەما و وەکو
 سەربردەیهکی تەلیسماویی بەشیکیی لە کیشوهری یادوهریی داگیرکرد
 و قەتاوقەت دەستەویەخەیی رەوینەو نەبوو. ئیستا ئیدی چەشنی
 تاپۆیەک بە لیلی دەکەوتە بەر دیدەیی ئەو یادە وەفادارەیی چاوی
 هەرگیز بەرایی نەدەدا دەستبەرداری هیچ شتیکیی ئەو سەر دەمە بیئت.
 بەلام دواتر و پاش دامرکان و داکشانی ئەو شەپۆلە هەلکشاوهری
 بەرەو چیاکان رۆیشت و سەرەنجامیکی نەدوووریەو، دەرکەوتەو
 و دوکانەکی دانایەو. لەسەر سیلەیی کۆلانە دوورەکی مائی
 ئەو «سالح حەلواچی» یە بەرەبەیانیک کچەکی دواي بەرپرخستنی،
 جحیلک پری پێدا کردبوو ویستبووی بیخاتە سەر ماتۆرە هۆنداکی
 و بیرفینیی، کەچی وەکو ماسییەکی خز و سرک خۆی راپسکاند
 بوو وەکو ماینیکیش حیلاندبووی و بریک خەلکی چاوخەوآلوی
 ورووژاندبوو و تولازەکەش چنگلەسەرشان خۆی هەلدابوو سەر
 ماتۆرەکی و بۆی دەرچبوو. پاش سالانیکیش ئەو هەرزهکارە کە
 لەبەر ئاستانەیی چاوهکانیا، لەنیو بازاریی گەرەکەکیاندا، غەوارەیهک
 ریزیک فیشەکی لە جەستەیدا خالی کردووە و بە کەمتەرخەمی
 و بیمنەتیەکی لەرادەبەدەر و دەر بەست نەهاتووانه چاوپۆشیی لە
 لاشە کوون کوونە هەلاژاوهکی کرد و بە بەر چاوی سامگرتووی

مهردوومه كه وه، وهك بلی پیاسه بکات، سه لالانه سه لالانه رویشته و تا هه نوو کهیش ئهم شتیکی له و کهینوبهینه هه لانه کړاند، هه تا درک به هویه کهی بکات و بزانیته له سوئی چ شتیکی یه کیک هاوشارییه کی خوی لیوانلیوی کوونی خویناویی دهکات و کهمته رخه م و بیسوژانه به تهنیشت لاشه کهیدا راده بووریت، ئاخو.. له تولهی رپاندنی کچی هه لواچییه که بوو، یان کچی که سیکی تر، یان له بهر شتیکی ته واو جیاواز له خوینی خوی گه وزینرا؟ هه رگیز نه یزانی! ئیدی ئه و بولیله رهنگ پیس و چلکنه ی دوا ی باوکی که وتبوو، ئه و قه سابه رایگرت و به جه مه دانیه سووره کهی په رژینیکی چیتری بو گهردی سازاند و ئه و دمه هه وا هه ندیک مه یله و روشنتر ببوو، چه شنی پاله وانیکی ئه فسانه یی هاته ناو دنیا بچوو که کهی ئه مه وه و ده فلسییه کی پیدا و رهوانه ی ماله وهی کرده وه. ئه میس چند که ره تیک به شه رمیکی مندالانه وه ئاوری لی دایه وه و هیشتایش هه ر له وئ، هه ر له سه ر پاسکیله کهی راهه ستابوو. ئهم وایزانی بوته په یکه رییک و له جیگا کهی خویدا قالبی گرتوو. ئیدی ترسا، ترسا و چیتر رووی وهرنه گیرا. ناچار بوو بگهریته وه، ئاور له و نیگه رانییه ی دایکی بداته وه، ئه و نیگه رانییه ی قولیکی که وگیر به دهست بوو پاشان بوو به گه واله یه کی داخله دل و چه خماخه یه کی به زهبری وه شان و بو هه میسه سامالی سه رشاری جوانیه کهی دهروونی ئهمی له ککه دارکرد.

سه یر و سه مه ره یه، زه مه ن له ریگای خه سانده وه ده یه ویت خاوه ی زوره ملی خوی لی بقوزیته وه. پاش ئه وه ی به و به رداشه دا راده بووریت و ده گاته ئهم هه نوو که ئانییه، هه ست دهکات ئهم ئانه، ئهم قوناغه

چیدی مۆمیاکراو نییە، ئەگەر لیبیگەرپیت ئەم جیهانە هەلبیلووشیتە نیو جەرگە ی شپرزە ی خۆیەو، ئەوا گۆرانیک، لە جۆریکی دیکە، دەستەویەخە ی دەبیتەو. گۆران! پئویستی بە ئیستکردنە، ئەگەر لە دەرەو ی بازنە یە کدا رابووستی، ئینجا توانای جیاوازبونی پتر دەبیت، لە هەمان کاتدا لە نیویشیدا بیت و لە خولگە بزۆزە کە شیدا بخولیتەو، لەم گوشە نیگایەو شیاو بە روالە تیکی دییەو شتەکان ببینی. بیگومان دەمیکبوو لە گەل گاف و وختدا دوریان کە وتبوو میانیانەو و جیا بوونەو، دووربوون لە یەک، لە گەل خۆیشیدا، چاوخشاندن بەم تا کەرەوییە ی ئیگۆیش هەمیشە دوا ی شتەکانی تر دەکەوت و ئەو رەهەندە لە بیرکراویش بوو کە بەرنامە یەکی ئەوتۆ لە ئارادا نەبوو بۆ ئەو ی شکۆ یەکی جیاوازتر و راستەقینە تر بیۆشیت. ئەو چەند حەوتوو، سپیستی، تارادە یەک بە گژی هەموو شتیکدا دەچوو، بواریشی بۆ هیچ شتیک نە دەهیشتەو، هەتا بەرگری لە رەنگوروی دانسقە ی خۆ ی بکات. پاش سەرپیچی کردن لە ویدیو دیوارە لینج و لیقنەکاندا و لە نیو ئەو گەرما ئیق پیکەرەدا، دەمیک رادەکش، دەمیک دی پە لە فرتیی دەکرد، دەتگۆ بە کە تیرە یەکی نادیار سواخ دراو، سەری پەنجەکانی دەچەقینە نیو گوشتە بە سویکە ی و وەکو بلی لە نیو تەپکە و داودا بمیننەو و گیربن، سەقامیان دەگرت، بە تۆسنییە کەو لەو دیوارە بێرەنگانە ی پیکەو بە ندبوون دەر دەپەرپیە دەرەو و ئەو شارە ی دەبینی کە هەر دەبوا یە رۆژیک لە رۆژان بە جیی بەیلایت، ئاسۆ ی هیسایی و مرچومۆن ساپیتە ی بوو، خەلکە کەشی بە بوونیک ی دیکورییانە ئاوەدانیان دەکردەو و هیچی تر. لەو ئەتمۆسفیڕەدا دەنگ و سیرەسیر و زیکەزیک ی سیرسیر

و قالونچه پیواره کان به رجه سته یی و رهونه قیکی هه بوونی پروپوش به سامیکی زبر و پرونیان ده به خشیی و تریفه ی مانگ جیتی شه وه زهنگه ئه فسووناوییه که ی هه لده گرت. ئه ندیشه ی ئوگر و ئه لوه دای هه واوه وه سی شته دنیا ییه کان ده بوو. تیرامان و دیده کانی جارانی له گورانیکی شیوه ییه وه خویان ده پیچا. ئه و کاتانه، که شیعری دهنوسی هه همیشه جهسته ده بوو به باکگراوه ند، شیعری به جهسته دهنوسی و ماوه یه کی زور به سهر ئه ودها تیپه ری ئینجا درکی به وه کرد هه ر ته نها کاری له فورمدا کردوه و هیچی تر، به لام کاتی هه ولیدا روح بکاته باکگراوه ند، کار له کار تراز ابوو، چونکه ئیدی روح له وه داهیزراو تر بوو بتوانی ئه و کاری بو ئه نجام بدات. دوی ئه و قوناغه ییش له خه لوه تگرتن و توانده وه ی خو له چند دلویک شه هوه دتا، شهرم دایده گرت، به پیدزه ی خه یال ده یروانییه یه کنه وایی به کار بردنی له پ و ئه گه رچیش فه نتازیای تیفکرینی بیسه روشوین بوو، لی له قوری دلرفین و به پیزی غه ریزه نه ره خسابوو، ئه ویش هه ر له مه خولقینرابوو، گه ر لیوه ی جیا بکرا بویه ته وه ئه و بو هه تاهه تایه پیواری لیوه ی ده ئالا. «ئه حمه د فریری» وینه ی ته زوویه کی بربره یی خه یال پاشه کشه ی پی کرده وه. جاریکیان پیکه وه سهیری ئه و ژنه لووبانیان ده کرد که دوی شه ری ناوخوی ولاته که یان هاتبوونه ئه وی و له گه ل نه ناسه کاند ده چوونه نیو ئه و هه یکه له سه رنه گیراو و پیشیلکراوه ی پشتی قوتابخانه که یان و هه وه س و تامه زرویی غه واره کانیان داده مرکانده وه و پاش ونبوونیکی هه ستپینه کراو خویان ریک و ته با ده کرده وه و دیناره چلکنه کانیان له به رکیاندا قایم ده کرد. له قوناغی ناوه ندیدا له یه ک پول ده یانخویند، هه همیشه

به‌روپشتی ده‌سته‌کانی خوئی راده‌مووسی، لایکی به‌ژن بلند بوو، قژیکی شوړی زیرفلی به‌ردابووه‌وه. که پاسکیله فلنپسه‌که‌ی ده‌ئاژوا ده‌سته‌کانی به‌رده‌دا و هه‌لوی چاوه‌کانی دوور هه‌لده‌دا، به‌لکو له درزی ده‌رگایه‌که‌وه، له‌پال گوئسه‌بان‌یه‌که‌وه، له‌په‌نجه‌ریه‌کی به‌ئاوه‌لایی به‌جیه‌ئیراوه‌وه میلیمه‌تری‌ک رووتایی، میلیمه‌تری‌ک گوشتی برونزیی بو‌خه‌یالی راو بکات و دواتر به‌خوئی بلئی: نه‌حه لیتدا.. بو‌شه‌وه هه‌لیبگره.. ئینجا بی‌کات به‌چیروکیکی تازه بو‌گیرانه‌وه و خویندکاره‌کانی پی سه‌رسام بکات و وایان لی‌بکات واقوورپماوانه لیکي نه‌و تینویتییه به‌رده‌وامه‌یان قوت بده‌ن، هه‌میشه‌یش کتبه‌رکیی ده‌سته‌پری ده‌هینایه‌گوړی، چاوه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه و ده‌یوت: وهرن با پیکه‌وه راوه‌ستین و بزاین کئی ده‌بیته‌پاله‌وانی دوور فریدان. نه‌م به‌شهرمینکه‌وه گوئی لیده‌گرت و درکی به‌وه نه‌رگسییه‌تیش ده‌کرد که خوماری ئاوینه‌کانی خو‌په‌رستی کردووه.. که له‌قوتابخانه‌یش ده‌هاته‌وه نه‌وسا لی‌بیدوی چلیسی قولپدان و ده‌رپه‌راندنی له‌خه‌لوه‌تخانه‌ی سه‌ربانه‌که‌ی‌اندا روده‌کرده‌سه‌ر کاغه‌زیکي سپی و به‌رزی ده‌کرده‌وه و ده‌یخسته‌به‌ر به‌رپوچکه‌ی لی‌ووردبوونه‌وه. لاپره‌سه‌نیی نه‌وه‌ی تیدا ده‌رسکا بزانی‌ت بازنه‌ی هه‌ر دل‌وپی‌ک، یان هه‌ر شه‌قلی‌کی نائه‌ندازه‌یی له‌چی پیکه‌اتوو! شیوه‌یه‌کی شیواو و دزیو له‌به‌ر روانگه‌یدا قوتده‌بووه‌وه و تی‌ر و ته‌سه‌ل لی‌ی راده‌ما، به‌سه‌ر له‌پی ده‌سته‌کانییه‌وه هه‌ندی‌ک ده‌یشله‌قاند و شیوه‌ی دی پی‌ده‌به‌خشیی، هه‌موو شیوه‌کانیش له‌جوانیی به‌ریبوون، ئی‌تر به‌گرم‌وله‌یییه‌وه تووری هه‌لده‌دایه‌سه‌ربانی دراوسیکه‌یان. دواتر هه‌ستی کرد ده‌بوايه سه‌رجه‌م شته‌کان بین به‌بارمته‌ی بووده‌لایی و هه‌ر له

نوواوه، هەر له پروالته نه گری و نه مه بینه وه فری بدرین، هه تا له گیروداری مهینه تیی و چه رمه سه رییه کانه وه به دوور بن. به لام که ئه و میکانیزمه ی خسته ژیر پراکتیکه وه، سه رتاپای که لکه له و فه نتازیا که ی نغرو بوو، بیزار و غه مگین، ههستی کرد هیچ شتیکی دنیا که ی خوی پیاده نه کردووه، ویرای ئه وه تیندا ره هایش نه بوو، نه ک له ناچار بییدا، به لکه له به راوورد و هه لباردندا په نای وه بهر ئه و سه رزه مهینه پر پیت و فه ره بردووه که ئه ندیشه کاراکته ریکی جاویدانی پییه خشیووه. ئه وسا به توندی که وته دانه دواوه ی ئه و تینوارینه غه ریزییه، قیزی لیی هاته وه، نه ک له بهر ئه وه ی مانا گه وه رییه که ی په تده کرده وه، به لکو له بهر ئه وه ی لیی کرابوو به قه لایه کی دژواری به شووره ی دیو ئابلوو قه دراو که هه رگیز بو ی ده ساژۆ نه ده بوو. ره نگه ئه مه بوو بیته سو نگی ئه وه ی پاش ماوه یه ک شتی به رفراوانتر به سه ر تیروانینه پیشینه کانیدا هاتن، به تایبه تی کاتیکی درکی کرد کورت و پوخت کویله ی ئاره زوو و هه وه سه به دینه هاتوو ده کان بووه. ئه زمونی دیکه یشی که له که کرد، جیاوازی نه بوو، چاوه روانیی و پیشبینیه کانی خه یالی بوون، ئه گینا ئه وه مه سه له یه ک بوو ده بوایه له و پووبه ره وشک و به ژهدا کار بکات و بو ئاستی ئه ندیشه کانی به رزیان بکاته وه، نه ک به پیچه وانه وه. دواتر، زور دواتر، که ئافره ته له شفرۆشه کانی خاوخلیچک ده بینیی، ته قه لالی ئه وه ی دها خواستی ره وای گه نجیتی خوی له له زهت و هه وه سه سه رچه که ی ده ستگیر بکات، به ده سه ته کانی غه ریزه درنده که ی ده یخسته ژیر چه رداخه کانی کۆنترۆله وه، که چی قهت به گویره ی دلی خوی سه رکه وتوو نه ده بوو. قهت ره وانه بوو به و شه قله مه حکوومیان بکات و نه فره تی دوورکه وتنه وه به کار

بەھنیت، بەخۆدا بچیتەو و لە نۆژەنەو و بۆچوونەکانی لە مەحەکی گۆرپینەو و بەدات و بکەوێتەو سەر نەخشەیی لاتەریکی و تەنیاپی. سەمەرەکە ئەو بوو دۆزەخێک شەھویتی گلارای لە گیانیدا داگیرساندبوو دەبواپە هەولێ کۆژاندنەو بەدات. پۆژانی پاش خویندن و تەواوکردنی قوتابخانە، نیووی دوووی حەفتاکان، هەویا لە باخەلیدا هەپ بەیازی دەگوت و لەسەر مێزی سەرمکردندا پۆژگارە کەوناراکانی بۆ ئومید تاوتوو دەکرد، دەگەراییەو هەواری یادەکان و زیندووی دەکردنەو. لەگەڵ خۆیدا دەگوت: مادام خەونەکانم پەرن لە بیرکردنەو ئیتر بۆچی بیر بکەمەو؟.. بیگومان خەونی پۆژیک لە پۆژان کرانەووی بوخچەکانی هەرزەکارییەکە! کە وایدەزانی هەر تەنھا بەو شیووی دەکریتەو ئەگەر بیتو لەگەڵ نەسمراویکدا پیادەیی زایەند بکات، ئەووی ئەو بە تەمای بوو پتر لە خەونیکێ شازادانە دەچوو، سایی گێژەلووکەیی و پینەییەک ئابلووقەیی دەدا، لوولی دەدا، گینگلی پیدەدا و دەیگواستەو جیھانی بی ئەفسوونی ئەو دیوی باوەرە لەقەکەیی.

ئەو بەیانییەیی ھاتەو یاد، دیدەکانی بیڕادە قورس بیوون و بە سەریەکا داتەپابوون. ژانیکێ کەسکوون و تیژ لە ھیلوونەکانیدا کپکەوتبوو، لە نووی کردنەووی ھیوا وشکھەلگەرپاوەکان بی حەوسەلە بیوو، قەدەرێک ملی دایە بەر سەرما و سۆلەیی ئەو جادانەیی سەراسۆیان لەگەڵ تیشکە ئالتوونییەکانی ھەتاویکی دووردا دەکرد و نەیان دەبینیی، ھەنگاوە مەخمورەکان پینموونی گیانیان دەکرد، بە ئاقاری پووباریکدا گەیانیدیانەو بەردەم دەرگا سیراوییە

ناوازه که ی یانه ی هه زارویه ک شه وه. ئه وسا ئومید هیشتاکه مه لاسی نیو پووکانه وه نه ببوو، وه ژوورکه وت، کورسییه کی پلاستیکی قاوه یی ته نیاییه خه وزراوه که ی له نیو یه کانه یی خویدا هه شاردا و راپچوو وه نیو فه زای چه ره دووکه لی جگه ره به یه ک داگیراوه کان. که وته نیو ورینه کانی ئه ویدیو، هه راو زه نایه کی بییرانه وه له ناخیدا سه رییه لدا. خه و وینه ی خۆله میشیکی سرکه ر و بیئاگا که ر دابارییه سه ر جوگرافیای که سیره بوونی و به نیو جه نجالییه کی تازهدا شو رپوو وه نیو په رتگای قوول و بیسه روبه ری دنیا یه کی دی. سوپای شه و چه ته جار سه که ره کانی بییدارییه که یان تیکشکاند. چیشته نگاو له خه و رابوو. خوی له میوانخانه یه کی پایته ختدا به دی کرد و هه ر یه که سه ر ئه و رۆژهی به رۆژیکی تووش و قارس له قه له م دا. سه راپای قه لسیی و بنجه سته بوونی مه زاج و چه قبه ستنی برپاره کانی له و رۆژهدا قه تیس مابوون. جه سته ی زناریکی ئه تله سییانه ی زه به للاح و تابلایی له تاقه تبه ده ر بوو، به حال وزه یه کی شاراوه ی کز به ژنی پیگرت و چه ند هه نگاویک جوول، نه ختیک په نجه ره که ی تراناند و به قه دوبالای ئه و دابارینه ره ی باراندا که وته روانین. سه رمای سه ریشتی بانیه ژهی بچکوله ی ژووره که خستییه ئامیزی مووچرکه و رچینیکی کتوپر و له چاودییری هاموشوی به تالووکه ی مه ردوومه چه تر به ده سته کانی سه ر شه قام و شوسته کان و هه روه ها ره وتی ئاسایی شته کان گه را و هاته وه ژووری. له پریکا بییراده به بارینی بارانه به خو ره که سه رسام بوو. ورده ورده تاریکییه که ی شه وی وه بییر هاته وه، ئه وه چ تاریکییه ک بوو... ژووره که گه لیک له نووسینگه ی میوانخانه هه رزانه ها که وه دوور نه بوو، بالی کشوماتیی که شوبای

ناوھوھى لال كوردبوو، لە ھىكرا دەستىك لە دەرگاكەى دا و زايەلەى دەنگىكى ناسك و ژاوه لە نەوايەكى خۆش ھەستى ئەوھىيان پىبەخشیى تەنبايىبەكەى زەفەرى پىبراوھ. ئەو زايەلەىھە چەند كەرەتەك پاتە بووھوھ، ئەوسا قۆزاخەى بىئاگايىبەكەى دراند و لە دەرگاكەوھ سەرە دزەيەكى بۆ كرد، ئافرەتەكەى تەپپۆش پووبەرى نىگاكانى خستە ژىر قەلەمپرەوى خۆى. وەك ئەوھى نەفەرتىتى بىنبىي، ساكا، ئەو كە وتى: من سوورەبىيام، دەتگۆ يەكەك بەزەبر رايوھشانەد. خەلكى و لاتىكى ئەفرىكا نەبوو، بەلام وەكو چوكلىتەكى بىناز لەبەر دەرگاكە قىت راولەستابوو. ئەم وەيزانى فۆنەتەكى زمانى ھەسارەيەكى دىكە تاقىدەكاتەوھ، ھىدى و بە جۆرە كەودەنبىيەكى چىژبەخشەوھ دانى لە پىتەكان گىردەكرد، دايەلۆگەكە سانا و بى گرى و گۆل بوو، بە كەمتەرخەمىيەكەوھ پرسىارەكانى تىھەلكىشى بەرسقى بەلەز بەلەز كرد و بە بىئەوھى پەيى بەوھ بەرىت لە دەرگا دانەكەى بەھانە بووھ و پىويستى بە ھىچ كەسەكى نووسىنگەكە نىيە، دەيوست دەرگاكە وىك بەھىتەوھ، يەكسەر بە تۆنىكى مېھرئامىزەوھ پىي وت: لىرە شوينى چاوەروانىش نىيە، دەتوانم لە ژوورەكەى تۆ چاوەروان بم؟ نەيزانى چى وەلام بداتەوھ، بى بىركردنەوھ و ساويلكانە نەختىك وەلاكەوت و ئەويش دزەى كرده ناو ژوورە گەرم و گورە بۆنى ژيان لىھاتوھكەى. ئەم پروداوھىش وەك ھەندى شىعر تەمومژى لەخۆدەگرت و يەكەك بوو لەو شتانەى كتوپر نەيتوانى ماناى لىكبداتەوھ، ساتىك ئەندىشەى وروكاس بوو، بە بىمەيلىبەكەوھ دەرگاكەى پىوھدا و گەرايەوھ لەسەر تەختە خەوھكە دانىشت. لەبەر ئەوھى بىرى بەلای

شتيكي نائاساييشدا نه ده چوو، شله ژان به روكي نه گرت. وه لي هه ر
 جاره و ده ستي بو جيگايه كي له شي ده برد و ده كه وته خوراندني،
 ئه ويش به ناو ژووره كه دا نيگايه كي وه رسو و پاند و له بهر ئه وه ي
 په نجه ره كه ئاسمانيكي خه مباري نيشان ده دا خو ي گرموله كرد و
 وتي: سه رما له هه ره تيدا يه. ديده كان ي به سه ر ئه مدا هه لفرين و
 له سه ر ته پله كي ته نيشت قه رو يله كه نيشتنه وه. ته ماشايه كي كتبه كان ي
 سه ري كرد و ناو نيشاني ئه و دانه يه ي سه ري سه ره وه ياني خو ينده وه:
 شان شيني گوله گه نم..عه بدولوه هاب به ياتي...ناوه كه ي به ته روبرويه كي
 زور جوان حونجه كرده وه و تا پييشي كرا دريژي كرده وه، ئينجا
 وتي: تو شاعيريت؟ ئه ميش شهرم دا يگرت و سه ري نه خيري
 هه لته كاند. ئيتر ئه و هه نديك سه ري له قاند و ده سته كان ي ليك
 هه لساوي، ئينجا هه لله رزينيكي بو كرد و وهك ژووژك گرژوله
 بو وه وه، ئه ميش به بي هيچ نيه تيك هه نگاوي به ره و په نجه ره كه
 هه لداشت و كرديه كو سپي جيا كرده وه ي ئه و دوو ره هه نده ي ناوه وه
 و دهر وه، ياني ئه و ره هه نده ي ژووره وه ي له دنياي سارد و ته ري
 ئه و پوژه دابري كه دهر وه ي ته نيوو. ئه و كرانه وه كه مه ي تاي
 په نجه ره كه ي داخست كه دوو كه لي جگه ره كان ي ده برده دهر وه.
 نه يزاني چون ئه وه به ميش كيدا گوزه ري كرد په رده كه بكشينيته وه،
 ته ماشايه كي كرد، نه با پيي به جي نه بيت، كه چي تريفه ي سيحريك
 ده وري بينايان دا و ئاوله مه ي زه رده خه نه يهك زا يه سه ر ليوه
 ئه ندازه يي و پر ژيانه كان ي و به سه ر بزاوتنيك هه وه سي پوزه تيقي
 بو نواند و پيلووه جله و كيشه كان ي نازي وينه ي شه پولكي خه وزراو
 خروشي تيگه را و تو زيك كشا يه دواوه، مچو وركيكي هارو هاج و

سەرچل لە ناو خوینەکەى ئەمدا رەقسىي. دلى پيش بزووتنە وەكەى خۆى كەوت و وەك چرایەكى لە شەو بىزار كەوتە كۆكردنە وەى پەپوولەى ترپەكانى، بۆ چركەساتىك هەستى كرد ئەو كەسە نىيە كە بە خۆى ئاشنايە، ژوورەو تۆزىك گەرم داھات، بلووزە تەنكە شىنەكەى لەبەر خۆى دامالى و ھەلپەسارد. ئەم خەلۆتەگرتنە لەگەل نىوہكەى تر، شتىكى ناكاو و چاوەرپوان نەكراو بوو، يەكەمجار نەبوو كەلەكۆيى ھەوہسىكى جوان و رموك پيايدا ھەشاخيت و ئامادەى كەوى بوونى بكات. لەسەر ئەسكەمىلەكەى تەنىشت مئزە بچكۆلەكە رۆنىشت، ھەندى پرسىارى لەم كرد، وەكو كلافىك بۆى كرايەو، باسى سەرزىدەكەى بۆ كرد. ئەويش بە دوورودرئىزى باسى ژيانى خۆى بۆ كرد و دواجارىش وتى: مئردەكەم سەرباز بوو، كە لە بەرەى شەر گەرايەو لەناو دارتەرمىكدا راکتسابوو. ئىنجا بە دەست ئاماژەى بە كۆمدانى دەرگاكە كرد، دەتگۆ دەمى بە گوئىيەو ناو، بە چپەيەكى پر ورەو بانگى كرد: وەرە..بە ئىشارەى دەست و پەنجە خشپىلەكانىشى تەنىشتى خۆى پى نىشان دا. ئەو تىرامانە، وئىنەى ئەو توتيا توواوہى دەخرايە ناو جامە ئاوئىكى ساردەو و شىوہيەكى سەير و دەعجاوى دەگرتە بارتەقاي، دووچارى ھەپەسانىكى ناوازەى كرد، فرۆى دايە جىھانى بى كەوشەنى سلكردنەوہيەك كە ھەرگىز بەرۆكى بەرنادات، تەنھا رەمەك ملكەچى پىيەخشیوو، وشەكانىش وەك بلىى شەھوہتن و لە زارىيەو سەردەكەن، ياخود لاقەى ھەوہسەكانن و دەمى كراوہى كۆوہ بوركانىيەك بەجىدەھيلن، دەستەكانى كۆبراىەكى رام و دەستەمۆى دەورى كەمەرى بوون، لىوى ژىرینەى، ساتىكى بىكۆتايى

نقووم بوو، کهوته ژیر ریزه ددانه بیگه رده کانی ئه و و چاوی به برژۆله کانییه وه هه لزان، روومهت و سنگی بلندبوونه وه و سه ری ئه مدیو ئه و دیوی کرد، هه ر چهنده ته مهنی له ته مهنی ئه م به ره و ژوورتر بوو که چی ره وره وه ی گاڤ هه ویری دانسقه ی گیانی هه له ئیابوو، به لام نه یترشان دبوو، یانی هیشتا هه ر ریکو پیکی خوی زیه نه کردبوو. قرته قرته به رمووره ره شه که ی هه موو شتیکیان له بهر چاویدا سرپییه وه و گیرایانه وه نیو توونیلی سیای رابردوو، کهوته ژیر دارته لی ئه له کتریکی کۆلانه که یان و ریزه سیرووه هه لنیشتوو هه کانی زستانی به سه ره وه بینین، به دووی ئه و زارۆلانه دا راکرد که به به رده قانی که وتبوونه هه لفریواندنیان، پاش قه ده ریک راکردن، یادی به شه که تیییه وه نکوولی له و رابردوو کرد که ته نها به کات فریوودهر له قه له می دا و... هه وه سیکی توند ره و دایه دوای خوی و له سه ر ته نافی گیانیدا ئاسه واری جلو به رگه کانی رامالی. به شه رمیکی ناواده وه به و بوونه وه ره چوکلیتییه ی وت: تو یه که م که س نیت ئه ئاوا ده مبینی.. وه لی ئه و مؤمی لیبدو گوچکه کانی ئاخنی بوو، ته نها جوولانه وه و ده ستبازی خستبوویانه له نجه و لاریکی خه نیکه ر و عیشه یه کی کتویبانه چاوه کانیان پیداخستبوو. ئه و پۆژه ته نها له زهت روخساری شته کانی هه شاردابوو، دیته وه یادی چۆن قامکه کانی دانگه ریزه یان کرده نیو رانه کانی، بۆنی شه هوهت له هه ناسه کانی هه لسا و لیکی بیوه ریی به زاریدا چۆرایه وه. ئه گه رچیش وه کو زه وییه ک بۆنی بارانی پیته خشیی و بریاری ئه وه ی دا له وه حشه تی بارین بیتاک بیت، که چی هه ستیکی بیاریایی نامۆ سه رتا پای ته نییه وه، بیرری له سه ر ئه وه گیرسایه وه

ئەم سەرچاھىيە لە راستىدا بە هيچ شىئە يەك سەرچاھىيە نىيە، بە خۆى وت: سەرچاھىيە ئەو يە خۆم بىم بە راوچى ساتە شەھوت گوشەكان، نەك لە سەر دەفرىكى ئالتونىي پيشكەشم بکرىت بە بيئەوھى خۆم راوکەرى بوویم..کەچى ئەو حەسرەتەى لە ھەرزەكارىيەو بەمشىئە يە تامەزرۆى شکاندى بوو تەفروتونا بوو. ئىدى چەند کارمىرىک بە يە کدا چوون و تکانە نيۆ لەشى حەيشەرىيانە و سۆزانى ھەميشە بە لاکە لاک و برسىي رابردووەو. مانگى ئىوارى و ھەھەورازى ھەلشاخابوو، ئەميش بەسەر پەيژەى داھىزران و شەكەتبيدا بەرەو قوولايى رۆدەچوو خوارەو. دووچارى بيروونى وشكەلگەرانىكى سەمەرۆكە ببوو، ھەناسەى دەتگۆ لە دوو كەلكيشىكى پيرسالى ھەلزاراوەو قەف قەف سەرى دەکرد و ھەپرچى پەخشوپەريشانى وى دەكەوت و دەيخستە كرۆشمە و لەرينەو. يان دەشى بوترى بەقەد ئوقيانوس قوول و بەرفراوان بوون و لەسەر ھەلكشانىكى گومرا، بەلام شكۆدارى ھەوەس و ئارەزوو ھەو بەرەو مەنزلى داکشان دەرۆيشتن. تالەكانى پرچى وەكو يالى نەرمونيانى ماينىكى رەسەنزادە دەھاتە بەرچاوى كە لە نەرمەغار وەستايىت. ئىدى پىكەو ھەبوونيان ھەر ئەو ھەندە دريژەى كيشا، بەرلەوھى و ھەدەرکەويت، باوھشىكى گەرمى بەمدا چزاندى و تير بە بەژن و بالايىدا ھەليگوشىي. ساتەو ھختىك قەبارەيەكى ھينرى مۆرييان پىكھينا و بوون بە پەيكەرى نەبزوتى مۆزەخانەيەكى ھاوچەرخ و پاشان جوولانەو ھەيەكى ئاسايانە مەودايەكى ھەلبركاوى كرد بە سنوورى نيوانيان. پينچ دىنارى خستە ناو جانتاكەى، ئەو بەرھەلستىي كرد، ئەم پيداگريى كرد و ئەو يش ماچىكى سىنەماييانەى

بۆ تيگرت و دەرگاگه‌ی خسته سه‌رپشت و هي‌وور هي‌وور پليكانه‌ی ئوتيله‌که‌ی دايه‌دهم شو‌رپوونه‌وه و وه‌کو ئه‌وه‌ی قه‌تاوقه‌ت به‌ريه‌ک نه‌که‌وتبن له‌چاو ونبوو. پاش ماوه‌يه‌ک جي و ئاسه‌واری نينوکه‌کانی له‌سه‌ر شان و پشتيدا ئاوينه‌يه‌کی کۆنی مندالييان پيشان دايه‌وه و جاريکی تر ئيزباری جي قامچی عه‌ره‌بانچيه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی مندالييه‌که‌ی بووه‌وه، که رۆحی به‌شه‌قاربوونيکی هه‌تا هه‌تاييه‌وه گریدابوو. ئه‌و ئاوينه‌يه‌وه وه‌کو کریستالی به‌رده‌ستی سحر بازیک پانورامای ئه‌و ديمه‌نه‌کۆنه‌يان بۆ به‌رجه‌سته کرده‌وه: دايکی و شه‌ميران و داپيره‌ خانمی په‌يتوونيکی دوئه‌سپيان له‌کۆلانه‌که‌دا راگرت و سواری بوون، ئیستا چیدی له‌سه‌ر خه‌يال نييه‌ پیی ده‌رۆيشتنه‌ کوئ، ده‌يويست له‌گه‌ل خۆياندا په‌لکيشی بکه‌ن، چهند گريا هه‌ر دادی نه‌دا، ئه‌ميش هه‌رکه په‌يتوونه‌که‌که‌وته‌ری به‌دوویدا هه‌لزنه‌ا. هي‌واشی کوچه‌که‌يانی بری و به‌لای کۆلانی کۆنه‌مزگه‌وتی گه‌ره‌که‌که‌ياندا وه‌رسوورا و له‌وی چهند زارۆليکی تريش که‌وتنه‌دووی و خۆيان پیوه‌هه‌لواسیی، يه‌ک دوانتيکیان جيگيان نه‌بووه‌وه، که نه‌شيانتوانی جيئه‌قی بکه‌ن له‌ ئيره‌بيدا شاته‌شاتيان بازره‌قه‌ی به‌ست و وه‌کو پۆله‌ بالنده‌ی وه‌رزی کۆچيش هه‌ر به‌ دواي عه‌ره‌بانه‌که‌وه بوون و جييان نه‌ده‌هيشت. له‌ پیچ کردنه‌وه‌ی به‌لای ئاسنه‌رپه‌که‌دا ئه‌وانی ديه‌کيش که‌وتنه‌ خواره‌وه و جاروجه‌نجالتيکی مندالانه‌يان نايه‌وه و هاواریان لي‌به‌زربووه‌وه: عه‌ره‌بانچی عه‌ره‌بانچی لي‌ده قامچی ..لي‌ده قامچی.. ميشکی له‌گه‌ل به‌رجه‌سته‌کردنی وشه‌ی «لي‌ده» دا ساتۆکه‌يه‌ک چووه‌ نيو قوزاخه‌ی ته‌زيينيکی خه‌ياليی و ده‌سته‌پاچه‌بوو. عه‌ره‌بانچيه‌که‌ به‌ وه‌رپسوونيکه‌وه هه‌رپه‌رپه‌ريکی تابليی دريژی بۆ

کرد و ھەر ئەو ھەندەى خۆشبوو قامچى بە پشتەو ھەدا نەكە وتبوو ھەكار، كە فیشكە فیشك و شریخە شریخی ھاتە بەرگوى، لەگەڵ ھیووربوونەو ھى ئازۆتندا زراوى پوخسارى ئاورشین کرد. نەیتوانى دەمو دەست خوى باوئە خوارەو، بوئىرى پیدەو ىست تاو ھكو مىش و مەگەزى شلەژان و شپرزەبى لە خوى بەكەنیت، بەلام كارلە كار تراراز، چەند قامچىبەكە بەزەبەر بەر كەلەكە و سمت و سەرشانى كەوتن و وینەى تووتەلەبەكە شەق تىھەلدرار و قرووسكەى لىو ھەستا و كە دەستەكانى بو ئەو ھە شیشەكەى پشتەو ھەربوون ئازارە بىمەزەبەكانى سەر گىانى نەوازىش بكات، بەسەر جادە قىرەكەدا تلۆربوو ھو و پووشان و خوین تىزانى سەركلاو ھى ئەژنۆ و لاجانگ و شرووربوونى بىجامە بازە خەتخەتەكەشى ھاتنەسەرى. گریانە سەپرەكەى لەگەڵ دووركەوتنەو ھى خرمەى سمى ئەسپەكاندا ھارمۆنىبەكە ھىنايەكایەو ھە سەدای قامچىبە شوون جىھىلەكە كەوتە ئەو دىو بازەى ئازار و تەنھا سزای درانى بىجامەكە لەمدىو بازەكەدا مایەو ھە و چاوەكانیان پتر قالى گریان کرد و ھەنيسكەبركى و پوندكى بازەقەبەستوو مى رىگای مالىو ھىان پى گرتەبەر و بە نىو مەزاق و تەلفىزەكانى چەردەبەك مندالى چوختى و دەمشردا خوى رەخساند و ھەكو تۆز لە راکردنىكەو ھە نىشت تاكو بىرەوئىتەو ھە. كە گەيشتەو ھە، نەختىك ژىر ببوو ھو ھە، بەكسەر بەرامبەر ئاوئىنەى لاکىشەبى كەنتۆرە ئىسپەرتۆ لەبىر کردو ھەكە راولەستا و خوى ھەلامالى، تولەمارى ئەرخەوانئامالى شوین قامچىبەكان مىل بوون سەرانسەر چاوەكانیان سورمەپىژ کرد و وینەى خال خویان لەسەر پوچیدا كوتى.

ئەو ساتەوہختەى مگیزی لە بەسەرچوونى زووبەزووى ئەزمونەكە دەكردهوہ، دەيوست خەويكى قوول ھەلپلووشیت و بزربوونىكى كتوپر قوتى بدات. كەچى سەربارى ئەو ھەموو تاقەتپرووكانە خەو سەنگى سەر تەرازووى پیلووه ئەستوورەكانى نەبوو. ئارەزووى دەكرد ھەركە تیشكى سپیڤدە سەما لەسەر پشتى بەگیانە لاکە وتووى شەو دەكات، وینەى بزمارىكى قیت پرواو پرووى نەینۆكە كە خۆى بكوتیت و پر بەدل لە پوخسارى نەگەشاوہى خۆى رابمیتى. ھەناسە و ترپەكانى پسان مەودای بو ئافەرىدە دەكردن، ژاكانى سەروپۆتە لاكى خۆى دەدى، وەكو ئەوہى لە خۆى تیفكریت، نیگاكانى پەوانەى ھەمبەر دەكرد، ھەمبەرىش بۆشاییەكى بۆرى غەمگین بوو دەكەوتە نێو چوارچێوہى روانینەكانییەوہ، لەو بۆشاییەوہ نیگارێكى بەرەونەق و درەوشاوہى شەمیران دەھاتە دەرەوہ، كە زۆر بە تەنگ لەشى لەرولواوزى ئەمەوہ دەھات. چۆن ھەردەم نەدەبووہ میوانى بەوادە و بیوادەى دیمانە ناواخنییەكانى خرۆشانى یاد و ئەندیشەى، چۆن لەبەر بیناییە خەوالووەكەیدا نەدەبووہ رەگەزىكى زیندوو؟ نەدەبووہ خەيالێك لە گوشت و خوین؟ چەشنى بوونەوہرىكى نەختێك گەورەتر لە چنگى ھەست و سۆز، بى ھیزوتین لە ژیر خەلۆكەى ئەنگوستەچاوى ئەشكەنجەكانى مندالییەوہ پەلكیشى دەرەوہى دەكرد و پلى ئازارەكانى لەناو زارىدا دەتاساند و ھەتاكو چاوىش بر بكات لە گریان دوورى دەخستەوہ. ھەنووكە لەم پیدەشتانەى خەونەكانیشدا سەرى قسەوباس بەجۆرىك شەمزا بوو بە شەوارەى پروكاسیان دەخست. ھەراسانىی ھەلیدەگرت، شیلگیربوو رەگوریشەى بیدەنگى ریشەكیش بكات، وەكو بوركانىك پیشى دەخواردەوہ، وەكو

جیۆلۆجیستیک پەیی بە بیخی دەروون و توێژەکانی ناوئەوێ خۆی دەبرد و بەرجهستەیی دەکرد، هەزی دەکرد هەرچی ئەو کۆت و بەندانەیی زیندەگییان بەو نەریته بوودەلە و ناچیزانە خەساندوو لە فەرھەنگی ترسناکی گوزەرانیوە لە گریژەنە بەریت و توورپیان بدات. لە هەموو وادەیک زیاتر کۆششی بو ئەوئەبوو ژیان لەو کانزا و ئاسنە بیتانوپۆ و یۆتۆپیانیە دەرباز بکات و ویزدانیکی ئارام نیشتەجیی ئەویدی بیت، ئەو ئەویدیە شەپانگیزی ئارامیی نازانییت و لەناو تیزابی پارایی و بەدگومانیدا قەقنەسئاسا کلۆکۆی دادەمرکیت و بو دووبارە کردنەوێ هەمان پرۆسە شەقل دەگریت و لەدایکەبیتەو.

بەلگەنەویستە کە دەستەبەرکردنی سەرفیرازی دەگمەن بوو، جگە لەو لە سایەیی بیرلێکردنەویشیدا گرفتاری ئاستەنگ و گیروگاز دەهات. سەرەپای هەموو ژاوە ژاوە و غەلبە غەلبەکانی دەرووبەر، خۆی لە دەریی ئەو بازنە خالیی و بۆشەدا بە جیگیری دەدیتەو و لە شەیتان رەبەنتەر و تاقانەتر بەرجهستەیی بینینی خۆی دەبوو، بوونەوهریکی ئەوتۆی بەدی نەدەکرد درکی بە پەلوپی شەتەک دراویی ژیان کردبیت و بە تەمای ئەو بیت خۆی لێ راپسکیینی و خۆی بئاخنیته نیو شتیکی تەواو جوداوازەو، شتیکی، هەزارەها میل لە شەتەک دراویی بەدوور بیت. لەگەڵ هەلچوونی توورەبییەکیدە هەنیەیی لە دەرباری قامک و لەپەکانیدا قەلەمپەوی دەگرته دەست. ئەگەر ئەو ئانوساتە لییان بپرسیبایە ئارەزووی چیت هەیه، رەنگە دەستبەجی و بی بیرکردنەو بیگوتبا: ئارەزوومە پرۆسەیی کوشتنیک ئەنجام بەدم. ئەگەر بیشیان گوتبا کوشتنی کێ؟ زۆر بیبنانە بە دنیای

جه نجالى بيركردنه وهدا شوږده بووه و تیده هزری، ئاخو کوشتنى كى كيشه و گرفته كانى حالى حازرى دهره وينيته وه؟ ئیدی بيركردنه وه دريژه ی دهخایاند و ئه ویش نهیده ویست وهرام دوا بکه ویت، بویه پاش راویژ کردن له گه ل لوجیکدا وهکو هومایه کی پیروژ له سهر خویدا هه لده نیشته و دهیگوت: خوّم!... شه میران.. که یاده وه ریبه كان وینه ی برینی ناسارپیژ چاوه كان داده پچرن، ده لئی درهختی میهره بانیه و له بهرده میدا قیت ده بیته وه.. ههروهک چون له گاڤی هاتنه بوون باوهشی قایل بوونی بوی کرد بووه وه، له سهر بهرکه به ئاگاییه کی زیاده رپوه هه لی قوزته وه و تیرتیر بون و بهرامه ی تازه ی له دایک بوونه که ی هه لمژی، وهک ئه وه ی ژیان نامه ی دهریا له سهر ناسنامه ی بهرامه داری ماسیه کی تازه بخوینيته وه، به ئاوی شله تین ئاسه واری لینجی ئه و دنیا بچکوله و نووته که ی مندالانی پی فریدا و ساتناساتیک ورده ماچی به پرومه ته ئاله کانیدا بلاوده کرده وه. سیانزه سالی ره بهق دوا ی گه لاویژی خوشکی که له چوارسالییدا مردبوو، چاوه رپی هاتنه دنیای ئه می کردبوو. دواکه وتنی نهک هه ر ئه و، دایک و باوکیشیان بیتاقهت کردبوو و کاریگه ریبه کی فره نه گه تیڤیشی خستبووه سهر دهر وونیان و هه میشه له چاره نووس تووره و به گله یی بوون، چاوه روانی و دواکه وتنیکی زور بیركردنه وه یانی خلووپانی هه سستیکی رموک کردبوو، چونکه ئه و دواکه وتنه شملی شه ربوو وهک بلئی ژیانی هه موویانی به خه تاباری و تاوان فرچک کردبی. باوکیشی، که تنها جینه كانی خو ی به میرات ئاویته ی نیو ئیکسیریکی پر مهینه تیی و چه رمه سه ریی ده کرد، تنها دروینه که ری له زه تیکی ئازهللیانه بوو، با ئاسا دههات و دهرپی، ئه میش، ئه گه ر پیشی بکرا بایه و یاری

ئەو ھەبوايە بېچەندوچۆن ھەزى دەکرد خۆى لەو كرۆمۆسۆمە بېزراوانەى بېبەرىى بكات. ئەو شتانەى نايەنەوہ ياد، شەمىزان دەيگىرايەوہ چۆن بە مندالىى گوروى لە شىر نۆشىن دەگرت و تف و سەرلەقىي ئاراستەى مەمكە چرچ و ناشرىنەكانى دايكى دەكردەوہ و نەيدەويست ئەو، وەكو با، كە تەنھا بىباكى بەرامبەر شتەكان گرتبووہ خۆ، دايكىشى، ئەو تەنە درىژكۆلەيەى كە ببوو بە دەمامكى ژيانىك و بە وىلداشەكەوہ لىي جودا ببووہوہ، ھەندىك سەرى لە ئاقارى ژيان لاداوى پى ھەلبىرى بوو بە ھەناسەيەكى سەركوتكراويشەوہ لەناوگەلى خۆى رامابوو، بەسوى و نووزەيەكى سرتەئامىزى ئەوتۆوہ وەك ئەوہى لە شوئىنىكى دوورەوہ ھاتبى گوتبووى: كورە...كوووور...ە...؟ كە تۆزىك وەرام دواكەوتبوو، ئەويش مات و بېھەستوخوست مابووہوہ، ئەوسا سىنە و دللى ژاوەى كول و سويى ببوون، لە پرمە پرمى دابوو، ئىنجا ھىندە نەمابوو بوچرووكى ھەنۆ لە دەركەى بىئومىدبوون بدات، خەرىكبوو راست بىتەوہ و ئەو ساتانەيش ئاودىوى ياد بكات كە بە تالەموويەكىش لە مەرگ جىيان نەدەكردەوہ، كەچى «جەدەمەريەم»ى مامان بەئاستەم «ئا»يەكى كزى لىوہ ھەلقوولابوو، چەشنى ونبوونى پەلەوهرىك لەناو پەرى خۆيدا، ئە ئاوا سەرى لەسەر قوشتىگىيە كەستەكئاساكە و نكردبوو و نالە و زارىيەكى ئوخەيئامىز لە گەروويەوہ چەكەرەى ھەلدابوو. نووزە و فيغانى بە بالالى چەند رۆژىكدا برى بوو، لەنيو جىوبالينگىشدا ھەلاژاو و نەبزواو كەوتبوو. بەلام چ رەستاخيزىكى دووبارەبووہوہ لە بۆسەدا بوو ئەگەر ئەم كىژۆلەبايە؟ لە ترسى سەركۆنە و تانە و تەشەر و توند و تيژىي و گوزارە ژەھراوييەكانى

می‌ده‌ک‌ه‌ی نه‌یده‌وی‌را، یان زاتی نه‌ده‌کرد ساتیکی ناچیزیش چیبیه له‌نیو جیدا پشوو‌ی پاش زایین بدات و به‌سیت‌ه‌وه، هر ده‌بوایه ده‌رحال بکه‌ویته به‌رده‌وامیدان به‌ره‌نجه‌کانی و خزمه‌تی شلوشه‌پریویی حالوبار و پینه‌کردنی ئه‌و تاوانه‌ی بکات که ئه‌نجامی دابوو، تاوانی کچ هینانه دنیا!.. به‌و ده‌ستوبرد کردنه گه‌ره‌کی بوو سیتیه‌ریکی قورس له‌خوی دووربخاته‌وه و پاکانه‌یه‌کی روونیش به‌سه‌ر خه‌وشییه‌کی باودا بدات و نه‌گورانی‌ش له‌ناو کلتوو‌ره‌که‌دا هه‌روه‌کو خوی قه‌تیس بمینیت و گوری گوم نه‌بی‌ت.

له‌پریکا راپه‌ری و هه‌شتاو که‌وته ده‌روه‌ی دیواره‌کان، قاو‌قریشکی کناچه بی‌واره‌کان و هاژه‌ی زییه‌کی دووری که‌نداله‌که‌ شیناوه‌ردی که‌لکه‌له‌یان کاروو‌اژ کرد و له‌په‌له‌قاژه‌یه‌کی کاتییدا سه‌راسیمه‌ بوو. که‌وردبووه‌وه، له‌وه‌حالی نه‌بوو چلۆن به‌و وردییه‌ چاوه‌کانی توانای ئه‌وه‌یان هه‌بوو بازنه‌ بی‌شوماره‌کانی دنیای ده‌روه‌ بگوازنه‌وه زیواری و بیرکردنه‌وه‌ی پی گه‌مارۆ بده‌ن؟ جه‌سته‌ی که‌سیره‌ی ماندویتی بوو، جه‌جمان سره‌وتی تیدا نه‌ده‌گرت. داگه‌رایه‌ خواره‌وه، بو‌له‌و ساته‌وه‌خته‌ پر له‌ بیئوقره‌بییه‌دا ئه‌سانسور که‌وته نیو هه‌لدیری بیری؟ نه‌یزانی، به‌لام هینده‌ی نه‌برد ده‌نگیکی ده‌مگوتاسا خاترجه‌می کرده‌وه: زه‌رده‌په‌ری ئیواری ده‌تاندنه‌وه‌ پیش خو و وینه‌ی جه‌له‌بیکی تیرو ته‌سه‌لی له‌ له‌وه‌رگا گه‌راوه‌ و چه‌رده‌یه‌کی برسی و چلیسی کاویژ و هه‌سانه‌وه‌ له‌و تخووبه‌ی له‌راستییدا تخووب نییه‌ ئاودیویان ده‌که‌ن و مالتاوا‌یی له‌و ماوه‌یه‌ ده‌کات که‌ وه‌کو خوینیکی بیخه‌وش به‌ناهه‌ق رژا. داگه‌را، زور دوور رویشت، له‌ژیر ئاسو‌یه‌که‌دا پیاسه‌ی

کرد پرسىيارى دواى گەرانەوھى لە بەردەمدا قووت دەکردەوھ، ئاخۆ وەرەمىكى ھەبوو بىخاتە بەردەمى و ڕەزامەندى پىبەخشىت؟ نەخىر.. چونكە وەكو ھەگبەيەك دنياكەيان خالى كردبووھو، ئىدى وەرەمى تىدا نەمابووھو. دووركەوتبووھو، قەدەرىك لەژىر نىسى دارگويزە پىر ئاشيانە و بەخشندەكاندا گيانى دايە دەست ھەلاژانىك و ڕوحى ھەوالەى سەرخەويك كرد. پاشان كە سىبەرەكەى بەجىھىشت گووى لىوانلىوى خەرەمانى بىچوونى ئاويكى نزيك بوو، تەنكاويك، بيشك تاسەى مەلەوانى ختووكە دەدا. پالتۆ زەبەلاحەكەى و بەرگە گەمار و چلكەكانى لەبەر دامالى، سەعاتە «ئۆرپۆن» ەكەى لەسەر گابەردىكى مەيلەو ڕەش دانا و چەند ساتۆكەيەك لەگەل شوشتنى پۆشاكەكانىدا سەرقال بوو و ھەليانىخست، ئەنجا وينەى بۆقيك بە ئارەزوويەكى جەلەونەكراوى نامۆوھ خۆى ھاويشتە نىو ئاوھ سازگارە فىتكەكەوھ. پەژارە و كەسەرە پەنگخواردووھەكانى لە زووبانىيەوھ تۆقلەيان كرد و سايلى ھىستىرياىەكى بىئامان تەقینەوھ. كتوپر سەلمىنەوھ لە دەنگى تىكقۆزئاوى خۆيەوھ بەرۆكى گرت! لە ئاگايى چووھ دەرەوھ ھەتا ئەو كاتەى كورپژگەيەك بە قەراغى ئاوھكەدا گوزەرى دەكرد لە سەرسامى و حەپەسان بە سەدا بەيەكاچووھەكانى دەنگى ھاوسەنگى لەدەستدا و تلۆرپۆوھ ناو باوھشى ئاوھ ڕوونەكە. شلپوھورپىكى بەردەوام بىدەنگى ئەو سىروشتەى ئەويى لەوتاند و ئەوسا ئىدى كۆلدان لە ئەختوچار، تەنھا وزەى پىكەننىكى سەير و مكورى مابووھو، كە بلند بووھو ئەم واقىوورما، لەسەر شانەكانىيەوھ نەختە ئازارىكى نوئى داچۆرەنە ناواخن و بووھ خودانى كسپەيەكى نارام. كاتى ھاتە دەرەوھ سىپالە ھەلخراوھەكان ھىشتا شىدار بوون،

به لام پاكوخاوين وهدياركه وتنيان يه قينيكي به لگه نه ويست بوو. دهنگه دهنگ و ژاوه ژاو و هات و هه لالاي به رزاييه كيش نيشتبوو وه و به ئاسته م دهبيسترا. له كه شوباي كيوماتييدا كه وته ره وانده وه ي دژوييني و قرپيژي سهر ئاوه زي، سال و عه ياميك بوو ئه وهنده جده وي ي هه ست پينه كردبوو، په راوه كه ي ئاوه لاكرده وه و كه وته رنووسكردي سهرگوزه شته يه كي خوشبزه و تيزرپ و به دهنگيكي وهك ئه وه ي له ئه مپليفايه ريكي گه وره ي سينه ماييه وه بيت له به رخوو ده دوپاته ي كرده وه: ئه ورپو ره ها ده كرپين! هر له تاريكوپوونه وه خويان پي ته يار كردووين و ده لين چهند سه عاتيكي تر به زنجيره چياكه ي پشت ئاواييه كه دا ئاويدو ده كرپين، ئه مرپو پوژيكي چهند سه خته، ئه مرپو، سه رباري ئه وه ي گيراويكيشم كه چي خودي خوم ئا له م زه مينه ي ئوميدده ديرينه كاندا جيده هيلم، له خودي خوم ده گه ريم هه تا گريان بر دهكات تير و پر بو قه ده ري خوي له پر مه بدات و ئه گه ر نيش گه رپته وه چار چييه؟ ده بي بي ئه و به په يژه يه كدا سه ركه وم كه به ره و ويلگه ي هه زار به هه زاري نه مان ده مبات. چهند ساتيك پيشتر بيرم له سه رهات و چاره نووسي شوينه كه ده كرده وه، گه ليك وه رس و كه سه رباري كردم. وه كو ره شه بايه كي قودره تمه ند ده اته به رچاو، كه هه رچي ره نج و كو ششي ساله كانه رايده ماليي و ته نانه ت له بيناييش ره نجه رپوي ده كردن و ريگه كه يشي تزي هه لدير و كهند و له ند ده كرد. كه له شاردا چه قتيك بووم، وه كو بازنه يه كي ئاويي باوه رپم له ق بوو، به لام باوه رپم هيشتا له گريژنه نه چووبوو، هه نوو كه كه ده گه رپمه وه، ئيدي باوه رپم به چي پته وه؟ چي ماوه ئوميدده كانمي پيدا هه لواسم؟ پاش ئه وه ي رپوي باوه رپم له هه ردوو

ئاقارەكە، ئاقارى سارا و ئاقارى شاخەكان، وەرگىرا، لە ناخدا تازىيەبارىي و پرسە فراژىيەكى ئەمىبىيانە دەكات و لەناو چىوہى تەنراوى جوغزىكى بىبەزەبىدا دەمىنمەوہ و لە بىردەچم...وادەيەك سىر دەبىت، ھىدەمەيەكى چەتوون پەيى پىدەبات، نازانى چى دىكەى بخاتە سەر، وەكو پەنجەرەيەكى تارىك گوزارەى خورپەساتەكانى دانپىدانان بەسەر پەراوہكەدا وىك دىنيتەوہ و دەكەوئتەوہ نىوبەينى بەرداشە بىسۆزەكانى بىرکردنەوہ لەو بابەتەى ئۆپۆزىسيۆنى نووسىنەوہيە و بۆتەى كاسەسەرى كەيل دەكات و مۆخ و يادگا دەكاتە گووشىنگە و قامچى مەيگۈنى ئازار بە رۆحى دەگەيەنى.

ئەو چەند رۆژەى دوايى، پىش رادەست كردنەوہيان، سەرەست بوون، دەرگاي زىندان بەرووياندا ئاوەلا كرابووەوہ و دەيانتوانى ئازادانە بە ھەموو لايەكدا بىن و بچن. ئەم ھەر ئالفتەى تەنيايى بوو، تەنيايى خوليا و دەرۆزەكردنى سات بە ساتى بوو. مقو مقوى سەرۈمى و دەنگۆى گفتوگۆ و دانوستان، تۆزى ژىر سىمى چارەوييە بە چوارنالە كەوتووە بەردەوامەكانى ئەفسانە كۆنەكان بوو، پەيتا پەيتا لە زارى شارە مېروولەئاساي مەردوومەوہ سەماى بلندبوونەوہى دەكرد. ھىشتاكى لىرووكانە بە سەرفىرازىي نەسپىردرابوون! مشتومى، يان سازش و گفتوگۆ لەگەل دەولەت پەراگەندەى سەر زارەكان ببوو، پەرسىيە شۆرشيگىرپىيەكان دەمەونخوون ببوونەوہ و داخوازيە نەتەوہيەكان لە كەمىيان دابوو. دەھۆل بۆ ئەو سىفەتە پۆزەتيفانە دەنگىورا كە ھەججەكەى پايتەخت ئەشتابايانى شكنەدەبرد. ئەم دەكەوتە ھەلكۆلىنى ئەو يادەوہرىيە لەبىركرائانەى خلتەيان نىشتبووہ

هزری، ئاخۆ دهیزانی شهقاوهکانی روو له کوین؟ ئاخۆ کیماسییه که له کویدا بوو؟ درکیک تیشکیکی کزی پیده به خشی، ژیان به رجهسته ده بوو، ژیان، سه ره نجامه بیپایانه کهی خووی له گه ره لاولوژهی پیهکانی رهنگی خو له پووتی دابوووه و به ره و نادیاریی ئایینه ده کهی بیزارو کیشیان ده کرد. مه ودای نیوان خه زان و وه رزه شوینگره وه کهی دو اتری له وه دابوو بره ویته وه، پوژ به پوژ و چان ته نگه به رتر ده بووه وه و هیندی پوژیش درکی به وه ده کرد مه وداکان رهنگی ره سه نزادهی خو یان دو راندوو وه و به هیچ کلۆجیک بوونیکه ی رسکاو و مکوومیان به خو وه نه گرتوو وه. هه ندی جار به پاده یه ک نا همی ده بوو که لکه لهی ته نها ئاوه ژوو بوونه وهی شته کانی به خووی ده به خشی.

ئه و به یانییه، ده میک بوو که له شیره کانی گوند له خویندن که و تبوون و قوو قانیان به یاد سپارد بوو، دووی «به هزاد» که وتن، «کاوه» یش به تفهنگیکه وه جییی هه لگرت بوون. پوژیکه ی فره له هه ستوخوست به ده ر و وه رسکه ربوو. ئه دگاریکی ده عجاو و زیندوو ییه کهی شله ژاوی به ده و روبه ردا ده به شانده وه، رهنگه سه رنجی «به سه ر دنیا وه نه گه رانی» له لای هه ر که سیکا بوو روو ژاندا یه که ئه می ده بینیی. ئامبازی بینه و به ره یه کهی ناوه کیانه ببوو، لیو ریژی مهینه تییه کهی ده روونی و کسپه کسپیکه تیژی کرد بوو نه یده زانی پیتاسه ی بکات و ده ریخات که شیرازه ی به رزه فته کردنی نا کوکییه کانی له کیس چبوو. که هه ستیشی پیکرد، هه موو ته قه ل لایه کهی له پیناوی ئه وه دا بوو بیگریته وه و بیهینیته وه ژیر سابات ی رکیف. ئه ژنوکانی بوومه له رزه یه کهی ناچه زیان تیکه و تبوو، خووی به سه ر پیوه راگیر نه ده کرد. «به هزاد» چه ند

جارىك تىي نوارى و وهكو كاپيتانىكى دەرياوان دەنگى لى كرد: وەرە ئىرە..هەستى كرد ئەو زمانە زىرە لى ناوەشىتەو، قەتیش ئاوا فەرماندەرانە نەيدواند بوو، سەخت هەنگاوى هەلدەنا، كە گەيشتە حەناسى لەو بارەى ئەم داكاسا، يەكسەر وتى: ئەو چىيە، بۆ ئەوئەندە سەخلەت ديارىت، خو ناساغ نىت؟ چاوەرپى وەرەم پرووى تىنا. دەنگى تونى خو لى دەستدابوو، تەنانەت گويچكەكانىشى دەنگەكانى دىكەى دەوروبەريان بە هەلبزركاوى دەقۆزتەو. كەسەرىكى ريشدار ئامىتەى ئاخاوتتى بوو، وهكو قومقوموك سەرىكى بەرزونەوى كرد و بەكاوئەو وتى: لىم مەپرسە..نازانم.. هیند كەلكەلە دىنم و دەبەم شىرازەى ئىستاكى ئەم بارودوخەم بۆ يەكالا و پروون نابىتەو. لەو دەترسم بەر لەو لى لى ژيان تىبگەم گەوهەرەكەى لە شەباقەى پەنجەكانمەو بەكەوتە خوارەو و لە چاوم ونبىت! وهك ئەو لى دلەكوتەيەكى كىويانە بەرۆكى گرتىت ئەمەى دەرپەراند. ئەویش پاش گوى شلكردن، چاوەكانى بوونە جووتىك تىرى سەركۆنە و تىيانى گرت. چەند كەرەتەك پىلووكانى پرتەپرتيان كرد و بەبىئەو لى بلىت: «ئەو گىرودارانەى كرمىوونى لى رۆحى ماندووتدا دەرسكىن، قولاپئاسا بە ژيانەو قەتسىت دەكەن، ياخود دەلالەتىكى تر بە بەردەوامىيەكەى هەلكردنت دەبەخشن.» ئەم لە بى مەقىيە شىپرزەكەى حالىبوو. ئەو كە بە مەسەلەيەك، يان دەرهنجامىكى لە ئانوساتى خویدا و تراو كارتىكراو دەبوو، سەروم چاوەكانى دەنووقاند و برۆكانى پەيوەست دەكردن، وهك بلى شىي بىتاقەتییەكەيان تىدا بزىت دەبوونە سەرابىكى دوورو ئەودىو پىلوو و ژاكاوكانىان دەخستە ترووسكە ترووسك. هەر لە پرسىارەكەو،

يان لە وەرنامە چاوەدوونەکراوەکەو، مەزەندەى ئەوەى دەکرد مەبەست کوئ دەپیکى، ئیتر قایلبوون، يان قایلنەبوون تیرامانیکى بى تخووبیان تیوہ دەئالاند، دەتگۆ لە رۆخیکایە و دەنۆرپیتە شینایى دەریای بیسەروشوین و وای نیازە بالندە شیرئاساکانى رۆوبەریکی بیحەدوسنووور بخاتە نیو تۆرەکانى کەلکەلەیهوہ. لەو وچانە ناچیزەدا عەودالى وەرنام و باسو خواسیک بوو، گەر بکەوتبايەتە داويیەوہ پروانگەى گەشەدەبووہوہ و ئەمەیش پالى بە لیوہ زەردیلە کلۆم دراوہکانییەوہ دەنا بو ئەوہى بە بارتەقاي وشەکان بکرینەوہ و بلیت: کونەپەپووەکانى سەر گوئیسوانەى دەروونت هەلفرینە، لە پەھاییە زەوتکراوەکەى ئیستات تیفکرە، لەوہ تیفکرە کە چەند رۆژیکى تر دەستەبەرى دەکەیتەوہ و دەگەرپیتەوہ ناو شار، ئەو، ئەویتەر، ئەوانیتر دەبینی..بۆنیکی جیاواز و تازەى شتەکان بە لووتتا دین، چونکە تۆ ئیستا خاوەنى ئەزموون و تاقیکردنەوہیەکی دەولەمەندتری، تاقیکردنەوہ نەبوایە شکست نەدەبوو، شکستیش نەبوایە بەشیوہیەکی جیاواز لە شتەکان پانەدەمایت و قەتاوقەتیش بۆنەکانیان نەدەگۆرا.. ئەمانەیش نەبوونایە، تۆ وەک مروّف هەمیشە شکستت دەدووورییەوہ و پەندت لە رۆژەکان وەرئەدەگرت. خەنى لە خۆت، دۆزینەوہیەکت هەیه شەقلی خۆتیاں پى ببەخشیت، ئەى ئەگەر من خۆم باویمە ناو کەوشەکانى تۆوہ، ئەگەر من برۆمەوہ هاوکیشەکە چى لیديت؟ دەبى قەوارەیهکی ونبوو بەو دۆزینەوہیەى خۆم ببەخشم و لە خۆرگیرانیکى دريژخايەن، نانا خۆرگیرانیکى نیمچە ئەبەدیى بدویم..وہک بلیى لە هەموو ژيانیدا ئەوئەندە قسەى نەکردبى، هەناسەسوارى بەسەریدا زالبوو. ئەو عانە دنیا لە هەلديرى دیدەکانى

ئەمەوہ کەوتە خواریوہ و وردوخاش بوو. لەگەڵ ئەوہی پیشتریش بایەخیکی ئەوتۆ و ناوازی نەبوو، بەلام لانیکەم بەم شکلە لێی پانەدەما، لەوہ بێمەیل و دلگیرتر بوو دیمانە لەگەڵ دەوروبەردا بێستیت، کەچی سیبوری خۆی ئاوا دایەوہ: گویم رادیراوہ، خۆم لە نەخشەیی سەرگەردانییش نەبواردوہ، سیبورییم بەو قسانەیشدا دیتەوہ کە ھەموومان دەھاویتە دەرەوہی ئەم کەشتییە نوێیەیی واماندەزانی سیلاوہکەیی بەرپۆیە، واماندەزانی نووخیکی تێدایە، بەلام ئەفسووس!!

لە پێگا ناھەموارە سەرەو ژوورەکەدا منداڵەکان سەرقالی گۆیز چینیوہ بوون و ناوبەناویش یەکدییان دەدایە بەر گۆیزە زۆروزەبەندەکان. تازە درکی بەوہ کردبوو کە ھیشتا سەلیقەیی بوونیکی کالمتر بارگەیی لە ھەواری پوچیدا نەخستوہ، شتەکانیش لە نادیاروہ بە سرووشیکی تاییبەت بۆی پەوانەیی خواریوہ ناکرین! بە پێچەوانەوہ پێویستە ئافەریدەیان بکات و لەسەرزمینی دنیاکی خۆیدا بیانرسکینی و سەرورہییکی مرقانەیان بپوشیتەبەر، وەلی لەنیوان ئەو ھەموو بێھیوایی و شیرزەیی و ئاشیفتەییەدا دەیتوانی شتێکی بەرھەمداری ئەوتۆ برسکینیت پاشتر بەرەو بالایی بەرزی بکاتەوہ؟ یاخود مانایەک بخاتە نیو دنیاکی درکییەوہ تاوہکو ھیندە دەستەپاچە بەدیار نەکەویت؟ ئاخۆ ھەلالەیی مەبەست شیرینییەکی پێدەبەخشی، یان لەو برۆایەدایە دەکەویتە ئەودیوی شانەیی ھزر و تیفکرین و ھیزیکی نادیار کۆنترۆلی بەدەستەوہی و بێبەریی دەکات لەو لەزەتەیی دۆزینەوہ پێدەبەخشی؟ دەتوانی؟ بێگومان

په رتبوونیکي دهموده ست له نیو بهر په رچنه دانه وه کاندای نغرووی کرد، جوولانه وه و بوونی زارو له کان په ریشان و بزر وه بهر بینایی که وتن، پتر هه لوه دای رچوون بوو، وه کو تازه خنکاویک په یی به سه رپو وکه وتن نه برد، وه کو فیشه کیکی ویل په یی به خووی برد که به له سانه لووله ی تفهنگیکی به جیهیشتبوو به ره و ئارمان که وتبووه ری، دوا گولیش پیکانی نیشانه و له ناواخیدا ساردبوونه وه ی بوو، به لام ئیدی نیشانه له ئیزباردا نه مابوو! که «به هزاد» ی له ریتمیکی ئاوا نه شازدا بینیی، خووی وانواند له م تینه گه یشتوو، به تونیکي په ژاره هه لگره وه به ره ه لستی ئه وی کرد و وتی: پیموایی چاک له مه به ستم حالی نه بوویت، چونکه من هر ئامازه به خوم نادم، به لکو.. هه رچهنده ته می خهستی سه ر دیده کانی زور له ره وینه وه وه دوورتر که وتبووه وه، ههستی کرد بازنه که لیره دا ته وه ره که ی خووی کامل ده کات و بهرجه سته یی به خووه ده گریت. له ژیر لیویشه وه ورته ورتیکی دایه بهرگویی خووی: له گه ل ئه وه یشدا هیشتا ئیره م پی خوشره، ئیره له بارتره بو بیرکردنه وه له چاره نووس، بو دووباره ئه زمون کردنه وه ی باردارییه کی تری سه رنویشت. چونکه له وی، له راستییدا بیرکردنه وه چله ی وهرزی ترسیکی هه میشه ییه! زستان و ره قووشک هه لگه رانی وچانه کانی سه رکونه و گازانده کانی ئیره په سهند ده که م نه ک گه رمبوونه وه له ئامیزی ئابروو و که رامه تیکی زینده به چالکراو. به لام ئیتر ده بی شتیکی دیکه زینده به چال بکه م، که ئه ویش خومه. له راستییدا ئه م وشانه وینابوون و به خیرایی دهنگ به ئه ندیشه یدا تیپه رین و له یادی نه چوو به خووی بلیت: ئیستاکن هینده ی هیزی کیشکردنی چه قی زه مین چاوه کانم بو بینینیکی تازه ی شته کان

پېۋىستىيان بەۋى ھەيە، ھەروھە بۆئەۋەي لەناۋ شەپۆلى نادىيارى مەستىي و خەندەي تۆزۈگەرد لىنىشتوۋى پەناۋپەسارە ماتەمبارە فەرامۆش كراۋەكانىشدا، سەرجهمى دنيا تارىكەكانى مېژوۋەكەي خۆم بسرپمەۋە، پېۋىستىيم بەۋى ھەيە. ھەركە واى وت، دللى كەيلى سونگىيەكانى داخوريان و بەخوپ داھاتنى فرمىسكە تىزابئاساكان بوو، سەر ردىنە شوپرەكەي زەنگۆلە بى ھارمۆنيەكانيان لە كۆلى ھارمۆنيەكەي ناۋازە گرى دا. سەرى پرپوو لە زايلەي سەداكانى يادەۋەريى، لەنيو كەشتىي شلەقاو و لەرزۆكى لەپى دەستەكانا تەپاوتل و جىنگلە دەوروبەرى سەريان گرت. پەشايى رابردوو بە سەرسامىي ئىستاي سپارد، بىرى كردهۋە: ھەموو شتىك ھەر پەيوەندى بە رابردووۋە ھەيە، چونكە لە رابردوۋيەكەي ۋەكو ئەۋەي ئىمەدا شتىكى لەمەي ئىستا باشتەر بەرھەم نايەت نا..لەنيو ساتەكان و شتەكان و تەنانەت پشوۋەكان و تىفكرىينەكانىشدا سۆراخى ئاييندەي دەكرد، شوورەيەكەي لە رادەبەدەر تۆكمە و قەبەي بنياد نابوو، نەيدەھىشت بچىتە ناۋ كىشوەرى ھاتوۋەۋە، سۆراخى ئەم، گەپانەۋە نەبوو بەرەو زەمەنى ئەو كىشوەرى گوزەشتەي بۆ خولقاندبوو، بەلكو گەيشتن بوو بەو زەمەنەي دوارپۆژى دەخولقاند. كاتى ئەم بىرکردنەۋەيە زەفەرى پيىرد، ۋەكو زامىك وابوو عەودالى ساپىژبوونەۋە نەبىت، ۋەكو ئاولەمەيەك وابوو نەيەۋى تارىكستانەكەي خۆي بەجىبھىللىت، بۆ ئەۋەي دەرگىرى تۆرى ئەو چارەنووسە نەبىت كە باۋكەكان دەيچنن..نەك ھەر ئىستا، ئەوسايش ھەر وا بىرى دەكردەۋە. ئەو پۆژەي لەگەل «پزگار»ى ھاۋپۆليدا بەسەر جۆگەلەي چلكاۋەكەي خوار ئەو ئاسنەپىيەي بەسەر شارەكەدا سەپىنرابوو گرەۋى بازدانيان

کرد، ئینجا سهرکهوتن بۆ ئهوهی بهرهو قوتابخانه شوپینهوه، ئیستایش تابلایی به جوانی دیمه نه کهی بۆ بهرجهسته ده بیتهوه، چون ناکاویک له می پرسیی: ههز ده کهی باوکت بمریت؟ نه یزانی بۆچی ئه و پرسیاره ی لیکرد! به لام وهکو لوغزیک چاوی ئه ندیشه ی به هوکاره کهیدا خشانده و وه لامدانه وه یش، هه لبه تا زور ئاسانبوو، وه لی پیکه وته کهی فره دژواربوو، ههروهکو ئه وه ی ئه رکی هاتنه دنیا ی ئه وه بووبی به «به لی» یه کی گومانه لنه گر به رسف بداته وه. ئه ودهم هه رزه کار بوو و به لئیه کی چاوه پروان نه کراویش به لایه وه زور رهوابوو، به لام به لای ئه وه وه لیسکی ناگه هان بوو درزی خسته که لله ی سه ریبه وه، چونکه، دواتر په یی به وه برد ئه و به لئیه هه ر ته نها وه لامی ئه م نه بوو، به لکو له قوولایی ئه ویشدا ئه پارتمانیکی سه رکهش بوو نه ک هه ر له نائاگا، له ئاگایشدا سه ری له هه وره کانی ره تکرده وه ی باوک ده سوی، بۆیه هه ر دوای به لیکه ی وه رچه رخوا و به حه په سانه وه لافیته ی «بۆ» یه کی گه وره ی رووبه پرووی دیواری بیده نگیه که ی ئه مدا هه لدا و خو ی له قوروچلپاوی نیفاقه کۆنه کان گه وزاند. سه رباری ئه وه ی سیی ناوه ندییش بوو، یادی هیشتایش هه ر زیندوو، چونکه ده زانی ت چی وت، وتی: له بهر ئه وه ی له بالنده کان بیبه ری کردووم. ئه و چاوه کانی داچراند و ئه م وه یزانی به چاو گوئیستی وه رامه که ی بووه. ئیدی که وده نانه وشه ی کۆتری واژه کرده وه وه ک بلئی لومه ی ئه وه ی بکات و پیی بلئی: هه ر له بهر ئه وه ی ناهیلی کۆتر به خیتو بکه یت ئاواتی مه رگی ده خوازیت؟ و یرای ئه وه ی نه یزانی بۆچی به ره په رچی دایه وه، هیچ ورته یه کی لیوه نه هات. به لام سه رهاتی چه ند سالیک پیشتری باوکی ئه وی بیرکه وته وه. سه رهاتی

هەلگرتنی ژنیکی گەنج که راستییەکی حاشا هەلنەگری سەر زاری
 هەموو خەلکی گەرەکه که یان بوو. بۆیە لیۆهکانی دووبالی گەرەیان
 بە خەندەیهکی سەرپینیانە ی چە توون بە خشیی.

ئەم زەبر و گورزە پێش هەموو شتیک بەر گیانی گەندەموویینی
 پۆحی کەوت و هەلکپوووزا، جگە لە پۆندکە میهرەبانەکانیش
 بە ولایە دەرەتان و پەسارگەیهکی تری شکنە دەبرد، چاوی دەکەوتە
 نیو تەوەرە بچکۆلەکانی هەنيسک و خودیشی جوغزی هەنۆیهکی
 بیسەرۆبەر داگیری دەکرد. باریکی ناخواسایی «بە هزاد» یشی دووچار
 کردبوو، شەپریو بوو، سیمای دەتگوت کاغەزیکێ گرمۆلە کراوە و
 فریدراو تە نیو تەنەکه خۆلێکی بەتالەو. ئەم هەستی بەو دەکرد
 لەنیو وەیشوو مە ی دوو کەلێکدایە و خەریکە خەفە دەبیت. سەرەتا
 ئەو ی ئەو بە زاریدا هات بریتی بوو لە کۆمەلێ وشە ی بەیە کچووی
 کوێ □ رفام، پاش مەنگییهکی پرخروش وتی: پارایی گیرۆدە ی
 نیگەرانیی و دلتوندییهکی بیکو تای کردوویت، لیت نە ئالۆزیت، مرۆف
 هەمیشە لە ناوخنێ بازنە وەهمیی و نادیارە که دایە و هەموو شوینیکیش
 بۆ ئەو هەر چەقە. ئیتەر مەودای جیاوازییهکان رەویوونەتەو و دەر باز
 بوونیش ئەفسانەیهکی بی شیرازیه و هیچی تر. وشەکان مۆتور بە
 غەمیکێ ئەزەلیی دەر دەپەرینە دەرەو، خەم و خووسەیهکی لە جارن
 توندوتیژتر لە بوونیدا هەلەقوولان، ئەم درکی بە کەینوبەینیکی
 ناو هەکیانە ی ئەو کرد و پاش هەلۆهستەیه ک گوتی: ئە ی تۆ لە نیو
 ئەم میلانکۆلیا بیدواییە دا بە تەمای چیت؟ وینە دەچوو ئەم پرسیارە ی
 پرسیاریکێ بی تویکل بیت، چونکە زۆر بیری لێی کردبوو وە و

ماوهیه کیش بوو سه‌ری زوبانی زووران‌بووه‌وه، ده‌یوت ویل‌داشیکیه و ده‌رگیری شتیکی ناو ره‌حم بووه و ده‌رناپه‌ریت. بیگومان قورس بوو، وه‌لی سه‌یر و سه‌مه‌ره نه‌بوو، کاتی ئه‌و لۆچانه‌ی بینی که فه‌رتنه‌ په‌نگ‌خواردووه‌که‌ی ناوه‌وه‌یان له‌ سیمایدا به‌رجه‌سته ده‌کرد، سه‌هۆل‌بە‌ندانی په‌شیمانیه‌ک مایه‌پووچییان به‌ ئومیدی وه‌لامدانه‌وه به‌خشیی، تووره‌یه‌کی ناده‌سته‌مۆ و پیدایگری لیوه‌له‌رزه‌یه‌کی نا‌کاو به‌شیوه‌یه‌کی ناهه‌موار له‌ لایوری بیرکردنه‌وه‌یدا وه‌لامیان رسکاند. «به‌هزاد» به‌ بیئه‌وه‌ی رپوی لی وه‌ربگی‌ری، به‌ داخیکه‌وه‌ وتی: بارگه‌ تیکنان، بیرم له‌ بارگه‌ تیکنان کردۆته‌وه، له‌ راستییدا ده‌میکه‌ بیرم لی‌کردۆته‌وه، هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ که‌لکه‌له‌ی ماندوو کردووم که‌ له‌ شه‌ری ناوخۆ له‌ یه‌کیک له‌ مه‌ل‌به‌نده‌کانی ئه‌م حزبه‌ به‌ مۆجیزه له‌ سه‌دان فیشه‌کی براکان به‌له‌سه‌ بووم و تیانه‌چووم. به‌ ته‌ما‌بووم به‌هانه‌ی ژیانیکی ماقوولتر و کۆمه‌لی به‌های جواتر لی‌ره‌ بدۆزمه‌وه، به‌لام که‌وتمه‌وه‌ نیو‌هه‌مان جیهان، ئه‌م ناشرینییه‌ی ناتوانین هیچی ده‌ره‌ق بکه‌ین له‌ ده‌روه‌ نییه، ناوه‌وه‌ ده‌یسه‌پیتی، ناوه‌وه، ده‌میکیشه‌ قه‌ناعه‌تم به‌م شتانه‌ نه‌ماوه! لی‌ره‌ فی‌ر بوونه‌ هه‌ر جاره‌ی ناویک له‌و که‌سانه‌ ده‌نین که‌ به‌ئاگا، به‌ هۆش و گۆشن، خوینده‌وارن و شتیان به‌سه‌ردا تیناپه‌ریت، چونکه‌ ئه‌مانه‌ بی‌که‌لکن بۆ ئه‌وان و وه‌کو رپووت مل بۆ فه‌رمانه‌کانیان نه‌وی نا‌که‌ن. بۆیه‌ منیش چیدی ئه‌و کوره‌ نیم که‌ هه‌تاوه‌که‌ی ئه‌م حزبه‌ له‌ خه‌یا‌ل‌مدا هه‌ل‌ده‌هات و راپیچی ئه‌م سه‌رزه‌مینه‌ شاخاوییه‌ی ده‌کردم، به‌راستی پیی هه‌ل‌خه‌له‌تابووم، هه‌ستم ده‌کرد له‌ زستانیکدام، نه‌ک هه‌تاو، ته‌نانه‌ت تۆزقاله‌ گه‌رمیه‌کیش به‌شه‌واره‌ی ده‌خستم، بۆیه‌ پیی هه‌ل‌خه‌له‌تام و پاش

چەن بە چەنیک ئینجا زانیم گەرمییەکی درۆزنانەیی ھەییە، فریوودەرە و دەبی لە ھزر و ئەندیشەمدا بیکوژینمەوہ و عەودالی یەکیکی تر بم، یەکیک لە دەرەوہی کەللەم، نەک لەناوہوہی بەرقەرار بیت. چی تر بلیم، ئەگەرچی قەناعەتیشم بە ئیرە نەماوہ، بەلام خۆ ئەمە وای لێنەکردووم ھەر بەیەکجاری قەناعەتم بە ھیچ شتیک نەمینئ! ئەگەر دنیای ئەمان ھەر ئیرە بیت و لیمانی بکەنە کوونەمشک، خۆ دنیای ئیمە ھەر ئەمە نییە، کوونە مشکەکەیی ئەمان با بو خویان بیت و خۆ شامیش شەکرە وەکو دەلین، ولاتیش ھەر چیبەک بیت با ئیستاکی موبارەکی خویان بیت.. پاشان باسی یادەوہری ناو بوئەیی فیشەکی براکانی کرد کە چۆن ویستووہتی کۆمەک بو ھیزیکی سەر چیا بیات و ھەندی لەو کەسانەیی ریگای چوونە سەرەوہیان پی نیشانداوہ، بەتایبەتی ئەوہی ناوی «نازاد» بووہ. لەراستییدا بو ئەوہ بەویدا نارەوہیانە تاکو بکوژریت، بەبیتەوہی بزانیت بوچی مردنی ئەویان ویستووہ!.. ھەستیکی گوناھنامیز داوینی ویژدانی ئەمی گرت، فرزەیی لیوہ نەھات. دەنگی ھەنگاوە تیکچەرژاوەکان لەگەل دەنگی چەو و بەرد و زیخی ریگای گەرانەوہ بەرەو سەلتەنەتی دیوارە دزیوہکان سرودیکی پەژموردەیان دەدایە بەر گوئی ئەزەل و لەسەر کەوشەنی ژوورە ھەردەم قەلبووہکاندا دەتاسا و تاریکایی دابوتەدارەکی ناشتنەکەیی وەئەستۆ دەگرت.

دیسانەوہ دەفتەرە بە یادداشت قەرەبالخەکەیی ھینایەوہ گۆرئ، تیریژی تازەیی چرا دەساژۆکە مەیلە و زەرد ھەلیگێرا، سەرەتا قامکەکان نەیانئوانی پۆھی تیبینی و یادەوہری بە خامەکە ببەخشن

و هه موو شته كان بخه نه چوارچيويه ديمه نه كانى ئه و پوژه وه كه خستبوويانه ئه و ديوى فه راموشيه وه. دواى ئه وهى تاس بردنه وه به ته زيويويه كى ساته وه ختانه گه ماروى دا، پينووسه كه مائئاوايى له ددانه كانى كرد و كه وته پنووسكردى ئه و شتانهى به هزرى رامبوون و ماسيئاسا ده كه وتنه توپرى خو به دهسته وه دان و بهرجهسته بوون: ئه مپو. ليدوان كه وتو وه ته نيوه نده كه و بى وه پزبوون و برانه وه ئامازه به ريكه وتننامه ده كه ن له گه ل ده وه ل تدا و هه موو شتيك تيكل به خوشحالييه كى گه مژانه بووه. هه رچه ند كه سيك وله گوشه وه په نايه كى گونده كه دا سه ريان كوچكاوهرى مشتومرپى گهرمى داگيرساندووه و سه رقالى ده مدانى سه رته سه رتن و جار جاره يش قريوه يه كى كه مخايه ن به ره له داي ئه و ده ور و زيواره ده بيت. ئه م پوژانه ئيشمان هينده پيناكهن، ريزمان ليدنه ين و قه درگرتنيش بوته ميداليك و به روكمان ده رازينيته وه، وه كو جاران به زوره ملي به و ساردوسه رمايه نامانه يننه ده ره وه و به سوئده ئاومان پيدا ناكهن. پتر بو گه ران و سووران ده مانه يننه ده ره وه، خواردنى باشتتر و بريكيش له جاران خاويتر رامانده گرن. تاراده يه ك ره ه اين، پياسه ده كه ين و كوتالى خو مان و سه رپى خو يشمان له به رخوردا هه له ده خه ين. بينينى ديسپلين ته ميكه و له دوينيدا ره ويووه ته وه و پاشاگه ردانييه كى بيشه روبه ر بارودوخه كى گه ماروداوه. ئه م به يانييه به ي فه ره ج كه ره شتاله يه كى ريوله و چه كدارى ديرينى ده ورانه كو نه كه و ئه م ده ورانه تازه شه و وه رد يانى گرتووخانه كه يشمانه وتى: به م نزيكانه به ره لا ده كرين. بيئه وهى گورانكارييه ك به سه ر دنيا بينيمدا بيت وه كو شتيكى خواسايى پيشوازييم له سه ته كه كرد و هه ستيشم به وه كرد وه ك

بلىى بۆ بەرپىخستنى دارەبازىك فەراھەم دەكرىين. باوھەرم بەو قسەيەي «بەھزاد» كرد كە وتى: ھەندى داخووزى قۇناغانە نەبىت كە بە پىوھ بۆى وھستاون چىتر ناتوانن پىبەپىي داخووزىيە بنەپەرتىي و رپىشەيىەكانى نەتەوھكەمان بكەونە بەردەوام بوون..چاوەكانى لەسەر جەستەي يادداشتەكە گواستەوھ و تلۆرى نىو يادداشتنامەي كۆنى گەرەكەكەيان بوو، بلەي فەرەج، جحىلىكى ھاومالى ھىنايەوھ بىرى، ئەو جحىلە زوو زوو پاسكىلەكەي بۆ لاي مەلاپاسكىلچى دەھىنا و لەگەل جحىلەكانى دىدا دەكەوتە دەمەتەقى، زۆربەيش ھەر لەبارەي شتىكى دىارىكر اوھوھ بوو. دوای ئاھەنگ و بەزم و رەزمەكەي «ھەسار»، كە ئىلھامى لە بەياننامەكەي ئازار وەرگرتبوو، لە شايىەكاندا، كە ئەو دەمە بىچەدوسنور زۆر بىوون، ئىوارەي رۆژى گواستەوھى بووك، لەگەل چەند گەنجىكى تردا زاوايان دەخستە ناوھراستى خۆيان و بە رەوھ بۆ خوار ئەو گەردەسوورەي دەپروانىيە دۆلىكى دوور و درىژ دەرپوشتن كە تاقە رىكىكى كارەبايى زەبەللاج و بەرز لە ناوھندىدا قووت بىووهوھ و رىچكەيەكى سەربەرەوخوار و سەربەرەو ژوورى خۆلین گەرەكەكەي ئەمانى بە گەرەكە تازە رىسكاوھكەي «مامۆستايان» ھوھ گریدەدا، لاي رىكەكە رادەوھستان و ئەویش بە شادىيەكى بىپايان و بە دەست راوھشاندىكى كارامانەوھ شتىكى راقەدەكردەوھ. جارىك لاي پاپىە گەرەكەي سەرورى رىكەكەوھ راوھستا بوو، دنيا دەق وەكو ئىستا كۆلوانەي كشماتىي و تارىكىي بە خۆدا دابوو، ھەندىك بزوتنەوھى سەير وردە ئارەقەي برىقەداريان پى رشت و چاوەكانى بوونە خلووكەي خىرا و گشت زەمىنەيەكيان ماشىيەوھ. ئەم مەزەندەي ئەوھى كرد باسى چى بۆ

زاوا دهکات..ئەو شتە کۆنانەیی لە خۆی داتەکاند و هەندی لە لەشی پەلوپۆ ھاویژی شەوگار رامای، پینووسەکەیی خستە گیانی پەراوەکەو و بە دەمەبۆلەییەکی زەقی نیو تاریکییەو و تی: ئەم تاریکییە بەو تاریکییەیی ئەوی ناچیت، نەخیر، گەرچی هەموو تاریکییەکان لە مندالدانی شەویکی ئەبەدییەو سەرھەلەدەن، بەلام مندالدانی شەوی ئیرە..ئیتەر بەر لەووی رستەکەیی ئاوەزی تەواو بکات گوییی بە هینکە هینک و هەناسەپرکییەکی شەھووتئامیز و رموک سیخناخ بوو، وەک هەمیشە شەوکانی ئیرە هەناسەپرکیی زەلامیک، چاکتر وایە ناوی بنیی گیانەوهریکی ساتمە بردووی دەویناند، پرمە و لووشکەیی قەپۆزی و لاخیکی بزێو و بیسرهوت شەباقەیی دەخستە ماتەمینیی شەووەو و بە عاردا کەوتنی سمەکان و قانگراوییی لمۆزیک بە ئوردووی کەفچەرینی پرمەپریم سیمفونیاہیی لە شەرم دامالراویان بو رازی شەو لیدەدا. ئەوەندەیی نەخایاند دەنگی گلۆربوونەوہی تەنەکەییەک رووشانی خستە ھارمونیای هینکە هینکەکانەو و مەتالیکیش لە زەوییەو بەرزکرایەو و قرتەییەکی لی □ وەھات، بە دەنگی کلاشینکۆفیک خەملاندی کە بەر بەردیک دەکەویت. زۆر قەلس و دلگران بوو. نەیتوانی پتر بە دلی پر ترپەیی شەووەو گوی رادیریت، تا درەنگانیک گوییی لە رپچکەگرتنی ئەو ھەنگاوانە بوو کە دەیانویست رەنگی خویان تیکەل بە رەنگی زالی شەو بکەن، کەچی دەنگ و ترپەکان هەمیشە ئابرووبەر بوون. دواپیش سەرلەبەری دەنگ و جیرەجیر و پرمەکان لەگەل دامرکانەوہی شەھوہتی بیدارییدا پرینگانەوہ.

وشكە سۆلەي كانوونى دووھم نىگاكانى سىس كردبوو، مېشكى ماندووى لە گۆ بردبوو. لە كاسەي قوقزى كەللەيدا گەردوونى بچكۆلانەي بىرەوهرىيەكان داھاتوويان دەبزرگاندا. وەك تەم و دومانى ناكاوى سەر چاويلكەيەك لىل و ناروون دەردەكەوت، دەستەوئەژنۆ لە بەر زەبەللاھىي پۆژە ھاتووھەكاندا كەوتبووھەنگاونان و بە ھەلەداوان پوخسارى وەردەگىرا. ئەمڕۆ لە دوينى زياتر جىھانە ئاوەژووھە بىنراوھەكەي ھەوجەي بە گۆران ھەبوو. بەردەوام پەيى بەو پىداويستىيە يەخەگىرە بردبوو، كەچى ئىستاكە! ئازەلئىكى بوردەبار بوو و نەقىزەي تىوھ دەژەند، دنەي دەدا و فرەتر دەبووھە جى بايەخدانى. دەيزانى كىشەوبەرە لە گۆران خۆيدا نىيە كە ھەمىشە بووھەتە پڕۆتىنى داخاوييە گرنگەكانى زىندەگىيەكەي. كە بە تەگەرەيەكدا ھەلدەپرژا، پەيدەرپەي بوونى گۆران بوو كە بە سەرۇمپىي ئاتاجى پىي ھەبوو، خەملانى ئامرازەكانى گىتتىيە نوئى و كاژفريداوھەكەي ناوھەيش ببوو بە نىازى. سەيرىكى سەركەلى پشت بەزىنى كرد و واتەواتىكى ئارام بە مابەينى ددانە كليل بووھەكانىيەوھە دزەيان كردو وتى: ئەنجامدانى ئەم كارانە چ واتايەك بە مرۆ و بىرۆكەكانى ئەو ديوى دەبەخشن و بەم ھەموو كفتىي و كەلەلايىيەي دەيەوئى چ شتىك بسەلمىنى؟ دووشەممە بوو، پۆژىكى سارد و وشك بوو، وىنەي كۆنە فەقى شلوشەپرئووھە وەدالەكان بە تالوو كە خۆي ھاويشتە نىو ژوورەكەي «بەھزاد» ھوھ، دىم و سىماي شەمزابوو، چوو زەرەي جەخار و ماتەمىكى نوئى وەرزىكى تريان بو درەختى بى مانەندى پۆحى ھىنابوو. بزەيەكى شەوانەي گىرەشيوين لىوھەكانى ئەويان داگىرساندا، لەسەر دۆشەكەلەكەدا پۆنەنىشت، بەزىمى

شله ژان شتيك نه بوو تا بتوانی ده ستگیری بکات، ئه و سه رتاسه ر ئه می بو خوی پاوان کردبوو و توانای خو راپسکاندن له ناخیدا خه فه کردبوو، ده بوايه سه رله نوئ بخلوقینریتته وه. ئه وهی ئه و له هه نیسه که کانیدا خویندییه وه دلگیری ئه وه بوو به و شیوه چونه وه یه مه حکووم بوو که له ده ره وهی خولگه ی قوتار بوون قه راری ده گرت. نیگا و بیده نگییه کی قوول له ئاراسته ی ئه وه وه به گژیدا هات. ئه میش به مه لوولیی و داکاسانه وه تییراما و تییرامانه که ی وه کو په ره سیلکه ی چوست و چالاکی پرسیاریک له سه ر دارته لی سوژه غه وار ه که ییدا هه لنیشت: چون ئه م ماوه پر برشت و په یوه ندییه دانسقه و رۆحیه هه ل بیر بکه م؟ گریان به وزه یه کی لافاوانساوه ئه وهی له زارییه وه داچوړاند و پیته کانی دیکه ی ناوه وهی بواریان نه دوزییه وه بینه وشه و ده نگیان هه بی، وه کو ئه وهی عومریک وه ستابیت، توزیک په لوپوی خوی کو کرده وه، هه ندیک شت ورپینه ئاسا هاتنه ده ره وه و فورمه له نه بوون تا بیانفامی، ده سته کان بوونه دالده ی سه ری و چی تری پی نه ئاخفا. چاوه غه مباره کانی «به هزاد» گهرم داهاتبوون، هه وری هه میشه یی مۆرکی سوژه ناسکه که ی بوو، ره هیله ی ناواده ی په له دان به تاو گیانی وشکارو و تینووی به راو ده کرد. پی و ت: گه وچ مه به، یادداشته کانت له یاد مه که، پووبه ری یادداشته کان شوینیکه بو گه وره بوون، تو له ویدا خوت باشتر ده ناسیت و سه رله نوئ خوت ده خولقینیتته وه، چونکه هه رده م شته کان پیداویستیان به ناسین و خولقاندنه وه یه کی تره، هه ناسه کانیش پیداویستیان به گوړینه، ئه گینا ره شایی بینه قاقایان ده گریت و خه فه یان ده کات..ماوه یه که به ته مابوو چاوه کان مه به سته نه پرسکاوه کان بدرکینن، که چی لیخایی مشتومالیان

كرده‌وه. كه ميک له پيکهاته خاوخليچکه که ی ئه‌م وردبووه‌وه، به تهنگ له‌به‌ر هه‌لچنرانه‌وه سه‌ريکی بي‌وازی بۆ له‌قاند، دوو گۆله‌ی به‌پیزی هيسر له ناواخنه قووله‌که‌یه‌وه خلبوونه‌وه و نه‌یتوانی بيانشاريته‌وه. هه‌ستیکی چه‌مووش به‌سه‌ر ئه‌مدا سوار بوو. وینه‌ی ئه‌وه‌ی له فنجانيکی به‌تلی قاوو سواخدراو رابمینی نیگای ئاراسته‌ی دنیا کرد، تیرامانی هه‌میشه کلکی نایاب و قولاپئاسای سموره‌یه‌کی فره چه‌توونی به‌خواردنه‌وه سه‌رقال بوو، چونکه هه‌میشه به‌دوای وه‌رامیکدا عه‌ودالی ده‌کرد که پرسياریکی ساده، یاخود بلیمه‌تی بۆ بره‌وینيته‌وه. پله و پایه، توژینه‌وه و زانیاری، تاوه‌کو سنووری شیاویش درککردن به‌دنیایه‌کی گیربووی نیو دۆزه‌خیکی قوول که پر و ژاوه‌ی نادياریی بوو، سو‌راخی په‌یوه‌ندییه‌کی رۆحییشی ده‌کرد که دیوجامه‌ی ره‌زامه‌ندییه‌ک بکاته به‌ر ویسته‌کان و سه‌رکیشیه‌ خه‌یالییه‌که‌ی ده‌سته‌مۆبکات، وه‌ک هه‌میشه‌یش رۆندک به‌خیلی به‌دیارنه‌ده‌خست و سه‌رقافله‌چی چاوه‌خه‌مگینه‌کانی بوو، هه‌رگیزیش وینه‌ی میراتیکی به‌نرخ پاشه‌که‌وتی نه‌ده‌کرد. که‌شکۆلی بچکۆله و قاوه‌ی مه‌یله‌وسووری په‌نامه‌کییه‌کانی خسته‌بن هه‌نگل و به‌ئو و خووسه‌یه‌کی دژوار وه‌ک دوو شه‌یدا ته‌نیایی یه‌کدیيان له‌ئامیز نا و به‌حه‌زیکی ساتوسه‌ودا‌کارانه‌ی مه‌علا‌نه‌وه پرسیی: که‌ی ئو‌غر ده‌که‌یت؟ ده‌روونی ده‌توت ئه‌ستیاییکی قووله‌ و سه‌دان گابه‌ردی زه‌به‌ل‌لاح شه‌قاندوویانه، به‌کۆستیکه‌وه که هه‌وینی جوولانه‌وه‌ی ئوردووی بیشوماری هه‌ژانیکی بیئامان بوو وتی: من دواکه‌وتم، ئه‌وان ریگای ئاودیو بوونیان ده‌میکه‌گرتوته‌به‌ر، ده‌مگۆی ئه‌وه هه‌یه‌ئه‌مشه‌و راده‌ستی سه‌ربازگه‌که‌ی ئه‌ودیو بکریینه‌وه...نه‌یده‌توانی شه‌قل به

پیناسه یه کی ماقوولی ئه و په یوه ندییه پر مانایه بدات، بو ئه وهی شپرزهی سه روسیمای بشاریته وه، شیتئاسا چهند قهله مباریکی دا و تیته قانده ئه و دهشتودره و تا وایش بزانی ئه م دلخوشه ههنگاه شیواوهکانی له و دیو راکردنیکی نه رمدا مه لاس دا. چهند ئاورپیکی ناچار یه خهی گرت. ده رگاکه ی به جیهیشتبوو، له ژیر چاتولی دارگو یزه کانه وه به ره و ریگا تاقانه که ی خوارووی دی ملی شه قاوی گرتبو وه بهر و له لای خانووه گله کانه وه به دوویدا مه ودای و هرگرتبوو. ده بزانی ئه و ده مه ی مرو له به ریخستنی ئاوالیکیدا هاوبه شی ده کات، ئه لبه تا یه کیکی دلخوا، ناتوانیت خو ی له ئه شک بپاریزی و ههست به وه نه کات که ته رمی قورس و سه نگینی خو ی به ره و دوا ئارامگا به ری ده خات و له خو ی جودا ده بیته وه، بو یه که مجار چاوانی ده بنه دوو فه نه ری برینئاسا و به پرووی دوا دیده نییدا هه لده ئایسین، زاریشی ده بیته پلوسکی خه میکی بیده ره تان و به پوخساری مالئاواییدا چوراوگه ده به ستیت. به لام ئایا ئه و ده توانیت به یه قینیکی سه رسهخت و په یگیره وه بلیت: به ئاره زووی دیداریکی دی هاوچوونه که م؟!..

که به پاشکوی ریچکه به ستنی زیندانییه ئازادکراوه کان گه یشت، ئه و له ئاقاری ده ری گوندا هه لوه سته ی بو کردبوو، ورد ورد و واقورپماوانه وه هه ورازکه وتنی ئه مانی ده سمی و ده پروانی چون پینچاوپینچهکانی نیوان زنجیره زوورگهکانی پشته وه ی دیان ده بری و جاربه جاریک ده رده که وتن و جاربه جاریکیش له سیله ی کووری پینچهکاندا بزده بوون. ئه م سووسه ی ئه وه ی کرد ئیستا له گه ل ریچکه به ستن و دوورکه وتنه وه یاندا روندکهکانی چوراوگه یان به ستووه و یه ک دووجار له وه دیارکه وتنه وه ی سه ر گوشه ی پینچهکاندا نوارییه

دواو، ھەر لەوئ بوو، بە بچووکییەکی دوورەچاوانەو وەفایەکی گەورە و بیکۆتاییانە بەرجەستە دەکرد، دەستیکی بۆ بزواند و لەشە پێوئە و شەلالی خەونە بیگیان و ئاواتە لەق و شەپوشرەکە و دەپیش دا، ئاخۆ چاوانەترس بوو؟ یاخود داوئەلی سلیکی لەچەر بوو لە پێگای نزیکیی ئەو و دەیویست خودی لە نەبوونیکیی نزیکتر دەرباز بکات؟ ھەموو چرکەیک لە کاراکتەری شەقل نادیاری خۆی رادەما و ئاورپیکیی نوئی دەدایەو، کە کەوتنە ئەو دێو تەپۆلکە شوورەئاساکەو و پەلەواژبوونەو ئیدی ئەو لەبەر چاوەکانیدا پرووی لە ئاوابوونیکیی ھەرگیزی کرد و لە یادەو ھەر ییدا بارگەیی ھەتاهەتایی خست.

لەم جیگا بە کێوی ئەستەم و نەھامەتی زۆر تەنراوئەدا، ھیدی ھیدی دنیا لەشی پروناکایی دەنگاوت و ھۆگری بەلەکی و نووتەکی دەبوو. ئەمانیش ھەنگاوی پەڕینەو و گەیشتنیان پارسەنگی بە پێبازە بەردەلانە کە دەدا و ئەمیش بۆنی ئاوسیی زەمینیی ھەلەلووشییە قوولاییەکانی سینەو و بێرادی بەو شتە ساویلکەیی خەنی دەبوو و لە زیادەرۆییدا ھەندێجار پشوو سوار دەبوو، ھەندێجار تریش ھەواکە بەشی تژی کردنی ھەزار بەھەزاری ناواخی نەدەکرد، ئاورپشینی خانووگەکانی دەرەوئە شاریش ھەر ئەو بەرامە کە ئامیزەیان لێو دەھات و فینکاییان بە مەزاجە مێملەکەیی دەبەخشی و زۆرجار بۆ پیاسە پرووی لەو مالانە دەنا و خۆی لە ویست و ھەوئەسیکی چەمووشەو دەگوزاند. یال و پکە دژوارەکان تارماییە شەکەتەکانی ئەمانیان ون دەکرد، بەرزتریان دەکردنەو و بە ترۆپکی

بیبه زهیی ئاشناتریان ده کردن. تاریکی خه ریکی هه لچینی پرده بازی خوی بوو، تا به رزترده بوونه وه چه په و سه گره وی ده ساژوی گوند دوورترده که وت ه وه و پتر به سه دای ده قهره دووره کانی یاده وه ریی ده چوون. له و ئیواره دا کاساو ته ریوه دا سه گ و ئاوییه مه نگ و په شوکاوه کانی په نا که ژ و بناره هه لکورماوه کان بوونه دوو ره گه زی که یلی واتای ئاوه دانیی که شکولی نادیار ی یاده وه رییبه تازه که له که بووه کان. گشت ئه و شه قاونهی له گه ل بیبه کانیدا هه لیده گرت وایهه ست ده کرد له دۆژی رابردوودا شیرینییه کی دانسقه ده مه یینی و له ته مه نی پر کارلیک و هه لچوونیدا شوینه واریکی پته و و پوخته به جیده هیلیت. ئه و چیا یه ی پیایدا سه رکه وتن، وه ک سنوور و ابوو له نیوان دوو ولاتی دیار و نادیار. چیا که له زنجیره هه وردوستیک بریتی بوو، تابلایی ئه سته م و له میهر بیبه ریی و رک و دژوار، له هه ندیک رووه کی خوړسک و درک و دال و داره به ن و گه زی بناره که ی به ولاره چیدیکه رووته لانییه که ی نه ده شارده وه. زورجار «به هزاد» ده یوت: بو ئه وه ی لووتکه و دوونده که ی نیگارووش بکه ییت پیویسته کلاو و جه مه دانیه که ت سه رکیشیی بکه ن و وینه ی به ردیکی قوتی داوین خلوربینه وه. بیگومان ئاده میزادی پشتکۆم و ته نانه ت به رپرسه ناشه که ت و هه میشه تامه زرۆی حه سانه وه کانیشی شایسته ی قیت بوونه وه یه کی له بار ده کرد. بهر له ئیستا زورجار بیر ی له ره های ی ده کرده وه بو ئه وه ی پیایدا هه لکش ی، چونکه پی ی و ابوو ئه گه ر به رانبه ر به هه لشاخین به سه خته لان و ره وه زاندا که مته ر خه می ی بنوینیت، ئه و اهیچ پیناسه یه ک بو ره های ی شکنابات. به لام هه نووکه له زوراندا یه و دژواری ی و کۆسپ و له مپه ره زله کانی درک پیده کات.

يەككە ھەتتا دەگاتە تەختانىي سەرھوھى دەبى دەستىكى بە كالاھى ئەژنۆيە ۋە بگرىت ۋ ئەوى دىشى گا بە تىلەقەي پشتىيە ۋە توندى بكات ۋ گايىش لە پشتى كەفر ۋ تەلاشىكى بە خاك ژەنگاوى لاپەر ۋ تەرىككە ۋ توو گىرى بكات.

چىنگە سەرشان، قەتارەي كۆمەلە شەبەنگىكى مەيلە ۋ نىگەران! ئەوانەي ھىشتا لە خەون ۋ ئومىد بىيەرىي نەببوون، پىيان بەسەر فىز ۋ شكوى كەژە ھەزار بە ھەزارە كەدا دەنا ۋ سەرما ۋ سۆلە ۋ قارسىي زستانە كە ۋردە ۋردە ۋووى لە چەربوونە ۋە ۋ تووشىي دەكرد، ۋ ۋ ۋ چوو بەرە ۋ ئەۋدىوى زەمھەريرىش بانگەرۆز بكن ۋ گىرسانە ۋە ۋ راگىربوون، ياخود پارسەنگىي لە ئاستىكدا ۋ نكەن. ئىسك ۋ پرووسكى خويان دايە دەست دژۋارىيە كە ۋ پوورە زەردە ۋ ۋ ۋ خەفەتىكى تارىك لەسەر ۋوخسارى مەلوولياندا ۋ رووژا. نزمبوونە ۋە ۋ پلەي گەرما، سەرى ئەنگۈستە كانيان ھىۋاش ھىۋاش لە گو برد، ئازارىكى بىشومار پەلامارى بىخى ردىنيان دا. بۆ ساتىكى خەيال پكىفكرەي تىژتپەر چوو قەرەي ۋاگۈنى شەمەنەفەرى رۆژگارىكى تپەر ۋ تىنەپەر، زەمانىكى تۆز ۋ گەرد لى نىشتووى كرىستالىي نازىمۆكى مندالىي ۋ دىسانە ۋە ئىزبارى ئەو بەيانىيە كرژومۆن ۋ بىمەزەبانە بوو ۋە، بەيانى ئەو رۆژە دوورانەي ھەينى كە لە نىۋەندى چلەي زستاندا بە زوقم ۋ شەختە بەند گەمارۆ درابوون. دەبوايە پى بەسەر خەوى بىۋىنەي بەرەبەيانى تووتركاوييدا ھەلبگرىت ۋ لە ۋىستگاي چاۋەنۋارىي «ئۆمەرە» قەلەۋدا ۋەك مېخىكى جىلەق خوى داکوتىت. كەينى سىنىيە قەيماغە كەي دادەگرىتە سەرسەكۆي كەشتى نووحناساي

دوكانەكەى كە لەسەر تەپۆلكەيەكدا جيگىرببوو، كەينى فەخفورىيە بچكۆلەكەى ئەم وەردەگرىت و بايى سەت فلس قەيماغى وئىدەدات و ئەوئەيشى لەبىر ناچىت بلئى: مام ئۆمەر تۆزىكى تر شىرى بگە بەسەردا..كە دەبىردەو، باوكى، بەر لە دەمى، سميڵە زلەكەى پى چەوردەبوو پاشەبەرە كەمەكەشى ئەمى تووشى گوورپوو دەكردا! زۆربەى ئەو بەيانىيە كرچوكالانەى دەستپىكى تەمەنى بە بىجامەى ميزاوييەو، بە بى نووزە و ورتە دەردەهات و هەتا دەگەرپايەو سايلى تالەمووى بەر باى هەلكردوو كەرويشكەى دەكرد و دانەجۆقەى چلەى زستانى زەق و زۆپتر دەنواند. دواى ئەوئەى چەند چەپۆكىكى دايكى سامالىي پۆژەكەى بە هاستەم لى دەرەواندەو، كلاًورپۆژنەى رېئىى لەبەردەمدا ئاوالە دەبووئەو و ديمەنە ترووكەبەخشەكانى بە بالاي پۆژىكى دىكەدا تەرە دەكرد.

هەر لەگەل ئاوديوبووندا ناخودئاگايانە تەماشاي مەچەكى كرد، دەيوست بزاني سەعات چەندە، مەچەكى پووت بوو، هاتەو بىرى سەعاتە ئۆريۆنەكەى لە پۆخى ئەو جۆگەلەيەدا فەرامۆش كردبوو كە دواجار خۆى و جلو بەرگەكانى تىدا شوشت. دەستبەجى ئازاريكى بىبەزەيى لە لاجانگەكانىدا كەوتە پلدا. ئىدى خۆيان لەنيو توپى سەربازگەكەى سەر قۆپەى چياكەدا بينى و هيشتا نەحەوابوونەو ئەلقەى لىپرسىنەوئەيەكى سەرپىيى دەستى پىكرد. سەرتاپاي ئەو كىتەبەنەيان پشكنى كە «بەهزاد» بە ديارى پيشكەشى كردبوو، بىگانە، ئەفسانەى سىزىف، هيلنج، خەمىك لەبەر تريفەى مانگە شەودا، پۆژەهلاتى ناوەرپاست و پابەندنەبوون و..تاد و توئى

توئ دەفتەری بچکۆلەى یادوەرییەکانیشیان ھەلدايەو ھە دایانە بەر سەرئەنج و تەراتینەکانى پشکنین. بەو دەچوو لە پەیفە قەدەغەکانى دوینى و پۆژانى پيش سازش و پیکەوتنەکە بۆ سەرەنگرییەک بگەرین، بەلام ئەوانیش ھەک بلیى لە سایەى گفتوگۆکەى ئەمدیو و ئەودىو تارادەيەک کاژى توند و تیژییان فریدابى، سەربارى ئەویش ھەر دەستیان بەسەر ئەو شتانەیدا گرت و پیمان نەدایەو. گومان، ھەکو دوومەلان لە قوولایيەکی گزانەئامیزدا کەوتە ھەلتوقین، دلی ساویکە و ویلی چەشنى ھەیفی جەژنى رەمەزان وابوو، لە ئاسمانى شەوگارى سینیەیا خوی نەدەھیشتەو، نوقمى ترپە چوووست و چالاکەکان دەبوو. رەنگە وای دانابیت کە پابەندى ھیچ شتیک نەبووبیت، یاخود وای بنکۆل کردبیت، بەلام بیرى نەدەچوو ھەرگیز وابەستە و یەخەگیری قەدەر و سەرنویشتیکە و نازانیت کى بوی دیاریى کردوو! ھەردەم ھەستی دەکرد نوشووستى لەبەردەمیدا بواری ئەو ھەما دەکات پتر رایەلى نیو سەداکانى ئەندیشە بیت، مەودایەک بۆ خودى رایەل بکات و لى بکۆلێتەو ھیندەى تر بە تەلیسمى ویلگەکانى ناخیدا رۆبجیت. راستە ئەم ئەزمونە زۆرى لەسەر کەوتبوو، ھەلى گەلیکیش باربوو و کۆمەکی رۆنانى کەسیتییهکی خەملىو و جیاوازی بۆ کردبوو. مەیلە و رەزامەندییهکی سادە، بەلام تۆکمە و پتەو لە دەروونیەو ھوارەى دەکرد، بەو ھەندەرى خوی بوو کە مەنگی و خۆلادان لە ھەلەکردن، یاخود نەچوونە جەنگەى ئەزمون و دوور و دۆست لێیەو ھاوستان دەیکرد بە ئەلقەریزیکی ونى رەوتى فراژى و پيشووەچوونى ژیان و پەيامیکی رەسەنى ھاتوویش..

ئەو رۆژە بى ئەدگارانه سوارچاكي خەو خۆي نەدەهاويشته سەر مایینی چاوهکانی و هەوساری پیلووهکانی بەرزەفت نەدەکرد. جار بە جار تفيکی دەکرده ئاويينه و هەمبەر بە پەيزهکه دايدەنا، ئەو پەيزهيهی بە ژيان دەچووواند، پایهيهک سەر دەکهوت، دووهم پایه دەبووايه و ئیستیک بگريت و پلهيهک بيته خوارى، چاره نووسيش پيى دەوت: کهواته له نيو پایهکاندا نيشته جي به، وەرە و برۆ، لەبەر ئەوهی لەم جوگرافيا دیاریکراوه دايت رهنگه جاريک، يان چه ندين جار نغرو بيت، وهلی تەيار بە تاكو بنياتی بنیته وه...خۆي دەبينيه وه که سەر و خەم و خووسه داگرتوووه، ئوقره و هەدادان ئاسمانی ناخيان چۆلکردوو و بووه بە پاشه بهرەي مملانیيه کی دزیو. لە راستییدا له بوونیک بيزار بوو نەيدەزانی چی لی دەویت و دەتوانی چی پی ببه خشی؟ بێرکردنه وه يه کی نه زۆک پاشخانی گشت تيفکرينه کانی بوو، مه ودايه کی به فراروان که وتبووه مابه ينی ئەم و ئەو نەخشه يه ی دەبوایه بيکيشیت و نه يکيشابوو. سەرجه م شته کان له یادوه يی بوون سړابوونه وه، وهخت ببوو تيشک تاريکیه کانی ناوه وه ی نەدەر هوانده وه. به بی ئاژاوه و به بيهه ستوخوست خيرا و لەز چه رخی گلينه کانی توونیلی ئەنگوسته چاوی ئەو یادگارانه يان دەبری و گوزهريان دەکرد. چیکلانه ی خۆي ئاخنيبووه ناو گوچکه شه يتانو که يه کی تهنگه وه و زوو زوو چه مووشي سوارى سهرى دەبوو. دەسته ويه خه ی بی حالی و قه لسی ببوو وه. دەبوو بو سەر کار ببری و پيی له که وشدا مؤلی نەدەخوارد و که وتبووه سەر پيچی. «بله ی فره ج» هاته پيشه وه و دووری خسته وه، بو سۆنگه و ريشه ی که لله شه قيبه که ی ئەم عهدالبوو. ئەم پيی گوت:

مه‌حاله له‌گه‌ل ئه‌و دووانه هه‌نگاو به‌سه‌ر عه‌رزدا بنییم! ئاماژه‌ی بۆ چه‌كداره‌كان كرد و دیده‌كانی تراویله‌كه‌ی كه‌فو كوئیکى نزیکیان راگه‌یاند. ئه‌و رۆژه رته‌ی كرده‌وه گوێرایه‌ل بیت، چونكه ئه‌و دووانه له میانی خۆیاند ته‌با و هاوده‌نگ بوون، پێشتر كه بۆ ئیش ده‌یانبرد، هه‌ركه هه‌لیان بۆ بره‌خسایه به‌بێ هیچ بۆنه و به‌بێ هیچ دریغی كردنیک ئازاریان پیده‌گه‌یاند و شلوکوئیان ده‌كرد. ئه‌و كاتیک ئه‌رخه‌یان بوو له‌سه‌ر نه‌پۆشتن شیلگیره، ده‌نگیدان و له‌گه‌ل ئه‌وانی ترده‌ره‌وانه‌ی كردن، كه به‌نیگاكانیشی جه‌سته‌ی رپوت و قووتی توورپه‌یه‌كه‌ی ئه‌می داپۆشی، ئه‌م درکی كرد ئه‌وه لوغزیك، یان هه‌والیك نییه بۆ ئه‌و و رهنگه ئاگای له‌هه‌موو كه‌ینوبه‌ینیك بووبیت. هه‌روه‌ها به‌ساده‌یی هه‌لسوكه‌وت كردنیشی له‌گه‌ل مه‌سه‌له‌كه‌دا بیئاگایی خۆی ئاشكرا ده‌كرد، چونكه دانایه‌کی ئه‌وتۆ نه‌بوو یه‌كه‌وراست سه‌ر له‌شت ده‌ر به‌ینی و به‌سانایی بفا‌می! گه‌لیك پید‌اگری له‌سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته‌ نه‌كرا و پاش چه‌ند چركه‌ساتیک به‌هیاوشیی ده‌هریی بوون و هه‌لچوونه‌كه‌ی ئه‌م رپویان له‌نیشته‌وه‌ كرد و دامر‌كانه‌وه. پاش ئه‌و ساتانه‌ بوو به‌جه‌خته‌وه‌ له‌نه‌خشه‌ و كه‌وشه‌نی توانا و به‌رگریه‌كانی زینده‌وه‌ر ورد ده‌بووه‌وه‌ و هاوكی‌شه‌یه‌کی پێچه‌وانه‌ ده‌رسكا، راده‌ی به‌به‌زویی و نزمیی هۆكاره‌ ده‌ره‌کیه‌كانه‌وه‌ پابه‌ند بوو، كاتی فشار و گوشاری ده‌روه‌ه‌ زیادی ده‌كرد و له‌و سان و تخوبه‌ ده‌په‌رپیه‌وه‌، ئیدی راده‌ی به‌رگه‌گرتنی ئه‌میش له‌پنت و تخوبه‌ سروشتییه‌كه‌ی خۆی به‌ره‌و خوارتر ده‌بووه‌وه‌، به‌شیوه‌یه‌ك له‌شیوه‌كان مه‌شكه‌ی هه‌ژاوی ده‌روونی بوونه‌وه‌ره‌ كه‌ وزه‌یه‌ك گه‌لاله‌ ده‌كات به‌پاله‌په‌ستوی هۆكاره‌كان ده‌ته‌قیته‌وه‌ و شتیك ته‌فر و

تونا دهکات، ئیتر هر شتیك بیټ. چونکه ئەمه شتیکی ئەوتو نییه به راوهشانندی پیلوو بتهکیتهوه و باری ئەستم و قورسی ناواخن بخاته ئەودیوی کیش و ئارامیی به هه لکشانه کان بدات.

زیندانییه کان، له هه ساری گرتوو خانه که جمه یان هه لساندبوو. مشوور خواردن تاقه شتیك بوو تا ئەو درهنگه خته بوئی له کاردا بن، بهو نیازهی بهر له داهاتنی زستان له دروستکردنی هۆلیکی گهوره ببنهوه، تا ئەو دهمانه ئاماده بیټ بو حه وانهوه و خۆپاراستن له سهختیی و قارسیی چلهی زستانی ئەم بلندییه ئەسته مه. گۆمه لیک له تفهنگ چیه کانییش له سه ربانی ژووره نه وییه کۆنه کاندای حازر و ته یاری پۆل بینین بوون و چاودییری زیواریان ده کرد. گاه گاه یه کیکیان قیزه ی به سه ر زیندانیی و دیلیکدا ده کرد و تیی راده خوری، ئەویش ناچارانه چاویکی نووچداوی تیده بپری و ده که ته وه ویزه ی بینه و به ره ی قورگرتنه وه و هاوردو بردی که سته که قورسه کان. پاش شوشتنی ده ست و پی و پریشکه وشکه وه بووه کانی سه روگو یلاک و ده موچاو، وه کو میگه له مه ر ده ئاخترانه نیو ئەتمۆسفیری ژیه مۆیی ژووره که وه. ئەو شوینه ی له تاو گه مارۆی کیچ و ئەسپی زرنکه کان سه رقالی خۆدۆزینی ده کرد - هه روه کو جار ان دایکی ده یگوت - و که مجاریش زه فه ری به و بوونه وه ره ئازار ده ره نادیارانه ده برد. ئەو جار ه نه بیټ که ناوکی خرۆشیکی بیپرا ده ی تیکه وتبوو هه تا دره نگانیک هه ر خر مه خر می خۆه لکراندنی ده هات، پشکنین زۆر توولی کیشا، نار ه چه تی هه تا له خه نده پر به زه ییه کانی شیدا جیگیر ببوون. هه ر به ریکه وت له جی گریی به نه خوینه که یدا په یی

پى بىردىن، چى دىت؟ تۆپەلەيەكى يەكانگىر بوو، ھەر بە پىرۆتۇن و نيۇترۇنى ماددە دەچوون و ئەلەكترۇنەكانىشيان ئەو خورشىتە زالمە بوو كە ھەراسانىي پى ھەلچىنيوو، لە كىلگەيەكى موگناتىسيى ناھەزدا جموجووليان بەرپا كىردبوو، لىي وردبوو ھو، ئەو بارستايىيە لەككەئاسايە شىئا و بزووتنەو ھەيەكى نەخشەئامىزى گرتەخۇ، تەلەشقارتەيەكى ھىنا و لە نىككىيەو ھە پىي كىرد، گرە بچكۆلەكە قرچە قرچىكى خۇشى خستە ناو تۆپەلە كىچەكەو ھە و دوايانىپىرى. ئەو شەو ھەش ھەر بە پىشووسواريى و پالەپەستوو ھە راكشا، گەرچى ھىشتا درەنگىش نەبوو، كەچى زۆر درىژەي نەكىشا و تىكرای زىندانىيەكان ھەكو بالندەي سەر لقى دارەكان ھەلنىشتن و خەوتنىان دەنگىكى پەرەللىيى ئافراندى و دەنگەكەيش كۆمەللىك پىرخەپىرخى گەماروڧدراوى نىو بۇشايىيەكى بچووك بوو رەوينەو ھە سەداكەي خەفە دەكردەو ھە. بەلام ئەم، چاوەكانى ھۆگرى تىشكى ئارامى بىدارىيەك ببوون. يادە زۆرانبازەكەي تىلاوتلى پى دەدا و بە مايكروئسكۆپى بىرى دەپروانىيە وردەوالەي ساتە بىتشمارەكانى تەمەنى سەرھەلگرتوو، بۇنى بەو ئۇخژنە كەمخايەنانەو دەكرد كە ئىدى لەمىژ بوو زەمانىان بۇ ھەمىشە بەسەرچىبوو.

كە «ھىوا» بوو بە ئەندامى خىزانە خەمامىز و مات و خاكەسارەكەي ژوورى زىندانىان، چەند ھەوتوويەك پاشتر بوو. شەوانە دەبوو بە ھاودەم و لە تەنىشت ئەمەو ھە رادەكشا و تا پاش چەند بەتلىكى شەو بەسەرچوون بە ھىمىنى و لەسەرەخۇ گراوئىتى خۇي و «نىشتىمان» ي دل بەر و نازەنىنى بۇ دەگىرايەو ھە. راستگۆييەكەي لە

دهلاقه ئاوه لاکانی رۆحی ئەمەوه ئاودیو دەبوو و بە چێژەوه گۆیی بە تەنافی دوورودریژی سەربردهکه یه وه هەڵدەخست. دەزوولە ی کۆلاره ی مندالییه کی دوور، گێرانه وه که ی دەدایه دەم ئاسمانیکی پرووگرژ و عەبووس. شانازی به وه وه دەکرد چۆن رەدووی خۆی خستوو، تاكو ئەو ساتە ی تیايشیدا بۆی دەدوا بە چێژەوه دەیوت: من پیاویکی بە شەرەفم، هیشتا دەستم بەر دەستی نەکه وتوو و بە گلکۆی دایکیشی سویندی خوارد، نەیشی دەزانی بۆ، بەلام هەر له بەر «ئەو» که وتبووه ئەو شوینەوه. جاریک گوتی: ئیمه چ کارمان به و دوژمنایه تییەوه هیه که سالانیکی بیسنوو ره که وتوو ته میان دئیەکانمانەوه! بۆچی سزای هەلەیه کی رابردووی ئیتران به سەر ئیمه دا بدریت؟ ئەمیش وتی: له بەر ئەوه ی لێره هەموو شتیک په یوهندی به رابردوو وه هیه و کهس کار بۆ ئەوه ناکات ئەو راستیه بگۆریت، هەموو بۆ زیاتر به رقه رارکردنی سەرقالن. ئەویش تۆزیک تاس بریدییه وه و له ناکا و تی: ئاخر بۆ؟ خو ژيانى ئیمه بریتییه له ساتیکی کورتی ناو هەتا هەتاییه کی بیبه زهیی، ئیتر بۆچی به یه کجاریی دهیشیوینن و توورپی دەدەنه ناو دۆزهخ؟ هەر چهنده باسی به لینی لپرسراوانی ناوچه که و سەر نه گرتنی هەول و کۆششی بیدوایی باوک و مامی «نیشتمان» یشی دەکرد، سەرباری ئەو گومانە هەشاره ی ناو ناخیشی، که چی نەتره ی پتری دهاته بهر و زیاتر چاوله دووی ئەو گفته دەبوو که هەردووکیان بکات به هاوکی شه یه کی پارسه نگ و پیکیان بگه یه نیت. ئیدی ئەمه کارفه رمای زۆربه ی شه وه کانی بوو، له گێرانه وه ی به تاموبۆی ژۆرنالی سه و داسه ریه که ی هەرگیز رادهستی جارسیی نه دەبوو، به لکو پتر له بوونیدا شکلی ده گرت

و زیاتر دریژهی پیدهدا. رهنگه هیندهی هه ناسه هه لکیشاو له باری ئه وینه که ی نه چوو بوو. دهیان، بگره سهدان که ره تیش بوی گیر ابووه وه، ئه میش درکی کردبوو ئه و سه ربووردهیه تاقه داهیتانی ژیانی ئه و بوو. درهختی ژیانی ئه و، ئه و به ره مه هه رگیز له پووان نه هاتووه ی هی نابوو ه کایه وه. سه ره پای ئه وه ی لی بیتاقه تیش نه ده بوو به تایبه تی ئه گهر خه و زالمانه تهنگی پیی هه لئه چنیبایه. هه موو که ره تیگیش ورده کاریی ئه وتوی ده خسته سه ر و ده یگیرایه وه که پیشتر ئاماژه ی پی نه دابوو، یا خود له سه ربهووردیه که دواکه وتبوو، یان پیشکه وتبوو، ئه و جاریکی تر ده یهینایه وه ناوکوی سه ربرده که هه روه ها ئه م هه سستیکی ناواخنیی سه مه ره شی به رانه ر به پاکیی و بیگه ردیی وی پهیدا کردبوو، له و حال و بارانه یشدا که پیلووه کانی فره به کاریگه ریی خه و قورس ده بوون و گاهگه خه وه تویتکه تهنگی به سه ری هه لده چنی تا به رگه گرتنی بسووی و داوای مؤله تی لیبتات و بلیت: دریژهی یادداشت و سه رگوزه شته کانت - که دوایی بوون به قسه ی سه ر هه موو زاره به ناسور و ئه فسووسه کان - بو شه وی داهاتوو بهیله وه. که چی مهینه تی گویرادیرانی ده کیشا و دلی به راییی نه ده دا جهسته ی سه رگوزه شته که ی پرپر بکات له برینی بی ساریژ.

بیگومان بنیانتنان و ته و او بوونی هۆله که چه ندین هه وتوو پاش گه یشتنی ئه م ئاماده بوو، باگردینیشیان به تییر و ته سه لیی به سه ر هه موو سه ربانه کاندای گیرا. سه ره تا ناسایی بوو، به لام دوا ی ماوه یه ک بار به جوړیکی دیکه شکایه وه و بوگه نیی هیرکه ری تاقه پیشاوه که ی ژووری هه راسانی لی هه لگرتن، له گه ل بیزاریی

و وەرپزىيدا زۆرانبازييان دەکرد. چەند جارېک هەولې ئەوەيان دا داىبخەن و دەرخواستى ئەوەيان کرد بواريان بدرىت لە دەرەوہى ھۆلەكەدا سەراوېكى تر بۆ خۆيان دروست بکەن، كەچى بىبەرھەم بوو. خۆشبەختانە ئەوەندەى نەبرد لەگەل «ھىوا» و «مونعەيم بەغدایى» دا بۆ ئەو ژوورە گوازانەوہ كە پىشتەر ئەمیان تى ئاخنى بوو. ژوورەكە لاكيشەيى بوو، بەلام زۆر بەرىن نەبوو، دارەرا و مېچ و گلى دیوارەکانى بە نایلۆنى رەنگامەى گولدار داپۆشرايون، شەو و پوژ رەمبازىن و راپراوینى ئەودىو نایلۆنەكەى مشك، خەو و ئۆقرەيان لە چاو و گیان دەتوراندا. كە بارانىش پەلەى دا و پەیدەرپەيى بەخۆوہ گرت، كەسىك نەبوو سەربانەكە بپەستیتەوہ و شەولەبان بەسەرىدا گلۆر بکاتەوہ بۆ ئەوہى تئۆكە نەكات، دەبوايە شەوان ئەو قتووہ گەورەيەى بۆ مېز بەوان درابوو لەژىر چۆرەى ھەر دلۆپەيەك لە دلۆپە بازەرەقە بەستووہکان، ياخود لەژىر چۆراوگەى قلیشەکاندا داىبىنن و گوئى لە ترپە و تەكە پەشۆكاوہکان رابگرن و تئۆكە كەم كاریگەرىيەکانى دیکەش فەرامۆش بکەن. لەویدا گوزەران وینەى قولاپىك رايەل دەكرایە نیو رپووبارىكى بەتین و تاو و سەرەوژىر رپویشتوو، بەلكو قەدەرېكى خۆشنوودتر شكار بکات و مانايەك لە كىلگەى ئومىددا بچىنیت. پىكرا دژواریى شەوہکان ھەتا درەنگانىك مشتومر و دەمەتەقینان سەبارەت بە بارودۆخەكە دەکرد و پاشانىش دەبوونە چەند ھەناسەيەكى قورسى گىنگلاويى و گىژەلووگەى ھەسرەتىكى قىرسچمە پىچى دەدان و پىچى دەدان، ھەتا لە بۆشايى پر ترس و بىمى شەودا دەبوونە خەونى پەراويزى شتەکانى مېژووويەكى لەبىرکراو.

ئەمىرۇ «ھىوا» یش بۇ كار نەبرا. ھەرچەندى سەرى ژەننیه مەسەلە نامۇكەيەو، نەگەيشتە سەرەنجامىك متمانە و برۋايى بە دلى ببهخشيت. سايلي دەستى بۇ راتبە دريژبووى فەقنیهك، كەشكۆلە خشپیلەكەى لەسەر ئەژنۆيدا پراكشاند و مانيفیستی وریئەیهكى ئازاربه خشى بە ھەراوھوریا ورووژاوا لەگەلیدا گەورەبوو، كەوتە خۆنوسینەو: ئەمىرۇ مامە برايمم بە ھەزار حال تۋانى مۆلەتى سەردانىیم وەر بگری و بیته لام. ھەندى جل و بەرگ و فانیلە و دەریپی تازە، بریک خۆراک، نامەیهكى شەمیران، چەند كتیپىكى نوى، ھەندى خەبەرى ناخوشى شارى بۇ ھینابووم. بە پەرۆشەو ھەوالى «ماریا» م پرسى، بە لام بە نیگای لۆمە ئامیز قانگدراو پیامدا ھەلشاخا و ھیچی نەوت. بەر لەو ھى بروات، پیى وتم: دەلین وا خەریكە لەگەل حوكمەت پىك دین و زۆرى پیناچیت دیل دەگۆرنەو و.. ئیتر دلخوشى ئەو ھى دامەو بەم نزیكانە بەر دەبم. دواى ئەو، «ماریا» بالى بەسەر كەلگەلەمدا كیشا، ئەمە بۇ یەكەمجار نییه «ماریا» وەكو كزەبايەكى بیوادە دیتە نیو كیلگەى بیرەو ھیریەكانمەو، بەمدواییە بەردەوام میوانى خاموشییمە و بە خۆى و فەنەرى پرسیارە ھیساواییەكانییهو دیت ھەتا پوورەى وەر امەكان لە شانەى ھزرمەو دەریپەرىنى و بە خەنجەرى پەسەندى پیداکرییش كوینى دەولى كەنارگرییم ھەلزیرىنى. ژیان ناییتە عەودالى من، ئەو ھەردەم دەبى خواست و سۆراخى من بیت!.. زۆرجار دەكەومە پاپرسیى، بۇ ئەو شتانەى لە ھەنووكەدا پیادە دەكرین و پر بە دل دەیان بیزم، یانئخو لییان رەزامەند و خۆشحال نیم؟ بەراستى ئەو شتانە بۇ رابدوویەكى دوور دەمگىرنەو. ھەنووكە گەلیك شوړى نیو ھەلدیرى بیر دەبمەو و وەكو تاكیک لە توانا و ئەركى خۆم

وردده بمه وه، ئاخۆ له م ژيانه دا ده توانم چ ئه رکیک به خۆم بسپیرم نه ک چ ئه رکیکم له لایه ن ژيانه وه پێ ده سپێردریت؟ به خششی ئه م ژيانه جار و جه نجاله ی من چیه؟ هیشتايش نه گه یشتوو مه ته ئه و با وه ره به رجه سته یه ی له قۆزاخه ی بووندا کرمی شاررا وه ی به رسقێکی ئه وتۆ هه بیته به ئاوریشمیکی نایابی مه به ست خۆی بپۆشیت!.. له ئیوانی وشه کانی ئاوه ز و سه ر رووپه ره که دا گیژیی و هه راسانییه ک په بیان پێبرد، گوزاره یه کی زۆر له ئارادا قه دهغه بوون و ره وایه تی تیفریین لیشیان خۆی دزیوو وه. دۆژداماوانه ته ماشای سپیته ی دوا ی خالی بچووکی راوه ستان لاپه ره که ی له گه ل بیرکردنه وهیدا هاوتا کردبوو. میشیک به گیزه گیز و باله فره که وته سه ر سپیته یه که و لاقه ی نه کرد، ئه و ساته په یکه ر، یان بتیک بوو و هیچی تر. خامه که ی راگرتبوو و توخنی نه ده که وت، پاش چاوترووکانیک مه گزه که کۆپییه کی لێ پهیدا بوو، بوو به جووتیک، وهزانی وینه ی زیکزیکه رهنگا وره نگه کان کاژی فریدا وه، که چی هه ر یه که و په رتی لایه ک بوونه وه. جموجوولیکی تیگه را و دهستیکی بو دیده ی خۆی برد و برژانگه له بیرکرا وه کان بوون به کۆسپ و ته گه ره، سه رزه نشت و گازانده ی له و کزینییه کرد به دخۆراکی هینابوویه ئاراه، تیفریی: چون درکم به یه کبارستایی و هاوجووتییان نه کرد؟ قه ده ریک، که به عومریک ده چوو، تیپه ری، سه ریکی راته کاند و له گه ل سپره سیری به ئاسته می نووکی قه له مه که دا دووباره که وته وه بۆته ی گه ردوونی تیکترنجای وشه کان و کاتیک وه خۆ هاته وه و ده ربازبوو، جیره ی دان ئالکه ری ده رکه ئاسنینه بی بویه که درزی خستبووه کشوماتیه خنکینه ره که ی ژووره وه، سه ره لاره که ی به قورسییه که وه بلند

كردهوه «كاوه» و «بلەي فەرەج» سەر كۆسپەكەيان گرتىبوو. «كاوه»
 لەژىر چىرىي و ئەستوورىي سميئە بە دووكەلى جگەرە مەيلە و
 زەردەووبووكەي كە نەيدەتوانى لىوولەرزەكەي بشارىتەو، بانگى
 «هيو»ى كرد: هەستە هيووا گورجوگۆل بە، دەرۆين. «هيو»ىش
 سەيرىكى ئەمى كرد: بۆ كوئى؟ «بلەي فەرەج»ىش وەلامى دايەو:
 بىرپارە لە دىي «تالاوا» نىشتىمان «ت لى مارە بىرن. زووكە كۆبەرەو.
 بە قەشمەرىيەكى شاراوەشەو و تى: نابى عاشق كات بە فيرۆ بدات..
 ستەمە ستەم! دەبى دەستوبرد بگەين و بە پەلە بگەينە ئەوئى.. «هيو»
 شارەزاي ئەو دەقەرە نەبوو، ئەو لادىيەكى بەچاوپوراو نەبوو، بەلام
 ئەم پەيى بەو بەرد كە دلى بە پىشەتايىكى شووم خورپەي كردو،
 بە داكاساويەو گوتى: «تالاوا» دەكەوئىتە كوئى؟ مارەمان دەبىرن..
 بە راست!.. گومانىك تال و شىرىنى ئاويتەي يەك كرد و پوو لەم
 بە شلەژاويى و دىرۆنگىيەو و تى: تۆيش وەرە لەگەلم... ئەوانىش بە
 ئىشارەتايىكى پىر لە نارەزايەتايى و توورەيى داواي تەيار بوونيان لىكرد و
 ئەوئىش لە گوشەكەي خۆيەو راست بوووەو. هەندى شتى كۆكردهو
 و.. ويستى بلى: دوايى بۆ شتەكانى تر دىم.. كەچى فەرمانيان دايى
 شتەكانى تىكبنى و دەستوبرد بكات. «كاوه» دەرگاگەي خستە سەر
 گازەراي پشت و درىژەي بەو شىئو لىبووكانەيەي خۆي دا: هىچ نىيە
 نا، ئەو تانى، سىچارەكە سەعات لە خوارووي ئىرەو، بەعاستەم
 بەلاي باكوورى رۆژەلاتدا لادەدا، زۆر دوور نىيە، ردىن دەكەوئىتە
 سەرى.. لەگەل و تنى ئەو دەدا دەستىشى لە بەردەمىدا هەلپەي دەكرد
 وەك ئەوەي قەرەقۆزى خستىتە هەلەكە سەما و بۆ خەلكى نمايش
 بكات. ئەوئىش بىوچان ترووكەي چاوى دەهات، لەوانەيە باوهرىكى

کزی به به مرادگه یشتن هه بووبی، بویه به ههستیکی مندالانهی به په روا ته نراوه وه گوتی: ئیدی ئیجگارییه، نایه مه وه ئیره؟ ئه ویش وتی: نه خیر، پیشتریش پیمان راگه یاندی له لاماندا میوانی و ئیستایش لیپرسراوان به لینه که ی خویان به جی ده گه یه نن.. که واته با مالئاوایی له موعیم و ئه وان بکه م، چونکه ئیدی رهنگه بو ماوه یه کی دریز ریم نه که ویته ئه م دوروبه ره، یان هر نه بیبینه وه.. راستی ده کرد، گهرچی خوشباوه رپی له پیکهاته یدا هه بوو، چوون ساویلکه یه کی بیوهی ده ئاخاوت و پهی به ویش نه ده برد هیند نابات که نداویکی به رین به رین له نیوان ئه و و ژیاندا به رجه سته ده بیت. هیواشیک دوا ی حازربوون چووه نیو ریگی نه گه رانه وه و ده رگا که به سه ر ئه ماندا داخرا. ساته کانی پاشتری که یلی ههستیکی غه واره بوون، سه راپا باک و سه له مینه وه یه کی ده ساژو ماشییانه وه و وه کو سولتانی تاک فه رمانی گیانی، جیگیربوون و گشت شتیکی وه لاخت، ته نانه ت ترپه رمووزنه کانیشی بو روودانی شتیکی ده ره کیی ته رخانکرد، سۆزه ی ئه وه ی کرد دزیوییه ک ده ته نیته وه و ده بیته ماکه راوه ستان و کره ک بوون. ئه وه ی بیر نه ده چوو چون باوه شی پیدا کرد و وه ک په یکه ریک له په یکه ره کانی رووان بارستاییه کی په رپووتی هه ست و سۆزیان ئافه ریده کرد؟ چون به کامی دل بونی پیدا کرد و رایمووسی وه ک ئه وه ی چهنه مانگیک نه بی بیناسیت، به لکو ته مه نیک بیت؟ چون لیی جوئ بووه وه؟ چاوه کانی شییه کی سوور لیلیان کرد بوو، قورگی به نیرده وانی هه نیسکدا هه لگه رابوو، له زارییه وه پیتیکیش خوی رانه پسکند، هه وره برووسکه ی ختوره یه کیش سه له قانیکی بیرا ده ی بو ئه م به جیهیشت، ته نها پرته و بوله یه کی ئومید به خشانه،

پاشان ورتەیه کی تەمومژاویسی لە بەرێ خستنیدا هەلۆەراند و خەم بێدەنگییەکی قورسی کرد بە میوانی . چۆن پالتۆ خاکییەکی پۆشییە بەر و پیتاوە لاستیکییە رەشەکانی هەلکیشایە پی و وەکو پەرێک سووک سووک شەقاوەکانی بەرەو پێواریی هەلنا، وەک ئەوەی ئەم هەستیکی وای تێدا بگەریت شەقاو بو گەرۆوی جیهانیکی دی دەهاوێت، جیهانێک لەنیو نیگای مابەین بێبەریمان دەکات. هەموو هەنگاویکی تەپوگەردیکی خۆمالییان دەورووکاند و لە رەوانەکردنیدا رۆووە کەسیرەییە هەردەمییە کە، بەشدارییان دەکرد. ئەمانیش دوور لە تۆز و خۆلەکە ویکهاتنەوێی دەرگاکی لێیان بوو بە گەرەترین خوونکار و ئیدی هەرگیز یەکتیریان نەبینییەو، نەک لەبەر ئەوەی بەو زیوارەدا نەهات هەتا بەسەریان بکاتەو، یاخود خوانەخواستە لە میشکی خۆی وەدەریان، بەلکو لەبەرئەوەی ئیدی زیندوویەکی بەرخورداری سەر دنیا نەبوو!

چونکە زۆر جار بوونی خەلکی تر تەنیایی ناپەوینتەو، بۆیە لە چوارچێوەی ناریکی دیوارەکانی ژوورە کەدا تاقوتەنیا مایەو. تانوپۆی دەروونی هەستیکی نامۆ و دزیو دایگرتەو، دیمەنی ئەو شەوانە هاتنەو بەر بیلبیلەکانی یادی کە «هیوا» تا سەرۆختیکی درەنگ پانۆرامای تاقە سەرمايەکە بە خەوبەزینی و درێژ دادپییەو دەگێرایەو. خۆی فریادبوو نیو بەرداشی بێدەنگیی و سیرەیی پینووسە خەوبینە سەرۆم و میهرەبانەکە. بۆن و هالاوی خوینی تازە پژاو لە وشەکانەو بەالیان دەگرت و وەکو رۆحی شەهیدەکان رەها دەبوون. پەیفەکان بە بی قۆرت و گرفت دانگەپزەهیان دەکردە

خواره وه: ئەمرۆ مەزنترین ئومید لە ناو دەروونی «هیوا» دا چێنرا. پێیان وت دەیبەنە ناو یۆتۆپیا کە یەو - ئەو یۆتۆپیا یە چەند مانگیک بوو شەونخوونی بۆ دەکیشا - و یارە رەدوو کە وتوو کە ی لئ حەلال دەکەن.. چەند کاتژمێریکی پێنە چوو، لە پراستییدا هیشتا سەرقالی نووسینی یادداشتی رۆژە کە بووم، لە دوورەو بە لیلی رەمبە و شریخە ی دەستریژ پەردە ی گویچکە کانمی سمی، چیا و کەندە لانه قوولە کان دەنگدانە وەیان گواستە وە بۆ ناواخنی ئەو گویچکە هەستیارانە ی تەنانەت پەیی بە خورپە ی دلە دوورە کانیش دەبەن. نەمزانی ئەو فیشە کە بیسۆزانە بوون بە زەرۆوی شووم و دلی لە نوالە تەرتی کێیان وشک و تینوو هەلگیرا.. دواتر کە «بە هزاد» هات، ئەنجا حالی بووم. کە قریکی بی شەقلی بە بەرات بۆ هینابووم، لیلی وردبوومە وە، شوونی خوین گولگونی کردبوو. بە سەر سوورمانە وە پرسیم: ئەمە چییە؟ ئەویش وتی: بە هەره شە ی چوونە پال دەولەتی باوک و کە سوکاری «نیشتمان»، ئەمان دەبنە قوربانیی و وەکو خوینیکی کۆکتیل دەدرین لە یەخە ی بەر دەکان و قەوارە ی تژی لە خۆشە و یستییان دەسپردیتە وە و.. ئاشق لە مەرگیک ماره دەبردیت هەر تەنھا لە لایەن خۆیە وە تفت و تالییە کە ی دەچیژریت و بەس!.. ئەم وشە نارۆشنانە ی بە کەف و کولە وە وت و وەکو پیاویک دوو دلی هەبیت فرمیسکە کان بەرۆکی هەلژانیان گرت. ئەو ساکە ئەم لە وە حالی بوو ئەو سۆزە یە ی دوا ی خرمة ژنە کان ختوورە ی بە دلدا کرد گومان نەیدە لە قاندا. ئیدی ئاشکرا بوو چی پوویدا وە، ئەو گریانە ی ئەویش، وەک هەمیشە تەنھا ئەشق و راستگویی و بەرائەتی ئالوودە دەکرد و بە نیو ریشە لیژناساکە یدا هەولێ خۆ حەشاردانی دەدا.

مەودا و وچانى دايە تاكو ھىوور بوو ھو ھەناسە يەكى خەمبار گەرايە ھو بەرى، ئەوسا كە دەق وئىنەي ئەسرىنەكانى تراژىدىيە سەربھووردى ئەوئىنە لەبار براو ھەكەي ھىوا و نىشتىمانى ھەلھەتايە ھو، پرىك ھەك ئەو ھى خويان كوشتىي!.. ئەو شەو ھەتا تارىكايى رەنگى تىرى خوي دۆراند، ھەنۆ مەلى خەوى لە ھىلانەي چاوەكانى ئەم تاراندا. كەوتبوو گىژەنگى چارەكردنى ژيان و ئەو قەدەرەي زۆر كەس بە نووسراو لە قەلەمیان دەدا. بەرلەو ھى ئالوودەي ھەنەوز بىت، سەرنوشتى پىوار و خووناوئاساي مرقى ھەك لەككە لەسەر پەرى ناسكۆلەي چىچەكى شەو دەھاتە بەرچا، كە تەنھا لە بووللەي تەمەندا چووزەرەي دەكرد و لە وادەي بەيان كەوتنىشدا رەوئىنە ھەكەي لەلادا بەرچەستە دەبوو. ئەو يادەو ھىيانە سەر پەرى تارەكانى شەويان دەماشىيە ھو، جارىك.. دووان.. سىيان.. بىكۆتايى دەويست دووپاتەيان بكاتە ھو، ھەتا لە يادىدا چەشنى كەسكە نىھالەيك چەكەرە بكن و پشوى ھەلچوون و نەمرى ھەلكىشن.

پرسىار نەما روو او رووى نەكرىتە ھو! خو ئەم ھەر بە خورسكىش قىنى لە لىرسىنە ھو بوو. بەم بوايە ھەموو پەرى ھەمەيەكى تەرخانكراو بو لىپچىنە ھو شايوغانى سووتان و شكانيان بو ھەلبەستىت. لاپەرەكانى دۆسىيە تايەتايە ھەكەي ھەتا دەھات زاوئىيان دەكرد و قەبەتر دەبوون. ئەو ھى جەختىكى زۆريان لەسەر دەكردە ھو ئەو بوو: ئاخىر تو ھەكو خوت دەلەي بو پىنج پوژ لە بەرەي «فاو» ھە ھاتبووتە ھو لە دىي «گەلۆزى» چىت دەكرد؟ تو جار دواي جار بەرسفت بە ھو دەدايە ھو: باپىرەم، باپىرەم زۆر نەخوش بوو مالە ھەمان ھەموو

چبوون بۆ ئه‌وئى و منيش ناچار بووم بۆ ئه‌وئى بۆم.. ئىتر له‌وئى
 منيان گرت و بردمیان.. ده‌يزانى تۆزقالئىكيش چييه باوه‌رى پىناکه‌ن،
 به‌لام هه‌ر ئه‌و راستييه‌ى دووپاته ده‌کرده‌وه. ئىدى پاش نيوه‌رۆيه‌كى
 دره‌نگه‌خت، دواى دوو هه‌فته گلدانه‌وه‌ى له‌ زىندانى ئىنزيباتخانه و
 لىپچينه‌وه‌ى، نووسراوى فه‌رمييان بۆ کرد و وتیان: ده‌بى له‌ ماوه‌ى
 دوو رۆژدا په‌يوه‌ندى به‌ يه‌که سه‌ربازييه‌که‌ى خۆته‌وه بکه‌يت. ئه‌مه بۆ
 ئه‌م وه‌کو مۆجيزه‌يه‌ک و ابوو، چونکه پىشتر بيستبووى هه‌ر له‌ ويوه
 و له‌ ژىر چاودىريى خۆيان خه‌لک په‌وانه‌ى سه‌ربازگه‌کان ده‌کرين.
 ئه‌وه‌نده‌ى نه‌برد ده‌روازه‌يه‌كى ئاسنين ده‌ريفرتانده ده‌ره‌وه. به‌لام
 هه‌ر له‌ که‌لکه‌له‌ى ئه‌وه‌دا بوو ئه‌مه به‌م ئاسانييه له‌ کۆلى نايته‌وه،
 چونکه له‌ ميژبوو ئاشناى ياسا لاستيکيه‌کانى ئۆردوو ببوو، نه‌خوازه‌لا
 ئه‌وه‌يشى لى شارراوه نه‌بوو که له‌ ئانوساتى جه‌نگدا ياسا ده‌چوو
 ئه‌وديو ده‌مامکيه‌وه و سه‌رله‌به‌ر شته‌کانى ده‌شيواند. له‌ به‌رخۆيه‌وه
 وتى: بريا سزاکه دوانه‌خرايه بۆ پاش جه‌نگ و برانه‌وه‌ى! ده‌ق وه‌ک
 ئه‌وه‌ى خۆى بۆ ئه‌وه هه‌لگرتييت جه‌نگ کۆتايى بىت! هه‌ندى شتى
 تريش له‌ زارييه‌وه ئاوشاريان کرد، به‌لام گوئى لىيانه‌بوو. ده‌يزانى
 له‌م بارودۆخى نه‌هامه‌تیی و ناهه‌موارييه‌دا ناچارن سزا دوابخه‌ن و
 ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر داوه‌لىش بووبى ده‌ستى لى به‌رنه‌ده‌ن و په‌وانه‌ى
 دۆزه‌خه‌کانى به‌ره‌ى جه‌نگى بکه‌ن. که‌وته سه‌ر پياده‌ر په‌وه‌که، خواستى
 ئه‌وه‌ى هه‌بوو سه‌رانسه‌رى شاره نامۆبووه‌که‌ى به‌ جاده‌ى نيگاکانيدا
 تىپه‌رپىنى و چاوى پر چه‌سه‌رته به‌ ناسۆر و تامه‌زرۆکانى زاخاوبدات.
 تاسه و په‌له‌ى ئه‌وه‌ى نه‌بوو بچيته‌وه نيو ئاميزى ديواره‌کانى ماليان و
 دووباره ده‌رگىرى بيه‌وو ده‌يى و چه‌نه‌بازييه‌کانى بىده‌نگيه‌كى قه‌له‌م‌ره‌و

بېیتەو، چونكە ھەستی دەکرد پێی ناو تە نێو ژوور و چۆكە پەر تەلیسم و ئەفسووناوی یادەو و دەرگاکی و ئیکھیناوتەو و پەيوەندی لەگەڵ ئیستا و ئایندەدا پساندوو و پیلوو نادیارەکانی ناو وەوی لیخوردبوونەو ھەیکە کی ھەستیار گریچنیان دەکات. گەرانیکی لاپرەسەن ویستی دنە دەدات، ھەنگاوەکان وەکو جارانی زوو بو لای بالەخانەکی مائی «ماریا» بەکیشی دەکەن، ئەو «ماریا» یە ئەوسا دەزگیرانی بو، وەکو دیواریکی پاناوەر، یاخود وەکو قۆرتیکی بیسنوور و چارەسەر ھەلنەگری لیھاتبوو لە بەردەمیدا قووت ببوو و ھە بە ھەر شیو ھەیک بوو دەویست بیرەوینتەو و لەکۆلی خۆی بکاتەو، تاکو بەبیتەو پیبزانسی ھەلپە بکاتە نێو ئایندەیکە کە ھیچ جیاوازییەکی لەگەڵ ئەمرو و دوینیدا نییە. بۆچی بە ویندەریدا پویشت؟ پرسیاریک بوو دەترسا لە خۆی پرسیت، بزەیک کە نەیتوانی ژەنگی سەردەمیک ھەشاربدا کەوتە خو ئاشکراکردن، ھەستی کرد مەسەلەکە ھەر تەنھا راھاتنی سالانی پیشوو نییە، بەکو ئاوینەیک لە ناو وە دزیویەکی ئەوتوی نیشان دەدا کە خۆی بەرپرسیاری ئەو ھەل و ناخیری بو.

دەمە و ئیوارە یەکیک لەو پینچ رۆژە ی مۆلەتە کە باران دەباری و لە مینای پەنجەرە کەو بۆنی گەلوری ژیان بە بەرجەستی ئەندیشە ی کاس دەکرد، بیتاقەتیەکی بیسەرو شوین تەنگی پی ھەلچنیوو، بەدووی ھەلدانەو ھەلپەرە زەردەو ھەبوو ھەکانی قەدەری ژاوە ی کەند و لەندەو بو، بو شتی شارراو ھە دووتویە و نەکانی دەگەرا. دەرخواستەکانی مگیزی تەنھا شتیکی بو، ئەویش بکەویتە نێو بەرداشی دیوارەکان و سایی سەرزەمانی مندالیی بەخویدا

بشكيتته وه و كلومي ده رگاكه ژهنگيكي ئه وتو هه لبهيني به هيچ شتيك نه كرېته وه و سه رباري ئه و ديوارانه، چه نداني ديكه يش له مياني ئه م و ده رگاكه دا هه لېچنييت. چاوله رې نه بوو «ماريا» به و هه له داوان و په له پرووزييه خو ي وه ژوورې بخت. شه ميړان رويشت چايان بو دم بدات. ئه و كاته ي هات، ئه م له قولله ي سهخت و ئه سته مي ته نيائي جينگلي ده خوارد و له چله پوپه ي بيزاريدا بوو، خو زگه ي ده خواست جگه ره كيش بووايه تا جگه ره ي به جگه ره دابگيرساندايه. بي چرپه كه وته ته نيشتي، به لاي خويدا دهستي راکيشا و ماته مبارانه چاوي برييه رهنگي په ريو و بزركاوي سيماي، ئه م ويستي پوزه كه ي خو ي تيكنه دات، به لام نه يتواني. نيونيگايه كي به سه روشكلي «ماريا» دا هه لشاخان و سه ري وهك هه ره سيك به سه ر سنگيدا شو ربوو وه. ورته له زاربييه وه نه هاته ده ري، ئه ميش هيواشيك دهستي له دهستي راپسكاند. هه ر چه نده زورجار پاش گه ماروداني خو ي، گو مي ته نيائيه مند و بيبنه كه ي ئه و كاتانه و ئيستايشي به بووني كه سيك ليخن و شله قاو نه ده بوو، بگره گو ييشي لينه بوو، به لام ئه و ئيواره يه ي هه تاو له شيوه ي خه نجه ريكي پرته قالبي توخ ئه وديو كه لي پيكا بوو، خه ريكي ئاوا بوون بوو، نه يتواني لو كه ي فه راموشي بئاخنيته ده لاقه ي گو يچكه چالاكه كانبييه وه. ئيدي ماوه يه ك بوو برياره كه ي روكرد بوو ئيو قالبي مه بين و له سه ري پيدا گر بوو، كاتي ئه وه يش هات بوو به كو تاييه وه گريي بدات و هو كاره كانى سارد بوونه وه و بيكنه گه يشتن بخته روو، هه ر هيچ نه بيت به شبه حالي خو ي ده بوايه كو تاي به و مه ودا و وچانه بيكا كل و واتايه به ينييت كه ببوو هه ويك و زوباني ده ربړيني لي ئاوساند بوو. دوا قوناغ گه يشتن بوو به وه ي ئيدي

ئەو درك بە لەئومىدبەدەرىيى ئەم ھاوکیشە تازەیه بکات كە ئەم ناپارسەنگ دەیدیت. ئاخىر سەربازىی و بەرەى جەنگ و نادىارىی.. یۆلداشى بىئومىدییهكى ناشرىن بوون و نەدەكرا ئەویش لەگەل خۆیدا بەو یۆلداشەو شەتەك بدات. لە لایەكەو ەهەستى گوناھبارىی و تاوان بەسەرىدا زال بوو، لەلایەكى تریشەو ە پاساوى بۆیان دەهینایەو. تازە دلى سەرىكى تر بوو پەلەقاژىی جویبونەو ەى دەکرد و پیناسەى یەكەم پىگگەیشتن و ژوانى لەكىس چبوو. چەند كوشا ئەو و شانەى دەهینانە سەرزار وەكو ماسىی مردەلە ئاوەژوو دەبوونەو ە و پەوتىكى بىياراىی لەگەل خۆیدا دەبىردن. ناواخنى ئەو گۆرەپانى پاش جەنگى ترپەكان بوو. بىرىكى زارۆكانە دەمەلاسىكانى خۆى دەست پىكردبوو، لە نىوانى فىربوون و فىرنەبوونى زوباندا دەوىست فەرھەنگىك دەستەبژىر بکات، بەلام هیچى پى گۆ نەكرا، چونكە هیشتا كرىچوكالبوو. ئەم كەوتە خۆدواندن: ەەر یەكەم وشە تخووبى ئاوەژووبونەو ە بشكىنىت و رىچكە بەستىت، دەربەستى ئەوانى دىكە نایەم، قەتارەى چارەسەر دەگرن و ەلۆیستەكە دادەرىژن. ەەر تەنھا یەكەم دانە تەلیسمەكە تەفروتونا بکات! ئىتر.. دواى ئەم كەینوبەینە ددانەكانى جىركردەو ە و جەسارەت ەەر نەبوو ە یاوەرى، هیشتا شتىكى ئەوتۆى بەدەستەو ە نەبوو پالېشتىتى قەرارەكەى بکات. ئاكام بە ناچارىی مى بۆ دا و دووبارە سەرى بە لاچەپى سىنەیدا شۆركردەو ە. چوون سەرزەنشتى خۆى بەو ە بکات كە ەەرگىز لەو تەپكەوداوە دوورناكەوئیتەو ە و وابەستەى ئەو كۆت و پىوھندە دەمىنىتەو ە و قەتىش پىی ناشكىت!

شتەگەلىكى زۆر لە دەروونىدا پىشيان خواردەو ە و لەبەر ئەو ەى

چه موشی ترسیک ناخی خستبووه ژیر ته پ و تۆزی چوارناله کانی
خۆیه وه و نهیده توانی سۆنگه ی سهره کی پچراندنی ئەم په یوه ندییه ی
پئ رابگه یه نی، که ئەویش له چاره نووسیکی نادیار هه لاتن و
ئوغر کردنبوو به ره و باوهشی شاخ و دیاره دووره کان.. به لام به
وه راوردیکی له سه رخۆ ویستی هیز و بویری به و ناخه ترساوه ی،
نه خیر دردۆنگه ی ببه خشیت به خۆی گوت: که ی چاوقایمی ده نوینم،
که ی ئەو جوغزه بیمانایه ی په روا و دلله راوکی وه کو ئەتۆمیکی نادیار
ده ته قینمه وه و کۆتایی به و دنیا به دهینم که ماوه یه کی دریزه بو
چارکردنی ده تلیمه وه و په ژاره ی زاتنه کردنی ده کیشم، به راستی بو ئەم
گرفته هیچ عیلاجیکی ترم به خه یالدا نایه ت. با ئیتر که مه ترخه می
له گیانی ئەم هه نگاوانانه دا بته قینه وه، له بهر بی سه قامی بارودوخ
و... نه مگواز تۆته وه و ئیستایش له بوچوونه کانمدا گۆران ده رکه وتوو،
گۆران به سه ر پیودانگه کانمدا هاتوو و یه کلا کردنه وه ی ئەم مه سه له یه
له گه ل «ماریا» دا پیشینه یه کی په یگیره، به پله ی یه که م له بهر خودی
ئهو خۆی، سه رباری ئه وهش نامه وی لیره مۆله ق بم و له مه ییش
بترازی بواری دانه خودا گرتیشم به به ره وه نه ماوه.. دهستی له زوپا
گازییه کفکفه ره که کیشایه وه و له دهسته کانی ئەو نزیکه خستنه وه.
بوون به نه وا و په سارگه یه کی نازه لگر بو دهسته کانی، یه که مجار
بوو ههستیکی ئەوتوی له لاله بیته، وه کو بلیت له شتیکی
چاوه پروان نه کراو تۆقین و نه یانه وی بازنه ی گهرم و نه رمونیانی
دهستی ببویرن و بکه ونه ئەو دیوی چیه که یه وه. له ناخی خۆیدا له
وشه نه مه ییوو و که سیره کان تیفکری، خه ریکبوو شه قلیان ده گرت
و سه ربزیوانه په لوپۆیان ده هاویشته تاوه کو له باله فره ی بویری

بدەن و لە ئیوھکانییەو ھەھایی دەستەبەر بکەن. زۆر وردانەتر کەوتە تیفکریین، سیلاوی پرسیارەکانی چارەنووس خروخاشاکی بیتانیان دایەبەر رەوتی سەرھەلگرتوو بەرەو دۆزینەو ھە مانایەک بۆ مشتومر، بۆ لیکدابران و جیابوونەو ھە. ئەگەرچی وشە «زەحمەت» پالەوانی ناو فەرھەنگەکەشی بوو، کەچی سەرەنجام خەساندی و لە پالەوانیی خست. ھەپەسانیکی کالی بەسەر پووی «ماریا» وە بینیی، بیابانیک خەریکبوو لەناو ھەو ھەو ھەو دا دەکش، چاوەکانی تەنھا وینەیی بیئوقرە و جەنجالی گومانیان دەکش، چرکەساتیک تاس بردییەو ھە، دەیزانی چی ھەلیگرتوو ھەو بریارە ستەمکارە بدات و ھەلەتە و تاقوتەنیا لەنیوھندە پئی تەریکی و لەدورپانی دەستخەرپویدا دەستبەرداری بیت و دنیای ئومید و ئاواتەکانی زیندەبەچال بکات و ئینجا ھەموو ھەو پریگایانە کویر بکاتەو ھە کە لە سەرزمینی ھەویاکانیدا کۆتاییان دەھات. پاش ھەو ھەو بوخچە بە گریکویرەیی لەو گۆرەدا ھەلپشت، ھەستی بەو کرد ھەو ھەلین جارە لە خەو رادەبی. سەرەنجام بە مەملانی لەگەل خۆکردن، توانی بیبەزەیی ترین وشەیی فەرھەنگەکەیی بداتە بەرگویی بەبیئەو ھەو بە شیوہییەکی پووکەشانە بزوانی تالەموویەکی گیانی نمایان بکات! گویی لە خۆی بوو بە شانازییەکی پەشیماننامیزەو پالپشتی ھەلوپستەکەیی کرد و خۆی دواند: ئەوسا کیسەلیک بوویت و پەبیت بە قاوغە لەشکان نەھاتوو ھەو ھەو خۆت نەدەبرد.. کتوپریش نەبوو، لەراستییدا لە دۆخیکی تارادەییەک نیو ھەست و نەشەدار بوو کە ناکاو گویی لەو وشانە بوو کە قردیلەیی زەردی کۆتاییان لە پرچی پەیوھندییەکەدا و بنبەستی ئیجگارەکییان پیبەخشیی. وەکو ھەو ھەو پەردەییەک بینیی، پەردەییەکی خۆلەپووتیی کە دواي تەواو بوونی شانۆگەرییەکی میلۆدرامی

داده دریتته وه و جۆبلاو به بینهران دهکات. ته واو. له هیکرا ئه و وشه یه یه ی بۆ گه لیک مه رام و ویستی تر به کاربرد بوو، به لام وه کو وشه یه کی قورسی تراژیدی نا، به لکو هه ر ته نها وشه یه کی ها که زایی و هیچی تر. ته واو! ته واو وشه یه ک بوو نه یه ده زانی بۆچی له فه ره ه نگدا له بریی کوتایی ره ها به کار نه برابوو؟ که ئه وه سه ره له نوێ به زاریدا ها ته وه، ره شاییه کانی بهر گلینه کانی نه ختیک کالتر بوونه وه. شه باقه یه کی فینک و مووچر که به خش که وته هه ناوییه وه، وه ک بلئی چوو بیتته دنیا یه کی تازه سه ره له داو و ئه و گره ویده یییه ی له کۆل بوو بیتته وه که به وه وه ده ییه سه ته وه. گرکانیک له ناوه وه دا خه ریکی به رپا کردنی هه لچوو نیک بوو، هه لچوو نیک چنگوپهل له ئاسمانی گیر بکات و وهرزه هه ورییه کان بگۆریت و مه لی بال شه که ت له خه می بیلانه یی و نه نیشته وه و سه ته می شکارچییه کان بره خسینی. سه دای- ته واو- بوون ناخی کرد به نشیوی قوولی ته قینه وه یه ک و تاده هات به زایه له یه ک له دوا ی یه که کانی ره زامه ندر ده بوو، زۆری نه مابوو دیواره دیرینه کان له گرێژنه به ریت و ده رگای کلومدراو و گلۆپه وه نه وزگرتوو هه کانی شاری بوولیل بیدار بکاته وه، گورج و گۆلییان دنه بدات هه تا ئاگیان له شه کانه وه ی رۆحه که یلی سه رفیرازییه که ی بی. چه ند جار یک به سه ر مافووره ره نگپه ر یوو ه که دا ها توچۆی کرد و هه سستیکی ئه گه رچیش گومرا، به لام پر شانازی دایگرت. له بهرچی ئه و ده رک کردنه نامۆیه سه رتا پاییان ماشییه وه؟ ئه ی بۆچی هینده ی نه برد لافلیدان و شانازی بوون به دنیا یه ک هه وری چلکن و سامالیی ئاسمانه که یان داگرت و هه موو گورزه تیشه که کانیان له گیان تۆراند؟ پاگۆی چی ده داته وه؟ بۆچی له و بارو دو خانه دا سه ره تا دلاوا و ئاسووده خۆی به دی ده کرد

و پاشان ئەو ھەستانە دەردەوینەو؟ نەك ھەر زاری، بەلكو كەسم و روخسارەكەي «ماريا» یش گلەوگازاندەيەكي زۆریان دەردەبەري، كە ئەو پەيي بەو بەرد تازە گفتوگو كەلك ناگرئ و بیھوودەيە، ئەوسا كەوتە سەرزەنشت كردنی ئەو گۆرانە نەگەتیقە ناگەھانەي، دەيوست پەيوەندییەكە لەم بارە ئالۆزەي برەخسینی، بیارپیتەو، بلایتەو، پیی بلئ سازش لەسەر ھەموو ئەو مەرجانە دەكات كە ئەم دلگیر دەكەن، بەلام ھەناسە نەو ھەكامەكانی تیکەل ھەنیسکی بەكەفوكول بوون و ھیچی نەدووورییەو.. ئەمیش بە تەمانەبوو كتییی پەردەپۆشكەري پەنامەکییەكانی ھزری خوئی بو بخاتە سەرپشت و تەنانەت بە تەمانەبوو سادەترین شتیش سەبارەت بە پلانەكەي بداتە بەرگوئی. تەنھا ھەلئیدایئ و وتی: دلئابە لەژیر کاریگەريی ھیچ ئافرەتیکی تردا ئەم قەرارەم وەرئەگرتوو و كەسی تریش لەئارادا نییە، تەنھا و تەنھا دوخەمرۆییەكەي ئیستا و خودی ئەم ژیانە دەعجاوہ ئەم ھەنگاونانەي لی داوا كردووم.. ئەو، سەر پروومەتەكانی ببوونە ریی كاكیشانی فرمیسكە بیشومارەكان و ھەك بلئی وشەكانی گەرویی بەرەو مەداری كلوكدامركان لایاندابی، زۆرەکییانە چەند پەیقینی ھەلھیتایەو و وتی: چی وای لیكردی؟ ئاخەر ئیستا خەلك چی دەلیت؟ ئیمە ماوہیەكي زۆرە دەزگیرانین.. دەشی بیریان بو ئەو بەچیت كە تو تەنھا دەستت پیم گەرمكردۆتەو و.. ئەم یەكسەر بیری بو لای یەك وشە چوو، یەك وشە ئاوەزی كرد بە كتییک كە لە قەبەيي و ژمارەي لاپەرەدا ریکۆردی گینیسی شكاندبیت، ئەویش: جەنگ جەنگ جەنگ.. ئەم خوئی لە نادیارییەكدا دەژیا و ئەویش لەو كەلكەلەيەي بیئاگابوو، نەیدەزانئ چی تییدا دەگوزەرئ. زاری.. فوغان.. بو ماوہیەكي دووردریژ سولتانی

ژووره كه بوون. به دهنگی بهرز بییری کرده وه: ههندی شت هه ن گهلی زهحمه ته بتوانم بۆتیا ن راقه بکه مه وه، به لام دلنیا م زه مه ن بۆتیا ن رپوون ده کاته وه و.. جوئیوونه وهش له بهر ئه وه هه لده بژیرم، چونکه له به ره ی جه نگدام، رهنگه ئه وه نده ی من له مردنه وه نزیك نه بییت، چاره نووسی ش ئه وه نده ته مومژاوییه، تاوانه به خۆمه وه ت بگلیتم و هه موو گه نجییت له چاوه رپوانییه کی بیهووده بژاکیتم. ده شی له هه ر ئانوساتیکی شدا بیه مه مه حالیک و ته نانه ت ده ستی مه علانی په رجووی شم پیرانه گات، له مانه ی ش بترازی من به راستی چی دی به ته ما نیم مندالیک به یتمه ئه م ژینگه سه قه ت و ناهه مواره ی ئایینده ی بیچه ندوچۆن وه ک رابردوویه تی.. شتیکی تری ش، هه رچی زی ر و شت و مه کیکی شم بۆ هی ناوی مالی خۆته و مه یگیره وه، ئه ویش به نووزه یه که وه گو تی: بی ریک له من بکه ره وه.. من کچم له م.. ده یویست بلی له م کولتووره زالمه دا، به لام پیی ته واو نه کراو هیچی تری شی پی نه وترا، ملکه چانه پریاسکه ی قورسی ئه شکه کانی دا به کۆلی رپومه ته کانی و کشایه وه، کشایه وه و ده رگا که هه لیلووشی. ئه می ش بۆ شه و و ته نیایی به جی ما، تا کو هه رده م به یینیته وه یادی رۆژه کانی داها تووی که چ خه تایه ک له م بریاره یه وه سه رچاوه ی گرتبوو. ئه گه رچیش سییه ری باله خانه ی خه میکی کۆنکری تی له سه رزه مینی ناخیدا به رجه سته یی به خۆوه گرت، به لام په یکه ری په شیمانییه کی برۆنزیی بۆ دانه تاشی. وه یزانی ئیتر له وه ودوا هه رگیز ئاو ر ناداته وه، بۆیه به خه یال رابردووی سرپییه وه، نه ک بۆ ئه وه ی له تابلوی ئایینده دا ته نها شه بهنگی کومه له رهنگی کی بالاده ست بییت، به لکو بۆ ئه وه ی ته نها و ته نها خالیکی ناچیز بییت و رپووبه ریکی گه وره داگیر نه کات.

كه شوبا و ههواكهى دەرەوه چەشنى دلەكهى «ماريا» ببووه دالده و
 دەرەتانى هەرچى خەم و پەژارەى بىئامانى خەلكە بى نەواكانى ديار
 و چارشىوى رەشى لە خۆيهوه ئالاندبوو. لە پەنجەرەكهوه، لە
 ئەسفەلتى بەشىكى ئەو شەقامە كپ و مەنگەى رەوانى كه بو رىگا
 گرتنەبەرى سەبەنى قانەقدىلەى پىيهكانى دەدا. لەزەتىكى فرىوودەرى
 كاتىى چووه بنگلەيشەى، لەو باوهرەدا نەبوو رەخسەن لە
 گىروگرتەكهى «ماريا» راستىيهكى مۆتەكەئامىز نەبىت. گومان لە
 هەستەكانىيهوه لەوتابوو، ئەو شەوه وەكو يەككە لە شەوه خەونىنە
 فرەجەنجال و جرنياو فرنىيايهكان هاتە بەر دىدەى. سەربارى ئەوهى
 بارودۆخەكه هەلمىكى خەستى قورس بوو، لەگەل ئەوهىشدا هەندەى
 پىنەچوو رەوىيهوه. هەيوور بووهوه و بووه مەكىنەى پرخە پرخىكى
 يەكنەوا و گىتىى لىوه ديارنەما. كاتى هەستا، گەرچى پىناسەى
 سەرەتا لەلايدا شكلى گرتبوو، بەلام نەيزانى كوتايى لە بۆسەدا
 سىرەرگرتوانە چاوه رىيه! «فەرهادى خالە حەسو» هات و پىى وت:
 دەلەن باپىرە زور ناساغە، هەستە با برۆين بو دى. ئەمىش حازر بوو
 بە فىاتە سپىيهكهى خالە حەسو بو «گەلۆزى» رۆيشتن. هەشتاكە باىى
 چەند هەناسەيهك لە مالى باپىرەيدا نەحەوابوونەوه، بەندوباو و
 ژاوه ژاوى ئەوه پەيدا بوو مەفرەزەيهك لە چەكدارەكانى كەرتەكهى
 «هەلو قوتانىى» هاتوونەتە دى. ئوخزنىك هەناوى باوه شىن كرد:
 ئۆخەى ئىتر پىوىست بەوه ناكات ترسى بازگەكان بچىژم. هەركە
 لەگەل مامەبراىمى لە دەرگاكهوه دەرپەرى، تا پەيوەندىيان پىوه
 بكات و لەگەلەيان بروات، ئەوان رەوبەرووى هاتن و پەلكىشان كرد.
 چوون پىشووخەتە خەبەريان پىگەيشتبوو سەربازىك لە گونەدەكه دايە

و ده بی بیگرن. جگه له مامه برایم و خزمگه ل و ته نانه ت باوکی یه کیک له چه کداره کانیش، خه لکیکی زور هه ولیان دا وه کو دیل نه بری، وه لی بریار درابوو. که وته غایله، دلتوندانه بیرى بو شتیکی سهیر چوو، وه کو ئه فسانه وابوو، به لام به ده ست خو ی نه بوو باوه ری پییه ئینا، دلشی تا بللی توند بوو، وتی: من دلی «ماریا» م شکاند، بو یه پلانه که م شکستی هینا.. ئاگریک له ناوه وهیدا زمانه ی کیشا و کرپوزه ی هه ناوی ئاوه زی داگرته وه و نه یه یشت ئه رکی بیر کردنه وه له شتیکی تر ببینیت. ئه و شه وه له مزگه وتی په رپووتی گوندیکی دووردا مانه وه. دوو قه ده داری ئه ستوور له میان ساپیته و زه و بییه کهیدا قیت ببوونه وه. داره پراکان نیگا ماندوو هکانیان بو لای خو یان پراکیشا، پوخساری سه ده کو نه کانیان لیوه به دی ده کرا. ئه و پوخساران ه ی مه حالییان لیوه ئالینرابوو هیچ نه ده بوایه کاژیش فریبدن! پووبه ره که ی دریزکۆله و لاکیشه وار بوو، کومه لیک کتییی به رگ چه رمینی قاوه بیئامال له ناو تاقیکدا تۆزوخولی زه مانیکی سست و له بیرکراویان به سه ر خو دا دابوو و ویژینگى بیحالیی و ته وه زه لیان دها، به وه ده چوو ده میک سال بی ده ستی کرانه وه یان پی پا نه گه یشتی. سه ر زه و بییه ناته خته که ی به مافوور و جاجم و به تانی کوون و که له به راویى دیرینه داپوشرابوو. هه رکه به تالووکه و په له په ل نو یژی شیوان به ریخرا، خه لکه که پووگه یان وه رچه رخاند و بلاوه یان لیکرد. تاک تاک و جووت جووت به دووعا و نزای هه لوه ریوو وه ده چوونه ده ری و به بیئوه ی بیشزانن تۆمه ته که ی چیه ده یانگرته به ر نیگا قیزبزوین و گلاوه کانیان. پاش ئه وه ی به تله قورقوشمییه کانی شه و به گوژمی بیدارییه کی سست و تاقه تپرووکی

تێپەرین، بۆ ئەنجامدانی ئاتاجە سروشتییەکانی سەردانییەکی پێشواوی
 مزگەوتەکیان پێکرد. وەختی هاتەوێ ژووری مەحکەم و بەزەبەر لە
 پشتەوێ شەتەکیاندا و بە تۆپزیی لەسەر بەرە خۆمالییە
 ڕەنگیەریووەکە ی پال دیوارەکە ی پشتەوێ پالیان خست و بە
 پەتوویەکی زیوال زیوال دایانپۆشیی، دەق بە کەفرە گرنج گرنجەکانی
 ژێر دەریا دەچوو. هەموو دەوروپشتەکە ی خورابوو، ڕەنگەکەشی
 هیندە ئاویتە ی زەمانە و ڕەتاندنەوێ کێچ و ئەسپێ ببوو میژوویەکی
 بی ڕەهەندی بەدیاردەخست. دەبوا یە تا سپیدە ئاوا بمینیتەوێ و
 دەستەمۆبی بە خەو ببەخشییت. غایەکان شەمشەمەکوێرە ی نیو
 تاریکایی ویلگەکانی ئەندیشە ی بوون و تاراننیا ن هیچ کەلکی
 نەدەگرت. شەو تەواوی ڕاشکابوو ئەو دەمە ی دوو چەکار وەژوور
 کەوتن و راستیان کردەو. هەر بە ڕاکیشان بەرەو دەرەوێ دووریان
 خستەو. ختوورەکانی دلی زاریکی داچراو بوون و دەیانویست پی
 بلین: هەر ئیستا دەتکوژن، دەتکوژن و سەگەکانی ئاوا ییت پی تیر
 دەکەن!! گەرچی ترس و توقین وینە یەکی نەگۆریان پید، ویپرای
 ئەوێش دەنگیک بوو گوێرایەلی بە سەبوورییەکە ی دەبەخشیی و بە
 توندی ترپە ڕاکردووەکانی ئاویتە ی چەند هەناسە یەکی کەنەفت و
 شپرزە دەکرد. زیندەگی بووێ فیلمیکی سوواوی پچرپچر و لەودیو
 یادە هەزاربەهەزارەکیەوێ خۆی هاویشتە ئەمدیو کە پارسەنگی
 حالی حازر بوو. بردیان، دوورکەوتنەوێ و گەیشتنە دامینی یالەکە ی
 پشت دی کە لەبەر تریفە ی مانگە شەوێکە دا تارماییەکە ی دەپروانییە
 نیو دۆلە بیدواییەکە. لەویندەر دووی تریش ماخۆلانی بینۆقرە ی
 داوەتیک بەلەزەت تەنگی پی هەلچنیبوون. بە بی هیچ سۆراخیک

ئه‌لقه‌یان به ده‌روپشتیدا کیشا و وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌نیو فیلماندا
 پووده‌دات، له‌نیو خۆیاندا دابه‌شیان کرد، بیئامانانه که‌وتنه و یززه‌ی،
 پاش قه‌ده‌ریک ختمی عه‌رده‌که بوو له باوه‌شیی بیه‌وشییدا راکشا.
 که سه‌ره‌له‌به‌یانی چاوی کرده‌وه، ده‌تگۆ له‌نیو جیوبالینگه شرو‌له‌که
 نه‌بزواوه، به‌لام ئازای گیانی ده‌یزریکاند. پاش قاوه‌لتی، براه به‌رده‌م
 زه‌لامیکی قوتیله‌ی به‌نیو سالدا چوو، ئه‌گه‌رچی ره‌وتاریکی جیاوازیشی
 له به‌رخوردیدا هه‌لینجا و هه‌ستی ئه‌وه‌ی له‌لادا خه‌ملی وه‌ک بلیت
 دیل و تۆمه‌تباریک له به‌رامبه‌ریدا نه‌بی‌ت. که‌چی ئه‌م له ترسا شه‌قلی
 فانوسیکی گرته‌خۆ، فانوسیک، رۆحی وه‌کو دووکه‌لیکی چر ده‌یویست
 قه‌ف قه‌ف لیه‌وه هه‌لیت. به‌پ ماینیک، قرتیه‌کی بیه‌وتتا له
 شوینیکیه‌وه هه‌لسا، به‌لام چتۆ قرتیه؟ مه‌گه‌ر هه‌ر ئازار بتوانی
 گوزاره‌ی لیکات! که ئاوا ئه‌شکه‌نجه‌ی به‌دلی گه‌یاند، دلی دووجار
 له‌ژیر به‌ری ده‌سته‌کانیدا وه‌کو فتیله‌ی فانوسه‌که داکشایه‌ خواره‌وه
 و بلیسه‌که‌ی کزکز هه‌لگه‌را، خه‌ریکبوو ئاگای له‌دنیا بیری‌ت،
 سیخورتیه‌ی له‌دلی ده‌دا، وه‌ک بلیی له‌گه‌ل ئه‌ندامیکی ته‌ر و
 سه‌رزینده‌دا مامه‌له‌ نه‌کات، به‌لکو بارستاییه‌کی بیجول‌له‌ی گیرکه‌وتوو
 و هی‌زی خۆی پی‌تاقیده‌کاته‌وه. دوا‌ی هه‌ندی لپی‌چینه‌وه‌ی به
 زه‌بروزه‌نگ، گه‌رانه‌وه. چیشته‌نگاو بوو، له‌ناو هه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که
 دانیشتبوون، گو‌یی له‌ده‌نگیکی دوور بوو، به‌حال رادی‌رانی ده‌سمی،
 که‌نزی‌کتر که‌وته‌وه، «هات!...» یکی بی‌سنوور، وه‌کو تۆپ له‌ناو
 گو‌ی‌که‌یدا ده‌نگی دایه‌وه، به‌نه‌عه‌ره‌کیشانه‌ دوورودری‌ژه‌که‌ی تیک‌قژان
 و هه‌را و زه‌نای خه‌لکی گونده‌که‌ش زیاتر زیواری ته‌نییه‌وه. قاوقیژ
 و هاتوهاواریکی له‌ترس و بیمه‌وه سه‌رچاوه‌گرتوو بووه ته‌میکی

سام به خشی ئاسمانی مرچومونی ئاواپیه که و سه رباری پیکدادانی خه لکی په شوکاو و فرکه فرک و سه رلیشئیوان و پیشینا کردنی یه کتری، هیتش تایش رۆچنه ی دهر باز بوونیان له بیرنه کردبوو. نه یزانی چۆن له و دۆخه ی له بیرکردنی هه موو شتیگ و هه ر ته نها رزگارکردنی رۆحدا په بیان به جهنگه ل و قامیشه لانه چر چره سه رگراوه که ی ناو چه مه که ی خوار دی برد و به چاو ترووکانیکی مۆجیزه وار خویان تیدا هه شاردا و هه تا شالوو و په لاماری فرۆکه کان دوایی نه هات پهیدا نه بوونه وه. ده و روبه ر سه رانسهر له کشوماتیه کی ژیه مۆیی گه وزا. چه کداره کان هه ر یه ک و دووانیکیان چوونه مالیک، یان له په نای دیوار و لای په ساریکا خویان مات دا. دوو چه کداریش له گه ل ئه م له هه ساری مزگه وته که دا مانه وه و په نایه کیان گرت. وه ک پلیتی پۆلایینی سه ر بیریکی قوول به ته ختایی زه واییه نارپک و خراپ چیمه نتۆکراوه که دا چه سپا. سه ره تا دۆشکه کانیاں لی وه کارخست و نیو دئییه که یان دایه به ر ریژنه ی گولله و کۆمه لیک ده لاقه ی وردودرشتیان له ناو دیواره کاندایا کرده وه. ئینجا له رادیو ترانسستۆره که ی یه کیکیانه وه گوئی لیبوو له گه ل فرۆکه وانه کاندایا دهوان و پییان دهوتن: ته رکیز بکه نه سه ر دۆله که.. دۆله که تان له بیرنه چی؟ ئیتر چه ند مووشه کیکیان شوپی ناو خوار ئاواپی کرده وه و یه کیکیان په نجا مه تریک له ولای مزگه وته که وه دای به عه رزه که دا و زرمو کوتی بیهاوتای ته قینه وه یه کی ناوازه هه موو شتیکی هه ژاند و کشوماتیه ژیه مۆییه که ییشی ریشه کیش کرد. دارو په ردوو، لادیوار، خوّل و خاشاک، که سته ک و به ردی قه باره جیاواز به وناوه دا دابارین و سه روپۆته لاکیشیان له و شاباشه بیبه ری نه بوو،

وهک ئه وهی گوره وشار دراییت له خاکو خۆلدا گهوزا. مه رگ له ناو ههستیدا ئامادهیی پهیدا کرد، به بیئه وهی کهس گوی قولاغ بییت، گوتی: رهنگه تا ئیستا دهسته ویه خه ی من نه بووبیته وه، به لام هه رگیز له ژینگه و ئاقاره که دوورنه که وتوو ته وه، سه رباری ئه وهی جاروبار لییشم دوورکه وتوو ته وه، که چی زوو زوو له ریگای زه فه ربردن به ئیترانه وه رایهه ژاندووم. زوو زوو هیمای دوور، یان نزیکیی بو کردووم وهک ئه وهی بللی: خاترجه مبه من نزیکم، زور نزیک! نزیکم و هیچ پیی ناوی گولله ی له بیر بردنه وه به یادی خۆته وه بنیی، چونکه من هه رماوی هه میشه ییم، من هه رماوی هه میشه ییم.. ئه وه ت قهت له بیر نه چییت!.. ئیدی تۆزیک له ویوه دوورکه وتنه وه و کیلگه ی بناره که ی ئه و دیو چوو ژیر چه تری بوومه له رزه ی دابیژانه وه و بووه نیشانه بو ده سترپژه ره مه کییه کانیا ن. زریکه و هاواریکی تیژ بیده نگیی دامینی دییه که ی راونا و توی باوکه رۆیه کی شوومی له ده شتاییه کاکیی به کاکیی که دا چاند. وهک ئه وهی دلی له گرپژهنه وه ده رکیشرابی که وته سه ر که له که و له ئاسمان رامما. فرۆکه کان چه رخیه کی دیکه شیان به سه ر ماله کشوماته کانه وه لیدا که ئه و ئانوساته وه خته ده یانروانییه نغو بوونیکی هاتوو. ئینجا به ره و چه مه که کشان و به سه ر چله تیکئالاو و لقوپوپه به یه کاچوو چه ره کاندای دوو مووشه کیان گلور کرده وه و زرمه و رمبه رمبیکیی بیچوون په رده کانی بیستنیان خسته له ره له ریکی بیمناک و به گه رووی کوروکال و ژن و مندال و پیر و په ککه وته کانی ئه و نیوه نده کومه لیک ده نگ و قیژه ی دزیوی به خشیی و دوا جار له هه وادا بوون به جووتی هه لوی به رزه فپی دوور و دوو که لی چر و ته پوتۆزی

هەلچوویش وەکو گۆلئیکی رەشی بێھاوتا خۆیان لە بەرۆکی ئاسمان دا. هیشتا نیوەرۆ نەببوو گرەگر و گرمە گرمە ناحەزەکان گۆریان گوم کرد، نیو کاژمیر زیاتری پیچوو ئینجا خەلک زاتی ئەوەی کرد بە خۆیان و تازیەکانیانەو، بە غەوغا و غەلبە غەلب و شین و واوہیلی و لوورەلوور و شیوہنە تەرەکانیانەو جارئیکی تر خۆیان بە دیدا بکەنەوہ. دۆخی ئەم لە هینەکەئەوانیش هەلبزپکاوتر و شلەقاوتر بوو، وێرایی ئەوەی دووچاری ئازار و بەدمەینەتیەکی ناوہکیی و پیوار ہات، کہ تەنھا و تەنھا رۆحە گۆشەپەریز و ناومیدەکەئەو دەیزانی ناوی بو بدۆزیتەوہ، کہچی پەرۆی ئەوەی لئ نیشتبوو زووخواوی ئەو بارە دۆزەخییە بەم بریژن! بەلام خۆشبەحالی لە تاو بارە ناھەموارەکەئەو خۆیان ئەو دەمودەستە لە بیریان تەکیبووہوہ. ئەو چرکەساتە پر وێرانیی و نغرووییە گۆرانکاریی زۆریان بەسەر قەوارەیدا هینا، گۆرانکاریی هەمیشەیی، ہەرۆک ئەوەی ئەمە ئەو دنیاہ نەبیت کہ بەسەرییەوہ ہەلەسوورا!

ئەو چەند رۆژەئەو لەلای مەفرەزەکەئەو «پۆلا» ناویکدا گلیان دایەوہ، شەوانە بەر لە نووستن قۆلبەستیان دەکرد و بە رۆژیش چەکداریک دەبووہ دارووعە و دەبواہ ہەتا قۆلبەست دەکریتەوہ دینی بە دینیەوہ بیت. ئەو بەیانییە فەرمانی خو تەیارکردن راگەہەنرا و دوای چەند کاژمیریک لەگەلئاندا ئەزمونی بەرہو سەری سەرہوہ رۆیشتنی پراوہکرد. ئەگەرچیش سەری زۆر شت و زۆر شوینی دەگرتەوہ، بەلام ئەم دەیزانی کوئیە. ہەر لە مندالییشەوہ ئەو سەرییە لەناو جەرگەئەو تەمۆسفیرەکەیدا سەقامگیرببوو. ہەر لەو وادەہەشەوہ متورفەئەو سل و سامیکی سەیر و ئۆخرئیکی نەینیش ببوو. سەری،

سهرى، سهرى.. پويشتن به رهو سهرى چى دهگه يه نيت؟ ئم هم مو
 هه لکشان و داکشان به رده و امه بى دهره نجامه چى دهگه يه نيت؟
 هر له يه کهم ساته کانى شه قلگرتن و يه کهم ترووکهى گومانه وه
 فيرى ئه وه بووه تيرامانه کانى به ره له داي ژيان بکات. ئم هه لکشانه
 نوئيەيش، ئيسته ره م داکشان چاوه پروانى دهکات، چونکه دادپه روه رى
 شکنابات. هوکارى ئم تيرامانه شى گرته بى سونگه که يه تى.

هه چوئيک بيت له پويشتن زور فشاريان بوى نه ده هينا. چهند
 ديهه کى تريشيان برى. به ره به ره له سهرى جى مه به ست
 نزیکتر بوونه وه. له ده مه ده مى زه رده په رى پوژى سنيه ميندا گه يشته
 ديهه کى فره واژو به ره رين. بو لاي به رپرسيكى به نيو ته من
 که وتوى روخسار گه شى ريش تاشراوى تابليى ته پرپوش برديان،
 ئه ويش دواى چه پچيکى قورس و سه نگين فرمانى دا هه والهى
 گرتووخانهى شوپش بکرى. نيو بو سيچاره ک سه عات له ويوه دور،
 به سه خته لان و سه ره و که ندالييه کى تاقه تپرووکيندا شوپبوونه وه و
 کومه لى پيچاوپيچى ركيان برى که له ناو چه مه ليوانليو له هاژه هاژ
 و به دارگويز ته نراوه کاندا سهرى گومراى خويانيان ونده کرد و
 له چهند خانوه گلئى به عاسته م ديارى قه دپالئى بيراوه عاسيدا
 شه قاوه کانيان خه فه ده کرد.

له و باله خانه يه دور که وته وه که ماله کهى «ماريا» لى لى بو. چه رده
 دروشمى کى په نگالهى به سهر ديوار و چه په ر و ميان ستوونه کانى
 کاره باى سهر شه قامه کاندا به دى کرد. به يادى... به يادى... بژى... بژى...
 به يادى... ئه وه نه سالهى شوپشى... مؤته کهى بيهووده يى و پووچى

ھەمدىسان سواری كۆلى بوونەو. سەرۈبەندى كورپىژگەيى ۋەكو
 ھەندى گرتەي فىلمىكى دوورودرىژ ھاتە بەرچاۋى، ئەو گاڤانەي
 سواری پاسە رېمەكان دەبوو قەلەمەكەي دەردەھىنا ۋ لەسەر كوشنى
 كورسىيەكاندا بە دزى شوفىرەكەو ھەندى شتى پىنوس دەكرد،
 بەراۋوردى كردن ۋ پىكەنى، يادگارىي... بەروارى... ئەيىووب ۋ رىزگار
 ۋ... ئەيىووب ۋ... پىكەنى ۋ ھاۋكات سەخلەتتى ۋ نىگەرانىي دايگرت.
 ھىچ جۆرە جىاۋازىيەكى لەنىۋانى ئەو دروشمانە ۋ نووسىنى سەر
 كوشنەكاندا بەدى نەكرد! ناۋادە كامىل بىوو، بە قەۋارەيەكى گۆراۋەو
 ھاتبوۋەو، بەلام شتە كۆنەكانى پىش ئەم قۇناغەي ھىشتا ھەر لە
 فەزا كۆنەكەي شاردا لەنگەريان گرتىوو. مەۋداي پۇچۋونى چاۋ ۋ
 نىگاي گەلىك لە ھىنى جارانىان بەرىنتر ۋ فرەۋاژتر بىوون، ھەستى
 كرد تەنھا خۆي ۋ زەمەن لە پىشېرېكىدا بوونە ۋ ھەردووك گۆراۋون
 ۋ ھەورازتر ھەلكشاۋن، شوين ۋ جىگاۋابانەكان وینە ۋ دىمەنەكانى
 رابردوۋيان ھەروەك خۆي پاراستوۋە، تەنھا چەند گەرەككىك، چەند
 كۆلانىكى قەلەندەرنىشەن نەبىت، كە ھەنووكە بوونىان لەنىۋو شاردا
 چەشنى بەروبوۋمى درەخت چىراۋەتەو ۋ چىدى بەدى ناكرىن،
 ئەۋىش بە بىانوۋ ۋ سۆنگەي ئەۋەي شەقام ۋ جادەۋبانى پانوپۇرپان
 پىشتىن ئاسايى بۇ ناۋ تەنگەي شار رايەل كىردوۋە ۋ بەسەر ھىلانە
 شەپرىۋو ۋ ھەمىشە لەقەكانى ئەۋاندا رەتبوۋە ۋ ھەموۋانى پى پەرتەۋازە
 ۋ تارومار بوونە. كسپەي دلى گەۋاھىدەرىكى راستگۆيە ۋ ئاگرئاسا
 سۆزى دەبوژىنىتەو. بە نىگايەكى گازاندەبارانە دەستەۋيەخەي
 پۇژگار دەبىتەو، خەروارىك «بۇ؟» ناخى ۋەكو عەرزى بە
 دوۋمەلان ئاۋوس ھەلدەتۇقنىت، بە راشكاۋىي ناۋىرى دەست بۇ

به‌رسڤه‌كان به‌ريٽ، به‌رسڤه‌كان هينده‌ي دي دلله‌راوکه و نيگه‌رانيي ناوه‌وه‌ي ده‌خروښينن. به‌خوي ده‌لي: به‌رسڤه‌كان به‌فه‌راموشي بسپيره، چونکه ئه‌مه سه‌رزه‌ميني ناشتني پرسياره‌كانه!.. له‌ويوه زور دور نه‌که وتبووه مه‌فره‌زه‌يه‌کي خاكيپوشي ديت سيپه‌ري ترسي به‌مبه‌روبه‌وبه‌ري جاده‌که‌دا بلاوده‌کرده‌وه. نه‌يزاني بوچي سه‌ربازه‌كان له‌به‌ر چاوه‌کانيدا به‌مومي توواوه‌ي پاش هه‌زارويه‌ک شه‌وه ده‌چوون، هاتنه ويژه‌ي، يه‌کيکيان که ئاسه‌وار، يان کاريگه‌ريي وه‌نه‌وزيکي بيشه‌رم سكي چاوه‌کاني هه‌لمساندبوو، وتي: ناسنامه‌که‌ت. کيتابه‌که‌ي ئينزيباتخانه‌ي دايه ده‌ستي و.. فه‌رموويه‌کي ليکرد و به‌رده‌وام بووه‌وه له‌هه‌نگاونان و بييري به‌کاغه‌زه‌وه لکا: کاغه‌ز، کاغه‌ز ژيانمان به‌ريوه ده‌بات، کاغه‌ز.. گويي له‌وه‌راوردی خوي بوو. به‌وشوينه‌دا تپه‌ري که زورجار منداله کوژه‌که و چاوه‌زار و مازوو و نووشته‌ي به‌رگ سه‌وزي سي چمک به‌شان و سه‌ر به‌کلاوه پارچه پارچه ره‌نگاوپره‌نگه پيکه‌وه دووراوه‌كان، يان سه‌رقوته‌کاني به‌رده‌رکه که‌ونينه‌کاني ده‌ديت و مه‌وداي نيوان ئه‌وان و گهند و پاشه‌رؤ و چلک و پوخلاوي پالدمي شه‌قامه پر قورت و چالوچوله‌کاني ئه‌و کولانانه‌ي به‌تيژيي و کاسکه‌ريي و توخي هه‌وري بوئه‌كان ده‌پيوا و نيگاي له‌سه‌ر ئه‌و ميش و مه‌گه‌زه بيشومارانه ده‌نيشته‌وه که له‌سه‌ر ته‌نه‌که زبل و خاشاكي کووچه‌کاندا به‌گيزه‌گيز ده‌نيشته‌وه و هه‌لده‌فرينه‌وه. ئه‌و کولانانه‌ي به‌هه‌وتوويش ئوتومبيلي زبله‌ري شاره‌واني نه‌يانده‌بيني و به‌راگوزارييش به‌سه‌رياندا رانه‌ده‌بووردن، جگه له‌وه چيدي ئوتومبيلي دووکه‌ل ميشيش سه‌رده‌ماني زوويش نه‌مابوو که جاروباره‌م نيوه‌ندانه‌ي به‌سه‌رده‌کرده‌وه، به‌سه‌ريان بکاته‌وه.

سەربارى ئەو بېيايەخىيەش بەردەوام شوۋل دەھىنرا و لانه كانيان دەرووخىنراو، لانهواز دەكران و دەتارىنران. خەم و كەسەرىكى نوئ و بەلەسە وەكو تەپودومان لاپال و قەدى دليان تەنى، پىخوشبوو ھەر ئەو پوژە بە وردى و دىقەتەو تەواوى شار تەيى بكات و بە تىبىنىيەو بە لىووار و ژىنگە و ھەموو شتەكان رابمىنىت.. بەلام دلشكاوانە ھەنگاوى ھەلنا. لە ئاراستەى قەلاو ھات، سەر پردە داھىزراو ھەكەى برى، ئەو پردەى چەند سالىك دواى لە داىكبونى ئەم خوئىنىكى زورى پىدا پزابوو برىنەكانىش سارپزبوونەو ھەيان رەتدەكردەو. لەوئو بە دەستە راستدا لايدا و بە كورنىشدا مىل رىگا دوورودرىژەكەى گرت و وىستى وىنەى سستى و كۆلى ئەو شەمەندەفەرە كەونارايەى گۇچانى دووكەل و شمشالى كەرخى سووتەكەى ببونە شوانكارەى بىدەنگى شارەكە و ھەمىشەش چەشنى ئەژدەرىكى ئەفسانەى بىھاوتا كۆمەلە سەربازىكى ساقو لەبەرى خەمۆك و رەو ھەك و لاخى بەرزەى لەناو سكى خۇيدا جىگىر كردبوو، بۇ چەندىن دەور و زەمان سووتى لىدابوو، قەف قەف دووكەلى چرىشى وەبا دابوو، ھەموو پوژىكىش چوون خشوكىكى ئەفسانەى زلەيز و قەبە و تىكسەراو بە ھاتنى بالندەكانى بىدەنگى دەخستە دلراوكە و بۇ چەند چركەساتىك شارى و پروكاس و سەراسىمە دەكرد و تىدەگوزەرى، ئاوا پابوورىت.

بەلاى ئوتىلى سەمىرئەمىس لايدا و سەللانە سەللانە پووى كرده شەقام و بازار و دوكانە رەنگامە و سىنەما پوورە ھەنگئاساكان و قاوھخانە و تەلارە نايابە بە پووك و لاولاو تەنراوھكان و بە

تینویتییه وه دهیروانییه ورد و درشت، چاوی به هه موو هه وراز و بهرزیه کدا هه لده شاخا، قاچه کانیشی شووژن بوون و هه موو ریگاکانیان پیکه وه ده دووری..وینهی که سیکی نابه لهد و لایده نیگاکانی شه هوه تی حه په سانیان چۆراند هوه، وه کو ئه وهی شتیکی به نرخ و گرانبه های لی رسکابی و له بری ئه وهی که وتبیته به رده می، که وتبیته باله فره و به ئاسته م له دووراییه کی نه نیئامیزه وه لی دیار بیت. به نیاز بوو هه روا به پیاده، هه روا به کاوه خو چنگی دهسه لات و قه له مره وی خوئی لی گیر بکات و پتر په یی به بوونی خوئی به ریّت. هه ست به و کرمه نهرم و نیانه داگیر ساوهی خووسه و که سه ری قه له به زه کردو ویشی بکات که ناخه بیکو تاییه که ی مانای پنیانده به خشیی. گاف ئیدی له دهستی به له سه بیوو، زوریش له ئاوه رۆی رۆخی ئه و شوستانه به رته سکت و بیمو بالاتتر بیوو هوه. نه یزانی چۆن به تاسه و نیازی شته کان رابگات، چیبکات بو ئه وهی واتایان هه بیت؟ ویستی له ناوه وهی چوارچی وهی زه مه ندا، له فهزایه کی پابه ند به م که شوبایه دا گه لیک شت ئاوه ژوو بکاته وه و به یه کجاریش ههستی ته نیایی و بیده ره تانیی توور هه لдат. ته نیایی گه مارو دراو به ته مومژ و سه رماوسو له و ته رزه و باران و گیره و کیشه و گرپه و گیزه لوو که بیسه روه رهکانی ئه م ناوچه و دیاره. زورجار گه ران و سه نگو سووژ له شه قام و کو لانه پشتگوئی خراو و بازارو چکه میلییه بو درناوییه پیشیل کراوه کان، هه روه کو چۆن دهره لینگى پانتول و پیلاره کانیان قوراوی ده کرد رۆحیشیان له چلپاو هه لده کیشا. بیراهه په ست و قه لس هه لده گه رپا، بیه هووده هه ناسهکانی هه لده کیشا و دریژهی به هه لکردن دده! دوکان و هاموشو که ران و

ئەو ئافرىقە تەرازوانەى بەدى كىرد كە وەكو لەىستۆكى جامخانەى نىو موغازەكانى ئەم شوين و بازارانە خويان دەردەخست. بىزارىي و پەستىيەكەى زىاتىر ئاوسا. تەنىاتىر لە كىناچە گەروو بەئازارەكانى زەردەپەرى ئاسۆى ئىواران دىنەى بچكۆلەى شارى تەى كىرد و دەنگە كۆنەكانى مەراق و خوچارەنەو هاتنەو زايەلە و پاش ھەلپشتى كۆمەلىك ھەنگاۋ گەيشتە لای مەىخانەكەى «ھەزاروئەك شەو» و تارادەيەك ھىووربوو ھە. سەرزەمانىك، ئەگەر كەسى ناسىاۋى بەرچاۋ نەكەوتايە، خوۋى بە تەنىا تىايدا دادەنىشت و سەرى بەسەر پوژنامەيەك، يان كىتئىبىكى تازەدا شوپۇردەكردەو، يان بە قوۋلىي گويى بو سترانىكى سوزدارانەى «ئەستىرەى پوژھەلات» پادەدىرا، سترانىك بەرەو قوۋلايى ناخ سەرى ھەلدەگرت، زورجارىش يادىك، يان سەدەيەكى كۆن دەبوو ھاودەمىكى شىرىن و لە كىلگەى مەخمورىي و مپىيەكى وەنەوشەيىدا دەيانچاند و قزى بژى بىوهرىيەكەيان ھىندەى تر دەئالۆزكاند و شادى دەبوو تراۋىلكە و ھىدى ھىدى لەبەرچاۋى ژان و كوۋانەكاندا دەيانرەواندەو. تىكپراى شتەكان لە پوچىدا پەنگىان دەخواردەو. ژيان خەرىكبوو دەبوو بارىكى قورستى سەركۆلى، رىگى بەردەمىش ھەمىشە دەينوارىيە ھەلەمووت و ھەلدىرىكى ھەزاربەھەزار. بىرى ھەر لای ئەو پرسىارە بوو: ئەگەر تەنگت پى ھەلچنرا ياراي ئەوت ھەيە ھىستىرئاسا شان بەدەيتە بەر ئەو بارە قورسەى ھەردەم جمكى چارەنووست بوو؟ ياخود ھەمىشە ئەلكۆل، ئەلكۆلى بەگژدا دەكەيت؟ بە ئەلكۆل سووكتى دەكەيتەو و بو چەند كاژمىرىكىش بوۋىت پىشت لەو بىئومىدىي و ترسە ئەفسانەيىە دەكەيت كە ئەسپى يارات دەخەسىنى

و له حيله حيلي دهخات! درهنگانگيش، قاچه به گه ره لاوژهي ههنگاو ته نراوه كانی جرجئاسا ريگای گه رانه وهيان ده كرؤژت. تاریکی ريگای گه رانه وهی له كرژیی و ماته مبارییه وه هه لده پيچا. هه ندی به پشتی په نجه بيتينه كانی ده رگا که ی ده هینایه دنگ، ئینجا راپده وه شانده و جیره جیريکی دريژ ددانيان ئال ده کرد، چاوه پروانی بیهووده بو، خو ی هه لده دایه سه ر محاجه ره ی په رژینه که و پیایدا هه لده گژا، به لام پیريژنه که زییه سپییه روخسار ژاکاوه که سپره ی له ده رگا که ی ناوه وه هه لده ستاند و به خه والوو ییه کی ته وه زله وه جهسته سالخورادو وه که ی ده هینایه پیش و لینه ده گه را خو ی باویته ناو حه وشه که، سورگییه که ی ده خسته سپره سپر و ژیر بالی ده گرت و ده بیرده ژووره وه. وینه ی شه وه به سه رچووه كانی پیشتر، دمه بیدانه كانی ده به شیییه وه و ته شیییه کی بیهووده ی چه قاوه سوویه تی بو ده ریسا. هه مبه ر به ورینه و واته واته كانی ئه و پتر به بتیکی چوارمیخه کیشراو ده چوو، ده ریسا و ده ریسا، ناچار له ئاکامدا ده یوت: ئه ری پؤله تو ژیانی خو ت دوزیووه ته وه؟.. زوری تری ده ریسا و بایه خی پییان نه دده، ته نها ئه وه ی به خو ی دهوت: ژیان ئه گه ر بدؤزرا بایه ته وه به هادارتر ده بوو... که ده چوو ژووری، شه میزان له دهوت خه ودا بوو. سه ره نگر ییه کی بو له بؤسه دا ده بوو، ده بیوارد، سه ره نگر ییه که دووباره ده بووه وه و به پالپشتی خو ی ده بیرده ناوه وه و له ژووره رؤشنه که دایه نیشانده. جله كانی بو ده هینا و لیفه که شی له سه ر قه ره ویله که بو هه لده دایه وه، که ده چوو نیو وه تاغه که وه به بایه خه وه دایه پؤشی و ئینجا گلوپه که ی ده کوژانده وه. وه کو خو خده ی گشت شه وه كانی تری به رله وه ی جیی به یلیت ده یوت:

خۆزگە بمزانییایە بۆ وا لە رۆحی خۆت دەکەیت؟! لە عاست پرسیارە نەزۆکەکەیدا بێ ورتە دەمایەوه. ئیتر چاوه‌دووی ئه‌وه دەبوو لەناوجەرگه‌ی ئه‌و جه‌وقووته‌دا خه‌ونه‌کانی ب‌خه‌ملین، بۆیه بێده‌نگیه به هه‌ناسه په‌پکه‌ خواردووه‌که‌ی پاڤۆی هه‌ربووی ئه‌و بوو دنیاکه‌ی له جاره‌وجه‌نجالییه‌کانی ژیان تاریکتر هه‌لده‌گیرا و چاوه‌کانی قه‌پات ده‌دا.

ئه‌وه‌مه‌ی ده‌رگا که کرایه‌وه هیند نه‌ده‌بوو فراوینیان کردبوو، «بله‌ی فره‌ج» به‌ سه‌ره‌ لۆبیه‌ئاسا ب‌چکۆله‌که‌یه‌وه که‌وته نیو که‌وشکه‌نه‌که و به‌ ده‌نگه‌ تیژ و زیقنه‌که‌ی تیی خورین: ده‌ی به‌ره‌و ئیش ب‌که‌ونه‌خۆ، ده‌ستوبرد وا چیشته‌نگاوه..هه‌رچه‌نده فه‌رمان درابوو ئه‌م بۆ ئیش نه‌بریت، که‌چی کۆک و تۆکه‌ خۆی ئاماده کرد و له‌گه‌لیاندا پێی هه‌لنایه ئه‌ودیه‌و سیفده‌ری ژووره‌که. له‌ ده‌ری وه‌ستان، دوو جحیلی سیما خه‌مگین و کز هه‌لگه‌راو هاتبوون له‌گه‌ل خۆیاندا بیانبه‌ن. هه‌وجه‌یان به‌ چه‌ند پۆژیک هاریکاری هه‌بوو، یه‌کیکیان سه‌رنجی ئه‌می رفاند و به‌وردیه‌ی که‌وته تیرامانی. له‌وه‌ سه‌روسیمایانه ده‌چوو مرۆف به‌ یه‌که‌م دیتن هه‌ستی به‌ ئاشنایه‌تییه‌کی دیرزه‌مانانه‌یانی ده‌کرد. له‌ ته‌وقی سه‌ره‌وه هه‌تا پاژنه‌ی پێ تیی راما. جووتی پیلای لاستیکی ره‌ش له‌ پێی و ده‌ستی جلی نیوداشتیش ئیسقانبه‌نده‌که‌یان داده‌پۆشیی. ساقۆیه‌کی دیزی کۆنه‌سال به‌سه‌ر ئه‌ندامه‌کانی بالا مامناوه‌نجیه‌که‌یدا هاتبووه‌ خوارێ و بێ چرپه‌ و هه‌ستیار لیانی ده‌روانی. هه‌رچه‌نده‌ سیه‌ی سال نه‌بوو، که‌چی ویده‌چوو زه‌مانه‌ جه‌زبه‌یه‌ی کوشنده‌ی لیوه‌شاندبێ، چونکه‌ خه‌م و که‌سه‌ری زستانگه‌لیکی قیرسچه‌

قژيان ماشوبرنج هه لگه راندبوو. تفهنگيكي رپوت، وینهی لقه داریکي زپ باوهشی به شانیدا کردبوو، به لگه نه ویست بوو، بهو شیوه هه لگرتنه یدا دیار بوو قورسایي هه موو به دبختیی و که ساسییه کانی دنیای له کۆل ناوه. دواي چهند چرکه ساتیک که وتنه میان ئه و و ئاواله مرچ و مونه بیتاقه ته که ی و ههنگاوی گورجی رپوه و کاریان هه لئا. ئه و چهند وشه مهنده ی له ژیر سمیله پره مه یله و ره شه که یه وه له بهرده رگا که دا کردی گلارویان خسته گیانی ئه مه وه و به درێژایی رپگا بهرده لان و به ئاوی باران ته ره که، له تاي ته رازووی ناوه وه یدا هه لیسه نگاندن و له تۆن و شیوه ی دووان و خه سلته ی وشه کانیدا خه م و خه فه تیکی به رپپواری هه لئینجا و به حه ژمه ته وه چاوه رپ بوو زوو بگه نه جی و بواریکی بو بره خسی تا زیاتر گوی له دهمودووی بگریت. په یتا په یتا ههنگاوه کانی رپو له برینی مه ودای پتر و پتر بوون. زور دور نه بوو، ئیشه که له باره گاکه یان بوو، چه که که ی له شان کرده وه و مه خزنه که ی ده ره یئا و بیده ره به ست له قوژبنیکدا هه لپه سارد. به دیم و رپویه کی ئاوه لا و زه رده خه نه یه کی خۆله میشی به حال بینراوه وه به ره و رپویان هات و وپرای ئه وه ی نیگا تفتوتاله کانی رپویان له بو شاییه کی دور بوو، گوتی: هه ر چهند سه عاتیک شانوقۆل ده کوتین، پاشانیش نیوه رپوژده یه کی ده رویشانه ئاماده ده که ین.. هه ر هه موو بیده نگ تییان رپوانی. هه ر یه که و له ئاستی خۆیه وه به شه قلیک سه ری بو بزواند و چوونه و یزه ی ئه و کاره ی نیشانی دان، که ئه ویش لیدانی بناغه ی دوو ژووری نیمچه بوو. به ده ستوبردیکی سهیره وه سه رقالی ئه وه بوون به رهنج و هه ناسه کانیان زه مان بده نه دواوه و به رپپخه ن. نه که هه ر ئه م، بگره

ئەوانى دىكەيش نەختىك حەپەسان و سەراسىمەيى روخسارىانى سىمى بوو. نىكەي چوار مانگ بوو ئەوئەندەي چىبونە سەركار و ئاگادارى ھەلسوكەوتى چەكدارەكانى تر بوون، ئەمە بو ئەوان شتىكى جىاواز بوو، ھەستىيان بەوئەندەي زىندانىي بن، بەپراستىي ۋەكو پەرچوويەكى جوان ھاتە بەرچاوى. چۆن ئەو كاژمىرانە بەو نىوئەپۆيە بايان گرتبوو؟ ئەفسوونىكى بىغەلوغەش بوو. لە چاپەستە قەترانىيە گەرەكەيدا چايەكى پىرپەنگى بەھىلى دەمدا و نانى تىرىي تەركرد و ھەندىك گۆيزى لەژىر دارگۆيزە كەلەگەتەكاندا كۆكردبوو، زۆربەي كاگلەكان زىرئامال بوون. ئەم يەكەمىن جار بوو لەو چەند مانگەدا خۆي ئاساييانە دەبىنيى و ھەستى زىندانىي بوونى لى دادەمالرا. بە بى ديوار و بەرەست و ياساۋل، بە بى تەفەنگى سىرەگرتوو و مۆرە و تىخورىن، كەوتنە دووان.. پىيوابوو ئەوئە يەكەمجارە لە عومراتيدا بە قوۋلى ھەست بكات ئەگەر زمان تەواوى ھەستە مۆيىيە ھاوبەشەكانى لەگەلدا بىت ھەرگىز بەدحالىيىون و تەگەرە و گرفت نانىتەوئە. لىرە، لە گەرمەي تىفكرىين و بىرکردنەوئەيدا «بەھزاد» ھاتە قسە: ئەوكاتە لە ژياندا قەيران دروست دەبى كە بىرکردنەوئەيەكى مۆيىيانە بەسەر پەيوەندىيەكاندا زال نەبىت.. يانى مۆف خۆي سەرچاۋەي قەيرانەكانىتى و دەيانھىنيتە كايەوئە!

رۆژ سايلى بالندەيەكى سرک بەرھەلداي دىيى نەگەرەنەوئە دەبوو، كاتىش خىلىكى كۆچەريى بوو، قەتاوقتە لە شوينىكدا سەقامى نەدەگرت و زوو زوو بارگەي تىكدەنا. ئىوارانىك كە دەگەرەنەوئە، پىي لە تاشىك ھەلەنگوت و بەسەر «مۆنعىم بەغدادى» دا دارما. ئەگەر وئەيى

كۆله كهيەك نەگرتبايه ئەوا تاكو ناو چەمە قوولەكە خلۆردەبوو وەو
 و لەوانەبوو جىئەكى بشكايە و ئەزىه تىكى زۆرىشى پى بگەشتبايه.
 رەنگى تۆخى شەرمەزارى لىنىشت و چاويكى بوردن خوازى بە
 بەژن و بالاي «بەهزاد» دا گىرا، وەكو ئەوەى بە بۆنەى خەتايەكەو
 سەركونە كرابى سەرى نەوى كردهو، ئەویش بۆ ئەوەى پردىك بۆ
 سەر كەنداوى بەرىنى نىوانى لەگەل ئەمدا رايەل بكات وتى: لەسەر خۆ
 برۆ، پەلەى ناوى برا ئاوا زوو غەرىبى دىوى ناو وەو دىوارەكان
 دەكەيت؟ ئەوەيش دنەى ئەمى دا بلئى: چىبەم رەوتم بىرچۆتەو!..
 چەند رۆژىك دواتر، بەسەر سوورمانەو روى تىكرى و درىژەى بە
 هەمان كەينوبەين دا و وتى: بمبەخشە، تۆ بە بەراورد بەوانى تر
 زۆر جياوازى. وئىدە چوو بە چاكى لە مەبەستى حالى بوويت، بۆيە
 كالاىەكى سادەى بە بالاي سەرسوورمانەكەى ئەم برى و شەكەتەنە
 وتى: هىچ جياوازىيەك لە خۆمدا شىكنا بەم، تەنھا ئەو نەبى من دەزانم
 مروف دەتوانى بەكردەوەكانى، خۆى جوان، يان ناشىرىن بكات و منىش
 لەبەر ئەوەى خۆم زۆر خۆش دەوئەمىشە بۆ جوانتر بوون هەولئى
 خۆم بەگەردەخەم. دەيشزانم دەبى بەر لەهەر شتەك لە ناو وەو
 خۆماندا بۆ جوانى بگەرىين. يان جوانترى بكەين، چونكە شىو قالبە
 و گورىنى مەحاله. ئىدى خوليايەكى قوولتر هانى دا بلئىت: مەبەستمە
 بلئىم ئاخاوتنت، هەلسوكەوتت، تەنيايت، بەلئى تەنيايەكەت زۆر ديارە!..
 ساتوكەيەكى پىچوو ئىنجا بە هەستەو رىبەو وەلامى دايەو: حالى
 دەبم، رەنگە لەبەر ئەوە بىت قسەى بى كرۆك لە فەرھەنگەكەى
 مندا جىگای نابىتەو، هەر لە مندا لىبىشەو بۆ هەلپەركى و رەشەلەك
 رانەهينراوم. دواى كەتەلۆگ و مۆدەيش ناكەوم، بى خۆناندن و

لافوگەزاف لیدان پیم خوشه ئەرکی خۆم راپەرینم و قەلاندۆشکانی
 ویژدانیشم بە سووکی و ئاسوودەیی بسپیرم... بەمە ئامیزی دلی
 بەیە کجاریی بۆی ئاوەلا بوووە و وەک دۆستیکی بە هادار، وەکو
 ئەیبوبی کوڤخا حکمەت هاتە بەرچاوی، کە لە رۆح و گیانیدا سەقامی
 ھەمیشەیی گرتوو و مەحالە دەستبەرداری بیت. ئینجا بەرلەوہی بە
 رینگاکەیی لای خوارەوہی بارەگای گرتوو خانە کەدا ھەلکشین، رایگرتن
 و وتی: دلتان بە چییەوہیە سبەینئ بوتانی حازر بکەم؟.. کەسیان
 ورتەیی لەزارەوہ نەھات. ئەم دەیزانی باری گیرفانی ئەو سووکە،
 چونکە رۆژی پیشووتر پەلکیشی کردبوو سەیلەیی چەپی بارەگاکە
 و بە زۆر پینچ دیناری لە کۆمەکی مانگانەکی خۆی پیدابوو. ئیتر
 چۆن دەبوو بۆ خۆراکی گرانبەھا رایبسیپین! بەو نەدەچوو تەلیسمی
 بیدەنگیە کەیان بشکیت. بۆیە تەنگی پێھەلچنین و ئەمیش وتی: ھیچ
 پیویست ناکات ئەزیت بکیشی.. دەم بە پیکەنینه وە وتی: دەزانم شەرم
 دەکەیی، قەیناکا، سبەینئ.. قسەکەیی تەواونەکرد و چاوی بە پوخساری
 تەپوتۆزاوی ھەموویاندا گیرا، ئینجا میھرەبانانە تەماشایەکی مونعیمی
 کرد و ھەرکە پوانینەکانیانی خۆیندەوہ، وەک ئەوہی مەتەلئیکی ھەلھینابی
 سەریکی رەزامەندانەیی راوہشانند و بزەھەکی پەژموردە کەوتە سەر
 لیوہ بەخەم ئاوەلاکانی، وەک ئەوہی پوانینەکانیان پیی بلین: حەزمان
 لەو قتووہ گۆشتە سەرمانگا لەسەرەھە بە پیاز و نانی تیریەوہ..
 ھەرکە نیگاکانی تیگەیشتنیکیان ئاشکرا کرد رۆوی وەرگیرا و کۆسپەیی
 دەرگا جیروورپاوییە کە بوو بە دالەدی ھەنگاوە ماندووہکان و تاریکی
 شەویش ھەموو جموجوولەکانی تاساند و ھیدی ھیدی ئابلووقەیی
 ھەناسەکانی دان و بوونیانی ھەللووشییە ناو بۆتەیی خەوہوہ.

ئەو ناخە داھیزراو و بارگرانە ھیندەئە تر شوپۆی کردەوہ. لەوێوہ، بەلای کتیبخانەئە گشتییەدا، گەراپەوہ سەر جادەئە کوپنیش و لاچاویکی گرتە قوتابخانەئەئە جارانی و ھیدی ھیدی سەرەوژوور بووہوہ و پشووسوارانە گەیشتە ئەو پردە بچکۆلەئەئە ئاسنەرئە دیرینەئەئە شاری لە سایە نووتەئە و شیدارەئەئە خۆیەوہ گوزەراندوہ و شەمەنەفەرە پەشداگەرپاوە سەر سەوزەئەئە شار بەژیریدا گوزەرراوہ. بە بئە ئەوہئە و ھکو جارانی زوویش تەماشای مالمی قازی بکات شوپۆتربووہوہ، ھیزیکئە پمۆک ھەلپییچا بۆ ئەوہئە ديسان لەگەل شتەکاندا خۆئە ئاشنا بکاتەوہ. بەرلەوہئە بگاتە گۆرستانئە سەر تەپۆلکە و شک و برینگەئەئە، گۆلاویک سەرنجی پراکیشا. ماوہیەئە لەگەل نەر مە سەمای و ھک کرۆشمەئە بژئە ئەسپی شەپۆلینکئە سەر پووی ئاوەئەئە پەنگئە خواردەوہ، نەیتوانئە بشنیتەوہ و ناچار رابوورد. دنیای پۆژ پووی لە پەنگیکئە تر بوو و ھەوایش پەنگئە بیلبیلەکانئە دپندەئەئەئە دەقۆزتەوہ. گەیشتە گۆرخانە شاش و ناریکە پەرشوبلاوہئەئە و ساکان و یستیکئە پیگرت. دەتوت بوو تە خشۆکیکئە زەبەلاحئە سەرزیندە، گردۆلکە و زوورگئە پال ئاسنەرپیکەئەئە تپپەراندبوو چبووہ خواری خوارەوہ. ویستی پپرسئە: کوپرا ئاوەھا ئاوەدان کراو تەوہ؟ بەلام لە بریئە ئەوہ بە خۆئە و ت: ئیمە بەس قەبرسانەکانمان ئاوەدان دەکرینەوہ!.. تاسیک بریدیەوہ، ئەو تولەرپییەئە ئیستا پیایدا تیدەگوزەرا، ئەوسا لە دەرەوہئە گۆرخانەئەئە سەرەولیزدەبووہوہ، کەچی ھەنووکە خۆئە بە مەعینئە گۆرەکاندا کردبوو و لە نئونانیاندا وینەئە پەشماریکئە دریز خوارببووہ و کیلەکانئە بۆ خۆئە کردبوو بە داللدە. لە جاران تەنیاتر پەیی بە خۆئە برد، لەوانەئە ئەو دیو خاکوخلۆکەئە تیفکرئەئە،

که‌لکه‌له‌ی راوه‌شانده، بی‌ری له‌وه کرده‌وه ئاخۆ له‌خۆی جیابووه‌ته‌وه! چونکه پینو‌ابوو ته‌نها کاتی له‌خۆی جیاده‌بیته‌وه، ته‌نیایی زه‌فه‌ری پیده‌بات و بی‌هووده، بی‌هووده گه‌وره‌بوونی گورستانه‌کان ده‌بینی. هه‌ر له‌ویوه سه‌رنجیکی خیرا و به‌تالوکه‌ی دیوی ناوه‌وه‌ی شه‌قامی خوار گورستانه‌که‌ی دا که قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌که‌ی شه‌میرانی لی‌بوو، تاپۆیه‌که، یان دوو تاپۆی لیک نزی‌ک سایی قولاپ ماسیی نیگا‌کانیان به‌رزه‌فت کرد، هه‌ستی به‌وه کرد له‌گه‌رمه‌ی ده‌مه‌قاله و مشتومرپیکی شی‌لگیردان، له‌ئیشاره‌ت و جوولانه‌وه‌ی ده‌سته‌کان تووره‌بیه‌کی خوینده‌وه و..حالی نه‌بوو، پی‌ی وابوو زیوانیکه، له‌گه‌ل مردوو خپۆیک، یانیش ره‌نگه له‌گه‌ل تارمایی مردوو یه‌کدا که‌وتوو ته‌ کیشمه‌کیش. مه‌راقیکی لاپره‌سه‌نانه پی‌ی پی‌ی هه‌لگرت، پی‌ی ئه‌غز بوو بوونی ئه‌م شپه‌زه‌به‌خش و ترازینه‌ر بیت. ئه‌و مه‌راقه‌ی خولیا‌یه‌کی بی‌ئامان بوو وه‌کو مندالیکی و‌رکنی لی‌کرد و ده‌یویست مه‌ته‌لئاسا شیکاریان بکاته‌وه. خۆی گه‌یانده دیواری سه‌نگچنی قوتابخانه‌که و خشه و خشپه‌ی له‌پی‌یه ماندوو‌ه‌کانی بری، که گوی‌ی به‌ دوو ده‌نگی جیاواز سیخناخ بوو، هه‌ستیکی کاتیانه‌ی پر له‌خه‌جاله‌تی سه‌راهه‌رده‌ی ته‌نی، چونکه راستیی به‌سه‌ی سه‌رزاری خه‌لکی به‌خشیی و بووه گوی‌چکه‌ی ناو دیواره نیمچه لاره‌که. هه‌وساری هه‌نگاوه‌کانی توند به‌رزه‌فت کرد، به‌لام جله‌وی لاپره‌سه‌نبیه‌که‌ی ره‌ها هی‌شته‌وه. گوی‌چکه‌کانی وینه‌ی په‌ره‌شووت له‌نیو ئاسمانی ئه‌و راز و گه‌توگۆ نه‌زۆکه‌دا بلا‌وبوو‌ه‌وه. جیگا‌که‌ی گورپی، ره‌نگی سه‌ره‌تای ئی‌واره هه‌شاری دابوو و چاک نه‌ده‌بینرا. وه‌لی چاکتر به‌رجه‌سته‌ی تارماییه‌که‌ی کرد، له‌پراستییدا جووتیک تارمایی ده‌بینی،

جووتیك تارمایی و ژووانی ناو كۆمه لیک کیل كه وتبوننه گهرمه ی
 ره تکرده وه ی ویسته کانی یه کدی:

«تۆ بۆ لادیکانت پی خوش نییه؟ ئە ی باوباپیرانمان له ویوه
 نه هاتوون؟ تۆ خۆت پییت وتم هیشتایش زۆربه ی خزمه کانت له
 دی ماونه ته وه و نه هاتوونه ته ئیره. جگه له وه تۆ هه میشه نه تدهوت
 خوشه ویستی به شوین و جیگاوه پابه ند نییه و زه مه نبه دهره و
 ئیستایش دان به و شتانه دا نانیت؟!»

«من به وی قایل نیم. ژیا نی ئه وی شتم به دل نییه. كه خوشه ویستی ش
 گره وه له جیگا و وهخت ده باته وه و پیا نه وه پابه ند نییه ئە ی بۆ تۆ
 ده ست له وی هه لئاگریه؟ پی م بلی سالگاریکی دوور و دریره ئە وه
 به زم و ره زمه له ئارادایه، کی به رو بوومه که ی بینوو وه و له سایه یدا
 ئاهیک ی خوشنوودی به به ردا هاتوو ه؟»

«من گومانم له خوشه ویستی هه یه، تۆ خوشه ویستی نه زانیوو ه
 و ئە وه ی ش نازانیت كه به دهر له جیوکات و ته نها له سه ر گۆره پانی
 پۆحدا ده گه شیته وه و له سه رووی گشت پیودانگه کانیشه وه ده وه ستیت.
 من بوونم کردوومی به خودانی خوشه ویستی به کی گوره تر، كه
 تۆ به شیکی لی. من له ناو ئە م جوگرافیا یه هه لمبژاردوویت، تکیه
 ببه ره به شیکی گرنگ لی. راسته ئیستا به وشه ی ش ناتوانم بلی م
 ده ستبه ردارت ده بم، چونکه ده شی نه متوانیبی له کیشه وه ی
 سۆزداریی به که ی خۆمدا جیگایه کی گوره تر ت پییده م، به لام! به لام
 ئاخر ئە م جوگرافیا یه کانی او ی ئیمه یه، کی کانی او یك پیس و لیخن
 ده کات كه سه رچاوه ی ژیا نی بی ت؟»

«جوگرافیا ی چی و کانی او ی چی؟ له م په ند و بیرو که بیئا کامانه

گەرڤ، تۆ ئەمسال پەيمانگات تەواوکرد، پەيوەندى بە سوپاوه بکه بو ئەوهى ژيان و بارودۆخت مسۆگەر بىت و نەبىتە سووتوو، تکايە کورى چاره نووسىكى ناديار مەبه.

«ئەم ويستەى تۆ بو من مەحاله. من چۆن ئەوه جىبەجى دەكەم؟ ئەگەر ئەوه بکهم ژيانم ھەرگىز ئاسوودە نابى و سەرى خۆش نوودىيش نانىمە سەر ئەم خاكەى لە خۆيشم بۆم لەپىشتەرە.»
«كەواتە لىرە بەدواوه دورپاننىكمان لە پىشە، تۆ يەككى ھەلبژىرە و منىش ئەوى تر.»

«مخابن كە ئەمە دەبىتە دواخالى ئەم لاپەرەيەمان و لاپەرەيەكى ترىش پىكەوه دەست پىناكەين..كەوايە تاكە يەك تكام لىت ھەيە.»
«تکای چى؟»

«مادامەكى رىگاكانمان پەرەلین و بە يەك ناگەنەوه، وىنە و نامە و يادگارپىه كانم بو بگىرەوه، يان بەلىنى ئەوهم بدەرى كە دەيانسووتىنى!»

دياربوو شتىك رىگای نەدەدا مالتاوايى بکات. بەلام ئاکام دەرکەوت ئەو وشە بەدئەمەكە خەنجەرپىكە برىنەكەى بە ئامان و زەمان سارىژ نابىتەوه و ئازار دەکاتە پۆيلانەى ھەمىشەيى دەمە داچىراوه خوين دەلىنەكەى. ئىتر بە ئەوک و گەروويەكى گىراو و ھەنيسكاوييەوه پى وت:

«دەيانسووتىنم. بەلام بىرت نەچى تۆ بەرد لەسىنەتدايە بەرد!»
«دەزانم مەبەستت چىيە، بەلام ئەوه راست نىيە، ئەوه من نىم رىگايەك دەكەم بە دورپان، ئەوه من نىم خالى كوتايى دادەنىم.»
«ئەى كەوايە بو ئازارى من نابىنى؟»

بيدهنگيهك زارهكانى له كليله برد. كچهكه، له حهيفاندا خهريكبوو سينهى ههلهدهزرا و گيانى دهسپارد، چنگ لهسهرشان له قولينچكى ديوارى سهر شهقامهكهوه پيچى كردهوه و يهكهوړاست به رووى ئەمدا ههلهزهييهوه. ئەميش هيچ خوئى بوئو و رووبهروبوونهوه كتوپره ئاماده نهكردبوو، راجهنى، شهرمىكى سهير ئارهقهى بچووكى پى دهردا. له سۆنگهئى ئەم فزوله نهنگينهوه خۆزگهيهكى راستهقينهئى به رهوينهوه خواست. ئازاى گيانى له و كزهبايهئى ئەودهمه ههليكردبوو، بوو به چهند پهله ههوريكى داهيزراو، بهلام يهكيان نهگرت تاكو دهست له بارين گير بكات و بربر له زهويدا ونبئت. ئەو، چۆن ژوانتيك لهوئى ئامادهئى كردبوو، ههر ئاوايش ژوانتيكى لهبارچوو رهوانديهوه. ههستهكانى ئەميش له گوناھيكي دۆزهخييانهوه گهوزا و ملي دايهوه دم شوپروبوونهويهكى لهزگين تا له و ديمهنه بيتهدهري. ههنديك خوارتر بووهوه، سى كيژولهئى خشپيله له گهرمهئى مشتومردا بوون، پينچ بهردين بكهن، يان خانهخانه! به تهنيشتياندا رابورد و قهوغا و ههلايهك بوو به ئەلقهريزي گويچكهكانى. نهخير، ئەوه دهنگيك بوو له ئەنگيورانى دههوليكهوه بهرجهسته دهبوو. زهلامتيك به تهنيشتيادا رتهبوو، خهريكبوو سوڤراخى سهروسهداكه له و بكات، كهچى زاتى نهجوولا و بهرهو دهنگهكه بهكيش چوو. بوچى لهنيو ئەو ههموو ههراهوريا و ئاپورهيهدا راستهوخو چاوى بو سهروسهكوئى «عهلى ههمامچى» گيڤا؟ «عهلى ههمامچى» ماويهك بوو كهس سوڤراخى نهدهزانى، سهيره ئەو كابرا كورتهله قيچهئى ههريگيز دهقى كهوا و چاكهتهكهئى قههچ نهدهبووهوه و ههموو زههاوهنديكى ئەم شارهشى گهردهدا و تامو لهزهتيكى ناوازه و

گەرموگۆرپییه کی بیۆنە ی پێدەبەخشیی. لە زهوق و تەرپۆشیشدا کهسی پێ بەراوورد نەدەکرا. هەر لە مندالییهوه دەبیینی، کاتیک بە تەنیشت گۆوهندیکدا تێدەگوزەرا، بە تاییه تی ئەو کەرەتە ی هەشت سالان بوو، بیینی وا کۆمەلێک زارپوزیچی لە دەور و زیواره و لەگەڵیاندا سەرقالی دەسیسه نانهوهیه لە دژی ژنهکانی ناو رەشبهلهکهکه و هانیان دەدا بچن لەپشت را فاقانهکانیان پیکهوه گرێدەن. بیر لە چی دەکاتەوه؟ ئەو کابرا رەوتار پەر لە تەلیسم و ئەفسوونه لە رەشبهلهکدا دەستبەردانی لەلادا نەبوو، بیدیتبایه دەموچاوی دەبووه پەلهههوریکی ههوهسباز و هۆگری تۆانهوه دەبوو، کهچی بە زەردهخه نهیه کی فریوو دەرانهوه دەمی دەبەشییهوه و دانەزێرەکهی درهوشه ی چه توونانه ی بە چاوان دەبەخشیی. که کەوتەوه ناو فەزای چرکه ساته حازریه کهوه، پهستی پیمالی کرد و خەریکبوو نەفرەت لەو خەلکه بکات و بلێ: چۆن دوا ی دیارنەمانی ئەو پیاوه هەزی هەلپەرینتان دەبزوی؟ بەلام نەخیر، کهونان چاک نیشانیان پیکاه که وتووینانە رەش بە پێی خۆی، سپیی بە پێی خۆی. هیدی هیدی لەو کژە نامۆیه دابرا و شهقاوه شههوه تئاساکانی هاویژته مندالانی بۆگەنی ئەو جاده خەمۆکی هەر بەره و خوار دەبیتەوه و سەری هاتنەدنیای لەبازارپۆچکه که ی گەرەکدا لەباردەچیت و رینگایه کی چوار جمکی لێدەکه ویتەوه. چوار پێیانیکی ئاسوگی و شاقوولی لێ پەیدا دەبیت و «محەشیت» ی قوربانیی سروشت دەبیتە زهقترین بوونه وهری ئەم ناوچهیه، سایی پهیکه ریکی پتەو و خۆراگری ئازادیی شیوه دهگریت و لەبەردەم چهپگه پیی و جه وروسته می زهمانه و چهپۆکه ببه زه بیهکانی خۆی راگیر دەکات.

دهی بینیت، ههست دهکات به هیچ شیوهیهک له بن نایهت و لهق ناییت. له وهتهی لهم بازارۆچکه میالییهدا ده بینیت، هه ر به رهو پرووی ژن و پیاو و میردمندال و دوکاندارهکاندا دهچیت و نیازی خووی ده داته بهر گوچکه یان.. له دووره وه که به دی دهکات، به هه له داوان و گورگه لۆقه به رهو پیری ئەم دیت و به زاری داپچراو و لیکاو بییه وه سلأوقوتیکی سه ربازیانهی بو ئەنجام ده دات. به دهنگیکی تاساوی تکاچۆر، به لام به تۆنیککی گری قیره قیرئاساوه، دیسان گوزاره تاقانه که ی ده داته وه بهر گوچی ئەم: عانه.. عانه.. عانه.. مامه عانه.. میمی عانه.. هیند نابات به دهنگیکی تیترواسکانه ی هه تابلیی قول ده چریکینی: دایه.. دایه.. ئیدی وه کو لیره باوه و ده لین: له نس وهرده گریت و ناییرپه وه. زاری بی ددان و پووکه زهرده وه بووه کانی وه کو میه به لی ئەو سۆزانییهی «حه ی ئەلته ره ب» دیته بهرچاوی که ناشیرینانه تۆپه لی بنیشتی ئەجاوی. دوا ی سه ره یه ک پیاو، که بو گرتنی په یوه ندییه کی گونا هبارانه چووه و یزه ی، پیی وت: یه لله ئەبو خه لیل.. ئەمیش که بینیی مشتیک تۆوی په یت له ناو زییه وه داچۆراون، ئەوهنده قیز و بیزی جما، قاچه کانی هه لبری و تفیکی ناوازه ی له ناوگه لی رۆکرد، خو شبه حاللی که غاری دا، ئەگینا له سه ر ئەو هه لسوکه وته دارکارییه کی باش ده کرا. هه یکه لیککی بیئه ندازه که ته و به رزی هه بوو، چوار وهرزی سالیس پینچ تا شه ش دزداشه و به سه ریشییدا چهند چاکه ت و قاپووتیکی دریشی ده پۆشییه بهر و دوو جه مه دانیش، که یه کیکانی به سه رییه وه ده پیچا و ئەوی تریشیانی هه میشه به ملییه وه لولده دا. هه رده م چلمی په تی په رنگی ئاسینه کانی قاپووته که ی شیواند بوو. پییه کانی زۆر ئەفسانه یی بوون، ده تگۆ

بیچووہ نہہنگن ہیچ پیلاویک بویان نہدہبوو، رہنگی زہوییان وەخۆ گرتبوو، رەجالیی خویان بە خوینی مەییووی قلیشەکان و قور و لیتەکان دادەپۆشیی. دەمیک بوو دەبیینی، لەوەتەئە فامی کردبوو وە قەلاکەئە شاری بینیوو ئەویشی دەبیینی، تەمەنی چەند بوو؟ پرساریک بوو وەلامیک فرچکی نەدەبەری. بەلام ئیستاشی لەگەڵدا بیئت، لەو باوەرەدا نەبوو کەسیک هەبیئت شتیکی لەمەر بزانیئت و ئەو تەلیسمە بشکینئ. پیی خاوس، تەنی بە قەدی درەختیکی سەدسالان دەچوو، خەلک تاک و تەرا کلاش و پیلاویان دەدایئ، کەچی هەمیشە تووری هەلداویشتن. بەردەوام سایلی قوتابیەکی ئەبەدی کۆمەلئ کاغەز و گوچکە رۆژنامەئ بە لوولیی لەنیو دەست دەنا و بە لارانییەو توند و سفت چەسپی دەکردن. بە بیئەوئە خویندەواریی هەبیئت و مەبەستیکی تایبەتی پالی پیوہ نابیئت، خولیای بەوہوہ گرتبوو. هەر کەسیک لیئ داوا بکردبایە ویئ بدات، یاخود نیشانی بدات، پەر بە زار دەیشیراند: ئەم کاغەزانە نادریئە دەست زاروزیچ، دنیای تیاہ، دنیا..ئەگەر بکەوئتە دەست ئیوہ هەرہەموو شتیکی دەبیئتە قەرہبرووت! ...کە ئەوئە دەگوت، ورگە زلەکەئ دەردەپەراند و تا پەنا و پەسارەکانی دیکەئ گەرەک و بازارەکە تەئ بکات زیکزاک کەرانە رای دەکرد و دووردەکەوتەوہ. زۆر داستان و سەرگوروشتەئ باوەر نەکەر دەنییان لە بارەوہ دەگێراییەوہ. خەلکی ئەو شتانەیان لەبارەئەوہ دەگێراییەوہ و خویشی ئاگای لە ہیچ نەبوو. لەو چرکەساتانەدا چەندی پیخۆش بوو پەتیارە و دینۆیەک بووایە، دینۆیەک بییری لە ہیچ شتیکی نەکردبایەتەوہ، دایک، خوشک، دەزگیران، هاوڕی، مال و ئەرک، عورف و عادەت و پەوشتی باو،

پيلاو، جلو به رگ، رهفتار، وهخت و بهرپرسياريتي و شتي تريش، ههردهم پيکه نين ميواني بوايه و سهفهريش به ناو ژيانتي تر نيشتيمان و هموو شتيكي بوايه. ههلبه تا زوربه ي زوريان ههلبه ستر او بوون. ته نيا هه نيكي نه بيت، ئه وهيش له بهر ئه وه ي زوربه ي خه لك كر دبوويانه وي رد و ميژووي ژياني ئه و و ههر بيژه وانتيك به تو زي تاموچيژي تايبه تي سه ليقه كه ي خو يه وه، به ده ست بزواتن و سه ره قانديكي حه يرانيژانه وه تي هه لده چوو، ده يه ها مه ته ل و نووكته ي سه يري تي هه لكيشي ئه و ژيانه به زايه چوو ده كرد. به لام «خه ليفه عه بدوللا» له هه مووان كارامه تر و به چيژتر ده يگيرايه وه و هينده يش له خو ي رازي و گومر ابوو، سنووره كان ي تي ك و پي ك شكان دبوو. دوكانه كه ي له هيمايه ك زياتر چيدي نه بوو. له سا يه ي ئه ودا به ديار كتبه زه رديله و چايناماله كانيه وه جادوو و نووشته ي ده كرد و له كووني ژووره وه ي دوكانه تاريكه كه يدا داده نيشت، هه موو روژ و ساتي ك، گه ر چاوي ئه م به ئاراسته يدا وه رسوورايه، ده ييني به گو ي ژنه غه واره و نه ناسيا ويكدا ده سرتيني: ده سه سريكي خو تم بو بينه، ده سكه نه پرچي كم بو بينه ئيس تي خاره ي پنده كه م، هه رگيز نه يزاني ئه و وشه يه ياني چي! يان ئه و كتبه تايبه تيه ي نيوي كتبي «حجابات» ي لينابوو، له پيش ده مي خو يدا ئاوه لاي ده كرده وه و راسته يه كي ئاسني بچكولانه و قه له ميكي موري قو پيه ي له سه ردا داده نا و خه ريكي ديژكر دنه وه ي په ره كاغه زه پر سيمبو له كان ي بوو. قژيكي ئالوزكاوي خه لووزي مه يله و ژيله مؤيني ده رويشانه ي به سه ر شانومليدا به ردابوو وه، لووتيكي قه له مي ي و چاويكي تابليني داچراو و مه يله و زه ردي تراويكه تي زاو كه كل و گوشه كان ي

سەرۆمپ سپیتییه کی سەیریان دەردابوو وەکو بلیی بیحه دوسنوو
 لە جوگرافیای ئیشک و بیدارییدا دیوانە و وەلییه کی ئەبەدییه.
 جەمەدانیه کی چلگنی دەبەست و شەرۆال و مرادخانیه کی بۆری میل
 میلی دەپۆشی و سەرۆمپ کلاشی بن قەلتاغیشی لەپێدەکرد. ئای لە
 ناخەوێ چەند دەبییزا! لەگۆینە لەبەر ئەو بووبی بەیناوبەین لە
 خەونەکانی مندالییدا دایکی جیگای ژنە غەوارە و نەناسیاوەکانی
 دەگرتەوێ و فسکە فسکەکانی گۆیی ئەوی دەسمی و رقیان لە ناخی
 ئەمدا ئەستوورتر دەکرد. هەمیشە تابلۆیه کی کەمالمولکی
 هەنەرماندی قاجاری وەبیر دەهێتایەو! کە دەبوو بە بالندە
 تکاکاریش هەنگین بە لافوگەزافیکی رەزاقورسەوێ دەینۆرپیه سووچ
 و قوژبەنی دوکانە پەر شەمەکە کۆن و داھیزراوەکانی سەرۆبەندی
 پادشایەتی و چاوە سک ئاوساوەکانی دادەپچراند و تێپەڵەچوو و
 دەکەوتە گێرانی و ئەو حەکایەتە تراژیدیە خەم و کەسەر و روژینە
 و دەیوت: کەس نازانیت چەند سال بەر لەوێ «شۆراو» خاپوور
 بکریت، رەزا گاوێ ئەم کورەیی خستبوو وەو. بە پۆژ هەتا کو پۆشنایی
 پەنامەکییەکانی دنیای پووت و رەجال دەکردەو، گاوگۆتالی
 دەلەوێراند و شەوا و شەویش دەگەراییەو کۆلیتە پەرپووتەکیان
 و.. ئا لێرە ئیدی بە شانازییەو لەسەر خەرۆاری دەمشیری و
 چەنەلیدانی خۆی سەقامی دەگرت و تا دەیشەت تەوەرەیی دیدە
 جنۆکەییەکانی دەستبەرداری داخرانی ساتەکان دەبوون و دادەپچران،
 دادەپچران و وەیدەزانی هەنووکە گلێتەکانی وەکو دوو گێژەنگی
 ئەفسوونای سەرپای بوون هەلەلووشن و ئەو واتایەیی پێدەبەخشن
 کە هەتا ئیستاکێ ئەم عەودالی بوو.. ئینجا کاتی دەگەیشتە ئەو

شوینه تاییه تییهی حه کایه ته که، به پاریزه وه ته ماشای ئهم لاه و ئه ولای ده کرد و ئینجا ده که وه ته چپه دوو، باسی ئه وهی ده کرد چون چونی سالی شهست و سی «محه» ی به و دهرده بر دووه.. غاری داوه، غاری داوه وهک بلئی له کوپته ره هلیت، به ره و نشیویک غاری داوه و تلوربوونه وهیش تاجی شیتی خستووه ته سهر.

«دایه.. دایه.. دایه..» وه کو ئه وهی لیسکی سهر ئه سفه لتاویی ئه ستوری به که له دا بکیشن. چه ندین سال و عیام بوو رهنگ و شیوهی ئهم زه لاهه بیده ره تانهی به جهسته به هیرقل چوهی ده بینیی و گوئیستی دهنگه ناوبه ناو سوژناک و ناوبه ناویش زبرناکه کهی ده بوو. ئه و ئانوساته دهسته جی دوا دهسته واژهی سه ربورده کهی «خه لیفه عه بدولالا» ی بیرهاته وه و له گوچکه یدا زرنکهی دایه وه که وتی: دهک ئوجاغی باوک و باپیریشته پر گوو بیت.. نه یزانی به کییه تی، به لام دلنیا بوو ئه و گوزارهیه «محه شیتی» ی نه ده گرته وه. ئهم شتانه هه ره که چون رابردوویان به رقه رار کردووه، ده بنه به رقه رار کهری ئایینه شی، گهر به دووپات کردنه وه یه کی واقعیانه ییش نه بیت ئه و به تیفکرین، چونکه ئیدی له یادگه یدا مۆرکی سی ره هه ندیی به جیهیشته وه. ئه وه تا ئیستا فینکاییه که به مولوولهی خوینبه ره کانیدا ته زووه میروولهی کرد و ده توانی بلتیت لیی حالی بوو. ئه و تیگه یشتنه ییشی له کرۆکی شته کان، گیزایه وه بو ههست و سووسه کردن که هه میسه ده یانگیزایه وه بو ناواخنی تویکارییه کانی زینده گیی و دوو چاری بیمانایی و پووچییان ده کرد. قایل بوون ههستی نه له وتاند، بیرری سه رقالی رۆح به خشین بوو به وشه: ئهمه هه مووی کاویژ کردنه وهی رابردوویه کی هه میسه ییه.. به لام

ئەم كەتتوۋەتە ئەمدىو شوورەى تارىكايىيەۋە، ھىچ رېگە چارەيەكى نىيە، ھەر دەبى خۆى بىجوۋىتەۋە و چاۋ بەو بازنانەى دەوروبەردا بىگىرېت كە لە چەقىاندايە.

تا لەم دىمەنە دابىرېت قاچەكانى بۆ چەند ھەنگاۋىكى تر لاکەيان دىت و ئەو ھەرزەكارە مېتامورفوسەى كۆلانە تىكچىرژاۋەكەيان لە پىادەكردنى يەككىك لە رۆتىنە ئاسايىيەكانى خۆيدا دەبىنى، چاۋى لىيە چۆن بەدوۋى گوربەيەكدا غار دەدات و لەناۋ محاجەرەكەى مالى «شىخ عومەر» دا كلكى دەگرېت، رايەكېشىتە دەرى و تا ھىزى تىدايە رايەۋەشىنېت و دەىگرېتە دىۋارە بەرزەكەى دەستەچەپى جادەكە، ئەم لەۋە ھالى نابىت چۆن ئەو گيانلەبەرە پاش ئەو ھەموو سوورانەۋەيە و پاش ئەۋكەۋتتە ناگەھانىش لەچاۋ وندەبى! لە دەرگاكەى ئەۋلايشەۋە ژنىكى بەتەمەن بانگى زارۋلەكەى دەكات، ئاسەۋارى دەنگە بەيەكداچوۋەكانى رۆژەكە لەگەل ھەنگاۋەكانىدا خەرىكە دەستيان دەخەنە ناۋ دەستە نادىارەكانى رەۋىنەۋەۋە. دەموسىماى لە تالاۋى بىزارىيى و پەژىۋانىيى و چارەپەشىي سەرشارە، بەلام شىتىكى ئەۋتۆى نەكردۋە كە رەنگى پەشىمانىي رەۋانەى دەرەۋە بىكات. ئەۋ پەشىمانىيەى دەزانىت ۋەكو ھىچ شىتىكىر نىيە و دۆزەخىكى ئاۋەدانى بۆ ھەلدەگىرسىنى. دەزانىت رابردۋىيەكى بەجىھىشتۋە، ئەگەر وانەى لىھەلھىنجى ئەۋا بە ھىچ جۆرىك بە زەلىلىيەۋە مىلى رېى ھاتوو ناگرىتەبەر. بازنەى ژيان ھىشتاكە گەردوۋنىكە، ئەزموۋنىكى سەرومپە و خۆى بە تەۋاۋبوۋنەۋە گرېنەداۋە، چەق و پارسەنگىكى جىاۋاز و بەرجەستەترە. گەرچى ئىدى چاۋپۆشىي لە

بارودۆخه که ی خۆی دهکات، لی به هیچ کلۆجیک رازی نابیت باره فیکری و مانهوییه که ی رهشمه بکریت. ئه و پۆژانه ی دینه وه یاد که قهت قهت چاوه پوانیی ئیستایه کی ئاوا ی نه ده کرد! که پپۆژهی کۆنی ئازادییه که ی تاوتوی کرده وه، دهنگیک له ناواخیدا هاته وه زیاه له: ئیدی قهت ئه و پۆژه نابیته راستییه کی وه دی هاتوو!.. هه رده م جیهانه ناوه کییه که ی به سه ر جیهانه که ی تریدا زال و سه رده سه ته ده بیت، که چی ئیستا، ئه م ساته وه ختانه راستییه تاله کانی ئه زمون به سه ر جیهانه جما وه که ی هه ناویدا سه روه ری به خۆوه ده گرن. هه ست دهکات ئه مه تانگۆی سه ره مه رگی ئه و شته جوانانه ی ناو ئاواته کانیتی، ئاواتی ئه وه ی دووی بیر و ئایدیاکانی بکه ویت، به لام چه یف!.. ئیستا چیدی ئه و خه ونه دووره ی سه ره وه ندی مندالییه که ی پیوستی به لیکدانه وه نییه. که ئه وه ی وه بیر دینه وه راده چه نیت، راده چه نیت و له به رده میدا ده بیته ئاوینه یه کی به رجه سه ته ی روشن. له ناو ئاوینه که دا ماریک که لبه کانی له نیوان په نجه که له و دوشاومژهیدا جیگیر کردوه و چاوه پپی بزوتنیک، جوولانه وه یه که، ئاماژه بیت بۆ هه ره شه یه ک هه تاکو یارایه ک به گلانده شه ی تانییه که ی بدات، خۆی بگوشی، بگاته ئۆرگازم و شه هوه تی مه رگیک له پزدانی ژیانیکدا خالی بکاته وه. له جه سه ته یدا جورئه تی بزوتنه وه مه حاله، چاوه کانیشی ده روانه جوولانه وه ی توله ماریکی دیکه، گه رچی مه وداکه ی زۆر نزیک نییه، لی له پریکا ده چیته ژیر خاکه که و هه لیده درئ، دیاره له و دیو گله که وه به ره و پووی ئه م دیت، له شالاوی ترسوبیمی ئه وه ی نه با بجوولیته وه ده که ویته نیو بیدار بوونه وه یه کی شه لال به ئاره قه و په له فرتی نیو بۆته ی جه نجالی و تاریکایی. دیسان راده چه نیته وه،

رهمه ندييهك بال به سهر تيرامانيدا ئاوه لا دهكات هوه، دنيايه دواي ئهم جهنجالييهي نيو بازنهكان پتر به چهقه وه پابه ند دهبيت، بو ئه وهي بشتوانيت شتهكان ساپريژ بکاته وه دهبي بريني خهيال ترو بکات، پلانی بيدهنگيهكان ته ته له بکات، تنهها ئه وه دهسته واژهيه بداته بهر رادييران که سهرباري هه موو چه رمه سه ربي و مهينه تيبه كان ثايينده تايبه ته به و که سانهي به دید و ليخوردبوونه وه يه كي ورده وه ده چنه ناويي و ته قه لاي دهسته مؤکردني ددهن. ئه وه دهمه شاشه ي بچووكي روخساري وردودرشتي ناو دلي دهخاته پروو. «مه» يش هه ر به دوايه وه يه تي و جاروبار دهنگي دايه.. دايه.. دايه.. كه ي به ره لاي ئه و ناوه دهكات، ئه ميش سه ره نجام دهسته ئاوديوه كه ي به ركي به هه نديك ورده دراوه وه دهه نيته دهري و پاش روکردني له ناو له پيدا راده بووريت. هه ركه له په رژينه خستينه محاجه ره داره كه يان نزيك دهكه ويته وه، به قوولي پهي به و نووته كييه بيچوونه دهبات كه ده رگاكه ياني به ژهه راوي تاريكيه كي خهست لوولداوه.

به ر له وهي گه يشتن هه ليلووشي، چاوه كانی، كه هيشتاييش فريووخواردووي دهستي وه نه وزیكي جادوويين، به رووي دنيايه كي دژواردا ئاوه لاده بنه وه، دنيايه ك برياره كان به ئاوه ژووي ده سپيريت و دووركه وتنه وه ده بيته شيوازيكي ديكي خودزينه وه له چرنووكه تيژه كانی چاره نووسيك و گيرسانه وه له نيو له پي يه كيكي ديدا، كه ماناي دووركه وتنه وه دهخاته نيو گيژهنگي دركيكي تيژ و گومان هه لئه گرانه گه وهه ري شته بايه خدار و قه درگرانه كان له ناوه وه ي به ربي دهكات و به ونبوونيان ده سپيريت. هه ركه له ده رگاكه يش

ئاويدو ده بئيت و له و دنيا جه نجاله وه ده گه رپته وه.. ئا له و عانه دا شوفيره كه به دهنگيكي ناخوش ده لئيت: ده ي گه نجو ئه وه گه يشتين.. له سهر جاده يه كي راکشاوي بهردهم قه لايه ك، ميژوويه ك نيگاكاني كه مه ندكيش ده كهن و يه كيي ك له كورسييه كه ي دوايه وه ده لئ: ده ي براله، بكه وه خوٽ، ئيستا وه ختي دا لغه نييه. كه داده به زيت، سه ريگ هه لده بريٽ و ده لئيت: سوپاس خودايه، باش نه بوو نه چووم سه ر له باپيره م بدهم! ئينجا ئه و به رزاييه ي بهردهم سه رنجي راده كيشيت و بو ماويه كي ناديار ده يكات به چه قي خوٽ.. ده يكات به چه قي خوٽ و واي ليده كات بير له ئايينده بكاته وه، بيري لي بكاته وه و ئاواتي ئه وه بخوازيٽ وينه ي ئه ستيره يه كي قوولاييه كاني تاريكايي بكشيت و له مه دار يكي چوٽ و هوٽدا رپيه كي روشن به ميرات جي به لئيت.

ئه يلوولي ۱۹۸۶ كه ره ج - ئاياري ۱۹۸۹ ديمه شق

كتىبى دووهم رابوون

تۆ ئاوا وىناى ئايىندە دەكەيت وەك بلىيت رابردوو بىت.....

پاولۇ كۆيلۇ – رۆمانى «ژنە جادووكەرەكەى پورتۇبىلۇ»

که به خه بهر هاته وه، ده بوایه ده سته جی بگه پیته وه و واز له و پویشتنه هاتونه هاته بهینیت، ئه گه رچی زور جار گوئیستی نه کی ببوو ده یوت: خه و ده لیله.. به و واتایه ی پینماییکه ره و پیشوخت له شته کان به ئاگات ده هینی، به لام به بیئه وه ی ته فسیریکی بیجگه له نه چوونه «گه لوزی» ی بو نه گه رانه وه ی هه بیته، پویشته، پویشته له بهر ئه وه ی خو ی به ئه زمونگه ر داده نا و ده یویست هه موو شتیک بجه پیننی و به چاوه کانی خویشی سه رجه م ئه و شتانه بپیننی که ده بوایه رووبده ن..

پاش ئه و مۆته که جار و جه نجاله، ئیدی مه به سته نه بوو هه رگیز بچیته وه نیو کیشوهری خه و و دووباره رووبه پرووی ئه و پانوراما دزیوه ببیته وه. گه رچی خلوانی گومان و دوودلییه کی فره بیژاده شی کرد، به لام بیشک له فره ههنگی ئه و ساته وه خته دا له دورپان پیه کی تر نه بوو، سی پینانیش هه رگیز له بیر کردنه وه یدا رووبه ریکی نه ده گرته خو. بویه ئه و مه ودایه ی هه لبژارد تا کو ئه و جو داییه ی نیازی بوو پیندا بهینیته دی. هه موو شتیک به ره واژ ببوو وه، شیوه، ته مه ن، ناو، ده نگ و هاتوچۆ، بیر کردنه وه، ته نانه ت مووه کانی قژی ش که وتبوونه سه ریچی و هیدی هیدی به داخ و سه سه رته سی پیوون ئاشنایان ده کرد. له جه نگه لی بیسنووری شه ونخو نییدا سه راسیمه و سه رگه ردانبوو، وینه ی ته رازوویه کی لی هاتبوو نه یده زانی به کیهان باردا خو ی لاسه نگ بکات. ده یویست چه ندین جار رسته ناوازه که ی داپیره ی به گوئی خویدا بداته وه، بیگومان ئه وه ی ده یگوت «خه ون ده لیله». تیفکری و وتی: ده بوایه باوه ر به و خه ونه دریژ و

پېشبينكارە بەھىنم كە لەو رېگا دوركە وتوو ۋە مەنى گەياندە شارى ژمارە دوو، خەۋە تويىتكە يەككى تىژتېپەرى لىكردم بە سارايەكى لە ھەتەرى چاۋ بە لەسەبوو..جا خۆ ئەگەر باۋەپىشى بە ھاتنەدى بگردبايە ديسانەۋە ھەر دەبوو بەم رېگا ھاتونە ھاتەدا گوزەر بكات! چونكە لە ئەندىشەى خۆيدا برىارى نەگە پانە ۋە يەككى يەكجارىي تۆمار كردبوو. لەو شارەى قەلایەكى كەونارا و منارە يەكش ھىماى بوون، باۋەرى بەۋە نەدەكرد ئەو زەمەنە دورودرېژەى خەياللى بە تەمەنىكى ترەۋە گرېدا بوو، كە ھەستى نەدەكرد تەمەنىتى، بەلام تەمەنى بوو، ھەر تەنھا خۆى لە دەوروبەرى دوو سەعات دەدا. چەند پوژىك لەگەل كۆمپادەكانى زانكۆكەى ئەویدا مايەۋە. كە شۆھەۋا فرە گونجاۋ نەبوو، جاروبار باران پشووۋە داۋىنەكانى زستانى تازە دەكردەۋە و كاتى خۇشيشى دەكردەۋە ناوشار دەبوۋە قور و لىتە و پىياسەيش ۋەكو بىگارېيەكى تاقەتپروۋكىنى لىدەھات. بە تۆزقالىك كۆسەكارېيەۋە خۆى بۆ قوتابېيەكى زانكۆ گۆرى و مشتومر و گفتوگۆكان ۋەكو ھەرەۋە زىيان لىھات و ھەموو ساتەكان ھارىكارى تىدا نواند. «قالەى لىبووك» پىشنىكى داۋەلئاسا و رېۋەلەى بەژن بلىد بوو، زۆركەرەت خۆ ھەلقورتاندىنەكانى متورفەى قەشمەرىي و گالته جارېيەكى ئەوتۆ دەكرد ئەم يەكسەر ھەستى ئەۋەى لەلادا ئافەرىدە دەبوو كە كاراكتەرىكى خۆرسكە و ژىنگە يەكى ئە ئاۋا و پەفتار و كردارەكانى ئىتران لە سازاندىدا بەرپرسىارن! لەژىر دەمامكى ئەو پەفتارە بىپەرۋاينەدا بەشدارى دەمەتەقىكانى نىو ژوورە بچووكەكە و ساتى پىياسە تەۋاۋنەبوۋەكان و مۆلەتە كەمخايەنەكانى زانكۆى دەكرد ھەتا گەر تەلەزمە گومانىكىش ھەبۋايە

له سه رخوی بیره وینیتیه وه. ئه و ئیواره یه ی بیستیشی نیازی ئه م ئه وه یه به ره و مه لبه نده قه ده غه کان بروات، قاقاکیشان و پیکه نینه کانی له جوغزی گشت تام و بویه ک چبوونه دهره وه، له وان زور پتر پیداکری له مه زاق و گالته جارپیتییه که ی کرد و چهند که ره تیکیش خوی خلورکرده وه ژیر قه ره ویله دوونه هومییه کان و ئه م خویشی له گه لیدا که وته قریووه قریوو. وه کو چون ئه وان ده یانزانی به چی ده خه نینه وه ئه میش ده یزانی، به لام متمانه یه کی سه دده رسه دی نه بوو، وه خت توخمه که بوو، وه لی کام ره ههنده ی؟ هر چهنده بیزار و فگاری ئه و دیمه نه بوو، سه رباری ئه وه یش پیگه بیووانه تر مامه له ی له ته ک هه لوسته کاندا کرد، له وه یش خاترجه م بوو که بوونی ئه لته رنه تیقیکی دی هیشتا نه خولقابوو. دیمه نه که پتر ئه و پرسیاره خولقاندی که به مه زاقه وه ئاراسته ی ئه می کرد و وتی: ژیان وه کو به ردی نیو گورچيله وایه، زبر و دره، مانه وه ی ئازار و ئه شکه نجه ده گه یه نی و نه مان و فریدانیشی خوسرینه وه ده گه یه نی، چون به رده وامیی پیده ده یت و له دیاریکه وه بو دیاریکی تر ده بییه یت و به بی چاوه پروانی کردنی گوران ده مینیتیه وه؟.. ده بوایه به شیوه یه کی جه ختئامیزانه وه رام بداته وه: ئه وه ی به رپای ده که یت خه ونیک به رپرسیاریتی و هر ئه ویش به رده وامیی و گوران به رجه سته ده کات.. بیلیر و که مرووانه وتی: ئه ی گریمان خه ونه که وه کو هه لمیک، یاخود بلقیک ره وییه وه؟.. ئه میش ره زامه ندیییه کی بیهاوتا له ناخییه وه سه ری کرد و وتی: ئه وسا ناچار ده م قه مته ر به ئومید به خشم و بیکه مه سه رپشکی سه رومرپیه کان.. ئه و تولازانه ی دیکه یش که ده سته بژیریک بوون و به ره مه یئانی گوقاریکی فیکری و کولتووری سه رقالی کردبوون

و تهنایهک ژماره‌ی پووناکی پیکا و دواتر بوو به نه‌فرین و په‌ره‌وازه‌ی کردن و ئیدی یه‌کدییان نه‌بینیه‌وه، به‌و وه‌رامه‌ پر گه‌شبینیه به‌هره و زرنگییان بو ساتیک له‌خشته برا و له دوو سی لاوه دهرخواستی ئه‌وه‌ی لیکرا ئه‌و وه‌لامه پوخته‌یه‌ی خوی له خویدا دهربری چه‌مکیکی گرنگ بوو بکاته گوتاریک دهرباره‌ی هه‌لبژاردنی به‌ده‌له‌کان و له گو‌قاره‌که‌یاندا به ناویکی خوازراوه‌وه بلاوی بکه‌نه‌وه. که‌شیکی ئه‌فسووناوی له‌و چند ساته‌وه‌خته‌ی ئه‌و دوائیواره‌یه‌ی له‌گه‌لیاندا بوو هاته‌ ئاراو هه‌موویانی کرد به‌ گره‌ویده‌ی خوی و بو یه‌که‌مین جاریش بوو «قاله» قروقه‌پی لیکرد و جیددییه‌تیک‌ی نایاب لموزی به‌ ریش شاراو‌ه‌ی له‌ رنکه‌ رنک خست و ئه‌و ئه‌فسوسه‌یش تیکه‌لی هه‌ناسه‌کانیان بوو که‌ پتر نامینیته‌وه و ئه‌و ویستگا ونه‌ی نیو گالته و راستی بو ئه‌وان ده‌هیلته‌وه و به‌ شاکه‌لیکی تردا مشووری ئه‌وه ده‌خوات ته‌ویلی لووتکه‌یه‌ک بخاته ژیر هه‌نگاوه‌ ره‌مه‌کییه‌کانی شه‌واره‌ی هه‌لشاخانیکی نه‌بینیه‌وه.

پوژی دواتر، هه‌ندی هه‌قال براده‌رانی شاریان ئاگادار کردبووه بوئه‌وه‌ی کومه‌کی بکه‌ن تا بگاته جیمه‌به‌ست. ئیتر «خه‌سره‌و» ناویک ده‌مه و چیشته‌نگا و به‌ سووپه‌ریکی شیریی و بی له‌ککه‌ ئه‌می نابه‌له‌دی به‌ چه‌ندین گه‌ره‌ک و کووچه‌ی جو‌راو‌جو‌ردا ره‌تکرد و بو جیگایه‌کی کاتی که‌ وتبووه‌ری هه‌تا له‌ویوه‌ کاتی لوواو به‌ کومه‌کی ئاوالیکی تر بیگه‌یه‌ننه‌ مه‌لبه‌نده‌ یاساغه‌که‌. به‌ر‌خوردیکی میهره‌بانانه فه‌زای نیو ئوتومبیله‌که‌ی له‌ گرژ و مونی خالی کردبووه‌وه و ئاسووده‌یه‌کی مامناوه‌ندی بالاده‌ست کرد بوو. هیچ گومان له‌وه‌دا

نه‌بوو که له‌م مه‌علانتر و شاره‌زاتر بوو، به دلسۆزیکي ساخته‌یش
 نه‌ده‌چوو، به‌شیوه‌یه‌ک تیرامابوو ده‌تگۆ گۆی‌رایه‌لی په‌یامیکی تازه‌یه
 و ده‌میکه سووسه‌ی بۆ کردوو. تاقه شتیکیش که خۆی ئاشکرا
 نه‌ده‌کرد ئه‌وه بوو ئایا رۆلی ده‌بینی، یاخود سروشتیکی راشکاوی
 نمایان ده‌کرد؟ ئه‌میش هه‌ستی ئه‌وه قه‌لاندۆشکانی سه‌نگین کردبوو
 که به‌کاره‌یتانی ئه‌و شیوازه بۆ ئه‌وه بوو هه‌تا ئه‌م له‌مه‌حه‌کی
 نرخاندنی خۆی بدات! گه‌رچی وه‌لامی پرسیاره‌کانیشی له‌لادا بوو،
 به‌لام دیسانه‌وه لیدانی ترپه‌کانی وه‌رامی ده‌ته‌پانده نیو پیوه‌ره‌که‌ی
 خۆیه‌وه و شارراوه ده‌یه‌شسته‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌لێک به‌ئیشتیاوه
 به‌ره‌و ئه‌ویندر ده‌چوون به‌بیئه‌وه‌ی به‌قه‌د گه‌ردیله‌یه‌ک ئاگاداریی
 و هه‌لسه‌نگاندنیان سه‌بارت به‌وه هه‌بیت که پرووده‌دا! ئه‌م کاتی
 به‌وردیی باسی ئه‌وه‌ی کرد خویندکاره‌کان سه‌بارت به‌مه‌لبه‌ند
 چی ده‌لین و تیفریبینی خۆیشی به‌رامبه‌ر به‌خوینرێژییه‌کی نویی
 برینیکی کۆن ده‌ربری و ناوی «ئه‌حمه‌دی سه‌ی ئیدریس»ی هینایه
 گۆره‌پانی بیره‌وه و خستییه ژیر پرسیارێ رکیف نه‌کردنی ئه‌و
 ئیراده په‌هایه و ئه‌و په‌یوه‌ندییه بی سه‌ره‌ده‌زووی لیپرسینه‌وه‌یه‌ی
 له‌نیوانی ئه‌و و ریکخراودا بونیاد نرابوو. گه‌رچی هه‌چ شتیکی ئه‌وی
 نه‌بینیوو، به‌لام دانی به‌و ئازایه‌تی و ده‌ستکه‌وتانه‌یدا نا که زوو
 لییان ده‌گێرایه‌وه و ده‌یانوت وه‌کو باهۆز ده‌بزوی و به‌ترووکه‌ی
 چاو سنووره‌کان پیشیل ده‌کات. به‌لام ئاخۆ ئه‌مه‌ مۆله‌تی ئه‌وه‌ی
 ده‌دا هه‌موو شتیکی بۆ خۆی به‌ره‌وا بزانیته و پاوانی بکات؟ وه‌کو
 ئه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌ ده‌رۆست نه‌هاتوو هه‌کانی مووچرکه‌ی ته‌شه‌ر په‌یی پی
 بردبن، به‌چه‌شنیک تییده‌روانی وه‌کو ئه‌وه‌ی پیی بلیت: تو یه‌که‌مین

كەسپت بەو جەسارەتەو دەم لەو مەسەلانە وەر دەدەیت و پرسپاری
 رەواپەتەتی ئەو ھیزە دەكەیت كە تیايدا تىكۆشان بۆ نغۆ كۆردنى
 سەرچاوەى تارىكپەك لەئارادايە..ویدەچوو چاوە رەنگ توتنپەكانى
 قەرزارى تەماشاكردن بن و بە ئازاردانى يادەو پابەندبن. چەند
 جارپك كەمخايەنانە ئاگای لەبەردەمى خوێ بپرا و كەللەپووكپەكى
 سەمەرەى ئەودىو مەدارى بپركردنەوەى پپۆ دەركەوت، بەلام
 دووبارە لە مروارى سەرسامبوون و شكۆپەكى پپوارەو چنگى
 گپركرد و گوپراپەلتر بوو. تپرامانەكەى ئاگادارىپە وردپلەكانى ئەمپان
 خستە ژپر پرسپارەو و زالمانە ئازۆتنى خپراتر كرد و نەفرەتپكى
 كاتپى لە رەفتارىدا بەرجەستەپى گرتەخۆ. ئەم دەپووست بزانى:
 بۆچى كردهوەكانى ئەو خەلكانەى بەرپرسارىتپيان ھەپە نەخرپنە ژپر
 لپكۆلپنەوہپەكى بەربلاو و لپرسپنەوہپەكى راستەقپنە؟ بۆچى ھەر
 لە ئپستاوہ سپستەمپكى ئەوتۆ پپادە نەكرپت بۆ ئەوہى دوارپۆژ
 دابپن بكات؟ پپداوئپستپمان بە سپستەمپكى دادوہرى بپلاپن ھەپە
 تا تاوان و خەبات لپكدى جپابكاتەوہ و ھپچ مافپك تپايدا پپمال
 نەكرپت! لەبەرچى چاوپۆشپيان لپبكرپت و ئەوانپش بە بپانووى لە
 شاخبوون ھەر شتپك بپانەوئ پپادەى بكەن؟ لەبەرچى چەكدارى
 خەمخۆر و دلسۆز لە مەپدانى قەرەبالخى گوندەكاندا ئابرووئپان
 دەرپوشپنراو لە رەنگى سووكاپەتپپەوہ ھەلدەكپشران؟ بە كەم زانپن
 و پشستگۆئ خستنى ئەوانەى بزاقەكەپان بە پشست و پەنا لە قەلەم
 دەدا و لەناوبردنپ لە پشستەوہى ئەو چەكدارانەى نپشانەى پرسپار و
 گومانپان لەسەر كردهوہ سەپر و رموكەكانى ھەندئ بەرپرس دادەنا
 و موخابن ھپشتاكە پپى نەدەكرا دەرپارەى» ھەمەسلپمانى خوړى

خان» و قه ندیل و گولله له سینه وه در په رین و قه لاچوکردنی دیل و یه خسیره شه رنه ویسته کانی لایه نه کانی دییه وه بدویت، چونکه ئه وانه پیشهاتی دواتر بوون و مشتیک دیکه یان دهخته سه ر خه رواری بووده له ی شکاندن ه موو یاسایه کی مرویی. نه ئییه ک له باره ی ئه و شتانه وه له ئارادا نه بوو که روویانده دا، له گه ل ئه وه یشدا دلی پتر، زور پتر له ئاسایی لئیده دا، به لام وا دیار بوو ئیدی نیازی به ترس و بیم نه بی. گه لیک شتی تریش خو یان هاویشته نیو دلیری در برینه کانییه وه که له راستییدا بو «خه سره و» دریده خستن، وه کو ئه وه ی له و گوره پانه جه نجاله وه هاتبیته خواره وه، نه ک به پیچه وانه وه تازه به تازه بیه ویت به ره و ئه ویندهر هه لیکشیت.

پیش ئه وه ی له مالی «کاک عه بدول» به جیی بهیلی و بروات، «خه سره و» پیی وت: ئه گه ر سبهینی بار مه ودای په رژانی نه داین ئه و ا چه ند رۆژیک ی دی به دواتدا دین. پاش رویشتنی سه رزه نشتی خو ی کرد: بوچی نمونه ی «بله قه تی» و ئه و ئاسا کانیشی نه هاته وه یاد بو ی روون بکاته وه، که سمیله مامنا وه ندییه که ی به په نجه جموجو و لاوییه کانی دهنایه نیو زارییه وه و ده ی کروژتن، پۆل و شانیه به ریوه ده برد و ئابوونه کانیانی ئاودیوی به رکی خو ی ده کرد و کاتی داواکردنی پسووله ی په یوه ندی کردنیشی به شاخه وه خو ی له گیلی دا و ده بویه ئه و سه رچلییه بگریته ئه سکورد و بکه ویته ری و به رپرسیاری ئاکام و ئاقیبه تیش هه ر خو ی بیت! هه ر چه نده ئه و وه بیر هاتنه وه یه ختو و که ی تووره ییه کی دژواری دا، به لام جیپی هه لنه گرت و ویلی کرد. کاتی ئه و رویشتن، ئه م به دلناییه وه زانی

ئەو ھەم ئەندیشەى ئەودا یەكلا بۆتەو ئەو ھەم ئەو یەككە لەوانەى مەحالە وىست و ئىرادەى كە لەپچە بكرىت. چونكە گەيشت بۆو مەو ھەمى درەختى ئەو باو ھەمى گرنىگ و پەيگىرە تاكرەو ھەمى كە مالىكى كارىگەر باى ھەبى، ئەگىنا ھەمى تەقەللايەك بۆ بەخشىنى كە مالىكى كارىگەر باى بەھەدەر چوون دەبىرد و دەوسەكىشى بەجى نەدەھىشت.

ئەو چەند رۆژە نەيتوانى ھىچ شتىك دەربارەى ئەو خانەوادەى ھەلكرىنى، بىجگە لەو ھەمى خانەخوئى سەلار و كەمدو ئەستىرۆكە يەك بوو تەنھا لەنىو پرسىارەكاندا چرىسكانەو ھەمى خوئى دەردەخست و قايلانەيش گوئى بۆ وەلامە دوور لە ھەتەرى ئەزمونە مەيدانىيەكانى ئەم رادەدىرا. بەلام لەزەتى درەوشانەو ھەمى ئەو شەمەى كە «پەروين» ھەرزەكار لەویدا ھەلايساند و دوای ونبوونى ئەم لەو شوئىنەوارەدا كاژى يادو ھەمى كە پۆشىي و وردە گولەژالەى خوئىيەكى بىرادە تالى بەو سەفەرە بەخشىي كە لە سەيرانى دەيجوورىكدا غەرق بوو. «پەروين» ھەمى برازاي «كاك عەبدول» مەوانىكى ئىسك سووك بوو لە ئاسمانى جوانىيەكى بىھاوتادا بالەفرىكەى دەكرد. لە يەكەم نىگاشىيەو ھەم دەروستى عەشق نەدەھات، بەلام ئەو ھەندە گرەوئىدە و شىفتەى ئەم بووبوو گوئى: ھەردەم خەونم بەو ھەمى بىنيو ھەمى بىمە ھاوسەرى پىشمەرگەيەك. خوئىيەم كە بىرارىم داو ھاو ھەمى بىم!.. كاتى ئەو ھەمى وت، ئەم سەرقالى رنوسكردى ھەندىك وردە يادداشت بوو و نەيدەويست لە درزەكانى ئەندیشەيەكى پەرتەو ھەمى بخرىنە دنياى خوئىيەو ھەمى خىزاي دەستەبەريان نەكات. لەنىو دارستانى چىر و سەرىكەو ھەمى ناوى وشەكانەو ھەمى كتوپر قەرمەژنىكى نەرم لە نووكى پىنووسەكە جىابوو ھەمى پەرىكەردارىكى ناگەھان قىنىكى قوولى

به رامبهر به و كه مته رخه ميبه له بيريدا خرؤشانده، دركى نه كرد چؤن مه دارى ئه و دهرفه ته دانسقه يه ي پشتگوى خستوو ه؟ كه وده نيبه كى كه مخايه ن گوزهرى كرد و هينده ي پينه چوو زه رده خنه گؤرانيكى ره زامه ندانه ي به فهزاکه به خشى و مه حه بيه ت جينيشته ي ئاستانه ي خوى بووه وه و ئه و ساته وه خته دهوسه كى هيچ جوړه هه ستيكى نه گه تيف له دهروونيدا نه مايه وه. كهس له ژووره كى سه ره وه دا نه بوو ئه مان نه بيت، دهسته بچكوله كانى راكيشا، له بهر كيويه ي تيرامانيدا بووه نيچيريكى گوشه بهند و په لوپوى ته كينه وه. چهند ورده ماچيك كه وتنه ئه وديوى حه زيكه وه كه بهرگرى ره تکرده وه و هه لوه رينه سه ر تامه زرؤيى ليوه سفته كان و چركه ساتيك له سه ر پيخه فى خه يالپه روه رى بيره وه رييدا ته روبرپيان بلاوكرده وه. دهيزانى به يناوبه ين پيداويستى به و چركه ساته كيويانته ي غه ريزه هه يه و ده بي له ژيانى هه موو تاكيكدا مافى ره وا و گومان هه لنه گربن.

مه لبه ند، زؤر له جاده كه وه دوور بوو، ئاسه وارى دوا بارانيش هيشتاكه گيانى خلووپانى قور و ليته ده كرد. «عه لى قه مبهر» كه چه كدارى كؤنى ئه و ده وروبه ره بوو به ره و سه رى به رز ده بووه وه، چاويكى برييه ته پؤلكه كه و به بيئه وه ي ته ماشاى ئه م بكات وتى: دوينى هه ر له به يانيبه وه ئاسمان به سه ر ئه م هه واردها گريا.. گه رچى له ژير قورساى كؤله پشته كه ي و شيلاى ئه و ليته بيزاركه ردها هه ورازى گرتبووه بهر، كه چى بينينى ئه و هه موو چه كداره بيتشوماره ي كؤنترؤل و پاسى جاده كه يان ده كرد و به و ناوه دا بلاو بوو بونه وه، تيشكى ئوخزنيكى عه جايه ب و رمؤكى به هه ساره ي دلى به خشى.

پەلەه‌ی بوو بگاتە سەرەووە و دیارییەکانی ئەو کورگەلەه‌ی زانکۆیش
 هیندەه‌ی تر باریان سەنگین و دەولەمەند کردبوو. کە هەنگاوی بە
 نیو پایەگا تاریکە کەدا نا بەتەمای سلاوکردن نەبوو، چاوەروانییەشی
 نەدەکرد ئەمەندە چەکداری تیدا مۆل درا بێت. یەکسەر چەندین
 هاوشاری ناسیاو و نەناسیاو بە پیرییەووە هاتن، سەرچەم تاسەه‌ی
 بیستنی هەوایی نیو شار بوون. حەزیان نەدەکرد پرسیارەکانیان
 بکەوێتە بەینی قەمچەکانەووە، بەرسقەکانیش دەبیردەووە بۆ ئەو
 ئەتمۆسفیرەه‌ی خۆشەوێستەکانی دەگرتنەخۆ. ئەو ساتەوختانەه‌ی
 سەرەتا، مەحەببەتیکی زۆر قوول و بێین ئەمی فەراپۆش کرد و لۆمە
 و پەخنەکانی دایە لاووە و سەرقالی ئەو یۆتۆپیا زووگوزەرە بوو.
 سەرما و سەقەمەکەه‌ی ئەوئیش چەند رۆژیک ناساغان کرد. دواي
 رۆژەکانی ناساغانی، تەندروستی دەستەبەر کردەووە و «رێکەوت» کە
 رێکخراوی بەرپۆوە دەبرد و نەختیک لەم بەرزتر و تیکسمرپوتر بوو،
 بۆ دیمانەه‌یک کورت لەگەڵیدا دانیشت و پاش حالییوونی لەوہ‌ی کە
 ئاوالی «پیشەرەو» بوووە و بەر لە چوارسال پیکەووە کاریان کردووە، بە
 چاویکی گەوجبین، یان پەر لە بەزەییەووە سەرنجی دا، وەکو ئەوہ‌ی
 بلیت: هەه‌ی گەمژە بۆ هاتیت؟ لەویندەر بمابای چێتر بوو، لێرە چ
 شتیکی گرنگ چاوەروانی دەکردیت تا بیهینیتە کایەووە؟!.. پەنجەکانی
 دزەیان کردە ژێر جەمەدانییەکەه‌ی و کەوتنە هەلکراندنی سەرە نیمچە
 پروتاوہ‌کەه‌ی. تیرامانی، وەکو چاوتیپرینی گورگ بۆ نیچیر، دەربری
 گوزارشتیکی دێندانە بوو، ئەمی دووچارای هەستیکی سەیر کرد،
 وەک ئەوہ‌ی پێی بلیت: تۆیش هاتیت خۆت بکەیتە ژمارەه‌یکە بێباہ‌خ
 و هێچی دی!.. تۆیش هاتیت ژیانیکی تر لەباربەریت کە ژیانێ خۆتە؟!..

بيگومان ئەميش له قسه و پرسياره ئاساييه كانى نا، به لكو له و به زه ييه
 ږووكه شه پتر قه لس بوو كه به ئاشكرا گالته جار ييه كى تال دهر برى
 بوو.

چهند حه وتوويه ك دواتر له گه ل هه ندى دۆستى ديكه دا له راگه ياندى
 جيگير بوو، ئەگه رچى بهرنامه يه كيشيان بو دانه پريژرابوو، بويه هه ر
 يه كه و به خولياكانى خويه وه سه رقال بوو. نووسين، شيوه كار يى،
 موزيك و خويندنه وهى ئەو بهر هه مانه ي له وي دا چنگ ده كه وتن و
 ئەوانيش زياتر راميار يى و ئابوورى و ويژه يى بوون، به شيكيشيان
 كه له پوور، يا خود بيره وه ريبه كانى پيشه وا و رابه رى خه بات و
 بزوتنه وه كانى دنيا و ئەزموونى ئازادى خوازان و ناودارانى شه پرى
 پارتيزانى جيهان بوون.

شه پرى ناوخو له بهر كو سپه كاندا مله قوته ي بوو. هيشتا بۆنى به هار
 به ده شتاييه كاندا شه پولى نه دا بوو، سه ريه له دايه وه. باران برانه وهى
 بير چبووه وه و ژير سوانه ي خانووه گله كانيش فرياد پره سى زور به ي
 زورى چه كداره كان بوو. له گه ل ئەوهى باوه رى له وانى ديش پيى
 كه متر بوو، به لام هه ستيكى رموكى ئەركمه ندى دنه ي دا و چووه
 لاي بهر پرسى مه له بند و دهر خواستى ئەوهى كرد ئەركيكي پييسپيرن.
 كه رته كه ي «پيشره و» له بهرى ئەمبه رى شاخه قوقزه كه ي پشته وه
 كه ده پروانيه نيو گوند، له بارى داكوكى كردندا سه قامگير بيوون.
 له و دوو ږوژه ي دواييدا هيچيان بو نه چووبووه سه ره وه و يه ده كى
 خورا كيشيان شكته ده برد. هه موو له هه وشه ي مه قه ره كه ي خوار
 مزگه وته كه دا به چينچكانه وه دانيشتبوون و كه س نه يده ويست خوى

له قهره‌ی سه‌رچاییه‌کی مه‌ترسیدار بدات! فیداکارییه‌کی ئاوايش به زهینی زۆر که‌سدا ختووره‌ی نه‌ده‌کرد، نه‌خوازه‌لا که‌سانیک که‌ خودانی پۆحیکی چرووک و قرچۆک بوون و له‌ژێر سیبهری فیداکارییه‌کانی ئیتراندا بوونیان به‌رجه‌سته ده‌بوو.

که‌ریکی مامناوه‌نجی دیز نزیك که‌وته‌وه، گوێچکه‌کانی گه‌مه‌یان ده‌کرد و سات ناساتیک خۆی ده‌له‌نگانده‌وه. جه‌واله‌کانی سه‌ر کورتانه‌که‌یان له‌ گۆشتی قتوو، په‌نیری کرافت، نانی تیری و فیشه‌کی جۆراوجۆر لێواولێو کرد و په‌شمه‌یان دا به‌ده‌ستییه‌وه و پێش ئه‌وه‌ی بپرسی، به‌ هیما باشتترین رینگیان له‌ خوارووی گونده‌وه بو دیاری کرد و وتیان: هه‌رکه‌ چه‌مه‌که‌ت بری به‌ قه‌دپاله‌که‌دا هه‌وراز به‌ره‌وه و به‌لای راستدا سه‌رکه‌وه. ئیتر که‌وته‌رێ و له‌و ته‌مومژه‌ خه‌ست و بارانه‌ بیلێپرده‌دا هیواش هیواش پێی سه‌ربه‌ره‌وژووری گرت و هه‌لشاخا. خوته‌خوتی گومان جگه‌ری هه‌لنه‌کوێ، ئاخۆ چاوه‌نۆری ئه‌وه‌ بوون یه‌کیک په‌یدا بیت و به‌سه‌ر زینی مه‌رگدا هه‌لگێرن! گوندییه‌کان، ده‌نگۆ دیده‌یان له‌ هه‌سان دراوه، به‌ شیوه‌یه‌ک پامبوون نه‌یده‌زانی ئه‌وان مردوو‌یه‌کی پۆیشتوو ده‌بینن، به‌لکو له‌و برۆیه‌دا بوو ئاگادارییه‌که‌ی تیژده‌که‌نه‌وه و هه‌ره‌شه‌یه‌کی هاتوو نیشانده‌دن. ئه‌وان له‌نیو بوته‌ی سه‌رسامییدا دۆشدامابوون و ئه‌میش خۆی بو ئه‌وه‌ ئاماده‌ کردبوو به‌و هه‌ورازه‌ی سه‌ره‌وه‌ بگات. گویدریژه‌که‌ ماوه‌یه‌ک به‌ لاپالێ بناره‌که‌دا سه‌رکه‌وت و هیدی هیدی ته‌وه‌زه‌لیی و قورسی نیشان دا، ئیدی له‌بری ئه‌وه‌ی به‌دوايه‌وه‌ بیت پێشی که‌وت و جارجاره‌یش ده‌بوايه‌ قه‌مه‌ره‌که‌ پراکیشیت و زه‌حمه‌ت بکیشیت تا ده‌ستو‌برد بگاته‌ ئه‌وی. ده‌نگ و سه‌دای شیقرن و خرمه‌ی ته‌قه‌کان، به‌بیئه‌وه‌ی بزانیته‌ سێره‌یان لێ

گرتووه ته وه، ههنگاوه هه وراز كه وتووه كانيان ده كرده هاوده ميكي
 ئه مه كدار تر و به خه مساردييه وه ده ته پينه گويچكه بيباكه كانيه وه
 و زايه ليه يان ده ايه وه. له ئاستيكا، به مه زهنده هه ر په نجا مه تر
 له سه نگره كانه وه دوور بوو، له و زيواره دا دهنگه دهنگيكي بيه اوتا
 شه قلى گرت و ماخولاني خسته هيمني و لاخه كه وه، ئه م هيشتا فره قى
 به وه نه كرد بوو چي ده گوزهرى، بريشكه ي فيشه كه كان زئوقيان
 بردبوو. كه به رده كانى به رده مي كه وتنه شه قبردن و ته كانخواردن،
 ئه وسا پهي به وه برد له و به روه نيشانه يان لئي گرتووه و ئنجا
 راستي بووه لوقمه يه كي هه رسكراو! ده ره قه تي نه هات، چبووه
 دنياي بي سه روه ري خه زرينه وه، هه ر چه نده هي ناي و بردى، هه ر
 چه ند ته قه لايدا، بايه خي نه بوو، هه ر رايكيشا و به دوويدا نه هات.
 گولله يش په يده رپه ي له ملاو له ولايدا به ر به رده زله كان ده كه وتن،
 هه نديجاريش سهريان ده كرد و چززه و گفقه ي ترسيكي په شو كينه ري
 ده هينايه به رگويي و هه نديجاري تريش به رديكي قه به شه قى ده برد و
 مووچر كه يه كي سامناك سه راپاي ده تهنى. گوييستي دهنگي براده راني
 خويان بوو كه له وديو مه ته ريزه كانه وه ده يانوت: خوت بده به عه ردا،
 خوت بده به عه ردا ده تكوژن.. كه ئه و له جيي خويدا وه كو سندمي
 داکوتراوى ليه ات، ئيتر به خورتي خورجه سه نگينه كانى رايكيشا و
 هه ردو و تاكه ي كه وتنه سه ر قوره كه، به زوره ملي رايكيشايه پال
 زناريك و چووه ويژه ي كه ره كه، رايكيشا، به لام ته نانه ت قيچيكيش
 له شوينه كه ي خوي ته كانى نه خوارد و ره نجه كه ي به زايه دا. هيشتاكه
 هه ر نيشانه ي پيكان بوو، له وديو سه نگره كانى سه ريشه وه هه ر
 هاواريان ليده كرد بچيته پال تاشه به رديك، له و باران و گولله يه دا،

پۆشاکە ئەبەنۆسییەکانی قاوهیی هەلگەرابوون و بیزاریی تەنگی پێهەلچنیبوو. دواى رەنجەرۆبوون و بەر لەوهی خۆی بە زهوییە قوراپوییە کەدا بدات، لە حەژمە تاندا توورەیی ئەوەندە بەهیزی کردبوو لەقەیه کی ئەوتوی بە گویدریژە کەدا کیشا، دەتگۆ تۆپیکە و شەقی بەرکە وتوو، تلۆربوو، بى کرۆوزانەوه تلۆربوو، قەدەرێک لییراما، زۆری مابوو بگاتە کەندالی میان دوو چیاکە و بگيرسىتهوه. بەلام هیچ نەبى تۆلەى ئەو رەفتارە خۆسەرە لەزەتیکی نیوەناچلی بەرەم هینا و ئاوا خۆی دواند: بریا مەودایان بدایە هەتا خوارەوه نیگای بکەم و ئەوسا خۆم مەلاسی پشت ئەو بەردانە بدم. ئەو دیار نەما، ئەمیش کتوپر لەسەر سک خۆی هەلدا و لەودیو گابەرد و تاشەکانەوه تەختی عەردەکە بوو، هیندەى تر لە قورەکە گەوزا، گولەیش بیلیپر وەک ئەستیرە بەسەر سەریدا دەکشان، هەتا هەوریکی عەبووس چروچاوی ئەو ناوهی تیکنەنا نەیتوانی لەوئى بجوولئى، ئەوسا بە کیشمە کیش و دژوارییەکی زۆر جەوالەکەى برده سەرەوه و خۆی گەیانده سەنگەرەکان. چرکەیهک شادمانی دایگرتهوه، وینەى مندالیک چاوهروانى ستایش بوو، دواى گاقۆکەیهک زانى وەختی ئەوه نییه هیچ بلێت و هیچیشی پى بووتریت. هەندیک لاشەى لە خوینەهەلکیشراو تەمە کریتەکیان دەرهواندەوه و هەندیکی دیش چاوهروانى رەواندەوهی تەمەکە بوون و لە تەنیشت گابەردەکاندا هیشتا سلەمینەوه و ترسی خویناوی بوونیان لە ئاشکرابوون دەپاراست. هەموو لە مەزاجیکی سەیرەوه لەوتابوون، کەس لە خورجەکان نەهاتە پیشەوه، لەمەر جەستە رەقەهەلگەرە کانیشەوه، تا زەرەپەری ئیوارییەکی درەنگ لەگەل چەند چەکارێکدا هینایاننە

خواره وه و دیمه نه کهیش بوو به پهرشکه ره وهی له ککه ی هه می شه یی له سه ر دیو جامه ی یاده وه رییه کانیدا و ته نیا به ته نیشته چه مه که ی قه راخی ئاوا ییدا لوژلوژ دانگه ریزه ی کرد و ری یی چوونه وه ی گرته به ر. به ژنی به په له هه ور ییک ده چوو گووشین چۆراوگه ی تیخستی، جله کانیشی له قور و هدرابوون، ئه و چه ند ژنه ی له رۆخ چه مه که مابوونه وه بینینی دهستی خرپینانی به سه ر پوومه ته کانیا ندا زال کرد و که وتنه کروژتنی لیوه له رزو که کانیا ن، وه ک ئه وه ی بلین: ده ک دایکت کویر بی.. ده ک دایکت بمری.. له و دیوه وه چه ند میرد مندالیک شلپوهور به و زستانه خو یان فریدایه نیو ئاوه که وه. چاوه کان به دوا یه وه بوون، سه ری چه شنی ئه تومیک له ته قینه وه ده گه را. له و ئانوساته دا ئه و ئاموژگارییه ی گرته خو: بو ئه وه ی له و پیسته یه ی خو تدا نه بیت گرنگترین شت ئه وه یه بتوانی هه ست و سوژه کان قه لاجو بکه ییت. که له هاشوهوش و ئاژاوه بی ئاراسته که ی ناو گونده که نزیک که وته وه، ئه وانه ی ریگای نه گه رانه وه یان نیشان دا، به تاییه تی هاوری دیرینه که ی خو ی، وینه ی قرژالی ون له جوولانه وه دا بوون و له ماکیاژی ماموستا کانی دی وردده بوونه وه که ری یان گرتبووه به ر و به ره و جاده که ده رویشتن تا بو چوونه شار ئوتومبیلیان ده ست بکه ویته. ئه و هه موو دیمه نانه و نار دنی نیگا له هه موو گو شه یه کی کراوه وه به وه ده هاته به ر رمانی له سینهمایه کدا بیت و فیلمیک گره ویده ی کرد بیت. «فه یزو» که به ده شتی ناسرابوو، له راستییدا بوونیک ی بی رۆخ و له هه ست خالیبوو، یه کیک بوو له وانه ی وه ک ویستگه ته ماشای حیزبه کانی ده کرد و له وی گیرسابوو وه، له ژیر سوانه ی مزگه وته که دا جگه ره ی ده کیشا و خو ی خافلاندبوو، له

شتىك دەگەرا خۆى لە پالیا بشارىتەو. كە لە دورەو تىبىنى كۆى بە دەنگىكى رمووزن هاوارى لى بەرزبوو: ئەو لە كۆى خۆت شارەبوو؟ نيوەرۆ سۆراخمان كۆدى ديار نەبوويت!.. لە توورەبيدا دەنگ لە كۆكىدا دەرکەوتنى رەتكردەو و خەفە بوو. ئەو توورەبيەى ئەزمونىكى تال هانى دا زۆر شتى داىە بەرگۆى و چاوى هزرى بۆ بينىن قوولترکردەو. ئەو چاوىكى مۆنى بە بالايدا هەلگىرا و تەرىقەبوو، بە مانايە نا پەژىوان بوويتەو، بەلكو لەبەرئەو كەسى دىكە درىژەى بە سەرەداوى قسەكەى نەدا و كەوتە نىو تەلەى تىشكانەو. بەلام بيئەو بە خىكى ئەوتۆ بدات چوو ژوورى و بى سۆدوو خۆى لەو جالانە دامالى و لە لايەكەو پەنجەكان خەرىكى داخستى دوگمەكان بوون و لە لايەكى ترەو مەگىرانى ئەو ديان دەكرد خامە بگرن و يادداشتەكان بخەنە فۆرمى سەربھووردىيەكى ترەو. هەستى درزى تىكەوتبوو، ژيان دواى ئەو ئەزمونە، ببوو سەفەرىك و مەوداى كورتى بە جىھىشتبوو، چبوو نىو مەودايەكى پىچەوانەو و گۆى بە قرچە قرچ و نىلە نىلەكان سىخناخ دەكرد. دەنگىكى ناديار هەداى دەستپىكردنى نەدا و نارەزايى دەربرى! لۆژىك لەو دەو نەبوو ئەو وردە تىبىنى و شتانە ببىزىن و بخوئىنەو، نەيدەويست لە قالبى بوونىكى نووسراويان بدات. تەنانەت تىفكرىين بۆ لەقالبدانى بەمشتى وشەى ناو فەرھەنگ، هەناوى بە هالوى خيانەت دەلەوتاند و دەيكرد بە پەيكەرى ئازار و جدەوى مەملانى ئاشكرانەكردنى رازەكان. دركى جەرانىكى وشكى تىكەوت، ئەوانەى چاوبركىيان لەگەل هاتنەويدا كۆرە ئىرەبيەك تىياندا كەوتبوو خرۆشان و بە پەروشيش نەبوو بزائىت چىيە،

چونكه ئه وه تهنگ و چه له مه يه كى دهره وهى دنياكهى ئهم بوو، له كولخانى رۆحى ئه وان جيگير بيوو.

ئه و ئىواره درهنگه كوئه ندامى هه رسى ئىشتىيا و نهوسى وشك كردبوو، به ماتى و بئ مه يلبه كه وه ماوه يه ك له گه ل «كرمانج» و «خه ليل دهلاك» و ئه و خوشناوهى به تاقه نو به ريه ك هاته ئىو خيزانى شيعره وه و سرووشه كهى تاهه تايه دهسته ويه خهى ئىشكارۆي بوو، له باكوورى دي دا وهستان و قسه يه كى فره په يده رپه ي دههاتنه ناو فهزاي بيستنه وه، ئه وهى ئهم قوزتبييه وه گه يشتنى «مارشال» بوو به هيزيكى زور زوره وه بو ريشه كيش كردنى هه موو ته ر و وشكيكى سه ر رپگاكه يان. ئه و شه وه دهسخه رۆي خه و بوو، بيدارىي بينى گرت، له تانو پۆي گينگه ژه هراوييه كانه وه كه وته ناو مه شقه لانى بيريكه وه كه به مشتومالى دۆژى په پكه خوار دووى ناو دهروونه وه سه رقالبوو. پۆژى دواتر بوو وتيان «هه لۆ» به هيزه كه يه وه له و نزيكانه دا نيشته جي بووه و مه ترسي و هه ره شه كان په ره وازه كراون. به لام سه ربارى ئه وه يش هيج رۆشن نه بوو تاكهى كو تايى به و ناحه زيبه هينراوه؟ چونكه به لگه نه ويست بوو شه ر ته نها چارهى كاتى پيشكه ش ده كرد و هه ميشه يش سه ره له دانه وه يه كى ترى به دواى خويدا ده هينا! ديته وه يادى، «هه لۆ» دواى شه ره كهى «حوزه يرانى ٦٧» ئهمى بردبووه قوتابخانهى «نيزال» و ناو نووسى كردبوو. پۆژه كانى سه ره تا به شه يدايه كى مندالانه وه راده وه ستا و ده يروانييه گوزه رى شه مه نده فه ره سه ر سه وز و ناوقه د و كلك ره شه كه نه فته كهى شار و له هزرى سادهى ئه وساي دا نه يده زانى له كو يو ه دي ت و بو كوئ ده روا و ئه و خالانه كامانه ن كه پيكيانه وه ده به ستيت! ئه وه دواسالى ئه و قوناغهى

ئەو بوو، دواسایش زۆر بە دەگمەن ریکەوتی یەکتریان دەکرد و ھەریەکە دەویست لە ئەفسانەییەکاندا نوقم بێت و کەس نەزانیت سەرقالی چییە! ئەگەرچی تەمەنی لە تەمەنی ئەم ھەلکشاو تر بوو، کەچی دوو ئاوالی خۆشەویست بوون و پەییوەندییەکی سەرزەنش ھەلنەگر بە خەرمانەیی ریزیکی تاییەتییەو ھەمارۆی دەدان و قەتیش پەیرەوی یاسای یەکتەر لە بیر بردنەویان نەدەکرد. ئەو دوانیوەرۆییە ھەر بۆ ھەوەس و سەرگەرمیی لە رەزەکەیی پایینی دی دانیشتن و کەوتنە پەرچقەکردنی گوتاریک لە سەر دوورگەیی قوبرس و کیشەکانی، ئینجا ھەندی لۆمەیی زەمەن و ئەو ھەموو لیک دابرا نەیان کرد و لە بەرئەو ھەمی میژوو یەک پیکەو ھەمی گریدەدان ھەلپژتنی ئەو دەردەلە شتیکی فرە تەندروست و ئۆبال سووککەرەو ھەبوو. بەر لە ئیواری، تەرمی «پیشەرەو» یان ھینایە نیو مزگەوتەکە و پیکرا بۆ دیداری لاشەکەیی چوون و لە ھەوشەکەدا بیناز جاجمیی بە سەردا درابوو، «ریکەوت» یش بە دوو بینایی پەنماو و پەر ھەنۆو لە کەناریدا راو ھەستابوو، لە گەل ھەلدانەو ھەمی جاجمەکە دەسەسەرەکەیی دەرھینایەو ھەو کەوتە ھەشاردانەیی تابۆیەکی دیرین و بە بیئەو ھەمی رۆخساری دەربخات بە نووزەییەکی تازیمانەو ھەوتی: ھەستاو ھەمی بۆ ئەو ھەمی ورە بە پیشمەرگەکان بەدات!.. کۆونییکی لە سەریدا بینیی، گوللەیی قەنناسەییەک تەپلای سەری سەمی بوو، دەستبەجی سەھۆلبەندانیک رەوتی ژیانەیی لە بەردەوامیی خستبوو. دوا ی بینینی ئەو دیمەنە، ئیتر نەیان دەتوانی لە پیستی کرژی جەستەیاندا چیدی راگیربن. چەند رۆژیک دوا ی ئەو شەرە میراتییە، بەو ئومیدەو ھەمی بە جیھیشت کە لە مەلبەندیکی دیکەدا کەنارنشین نەمینیتەو ھەمی بکەویتە پراو ھەمی دان و ستاندن و لە سەنگینی خۆی بەر خوردار بێت.

که ئه‌وئ که‌وته چه‌قبه‌ستن له رابردوودا، گلاندی قه‌به‌ی جه‌خاریک له‌ ته‌نیدا هه‌لئاوسا، به‌وه نه‌ده‌چوو هیچ هه‌توانیک بتوانیت له‌ سه‌ریدا راکشی و چاره‌یه‌کی بو په‌یدا بیت. هه‌ر له‌ ته‌ته‌له‌کردنی بییری خو‌سه‌پینی ئه‌و ریگا توونئاسایه‌دا بوو که هه‌ندیجار هه‌ستی ده‌کرد کۆتایی ره‌ته‌ده‌کاته‌وه. ئه‌و هاو‌رپیه‌ی جاروبار پیکه‌وه له‌ سه‌ر سه‌بانیه‌ی مزگه‌وته‌که و ریچکه‌که‌ی سه‌رووی دئ، یان ره‌زه‌که‌ی خواره‌وه‌دا پیاسه‌یان ده‌کرد و به‌ سوژیکی ریشه‌داری سه‌رده‌مانی زوووه‌وه ده‌که‌وتنه نیو ئاخوتن و چه‌وت و چیلی و هه‌له‌ و ناراستیه‌کان به‌ پوونیی و سازگارییه‌وه له‌ قسه‌کانیانا ره‌وتیان ده‌کرد و ئایدیاکانی خویشیان ده‌رده‌بری و ده‌یانخسته قه‌پانی به‌راوورده‌وه، له‌ زور مانشیت و سه‌ردی‌دا یه‌کیان ده‌گرته‌وه، به‌لام کاتی «جووتیار» چه‌ند رۆژیک دوا‌ی شه‌ره‌که، نه‌ینیی ئه‌و هاو‌رپیه‌ی بو درکاند، هه‌رگیز گوزارش و راپۆرتدانی به‌ «ریکه‌وت» له‌مه‌ر ئه‌و گفتوگۆیانیه‌یان و بیرکردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی ئه‌م بو ئه‌م ئه‌زموونه نوئییه‌ی شاخی بو راقه‌ نه‌کرایه‌وه و بووه سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌ی مه‌ل‌به‌ند وه‌کو ژهمیکی هه‌رسنه‌کراوی لیبت و بریاری رۆیشتنی پی وه‌رگیری. گه‌رچی پاش چه‌ند رۆژیکی که‌م به‌ ته‌واوی لیک‌دا‌بران، به‌لام قه‌تاوقه‌ت له‌ شیرپه‌نجه‌ی ئه‌و داخه‌ موخه‌ننه‌ت و خه‌مه سه‌رکوت هه‌لنه‌گره نه‌ره‌خسیی و که‌له‌که بوونی شته‌کانی دواتریش له‌ بوونیدا نه‌یان ره‌وانده‌وه. ئه‌وییش، ئه‌و جیگایه‌ی تریش هه‌ر له‌ ئه‌تمۆسفیری پشتگو‌یخستن و که‌مه‌ترخه‌مییه که‌ونارا و که‌سه‌به‌که‌س نه‌بووه‌که‌دا مه‌له‌وانی ده‌کرد! هیوورییه‌ک به‌سه‌ر هه‌سته‌کانیدا زالبوو، جو‌ره دل‌شادییه‌کی تر ناخیان له‌ ئامیز نابوو، وچانیش زیاتر بوو

تاوہ کو چەشنى جالجالۆكە تۆرىكى بەربلاوتر بۇ پەيوەندىيەكانى بەيئىتەكايەوہ. حەوتووہكانى سەرەتا لاپرەسەنىيەكى سەير سەرقالى كىردىبوو، دەتگۆ بۇ كاراكتەرى رۆمانىك دەگەرپىت، لە ھەموو كەس و رەفتار و سەرھاتىك رادەما، ھەر جارەو لە گۆشە و سىلەيەكى گوندەكەدا بناغەى دادەكوتا. گورگومىشى ئىوارە، لە پەناوپەسىوى كۆلانىكى تارىك، ياخود رىگايەكى پەرپوتى نىو مالەكاندا خۆى دەخستە بۆسەوہ، ئاخۆ چ شتىك بکەوئتە داوى پشكىنىيەوہ؟ لە گۆبەند نەدەگەرپا، بى ورتە دەمايەوہ و لاپرەسەنى وىنەى فرەكتىكى تەريوو ھەلئىدەگرت بۇ ئەوہى كەشفى شتىكى نائاسايى بكات، وئىل و باژئىلەى ئەو شتانە بوو كە لەژئىر ئاسمانى شەودا شىوہيان دەگرت و تەنھا لەناو سرتەسرت و چرپەچرپەكاندا دەژيان. «مستۆ» چاوباشقال، تراشكردن و پاكوخاوينىي ئەركىكى رۆژانەى بوو، ھەرگىز بە لەككەيەكەوہ نەدەبىنرا! بەرپرسىك بوو، ھەردەم وەكو تاپۆيەك بە كووچەكاندا خوار دەبووہوہ و لە سووچەكەدا مىلى بەملاو ئەولادا وەردەچەرخاند و ئەوپەرى ئاگايى دەنواند تا نەبىنرپىت و ھەنگىن خۆى دەتەپاندە مالى «چىمەن» ھە شوخ و شەنگەكەى گوندەوہ و پاش تاويك «برايمۆك» بە مارى پەپكەخواردوى ھەستىكى توورە و تۆلەيەكى زۆر ئەستورەوہ دەردەپەرييە دەرى و بە خۆخواردنەوہوہ لە تارىكى كۆلانەكاندا بەرەو سەرى دەرپۆيشت و وەك تارمايەك ديارنەدەما. ئەو رۆژەى خانووەكەيشيان لىي بەكرى گرت، بۇ ھەمىشە گەنجىنەى يادەوہرىيەكانى ئەمى دەولەمەند كرد و بە ھىستەرە قاوہىيەكەى تاپراپتەر و رۆنىو و ستىنسل و كاغەز و كىتب و شتەكانى دى بۆيان ھىنايە ناوييەوہ. ئەم ھەر خۆى بوو، ئەوانى

دی که سیان لهوئ نه بوون، نه «زامدار»، نه «کاوهی عهینه کرهش» یش هیچیان لهوئ نه بوون. دهمه وئواری، برایمۆک ته لاقه کانی هه لکشایه سوینده کانییه وه و وتی: به خو لای مامۆستا هیواری ده بی له خزمه تدابین، هیچ ئەملاوئه ولایه کی پی ناوی، دهچینه ماری خو.. گهر ئه وه کاته بیزانیایه «چیمه ن» ژنیتی، دهستبه جی دوا ی ده که وت، به لام ته قه لالی خویدا و به ره له سستی کرد و سه ره نجام سو پاس بو که له ره قیی و سوور بوونه که ی برایمۆک که به ره له سستییه که ی چرووک ده رچوو اند. وینه ی گشت چه پینراویکی دیکه به دزییه کی ته لیسماو ییه وه ته ماشاکانی به خه یالییه وه گر یبه ند کرد و شادییه کی سهیری به ره مهینا. دهنگی ده رگا که جیهانه له شهر م گه وزاوه که ی یه که م دیداری هه ندیک شله قاند، «برایمۆک» دووباره هاته ژووره وه و گو تی: مامۆستا عه فوون که بام له دووی نار دووم، سه ریکی دهم و حه لمان دیمه وه.. به دابونه ریت بوا یه ده بوو هه لسیت و بروات، که چی به خورتی داینیشان د و دووباره سوینده کانی هینایه وه مهیدان. «چیمه ن» که چبووه نیو خه ون و ئەندیشه ی هه موو پیاو و تولازیکی ئەو ناوچه یه، تو زیک له و لایه وه دانیشتبوو، ترسیکی بی ره نگو روو خه ریکی خو بالاده ست کردن بوو، به لان هیزیکی له باوه ربه ده ریش به ره و دۆزه خیکی غه ریزی په لکیشی ده کرد، ههستی ئاو یته ی نیگه رانییه کی لیوریژ به له زه تیکی چه مووش ببوو، له یه که م په رچه کرداره وه به پیاله چایه که وه ده ست و ئەنگوسته نایابه که ی گرت و نه یه یشت مهودا له مابه ییناندا بمینتته وه، بازنگه ئالتوونه کانی که وتنه زرینگه زرینگ و زایه له یه کی پر چیژ و خه یالیان کرد به تو مارگای حه زیکی بیوینه ی له بیرنه کراو. فرسه تیکی ئاوا

بی‌هاوتا به پیرییه‌وه هاتبوو، ده‌یتوانی له باری بچوینی؟ ده‌رگا‌که کلۆم‌درا‌بوو، ده‌رگایه‌کی دیش له سه‌رگازه‌رای پشت چاوه‌رپی ده‌کرد. جورئه‌تیکی بیئابرووی تیگه‌را و وتی: زۆر ئیواره «مستۆ» ده‌بینم به دزیی و پارێزه‌وه دیته ئیره و..! نزی‌کتر بی‌وو‌ه‌وه، بۆن و به‌رامه شال‌او‌یان بۆ هینا، میخه‌کبه‌نده‌که‌ی، شه‌میرانی وه‌بیرخسته‌وه و بۆنی که‌سکوونی خه‌نه‌ی (ئه‌بو بنه‌ییه‌ی) پرچه‌ درێژه‌که‌یشی دایکی له‌ یادیدا ئاماده‌ کرده‌وه، ئه‌و دوو بۆنه‌ هه‌میشه‌ بۆ ئه‌م ورووژینه‌ر بوونه، هه‌میشه، به‌تاییه‌تی ئه‌گه‌ر له‌ یه‌کیکی وه‌کو ئه‌و فریشته‌یه‌شه‌وه سه‌ری کرد‌بیت.. په‌نجه‌کانی کرد‌بووه به‌ر به‌ستی لیوه‌کانی ئه‌م، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلیت: ئیستا وه‌ختی شتیکی تره.. به‌ تۆنکی مندالانه و چاویکی به‌ هه‌وه‌س دره‌وشاوه‌وه وتی: مامۆستا چه‌زی ده‌که‌م جارنا‌چار سه‌رمان بده‌یت!.. مه‌ودا نه‌ما‌بووه‌وه و هه‌موو شتیکی بیرچبووه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شی بیرچبووه‌وه بلی: به‌سه‌رچا‌وو‌وو. یه‌که‌یه‌ک پیکه‌اتبوو، ئیستا ئیدی ده‌یزانی خه‌یالی‌ش ره‌شکی پیده‌بات و له‌ راست ماچ و ئامبازیی و ئاشنا‌بوون به‌ جوگرافیا‌یه‌که‌دا ده‌ره‌و‌یته‌وه که‌ خه‌ون و خه‌یال و تاسه‌کانی داگیرکردوو و وه‌کو ریئالیکی نادیار هه‌بوون ده‌سه‌لمین. دوا‌ی ده‌رچوون له‌ دانسقه‌یی ئه‌و یه‌کانگیریی و به‌یه‌کا‌چوونه‌ لی‌بیدۆ‌یی‌ه‌ی وزه‌یه‌کی فره‌ی پیه‌له‌رشت و ده‌سته‌برداری ستاندن و وه‌رگرتنی کرد و به‌ هه‌موو کلۆجیک‌ خۆی به‌ قه‌رالیکی مه‌زن هاته‌ به‌ر دیده‌ و وینای ئه‌وه‌ی کیشوه‌ریکی بی‌را‌ده‌ به‌ هاداری داگیرکرد‌بێ یه‌خه‌گیری بوو، تاهه‌تایش وه‌ک یاده‌وه‌ریی خودانی به‌ئه‌مه‌کی بوو. رۆژه‌کانی دواتریش ئه‌و ده‌رگا میهره‌بانه‌ ئومیدیکی بیچوون و نایاب بوو له‌ تیرکردنی بیبه‌ریتی و تاقه‌ ده‌رچه‌یه‌کی

ئەو حالەتەيدا دەھاتەوہ يەك و سەھاوہتمەندانە شیرینییان بە تالییە پۋتینییەکانی ئەویى دەبەخشىی و پتر دەبوونە مایەى ئەوہى گشت شتە ناديارەکان ببینی، ئەو شتانەى لە ئاستیاندا بیدەنگی ھەرگیز کویمالیی نەدەزانى و پۋژیک سەلامەتى سەرى خۆى تییاندا دەرەوییەوہ .

«رەسو»ى باریکەلە ھەرۋەکو ژنۆکە بەدسىما دەعجاوہکەى نیوى دەبرد، لەگەل «سادۆن»دا ھاتبوون، «سادۆن»ئەو فەیلییە چاودەرپۆقیووە تەنگەستوورە بوو کە تەنگەکەى تەنھا بو ئەو بەرپرسە بەخۆدا ھەلۋاسیبوو. قرچەى ئەو نیوہرۆیە ھاتبوونە ویزەى ژوورە بە خامۆشىی و تاپپرایتەر و پۆنیۆ و دەستە کاغەزبەندە سپی و سۆل و کتیب و رۆژنامە و ھەفتەنامە و گوڤارى بەسەر یەکدا کۆمبوو و سەبەتەى نانى تیریى و قاپ و قاچاغى شەپرپۆو ھەندى وەتاغى نیوداشت قانگدراوہکە. وچانى بە خۆى نەدا و یەکەوړاست وتى: وەکو سوکرات زمانت دريژە و بە گومراکردنى نەوجەوانان سەرقالیت! نازانى زوبانت بە ئەلقە زەردیلەکانى پشتى کولازدووم دەچیت، ھەرکە بڤە گەمارۆیدا دەچەمیتەوہ بەسەرخۆیدا و ئۆخرى تالى خۆى دەبیژى؟ بیگومان لەوہتەى ھاتوویت بو ئەم مەلبەندە ھەر گوزارش و پاپۆرت دەربارەى چالاکییە چەواشەکارەکانت دەگاتە دەستمان و لە ئابلووقەدانى خۆت بترازى ھیچ شتیکی تەرت ئەنجامنەداوہ؟..سیتیەرى کپی ناخۆشییەکی بی تانوپۆ دایگرتەوہ و پۋژى ماتییەکی نوئ لە روخساریدا ئەنگوت. بەبیئەوہى ئەم پیشتر لە نزیکەوہ چاوى بە چارەى کەوتبیت و لەو وەختى ھەسانەوہیدا

بزانیت ئەمە لیتپرسراوی تازەهی دەزگای راگەیانندنە. بە جوولەیهکی چاوەروان نەکراو لوولەهی زری شانازییەکه لاجانگە کپیشاوییەکهی نەختیک ڕووشاند. خووخدەیهکی مندالیی لەسەر ئاستانەهی ئەم فرسەتەدا وەستابوو. ئەوسا بوو هەموو شتیک زەرەدخەنەهی لەسەرپیپوو، دەموچاویشی قەت لە کرژبوونەوه نزیك نەدەکهوتەوه. هەر لەو کاتەوه پەیی بە دانسقیی لیوێکانی خۆی بردبوو، دەشیزانی لیو بە جوولە و بزووتنیش بەخشندهی جوړەها واتایە. یهکیک لەو خەندانە سوولاقی کرد و ڕهوییهوه، بەلام ئەمجاره بە خۆی خەنییهوه، خەنییهوه، چونکه ئەو ڕۆژانەهی خوشباوهرپی خۆی کهوتنهوه یاد، ئەو ڕۆژانەهی باوهرپیکي ئەوتوی لە هزرادا چهسپیپوو، وایدەزانی بە گەیشتنه شاخ نەک ئازادی بەرزەفت دەکات، بەلکو هەر پیشکەشی دەکری. ڕوانینیکی بەئاگا و مهیله و ترساوی ئاراسته کرد و بەریدەکانی هیدییهک لیئ بوون، سایی ئەوهی لەنیو ئۆتۆمبیلیکدا ڕۆنیشتی و بەکاوهخۆ باران میناکەهی ئیزباری تەر بکات و هاکا سهرانسەر شووشهکه وهک ڕووباریک لیخن داگهرا و سەرجهم درهخت و خانووبه ره و کهسم و ئاسهوارهکان وینەهی تابلوییهکی مۆدیرنیان لیهاات و فلچه زرافهکان لە کارکهوتن. هەموو شتەکان لیخنی و ڕهنگ و دیمی خویان بهو لهمپه ره سپارد که لهم ڕوونیه له خەیاڵپلاو جودای دەکردهوه. هەرگیز قوزاخەهی مەنگی نەشکاندبوو تاوهکو هەنوکه بهو چهشنه بهرپه رچ بدریتهوه، تەنها شتیکی لی یاخیبوو، نەیدەزانی بهچی فرچکبەر کرابوو؟ ئاژاوهگیر، چهواشهکهەر، خەفیه، خەتمایی لایه نیکی تر، چیی؟ بە خەمساردییهکهوه لغاوی بیرکردنهوهی مه حکم گرت و هه لچوونی سهرکوت و خاموشکردهوه.

دیسانه‌وه تاماری سهر شته‌کان ره‌وینه‌وه. هه‌لبه‌تا ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه هه‌ر ته‌نها ئه‌می نه‌ده‌گرته‌وه، به‌لکو «زامدار» و «کاوه عه‌ینه‌ک‌ره‌ش» یشی نه‌ده‌بوارد، چونکه نه‌ده‌بوونه قفلی ژه‌نگنی سنووقی راستیه‌کان و له ئاستیاندا لالوپال و کفت نه‌ده‌بوون. به‌ئه‌سپایه‌ک کتیبه‌ قه‌به‌که‌ی ده‌ستی له‌سه‌ر به‌تانیه‌ه ره‌نگ سووتاو‌ه‌که‌دا تووئ نخوون کرد و به‌و پ‌وواله‌ته پر ئوودایه‌ی له‌میژ بوو پیی راهاتبوو، رووی مژی ساردی به‌فریکی تازه باریووی لیه‌له‌چوو کاتی وتی: تا ئیستا چ ئه‌رکیکم پی سپێردراوه جیبه‌جیم نه‌کردبی؟..خویشی پرسیاره‌که‌ی پی هه‌رس نه‌کرا، که‌چی بیری له‌گافی شته‌کان کرده‌وه ئه‌ویش هه‌ر له‌هه‌رس به‌ده‌ر بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاته‌کان له‌به‌ر چاوه‌کانی ئه‌مدا یه‌ک پ‌واله‌تیان هه‌بوو، سه‌رتاپای گیانیان ده‌کرده‌ خمانه‌ و نغرویان ده‌کرد. زور شت گورانکاریان به‌سه‌ردا هاتبوو، خوشه‌ویستیه‌که‌ی بو هه‌ندئ شت هه‌روه‌ک خووی بوو، ته‌مه‌ن وه‌کو بای تیپه‌ریوو هه‌له‌یده‌کرد و ئاوانسایش ره‌وتی به‌خوری په‌یدا ده‌کرد، به‌لام ئه‌و، یانی کات، له‌هه‌موو قوناغه‌کانیدا هه‌مان شت بوو، هه‌مان شتیش ده‌مایه‌وه. «سادون» که‌ ورگی له‌کتیبه‌ هه‌لچنراوه‌کانه‌وه نزیکبوو شه‌قیکی زالمانه‌ی وه‌شاند و شه‌قلیکی جیاوازی به‌کپیبه‌که‌ی ژووره‌وه به‌خشیی و دووری خسته‌وه له‌نه‌گۆره‌کیی و ئه‌وه‌که‌ی دیش، که‌ ده‌ستی له‌ته‌ویلی ئه‌م نزیک ده‌خسته‌وه، ده‌ستاویژه‌ نه‌فره‌تییه‌که‌ی دوورخسته‌وه و وتی: نابئ لی‌ره بمینیته‌وه، به‌بئ ته‌ل مه‌له‌نده‌کانی دیش ئاگادارکراونه‌ته‌وه و ناویان پ‌نووس کردوویت، ته‌نها دوو چاره‌سه‌رت له‌به‌ره، چوونه‌وه، یان به‌جیه‌شتنی ئیره و ئاودیوبوون!.. ده‌یزانی ئه‌و پ‌ویشتنه ئاودیوی کیوی سرکی قافی ده‌کات و واربه‌ده‌ر

دەبىت، لى چارەى دىكەى نەبوو، چونكە بە خەونىشىدا گوزەرى نەكردبوو جارىكى دى بگەرېتەو شە، ئەو بېيارە كۆنەى سازش ھەلنەگر بوو. كەواتە بژاردەى تىرى نەبوو، دەبوايە سەركىتشانە بېروات و خۆى گومبكات، بېروات و ھەرگىزىش مۆركى ئەو كاراكتەرە بنچىنەبىيە ۋەرنەگرېت كە نىازى بوو.

لەناكاو نىو دەمى بوو بە بىروونىكى كاكىبەكاكىى و پىى نەكرا باخىوئ. ئەندىشەى، ۋەك ئەو ھى زەۋادەى سەفەر تەيار بكات، لە دىمەنەكانى زىوار گىانزېژ بوو. ئەو نشىۋەى لە ۋەختى ۋەپزىبىدا دەبوو گۆرېك و جموجوول و دەنگى دەشاردەو، ئەو دارگوزانەى لە ھەموو لايەكدا قوللەى بەرزبون و زۆربەى پۆژەكان چەند سەعاتىكى لە سايەياندا بەسەردەبرد و گىرفانەكانى ساقو خاكىبەكەى ژاۋەى بەخشندەبىيان دەكرد و دەگەرپايەو نىو پەيڧ و پووپەر و فانوسى ھىساۋى ژوورەكە و تەنىايى جوداۋاز بو ئەو ھى لە گشت پىچ و پەنايەكى رىگاكانى نىوان دىناى دەرەو و ئەو چوار دىوارەدا گۆرېچكەى تاك و تەنىايى دىرىن و نوئىش بەدى بكات و بە چرپەو بلىت: ژيانىكى بىھوودە لەدەستچوۋى تر. ئەو جۆگەلەيەى بە چەتوونى رادەبوورد و ماتىى دۆلە دىژەو ھەبوو كەى رادەچلەكاند و ناگەھان بىئاگايەكەى دەسلەماندەو، ئاشناى ئەو بىدەرەى دەكرد كە دەبوو ۋەپوئېر كەى شەو بىدوايەكان، ئەو خانىلانەى ھەردەم چاۋەدوۋى كاۋلاشىى بوون، ئەو جىۋوبانە بلند و نەوبىيانەى ماندوئىتىى و داھىزرانىان بە جومگە و ماسوولكە پتەۋەكان دەدا و ئەو پوخسارانەى جۆرە خۆشەۋىستىيەكى كەونارايان دەشىردەو و متۆى خەمۆكىى دەبوون، دەبوو ئىتر دەستبەردارىان بىت، دەبوو بە

دوای خوډا جییان بهیلّیت، ده‌بوو ده‌بوو..

هه‌رچه‌نده شکبه‌ده‌ربوو ته‌مه‌نی هاوشانی ته‌مه‌نی ئه‌و بوو، له‌وانه‌بوو به‌ره‌ژوو‌رتیش بووبیّت، که‌چی ترووسکایی ریژی له‌به‌ر وشه‌کانیدا به‌دی نه‌کرد، زۆر مگیژی له‌وه بوو زاری به‌نه‌فرین شه‌ق بیات و بلی: چما ئه‌م خاکه‌ ملک و میراتی پشتاوپشته و ته‌نها بۆ ئیوه ماوه‌ته‌وه؟ به‌لام که‌ لاجانگی به‌ر له‌ چند خوله‌کیکی وه‌بیرها‌ته‌وه بووه مه‌ولای بیده‌نگییه‌کان، چونکه‌ ده‌یزانی به‌ قسه‌یه‌کی زیاد ئاوه‌وئاو ده‌روات و... ئیتر به‌ نه‌فره‌تیکی دۆزه‌خییه‌وه ئه‌مه‌ی له‌ ناواخنی خویدا تاماند و گوتی: ئاخۆ کئی بی و تیبیتی هه‌ندیجار بیده‌نگی و پاگردن دلیری و چاوقایمییه؟.. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زۆر له‌ یارانیش له‌به‌ر ئه‌و هه‌رپه‌شانه په‌راگه‌نده و په‌هه‌نده ببوون، به‌لام نه‌یزانی له‌به‌رچی ئیرووکانه‌ی به‌سه‌ره‌لدانی قاتوقپی و ته‌نینه‌وه‌ی له‌ناو رۆحیدا درک پیکرد! که‌ گۆریشیان گوومبوو، به‌سه‌نگینییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ره‌وه خوی له‌و چوارچیوه‌ گلینه‌ دابریبوو، که‌وتبووه میان په‌هاییه‌که‌ی ده‌ره‌وه و گویچکه‌کانی بۆ با رادیرابوو که‌ به‌ نیو‌گه‌ لاچره‌کاندا ده‌ستی به‌ هه‌لاواردنه‌وه‌ی گۆرانیه‌کی کۆنینه‌ی هه‌رماو کردبوو.

دو‌اجار که‌ باوکی بینی، هه‌ره‌سیکی نامۆ ئه‌وی به‌ زه‌لیلییه‌کی ته‌واو سپاردبوو. سه‌ر و قژی شه‌ژاو و کانی‌او چاوه‌کانیشی وه‌کو کوانی گه‌ییوو ته‌قیبوون. بۆیه ئه‌و بار و دیمه‌نه‌ی قه‌ت له‌ یاد ناچیت، چونکه‌ شتیکی پی وت به‌ تی‌فکریینی خوی په‌ندیکی پرشنگذاری ئه‌وتۆ بوو هه‌میشه‌ تاریکییه‌کانی بۆ ئه‌م ده‌ره‌وانده‌وه. شتیک خراپه‌کانی ئیتران و چاکه‌کانی خۆیشی پی فه‌رامۆش ده‌کرد

و ھاۋا كېشەيەكى ناماقولۇ ئەوتۇي پېك دەھىنا سەرەنجامەكەى سفر بېت و ئەفسوسسى بەدوادا نەيەت. ھەرچەندە ھېشتاكونى نەكەوتبوو ھە كۆرەتى پېرىيەو، بەلام ھەرۋەكو داكى لە سەردانىيەكەى پېشوویدا بۇ مەلبەندە كۆنەكە ھىمى ئەو ھەى بۇ كرد كە سەربارى ئەو ھەى تەنورىكى كۆن پياۋەتییەكەى لە گرېژەنە بردبوو، كەچى ئەم جارە كە گىرابوو، فەرمانیان پېدابوو بېت ئەم بباتەو ۋ رادەستى دەولەتى بكات، ئەویش وتبووى: ئىو دەولەتن ئەگەر بە ئىو دابىن نەكرىت، ئىتر بە كەنەفتىكى ۋەكو من چۆن دابىن دەكرىت..بەو ۋ زۆر لىنى دەھرى ببوون و دوو مانگى رەبەق ئەو شەوق و زەوقەى تەنانەت بۇ زىندەگىش ھەببوو، لە دەورى ئەو تەزوو ئەلەكتىكىيە گەرابوو كە لە ژوورۇچكە تارىكەكاندا بە گونە ئارەقاۋىيەكانىيەو ۋ چزابوو. كاتى ئامادەى رۇيشتەنەو بوو، بەر لەو ھەى «فەرھادى خالە ھەسو» بېت بەدواید، لە دۇخىكى زۆر سەیردا ئەو ھەى بىنىى، كەوتە سەر ئەژنۇ بېپرستەكانى و گەردوخاكى رۇژىكى درىژى شەكەتى لە ئازاى تەنە بە ئازار كەسىرەكەى بەرزبوو ھەو. ئەم لەبەر ئەو ھەى تىفكرىنى خۇى بە كەس رانەدەگەیان، ھىچ كەسىك نەیدەزانى چ پلاننىكى لەژىر سەردایە. بۇیە بە زوبانىكى تكارىژ و دوو چاۋى خورەو ھەوتى: مەپۆرەو، ھەلوئىست ژياننىكى تر بىنا دەكات! دەزانم دەتەوئ بچىتەو بەرەى جەنگ، مەچۆرەو، زوورپىتەم مەحف مەكەرەو، ئەگەر نایشچىتە شاخ، بچۆ لە دىيەكەمان سەقام بگرە، سوالم كردبى ھەموو ئاتاجىكت دەھىنمەدى، گەر بە لەتە چاۋىكىش بتىنم ھەر سىبوورپىە بۇ من، توخوا ئۇجاخم مەكۆژىنەو..ئىتر بە كەفوكولنىكى بېچوونەو فرمىسكى ھەلرشت. بۇ ساتەوختىك ھەستى كرد ھىشتا

له بهر چاوى ئه ودا ميژدمندالتيكى پينه گه يشتووى كاكولداره، پاشان وينه ي هه ترهش چوويهك ديده ي به هه موو لايه كدا وه رسووراند و له و بيده نكييه ي كفنى پووشيبوو بهر، كول و كه سهر تاراي گريانى به سهر گشت شته كاندا دا. شته كانى كرده بووكى پاش پرسه و تازييه بارىي! ئه م خويشى ئاواته وازى ئه وه نه بوو به و ساناييه قه لاي هوميده به دهسته وه بدات و له ده رگايه كى په نامه كه وه چنگله سه رشان پرووه و ئوكه يه كى دى هه نكاوى به له ز هه لنى، به لام فرميسكه كانى ئه و قاچه كانى ئه ميان به هه نكاو برسى كرد و چاوه پروانييه كه ي به يه كجاريى ده سته بردارى ماناي خو ي بوو. هه نووكه كه بيري ده روات، سه رزه نشتى خو ي ده كات و ده لى: بوچى تاقه جاريكيش ئاوورم له و شين و چه مه ريه نه دايه وه؟.. دو اييش برواي ئه وه به خو ي ده دات كه: هه ر به ته نها له چه رچووبه ي ئه مرودا ناژيت و هيشتا كاتيكي فره ي له بهر ماوه.

ويستىكى گرت و به ده مه بو له بيئوميدييه كى تازه ي به خو ي به خشى و خه نده يه كى گالته جارانه سيمايان داپوشىي و دووباره وتى: هيشتاكه وه ختيكى زور و زه به ندم له به ره بو ئه وه ي ئه و برياره ببه مه وه، يان بيدورينم كه داومه!.. كاتى كه وته سه ر ئه و باريكه رييه ده تگو له گوره پانى توپى پيدا يه و ياريكه ريكي كولنه دهره، ئه ختوچارى ده كرد به توپه كه بگات، تاله يه كانگيره ئاره قاوييه كانى قزى باژيله ي نيو هه وا ببوون و لاقه كانى له را كردندا سه ره هه تايا ده موچاويان كردبووه په له يه ك ئاوونگى ماندوييتى و له نيوه ندى قاچه كانيا ببووه توپ و گولى لى ونبوو، له شپرزهييدا پينه كانى ده سخه رو ببوون. چاوه ده گمه نه كانى يادى زوومى سه ده ها ميلليمى نايابى كاميرايه كى

سینه‌مایى بوون بەشیۆه‌ی گرتە‌ی گشتی و گرتە‌ی تایبە‌تیش شتە‌کانیان هە‌لدەرێژایە سەر پە‌رده‌ی بیگە‌رد و ئالۆزای ئیستاکئ!

دووسال و حە‌وت مانگ پاش دوورکە‌وتنە‌وه و بە‌ریبوون لە‌ شار و وردە‌ئۆخژنە سە‌رنج‌راکێشە‌کانی و رە‌نج بە‌خە‌ساربوون، سە‌ندمی باوە‌رە چە‌سپاو و تۆکمە‌کە‌ی پێش ئە‌و وە‌ختە‌یش ببوو بە‌ تۆزوخۆ‌لی ژێ‌ر سە‌می ئە‌سپە‌شییە‌کی ڕووه‌و هە‌له‌مووت و هە‌له‌نگوتن لە‌ چوارنالە‌داو.

بەر لە‌ وە‌یش، گەرچی بە‌ ماوە‌یە‌کی زۆ‌ر هە‌ستی بە‌ لە‌قبوون و لە‌ گریژە‌نە‌چوون و هە‌له‌کە‌ندرانى ریشە‌ی خۆ‌ی کردبوو، بە‌لام خۆ‌ی لە‌و لە‌قەرە‌دانە دە‌پاراست. هە‌له‌ته‌کین لە‌و لانه‌ تا‌ق و تە‌نییە‌ی خە‌ونی خۆ‌شنوودیی سە‌لگاریکی گە‌رم و گۆ‌ری تە‌مە‌نی بوو، ئۆمیدە زە‌ق و بە‌رجە‌ستە‌کانی ڕووه‌و پێ‌واری رادە‌مالیی. چە‌ند شو‌فارانه تێ‌پرا‌ده‌ما، چاوه‌نۆ‌ری خە‌ونیکى پیرۆ‌زی دە‌کرد و لە‌ هە‌مانکاتیشدا هە‌ستی بە‌وه دە‌کرد خۆ‌ی لە‌ بارى ئاییندە‌ی دە‌چوینى و لە‌ ئارمانى تە‌مە‌ن خۆ‌ی دادە‌بە‌ری. ناچارانه دە‌یوت: کە‌ینى، کە‌ینى یە‌کە‌م شە‌قاو دە‌چیتە گە‌رۆمە‌ی ئە‌و فرسە‌خانە‌ی دە‌مبە‌نە سەر تە‌خووبە دوورە‌کان و نادیاریک ئاوه‌زم فریوو دە‌دات تا خانە‌کانى پشکین دووبارە بتوانن خۆیان تازە بکە‌نە‌وه و بمخە‌نە سەر رێ‌گای سە‌رەرپۆ‌ییە‌کی نوئ!..

بیگومان ئە‌مە‌ی گوت، چونکە وە‌کو ئاھیکى بوردە‌بارانە وابوو، هە‌تا ئە‌و پاش نیوہ‌رپۆ‌یە زۆ‌رە‌کیانە خۆ‌ی هێشتبوو، خۆ‌ی دواخستبوو تا‌کو لە زە‌ینیدا بیچە‌سپینت هە‌نووکە‌یش کارلە‌کار نە‌ترازاه و وچان بۆ بزووتنە‌وە‌یە‌کی راس‌تە‌قینە هەر ماوە‌تە‌وه. بە‌لام کە ئە‌و ساتە تێ‌پە‌ری، کە‌وشە‌نى بە‌رگری چووہ نیو کیشوہ‌ری گە‌نیووییە‌وه و ئیدی لە‌وه ترازا هوودە‌ی تیدا مابیتە‌وه. میلی نیو گيجی ئە‌و پرسە

به ره ژوورتر ببوووه و هه موو شتيك له بناري چاودا هه ره سي هيتايه خواري و واتاكان شلوي بوون. له و ساتاندا مرو هه ست به قيزي دل و بيبارييه كه سي دهكات، نهك ته نها به رانبه ر به زينگه و ده روخول، بهلكو زورچار ته نانهت هه مبه ر به خودي خويسي! دهيزاني يه كه م ههنگاو كاژيكي ئه ستووري پي فري دهات، كاژيكي به شيكي گرنگي روح له گه ليدا ده ستبه رداري ده بي و ئيتر له بووني بييه ش ده بيت و نايته مه سه له ي قيرسچمه و پيداگري ساليك و دوان، بهلكو ده بيته مه سه له ي ئيستا و هه ميشه.

گوپانكاري به سه ر زور شتدا هات و له ته وه ره ي جارن دووريان خسته وه، به لام ده بوايه ئه و خوشه ويستيه ي سه رتاپا بووني گوپي و واتايه كي ديكي به هه لكردي به خشي هه روه كو خوي بمينيته وه. هه رچه نده به بر واي هه نديك سه رچاوه نغروييكر بوو، به لام له لاي ئه مدا بووه هه ويئي خولقاندنه وه يه كي سه رله نوئي خوي، خولقاندنه وه يه كي سه رله نوئي بيره وه ريبه كان و شوينه كان و ئه و ههنگاوانه ي له زه مينيكي نه زوكدا پروان و له سه رزه ميني رابردوويدا په لوپويان هاويشت و سيه ريان به سه ر ئاواته مه زنه كاندا بلاوكرده وه. له هه موو واده و قوناخه جياواز و جوربه جوره كانى ته مه ن، ئوميد شه قل و ديميكي سپي بوو له قورمه دنيايه كان پاكرى ده كرده وه. مانايه ك بوو، پرواله تيكي جوداوازي به ئه ختوچاري دها و له كرهيكي و نه گوپه كيكي ژيان دووري ده خسته وه. گوندا و گوند شه قاوه كانى سه گره و پيشوازيان ليده كردن و خويسي ده بووه ميوانى تاريكايي ئه و ناوچه يه ي پيهه لگرتنى داده پوشي. چه ند شه وره وي كرد، چه ند

پۇژرەپى بىرى، كە گەيشتە مەفرەزەى يەككىك لە گرووپە چەكدارەكانى دى، پىداوۋىستى بە ئىستىك ھەبوو، لە ھەموو جىگايەك، لە ھەموو بەرە و لايەنىك بە پىى شىۋازى جودا پرسىياري ئاراستە دەكرا، سەرەتا كە پەيوەندى بە مەلبەندىشەو كىرد، دواى ئەو كە لە لايى و نەخۇش كەوتتەى دەمەتە قىكەى «پىكەوت»ى ھەر لە بىرە، تەنھا لە بەر ئەو ھى ئاوالانە بوو بۇيە بە لىپرسىنەو ھى لە قەلەم نەدا، ئەگىنا..مۇرانەى داخ و حەژمەت ھزىيان تەنىو ھەو و بە پىشخواردەنەو ھەو جەمەدانىيەكەى لە سەرى داگرت و تولازىيە ژاكاو ھەكەى بۇ ئەم دەركەوت و لە ژىر زارەو ەستە يەكانگىرەكان وىنەى ھەلمى سەر پەنجەرەكانى زىستان، دلۇپەئاسا بازەرەقىيان بەست. بۇى پوون نەبوو ھەو چى دەلىت، دواى چەنبەچەنىك كە دۇستىى لە مياناندا رسكا، بە ھىمنىيەو پىى و ت: ئەزانى ئەو كاتەى ھاتىت جىنىووم پىداىت و لە بەرخۇمەو ھەو گۆتم ھەى كەرە بۇ ھاتىت!؟.. ئەو گەتوگۆيە دواى كوژرانى «پىشەرەو» پوويدا، بەر لەو ھى ئەو مەلبەندە بە جىبىلىت. بىدەنگبوو، بەلام دلى لە ئەفسوسىكى قوولدا كەوتە گەوزىن. كە لە گرووپەكەى يەكەم جودابوونەو ھى پاقە كىردەو، زانىان گەرەكىتى خۇ لە ھەموو شتىك بتەكىنىت، ھەندىك حورمەتىيان پى رەوا بىنىى، چونكە دەيانزانى ھەر لە ھىچە و بى گۆشەنىگا، ياخود ھۆيەكى ماقوول ئەم رىگايەى ھەلنەبژاردو ھە. زۇرىيان لە گەلىدا تەقەللادا، بە فىرۇى دان، پاش قەدەرىك بە تكاو ھەرماندەكەى ئاگادار كىردەو رىنماىى بكات ھەتا بە نىكتىرىن و بىو ھى تىرىن رىگادا بگاتە ئەودىو.. ئەودىو بىش، مەبەستى لە پەرىنەو ھە بوو بە سنووردا. ئەو ھىشى پى راگەياندا كە ئىتر وزە و سەبوورى مانەو ھى پىنەماو ھە و بىن ھەجىنىى و چاولەدووىش لە راستىدا شتىكى

بیهوودیه..چاوهکانی سایی دوو وهره م داپچری و ئه می نیگارپژکرد. وهکو لهیستۆکی دهستی زارۆلهیهک چاوی به هیواشیی ترووکاند و وتی: ههندیك دانبهخۆدا بگره، چاوهروانیی شتیکی خراپ نییه. له م پۆژانهی داهاتوودا دهکشینهوه سه ری، ئه و ریوبانهیش گهلیک جیی ئه و متمانیه نییه تاکو به ته نیا پیایدا رابووری. له بهرخۆت ده بی سووربین له سه رگلدانه وه و ریگه نه دانت..له گه ل بیدهنگییه کی دریزدادردا که و ته بیرکردنه وه له گوزاره ی «له بهرخۆت» و له پیده شتی ئازاریده ی میشکیدا توختر هه لکۆلرا و درکی کرد مه سه له که هه ر بو ئه وه یه بیته ئه ندامیکی تو له خواز دژی گرووپه که ی یه که می و له لای ئه واندا بمینیته وه و بازنه ی گه مارۆکه ی سه ریشیان هه تا بی ت بچووکتی بیته وه، له هه مان کاتدا له بهرخۆیه وه وتی: ژیان که ئاوقای ئومید و ئارمان بوو ئه وسا شتیکی بالا ده گه یه نیت، به لام ئیستا بی ئه وانه و به ونکردنی شته کان، پاریزگاریی کردن له ژیانیکی زپی ئه م ره وته چی ده گه یه نیت؟.. بیدهنگی دووباره بووه وه به کفنیکی بیگه رد و له دنیا هه شاری دا. دالده ی برده به ر قپوقه پیی. که لیی دوورکه وته وه ئه م سه ریکی به به ژن و بالا بنیسه که یدا هه لگیرا، ره ق و وشک و ره شداگه راو، له ژیر ئه و باره قورسه شیدا ههستی به توانا و هیزیکی بیراهه کرد، به لام نه گه تیفانه تیفکریی: جاریک تووش بووم، دهیه وی جاریکی تریش تووشم بکاته وه!

ئه و چه ند پۆژه هاوبه شییه کی ورد و به پیزی گه شت و گه رییده بییه کانی کردن. عه یامیک بوو جاده ی قیرتاوی نه دیتبوو، بردیانه سه ر جاده یه کی قیرتاو کراوی دوور و ههروه کو شتیکی به ده ر له هه ست وخوست داچه مایه وه و ویستی زیاره تی ئه سفه لته که بکات، به لام

پشتى راست كردهوه، كه قيت بووهوه بهسەر سوورماوييهوه
 كيشيان كرده رۆخى شهقامهكه و سهرجهم بلاوبوونهوه و خۆيان له
 قهراخى جادهكه قايم كرد. بن تاشه بهردىكى به خاك قهرتماغاويى
 كرده هشارگا. بىرى كردهوه: ههميشه دهبي وهكو ئاژه لىكى تۆقيوو
 هشارگايهك ههلبژيرم! ههئى مله مله كرده و بىرى پوو زور
 شتى داپوشىي. كشماتى ختووكه بىره وهرييه پهپكه خواردوو
 كه سىره كانيان دا و جووله جوولكى نواند، گرهرگىكى دوورى
 وه بهرگوى كهوت، خوى كر و بيخووست كرد، هئدى هئدى گرهرگهكه
 نزىك و نزىكتر كهوتهوه، هيچى واى نه ما بگاته سانيان، دهيزانى ئه
 ساتانه چ تهقينه وهيهك له گهل خوياندا هه لده گرن! چ ههستىكى سهير و
 رموك سهرتاپاي مرؤ دهته نيت و چ گورانىك، بوومه له رزهيهك بهسەر
 پىكهاته ناوه كىيه كهيدا دهه نيت؟ درك بهوه دهكات كه ئه مه به هه وه لىن
 جار و دووه مين جارى ئه زمونه وه وابهسته نييه، ته مهت ئه وهى
 گرهره ويدهى راسته وخوى به مرؤ خويه وه هيه. هه موو گهنده مووه كانى
 سهرله بهرى گيانى سيخناسا رهپ راوهستان و شاي لوغانى ترسيان
 تيگه را. «ئه بو هيدەر»ى فه رمانده راستبووه وه و فه رمانى ويستى دا،
 ئىقايه كى زلخورت بوو ده روست نه هات و تىي ته قاند، يا خود رهنگه
 پتر له سونگه كى كهوتته بو سه كه وه بووبىت، شله ژان و خورپه و
 په شىوييه كى دژوار كهوته دل و دهروونيانه وه و ركىفيان له دهستدا،
 دوای سى، يان چوار جار دووپات كرده وهى ويسته كه هه ر مى نه دا،
 ئه و حاله ته كتوپرانه يه هه ندى جار ته نانهت كو نترولى خويش به رزهفت
 دهكات و مرؤ دوو چارى بارىكى ناله بارى وا دهكات له برىي ئه وهى پى
 وهسەر ئىستوپدا بنيت، ئه و پىكوته يه يشى لى ناديار دهبي و زياتر

پی به سهر پیکوتهی به نزیندا داده گری، پالاهه ستوی داویته سهر و کاره ساتیکی تالو خویناویی به سهر خویدا دهینئی! کهس نه یزانی داخو ئه گهر توزیک دوور بکه ونه وه راده وهستن؟ به بی له بهرچا و گرتنی هیچ شتیک دهسترپژ دهستی پیکرد، له چاوی به دی هه موو تفه نگه درنده کانه وه گیان کیشان سهری ده کرد. ته نها ئه م سهری هه لئه بریوو، که سهره تانکیه کی کرد، هه موو ریکوراست ببوونه وه و به کهف و کول و نه تره وه گشت شتیکی هه مبهری خویان داده بیژایه وه. یه ک، دوو، سی، له سنوورترازا بوو، فیشه ک به سهر سهر و به ناویاندا چزه چز و خرمه ژنی ده کرد و هه ولی بیده نگ کردنیکی یه کجاری سهداگانی دهدا. سایه ی خه میک، ژواریکی به تینی قوول ئامبازی روخساری تو زلینیشتووی بوو، نه یوانی مالاوایی له رابردوویه کی دردوونگ و ناپارسه نگ بکات، زایه له ی دوا وشه هه لوهریوو هکانی دایکی ئه و ساته ی پروخانی شته کان و هه میشه یش بزما ته ی فه راموشی گویچکه کانی بوو، هه وریش هه ندیک جار، یاخود زورجار یادی ده چوو زاری به تریشه قه و برووسکه کان بکاته وه که له قه واره یه که وه به ره و قه واره یه کی تر بچیت و بتویته وه، به لام ئه و بیرری نه چوو بوو بلیت: شیرم حه لالت نه بیته گهر به ره و خراپه برؤیت!.. ئه و کاته چهنی خه نی ده بوو ئه گهر دره ختیک بوایه، بویه هینده له دره ختان راده ما، بریا هه نوو که یش به چاوی مندالیکه وه نه یروانیبایه ته خه واس و هه لسوکه وتی شته کان، ئاژاوه ی شته هه دادان نه گرتوو هکانیش، هه رده م وینه ی زارو لیک ده هاتنه بهرچاوه زوو به سالداچوو هکانی، ئه و چاوانه ی ناواده له سیما ژاکاوه که یدا ئاسه واری ره گیان له خودا داده پووشی و چرچولو چیشیان به نیگاکانی ده به خشیی.

ئىدى خامۇشىي شايۇغانى گۆرىنى لەگەل خۇيدا هيتا! بەلام چ گۆرىنىك؟ نزيكەي سى سەد مەترىك خوارتر، تايە و چەرخەكان لە جادەكە لاياندا و خولانەوہى تايەكان گيانەلاي تىكەوت و هيواشىك خۆلەپووتى كرهكيان لەسەر و پۈتەلاک هەلنىشت. ئەوانىش هەر وەكو بزماری داکوتراو پراوەستابوون، تارادەيەك تاسە و خرۇشانيان پرووى لە دامرکانەوہ کردبوو. کاتيک بەرزەپى بووہوہ، دەموچاوى جيگەوارى ترسيكى جەنجالى پيادا هەلپەسىردرابوو. ئىدى بە لاپرەسەننیهوہ چوونە سەر ئەنجامى ئۆپەراسیۆنەكە، هەموويان شەش سەربازى جھيلى پتەو و تازە هەلچووبوون، لە بزوات كەوتبوون، جۆگەلەي باريكى خوين بە گيانياندا بازەرەقەي بەستبوو، بەر لەوہى بەروباخەليان بپشکن، هيتاياننە خوارەوہ و لەسەر عەردەكە داياننان، ئىنجا رايانكىشاندنە رۆخ ريگاگە و بە تىروانىن و هەلسوكەوتى سەرفيرازانە لە يەكدى پامان. لە هەمووى سەيرتر ماناي ئەو تىرپامانانەي لە گلینە چەقبەستووہ بزۆزەكاندا خویندەوہ و پرووى بۆ سەر لاشەكان وەرگييرا. زولفى خاوى بسكە بسك، ئارمانيانى بە بزەخەنين هيتا و كەوتنە سەر ئەو ترس و شەكەتییەي زۆرکەرەت هەستيان پيكردبوو. خەنەبەندانى خورپەكان ترسەكەي ئەمیان خەلتانى راشكان كرد! چەشنى لقەدارىكى شكاو شۆرپووەوہ و بەسەرياندا نوشتايەوہ، ئەوہ يەكەمجار نەبوو گەواھیدەرى قوربانىي بيت! بەلام هيچ کاتيک ئاسايى نەبوو بيینی. خۆي بۆ نەگييرا و وەكو يەكەمجار ئەو دوانیوەرۆ تەمومژاويیەي «قەمبەر» تىيدا هەرەسى هيتا، گويچكەي بە سنگيانەوہ ناو لە پەنجەرەي دلياندا سۆراخي ئاوەلايى ژيانى كرد، داخراوو، لەگەلیدا تىرپامانەكانىشى داخران. چاويكى

کۆمدا و له سایه‌ی هه‌سه‌ره‌تیکدا قیتییه‌که‌ی خۆی رها کرده‌وه و توژیک به‌رزى کرده‌وه. که که‌وتنه‌یه‌ک یه‌ک پشکنینی گیرفانه‌کان، درکی کرد چالاکییه‌کی سه‌ربازی چاوه‌پوانیی چه‌ند ناسنامه‌یه‌ک ده‌کات تا به‌بیته‌له‌که‌ بیکه‌نه‌ پۆیلانه‌ی ئیژگه‌ی «ده‌نگی گه‌ل». له‌ناکاو، سه‌رجه‌م شپ‌رزیه‌ی و په‌شۆکان هه‌لیووشین و بۆ ساته‌وه‌ختیک درزی ئاگیی نه‌یه‌یشت ئه‌م حالێ بیت و بزانیته‌ چی شه‌قل ده‌گریت. ده‌نگه‌ ده‌نگ له‌سه‌ر سه‌ربازه‌ جوانخاس و موزه‌رده‌که‌دا له‌نگه‌ری گرتبوو، ته‌نها ده‌نگیان وشک و مۆمیا نه‌ببوو، به‌لکو جموجولیشیان وشکه‌ه‌لگه‌ر‌ابوو. چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌رایه‌ی چاپکراو به‌ ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌سوورپایه‌وه‌ و ده‌ستاوده‌ستی ده‌کرد، که‌ گه‌یشته‌ به‌رچاوی بیریان نه‌مابوو ئه‌م ر‌ه‌وه‌ندیکی میوانه‌ و نابێ له‌ کاره‌کانی وان ئاگاداریی په‌یدا بکات، بۆیه‌ ده‌ستوبرد هه‌ستان و هاتنه‌وه‌ سه‌ر هۆش و ئاوه‌ن، له‌ کاره‌کار ترازای بوو. ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ی له‌ به‌رکێیدا ده‌ریان هه‌ینابوو یه‌کێک بوو له‌ ئۆرگاننامه‌ی حیزبه‌که‌ی خۆیان. ئیتر ئه‌م ده‌تگۆ چه‌ندین فرسه‌خ راکه‌راکی کردوو و قورقوراگه‌ی لمی سارایه‌کی ته‌واوی ده‌رداوه‌. هه‌ینج گه‌یشته‌ چاوه‌کانی و به‌ په‌له‌ هه‌لوه‌رییه‌ سه‌رگۆنا په‌ژموره‌ده‌کانی، خه‌م و که‌سه‌ریکی سه‌مه‌ره‌ گه‌مارۆی ر‌ه‌وانیان دا و نه‌یزانی چۆن ئه‌و ر‌ووداوه‌ هه‌رس بکات! چنگ و په‌لێکی ئه‌هریمه‌نیی له‌ ناخی وه‌ربوون، هه‌رچی بیره‌وه‌ریی زوقوماوی هه‌بوو هه‌له‌یه‌نایه‌وه‌ و به‌ناعیلاجییش دووباره‌ نۆشتیه‌وه‌. ماخۆلان بوورکانیک بوو تیایدا که‌وته‌ وروژان. ئه‌وانیش، بیگومان هه‌ندیکیان، ویده‌چوو کاری له‌ بیخی دلێان کردبیت، دلته‌نگی و خه‌م به‌ر دیده‌یانی لیل کردبوو، هه‌ندیکیش خه‌م و ئه‌فسوسیان به‌سه‌ر

خوینە ھیشتا نەمەییوو و ئالەکاندا رشت و خامۆش بوونەوہ. قەدەرئیک
 حەپەسان ھەدای کەسی نەدا ورتە و نققەئە لێوہبیت، پاشان ھەندیک
 سکالا کرا و لەمیانی خۆدا بە رادەھیک کەوتنە مشتومر و دەمەقالە،
 کە ئیدی سەرەداوہکەئە بە دەستی کەسەوہ نەما و بێنەوہ بەر دەھیکە
 فراوانی بەرپاکرد. یەکیکیان کە لەبەر ھەتاو دا ھەلکەر و زانیکی
 قەرەخەرمانییانەئە پێوہ دیار بوو، وەک بلیئە کوچکیک لە سنگیدا لێیدا،
 چاوە بە دخووەکانی وەرسووراند و رووی تیکردن و گوئی: ئێوہ بۆ
 وا تەنگەتاو بوونە و پەشووکاون، بۆچی خۆتان بە خەتابار دەزانن،
 رەنگە ئەو ئۆرگاننامەئەئە دۆزبیتەوہ، یاخود لە باخەلی ھەقالیکی
 شەھیدماندا دەری ھینابیت. دوا ئەوہیش ئەگەر ئەندامیکی حیزبیش
 بیت لە بەرەئە دۆژمن چی دەکات؟ بۆ لەناوماندا نییە؟ لەوہش بترازئە،
 خۆ ئیمە بە دەستی ئەنقەست ئەم چالاکییەمان ئەنجام نەداوہ!..چەند
 دانەھیک بەوہ ناپەزایەتیان دەربەری کە حیزب چاپکراوہکانی ھەروا
 فری نادات ھەتا بدۆزینەوہ! بەلام دەرئەنجامیکی نەبوو، بۆیە پاش
 بیدەنگییەکی کورت، نووچیاندا و ویکرا ھاتنە سەر ئەوہئە ئەندام،
 یاخود لایەنگر نەبووہ و بە وتەئە چروچاوە ھەلکەر و زاوہکە قایلبوون
 و زووتر لەو مشتومرە رەخسان. ئەوسا دوانیان لە مابەینی خۆیاندا
 کەوتبوونە کەینوبەینیکی بیسەر و بەر و نەیان دەبرییەوہ. ئەوہئە
 زیاتر پێئە دادەگرت و بە «کارەساتە دلتەزینەکە» ناوی دەبرد زۆر
 پێئە کارتیکراو بوو، بە ئیشتییای شەرەوہ داخاوت و ئەوئە دیش
 رۆویەکی تینا و پێئە وت: تۆ ھیشتا نەبوویتە بە زیندەوہریکی
 سیاسی، ھیشتا ھۆش و گوئی ئەوہت نەھاتووہتە بەر ببیتە
 یەکیک! بزانیە چەند سۆزدارانە مامەلە لەگەل رۆو داوہکانی میژوودا

دهکه‌یت و له دهره‌وه‌ی قوناغه‌که‌وه تی‌ی دهروانیت!..ئەویش که له توورپیی و خو به گونا‌ه‌بار زانیندا وای لی به‌سه‌ر هاتبوو دووکه‌ل له ئومیدی به‌رزده‌بووه‌وه و چاوه‌کانیشی پزیسکیان لی‌وه ده‌پژا، به کرژ و مۆنییه‌وه نیگایه‌کی برووسکه‌ئامیزانه‌ی تیگرت و به‌جیه‌په‌شت، دوورکه‌وته‌وه، دوورترکه‌وته‌وه و ئینجا له دووره‌وه له‌می پوانی، ئەمیش سه‌رنجی چه‌که‌که‌ی ئەوی دا، له ده‌ستیا شلوشو‌رپبووه‌وه و زوو زوو ئاوو‌ری له جاده‌ مردوو‌ه‌که ده‌دایه‌وه و ده‌یروانییه لاشه‌کان، چوون شه‌پۆلیکی درنده و سه‌رشه‌قی جه‌نگیکی نه‌فره‌تبار و به‌رده‌وام پایدانه‌ پو‌خ، هه‌تا‌کو پاش قه‌ده‌ریک شی ببنه‌وه، ئیسقانه‌کان ببن به خو‌ل و گو‌شته‌که‌یش ببی به‌ هیله‌ک و کرمه‌ بيشوماره‌کان ته‌ته‌له‌ بکات. چه‌ند ئۆتۆمبیلێک، که‌ گه‌یشته‌ نه‌زیک چالاکیه‌که، وه‌کو گولله‌ تییانته‌قاند و له هه‌ته‌ری چاو دیارنه‌مان..ئیت‌ر ئەو که وه‌رگه‌رایه‌وه، له ئەندیشه‌ی ئەمدا نه‌ینیه‌کی دانسقه‌ی چه‌سپاند، تیبینی ئەوه‌ی کرد به‌گومانیکی مه‌زنه‌وه هه‌ست به‌ ونکردنی شتیکی بایه‌خدارده‌کات. هه‌تا دوور که‌وته‌وه هه‌ستی کرد هه‌موو شوینه‌کان بوونه‌ته‌ تا‌پۆ و تارمایی هه‌لا‌ژاوه‌کان و دوا ئاوو‌ری ئازاریکی به‌تین و له‌به‌رگری به‌ده‌ری له‌گه‌لدا راگه‌یاند و لی‌وه‌کانی به‌شبوونه‌وه و هیستیرییا‌نه‌که‌وته‌ و یزه‌ی گو‌یچه‌که‌کانی ئەو کاسه‌سه‌رانه‌ی له‌وی‌وه خ‌لۆرده‌بوونه‌وه و وتی: راسته، ئیوه پیگه‌یشتووتر و کامل‌ترن! راسته‌ دا‌کوکی و دۆستایه‌تی و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل سۆزدا له‌ شتیکی تر نه‌زیکت ده‌خاته‌وه ئەویش ته‌نها دوورییه له‌ درنده‌یی، چونکه‌...» ئەبو‌ حه‌یده‌ر» هاواریکی کرد، هه‌موو بی‌ده‌نگ بوون، نه‌راندی: ئەوه ئیوه گه‌نگه‌شه‌ی چی ده‌که‌ن، یاللا با پرۆین، ئەوه‌نده‌ نابا داله‌ئاسنینه‌کان ئاسمانی ئەم ناوه‌ ده‌ته‌نن، ده‌ی

دەستوبرد...چاۋى ئەم، زەۋىيە نارېك و پىر كەند و قۇرتە يىئەندازەكەى دەماشتەۋە. بەر لەۋەى برۆن، ئىفاكەيان گىردا و ئاسمان بە چەپە دووكەلى سووتانەكەى قانگىرا. زەمەن ۋەكو رۈوبار لە پىچەكانى خۇيدا ئاۋادەبوو، لەبەر تەمەن دەپۇيشت و دىنابوو لەۋەى جارېكى تر ناگەپىتەۋە. ئەو ئازارە سەربزىۋەيش، كە لەمدىۋى شتەكاندا چەپۇكانى بوو قەلاچۇكرىنى ئەم سىرەى ۋى بوو، دەيوست بەرەو ھەلدېران و باژىلە بوونى بەرى. ئەو رۇژە ھەستى دەكرىد مرقۇف دەست لە ھەموو شتىك ھەلبگرىت و لىلى لاتەرىك بىت، ناتوانى دەست لە سۆزپەرۋەرى بەربىدات و سەرمایەى ئىنسانبوونەكەى خۇى كە دلىكى زىندوۋە پىشىل بىكات و توورپى ھەلبىداتە ژىر پىى دلرەقىيەۋە. نەيتوانى دەست لە ۋەموساتە بىكىشىتەۋە و خۇى لى بىبەرى بىكات، چونكە بەشېك بوو لە قەۋارە و بوونە شەقلگرتوۋە ناۋازەكەى..كە لە شەۋە بى مانگەكەى دواترىشدا كەوتنەپى و بەرەو سەرى ھەلكشان، خەۋالۋوى ئەو مۇتەكە و خەۋنە سامناكە ھىشتايش بەربەستىكى پتەو و مكووم بوو چاۋەكانى بەر نەدەدا و نەيدەھىشت بىتەۋە نىۋ ئەم دىنایە و پىلۋوۋ بەشەكەتى قورسەكانىشى بکەۋنەۋە بالەفرە. سەرى، ئەو سەرىيەى دەيوست لە مەلبەند و ھەۋارگەى دەركرىدەكەى ئاۋدىۋى بىكات كەوتبوۋە سەختايىەكانى سەرسنور، سنورى ئەمدىۋى ئەو شاخ وكىۋە بە ئاسمانداچۋانەى چاۋيان پى ھەلدەگۇفت و ھەۋالەى سەر زىنى ئەو ھىستەرەيان دەكرىد كە ئەمدىۋ كەۋشەنى دەخستە ژىر سەمە تۇزاۋىيەكانى و ئاۋا دەبوو، نەك ھەتا بىگەيەنپتە بەھەشتى دەر بازبوون، بەلكو سەربارى ئەو ناخۇشى و دژۋارىيانەيشى، لە بەھەشت دەر بەدەرى بکەن. كە رېگايەكى دوور و

سرک دهبریت و له پیناوی خالیکی دیاریکراودا تاقه ساتیک ههدای خوی نادات، بیرکردنه وهی تیژرهوتر دهبیت و له غایله ناویستی. ههچهنده پی بهسهر سهخته لآن و پیوارییهکانی تیفکرییندا دهنیت و جلّه و بو ههویاکان به رهه لدا دهکات و به تاوتر دهیاننیریته خزمه تی رهوگه و خویان پی شاگه شکه، یاخود خه مبار دهکات، دهروات و به دووی ئەوهدا عه و دال دهبیت، ئەو شتهی به پنت و قونایکی تری ده ربازبونی خوی داده نیت، له ئاژاوهیه که وه بو یه کیکی تر، پاشتر بوی ده رده که ویت بیجگه له داویک، یاخود کویره که له به ریکی زهوی سه ر یگاوبانه که ی به ولاره هیچی تر نییه، یانیخو بیجگه له ره و ره و وکی خه ونیک بترازی شتیکی ئەوتوی تر نییه!

ئەو کاروانچییه ردین بۆره گیان تۆز و خۆلاوی و گورج و گۆله ی رایانسپارد بیگه یه نیته سه رسنور، وتی: ده بی بگه پیننه وه و به لایه کی تر دا برۆین، ده بی له ئاوه که بته پینمه وه و به زینوی ئا ئەو شاخه سوورهدا بته گه یه نمه ئەودیو.. هه ر ئەمه ی وت و ئیتر وه کو تیسکه ی تفهنگ که وته برینی قاچاخه ریکه. له و ساته وهی ئەم که وتبووه تهک ئەو قافلّه یه، دوو چاری باریکی سهیر و ئەفسووناوی بیو، چاوی لی سوور هه لده گیرا و خه دهنگی مۆره ی تیده گرت، گه ره کی بوو عه زیه تی و قه لسی وئ بدات، به تالووکه و لآخهکانی داژوا و بازی ده دایه نیو دنیا یه کی رموزنه وه. له ئاوینه ی تیروانینه که ی ئەودا ئەم خوی وه کو خوونکار ده بینیی، یان ئەو هه سته ی له لادا ده رسکا. چوار په لی چاره و ییه کان، به بازووی ئاره قاوی و شه که تی ئەو سه ربازه ره شپستانه ی به رهکانی ئەو جهنگانه ده چوون که

لە فىلمەكاندا بينىبوويانى. گاهگاهيش ھەلۆستەيەكى كەمخايەنى دەکرد و نەقىزەي پرسىيارىكى تىژى تىوھ دەژەند و پى و پلى بىرى ئەمى شەتەك دەدا و تىفكرىينى دەئالۆسكاند. خەيالە چەمووشەكەي دەبوو داوھرى رەھاي دنيا پەرتوبلاوھكەي و بە گشتگرىي ژيانى راپىچ دەكرده نىو قوولايى خۆيەوھ و بەھىمنىي لە وردە رەفتار و عادەتەكانى دايدەبېرى و قوزاخەي جىابوونەوھ ئامادەي ئەوھ دەبوو ئاگاييەكەي حەشار بدات و لە دنيايەكى دىكەدا گۆلەي ئەو قوزاخەيەي بدېرىنى كە كىلگەي موگناتىسى نائاگايى لە ئامىزى ناوھ و ململانئى بەرھنگار بوونەوھكانى لەبەين بردووھ. ئىدى پاش سېربوونىكى بىلەزەت كانگاي وەرەمە بىسەرەوبەرەكان ئەمیان سەرقال دەکرد و دەپروانىيە ھاتووي ناديار. لەناكاو لەگەل برىارى وەرگىراوى دوای نسكو پەيتاپەيتاكان و لىخوردبوونەوھى چەندىن سالە، ھەروا بە سانايى پىي وت: بۆ كوئ دەرپويت؟..ئەمىش لاچاويكى رەوانەي چارەو سىما رەشداگەراوھكەي كرد و تىيىنى كەپوويەكى زەبەللاح ئەوقى كرد كە وردە ئەندامەكانى ترى لە سايەي خۆيدا رەواندبۆوھ! وەلامى پرسىيارەكانى بە بىدەنگىيەوھ گرى دا. نەيزانى چ جورە ناويك بە ويست و مگىزى ئىستاكەنەي بىبەخشىت، چونكە لە ھەمان كاتدا چەردەيەك شتگەل ناقرگەيان گرتبوو و لە ئاوەزىدا ھەلاوئىركردىيان خەفە دەكردهوھ. بەلگەنەويست بوو پاش ئەو دىدەنىي و پەيوەندىيە پىر مېھرەي لەگەل ئەزمووندا، ھەموو شتەكان پىچەوانەي ويستى دەكەوتنەوھ، پىچەوانەي ويستىشى لىي دوور دەكەوتنەوھ، ئەوانەي ئەمىش تەقەللای دووركەوتنەوھى لەگەلدا دەدان بە ھەويای لەئامىزنانى لىي نزيكەبوونەوھ و دريان بەدوورىيەكەي دەدا. ھەندىك پرسىيار

هه بوون له بهرامبهر یاندا دۆشدا ده ما و له په لویو ده کهوت، ده کهوته دورپانیکه سهخت و ئهسته مه وه، وه نه بیت به رسقیانی نه زانیبیت، یا خود به رسقیکی بۆیان نه بوو بیت، به لکو هزی نه ده کرد بکه ویته پیچوپه نا و گوشه وکه نارهکانی وه لامدانه وه. ههستی به گورگانه بیان ده کرد، شه ویلاگهی ئالوودهی خویناو و لیکای قووتدان و ونجر ونجر کردنیان له پرویدا به رجهسته بوو، ده بوایه ههتا شنگ و تاقتی له باردا بوو ههلبهاتایه. نهیده توانی قهوانی بیزاراو و سووای سهرتاپای ته مه نیک بخاته سهر گرامفۆنی جووینه وه، چونکه ده بوایه پیشینه یه کی گونجاو رابه ری وه رامه که ی بکات و زریزه یه کی لیکدانه بر او له تپه پریوو وه تا هه نووکه رایه ل بکات. شیاو بوو گاه گاه ئهوانی تریش بکه ونه ته لفیزه پیکردنی و خهلتانی گالته جارپی و پیکه نین بن. رهنگیشه بیان وتایه: ئه م کابرایه چی له ژیان ده ویت؟ هه روا هاتوو و به خودا به شیوه یه کی تر به سه رناچیت و رانا بووریت! به بی خواست و ئاره زووی خۆت پهیدا ده بیت و ئاوايش ده بیت. هه میشه وتوو یانه به بی که له شیریش روونا کایی گۆی زهومین هه ر ده ته نیته وه. به لام کوانی؟ ئایا ئه وه له سه ر بارودۆخی ئیمه پیاده ده کریت؟ ده با ئه م هه موو رچه و یال و رکه سهخت و دژوارانه نه ده یه بهر جا با ئه و تیشکه مان لی هه لبیت. هه لبه تا رۆژی ئیمه ومانان بی چند و چون شیوه و تام و بویه کی دیکه ده گریته خۆ! ئه ی تو چی هه ی سه رقۆت، رهنگه مالو حالیکه مامناوه نجیی و ئه رک و مووچه یه کی باشت هه بی، ئی بو خۆت بو ناژبیت، چیت له سه ره گیژهی ئه م کیشمه کیش و گیروداره داوه؟! ئاخۆ له وه لامی ئه وانهدا ده توانیت نه لیت: هه لبه تا له دید و تیروانینی ئیستامدا، هه مووتان راست ده فه رموون، چونکه

باسی گۆشه نیگا و ویست و بیرکردنه وهی خۆتان ده کهن، هه مووتان له زوبانی یه کتری حالی ده بن و لیک ده گهن، به لام من درک به وه ده کهم زمانی وهرامدانه وه یه کی ته واو جیاواز به سه رمدا بالاده سته. ده پۆم، چما هه موو زینده گیی ئیمه هه ر سه ره له گرتن و ده ره ده ری و له گه ل ریگاوبانی سه خت و زۆزان و گه رمه سی رکردن و چادر و تاول هه لدان و شه به یخوونی دوژمن و توفان و سووتان و له هیی سروشتدا زۆران گرتن و مملانی نه بووه؟ به رده وام روو له پیواری و په رتگا نه بووینه؟ ئه ی بو ئه م پۆیشتنه بوته ورووژینه ری پرسیار و دایکاساندوون؟ ده میکه سۆزه ی ئه وه م کردووه هیچ شتیک له م هه رییم و دیاره دا نه ماوه ته وه به خۆیه وه سندنم بکات. ئه م ریگایه یش من هه لم نه بژاردووه! چونکه هه رگیز میوه ی بیوه فاییم نه خواردووه تاکو بیوه فا بم و زید و واری خۆم به فه رامۆشیی بسیپریم، تاراوگه یش مایه ی قیزه وونییه کی بی تخومه و په نگه له سه رزه مینی کدا توژیالی ژیانیکی دی له خۆمه وه بئالینم هه تاکو نه بیته سییه ر بو سه رزه مینی یه که مین، به لام هه رگیز بیرم ناچیت له ده ره وه ی جوغزی زیده که شمدا بو ئه وه تییکو شم له نۆژنه وه پشکنینیکی دیکه به رپا بکه م، پشکنینیک نه خشه یه کی تازه ی هه نووکانه بو ئه و پابردووه ته یار بکات که هه رده م له حالی حازر و ئیستادا ئاماده گیی و سیحریکی به هیتر به رزه فته ده کات، له بهر ئه وه ی مه مله که تی نادیاریه و له ئاگا و خه ونه کانیشدا زۆر شتی سه یر و عاجباتییم تیدا بینوووه. ئه و شته ی منیش هیشتا په ییم پیی نه بردووه، ئه وه یه ده شی له ده ره وه ی مه جهوولدا نه توانم هه لیکه م، بمخنکینی و مردنم به گژدا بکات، له وانه شه بازنه ی عومریکی تر ته وه ره م له ده وردا

بکیشیت، ئاکام هەر شتیک بکهوئتهوه ئهوا هەر به تهنه خۆم لئی بهرپرسیار نیم!..ههستی کرد ئه و سووسه ئهفسانهیی و جادووویییهی له سۆنگهیی ئهوه وهیه هیدی هیدی هه لچوونی درهختی ته مهنی بهدی دهکات، پهیی بهوه دهبات له گهنجیی و تاقی سهردهمهکهی پچراو و دابراوه ..وهلام ناداتهوه، ئه و سهلهته سۆراخه خهناوکیکی قهترانیی دریز دریز دههونیتتهوه و گهردنی ناسکۆلهی رۆحی پی گه مارۆ دهبات. خهفه بوون دایده گریته. شهکه تیی و شه پریویی ریگاوبان نیوهی گیانی کیشاوه، به ئاسته م شهقاوهکانی نووزه و خو به کیشکردنیان تیدا ماوه تهوه. جار جاره له سههر پشتهی هیسته ره که بو پشوویهک داده به زیت و ری ده بریت، هه رچه ند خولهک جاریکیش خوی به کلک و بژی و لاخیک له ولاخه پشوو قورسه کانه وه ده گریته و له هه لدیران و هه لخلیسکان چاوپۆشیی دهکات. ئینجا به نار ه زاییه که وه به خوی ده لیت: له ولاخه وه بو پیا ده رۆیی و گوزهر له ئاو ..دهمی به شتی به ریتر ئاواله ده بیتته وه، که چی له پریکا ده که وئته بیر کردنه وه و که سه په نهانه کهی ناخی دهوینی: ئه ی ئه و ولاخانه چۆن به و توله ریچکانه دا به باریکی ئاوها گران و تاقه تپروو کینه وه جیگیان ده بیتته وه و بی په روا و سه له مینه وه و گویدانه دۆل و نشیوه قوول و هه زار به هه زار و بیته زه بییه کان به رسقی دارعاسای کاروانچییه کان ده ده نه وه؟.. وزه و توانای وینه ی گهرمی پیویک له نزمبوونه وه و هاتنه خواره وه دابوو، ههستی کرد رۆحیکی تر هاتووته بهر گیانی. کاروانچییه ره شداگه پراوه ئاره قاوییه کانیش به ره و قۆرتی ونبوون په وانه ی ده که ن! جاروبار چاوی نزی، چاوی ویرد و پارانه وهی بهرز ده کرده وه و دهیگوت: هه ر من چراخانی ئه ستیره کان سووژدهیان بو هی نام؟ هه ر من

خۆرى كوژاوه م بهدى كرد و مانگى كزوله كردوى سه ر درهختى شهوم بينى تريفهى بېرهنگوړوو بازرهقهى ليوه ده بهسته خواره وه؟.. نه يده زانى ئەمانهى به كى دهوت و بوچى له كاتيكى وادا وهكو شاعيريك دهدوا، به لام زنوقى له وه دهچوو بېدهنگى رهوانهى ته نيائى بكات. پر مه و لووشكه لووشكى هېستريكى نيو قه تاره كه چه په سانيكى بېرادهى پېنه خشى، دهنگى ته واو نائاسايى بو، لى نى نزيك كه وته وه، كه وته قيژه و هاوار و نه عره كيشان، ته واو درشت و قه به تر له وهى گوئى بتوانيت خوئى له به ردا راگريت. پيئوابوو له نيو زړوهوړ و هه نسكى گرياندا زهناى به رپا كردوو، ده قيژينى، ئەوقه و گره ويدهى خه ميكي رموك و سه يري دهكات، ئاوئتهى پر مه كانئتى، دلى له تر په كان زوير ده بيت، له كاروانچييه كه دئته پيشه وه، به دووى راقيه كى ئەو دهنگ و هه لايه دا ده گه ريت! هه ست دهكات ئەم دنيايهى به رامبه رى پرسىارى وه لام نه دراوهى زور و زه به ندى تيدا په ننگه و له ناويدا پيشيان خوار دووه ته وه. چاوه نوړى ئەوانهى هاتوو هه تا گريى رازه كان واز بكه نه وه و پتر شاره زايى ده رباره پيدا بكن. پيوسته ئەو په ننگ خوار دووييه به قينئته وه و په نامه كيه كان شاراوه يى جيبه ئلن و ده ركه ون، پيوسته په يى به وه لامه كان به ريت و چيدى لىى دوور ده ست نه بى.

كتوپر زارى ناكاته وه پېرسى، له بريى ئەوه گوئى بو مشتومرى كاروانچييه ليك نزيكه كان راده ديړى. خودانى هېستره كه هه تاكو له دژواريى ره وه زيك ئاوابوون به ده وروكشه ي و لاخه كه يدا هات و لاپالى گرت، له تر سا له سه رخو ليخوړى و دهنگى غه واره ي

لە ميان لچولپوۋ ئەستورەكانىيەۋە بەرھەلدا كرد. سەرنجىكى پەلەى تى سرەواند، ھەرۋەكو ئەۋەى سۆراخى ئەۋەوداللىيەى ئەمى دووبارە لە چاۋە تاساۋەكانيا خوئىدىتتەۋە، يەكەۋراست ئاۋا ھاتە قسە: تاكەكەيمان لە ئاۋايى جىھىشتوۋە، زۆريان ئۆگىرى بە يەكتەرەۋە گرتوۋە، تەنانەت بى يەكتەر بۆ ھىچ شوئىنىكىان نابەم، ئەمجارە ئەۋيانە لاقى كواندار بوو بۆيە نەمخستە تەك قافلەكەۋە. لەۋە دەسلەمىمەۋە خۆى باۋىتە خوارى. كە لىك جوئ دەبنەۋە ئەم فەرتەنەيە لەژىر سەرياندايە. خەزرىن و سەرشىتتىيەك دەبىتە دەسكەلايان و ھەتا دەگەمەۋە مەنزل دەستم لەسەر دلە بەدردۆنگى كۆرۋوۋەكەم دادەنىم و لە شلەژاندام. ھەزارۋىەك دوۋعا و نزا و ئايەتۈلكورسى بە جۆشۈكۈل دەخوئىم و دامانگىرى شىخ و مشايەخان دەبم. ئەھا ئەۋ ھىستىرەت دىتوۋە؟..دەستە وشكەلگەراۋەكەى درىژكرد و ۋەكو ئەۋەى سىغار بىچىتتەۋە دووبارە كەۋتەۋە قسان. ئەمىش سەرىكى ئارامى بەرزكردەۋە، بەلام ئىشارەتەكەى ئەۋ بەرەۋ قوۋلايىيەكە بوو، بۆيە ئەم مى لاركردەۋە و چاۋى برىيە كەندالە ترسناكەكەى دەستە راست و گوئىشى ھەرۋەكو رادارىك چاۋەرۋانى قوزتتەۋەى شەپۆلە رموكەكانى زارى كابرا بەپەرۆشەكە بوو. بە گومان ھەلنەگىرى تىھەلچوۋەۋە و وتى: ھەۋتوۋى پىشوۋ خۆى ھەلدىرا و ئەۋرۆئىش ۋەكو دەبىنىيە لە كەلاشىك زياتر نىيە. ئىستاكى خاۋەنەكەى پاش ئەۋ خەسارە بۆ ولاخدارىك ئىش دەكات، ئەمەيش.. ھامانا ونكردنى گرنگترىن دەستاۋىژى ژيان! منىش ئەمەم لە كىس بچىت بى سىۋدوۋ ئەۋى دىشم لەدەست چوۋە و...ھى...ئى...ئى...ى... پىرپىر...ھۆۋۋ...ھى...ئى...ئى...ئى...»

هیستره که خه ریکبوو له ریگا دژوار و تهنگه لانه که لای دها، رایکرد، خه لسانی بیم و په روا به رهو پرووی بووه وه، چاوه دووی ئه وهی نه کرد ئه م چی گو دهکات، هه ر چیه کیشی بووتایه شاریه ک بوو و چ کاریگه رییه کی ده بوو؟ بهر له وهی رایه ک گه لاله بکات جیهیشتبوو و که وتبووه وه جوغزی تهنگ و بچکولانه ی په یوه ندیه به راییه که ی به دنیا که ی خویه وه و دووباره پابه ند و وابسته ی هیستره په شوکاوه که ی و سه رنویشته که ی بووه وه، سه رله نوی سه رقال و ئاگاداری باره که ی بووه وه و بیجگه له دهنگی سم و لموزی ولاخ و خلیسکه ی سم و ههنگاوهکانی ره وه که و هیمای دهنگی نیوان کاروانچی و ولاخهکان، هیچ گفتوگو یه کی دی له ئارادا نه ما. له گه ل برینی که ند و کوسپی ریگا که دا که وتبووه رهنگدانه وهی بیر کردنه وه یه کی پشکویین و توزیک له و فهزایه دابرابوو. ئه و ولاخه ی به کریی گرتبوو - زوو زوو لینی داده به زیی، سمتی بهرگه ی نارچه تییه کی به رده وامی نه ده گرت - سه رباری ئه وهی باریکی گردولکه ئاسایشی به سه ره وه که له که بوو، ده بوا به سه ر باره که وه دابنیشی، دوو هینده به رزتر بوو، له سه ر تاویریک راده وه ستا و خیه که ی به هانایه وه ده هات و هیستره که ی بو راده گرت، ئه میس ده که وته سه ر پشستی باره که و دهنگیک بلند ده بووه و تی راده خوری: باژو شاریی.. ئئی ی ی.. باژو ده ی به درهنگمان مه خه.. چه ند نوو که که وشیکی له و به رزاییه وه ده گه یانده پوقه ته ی ملی هیستره که و به تونیکی سه یروسه مه ره ی دینگل دنگل.. دینگل دنگلی ویرغه کردن دهستی به برینی رچهکان ده کرد و به رزتری ده کردنه وه. نه ییده توانی زوری له سه ردا بمینیتته وه، که سهیری خواریی ده کرد، گیزی سه ره سوور که ده بوو، پشستی، سه رتاپای دهیدا له زریکه

و پلى ده‌هاویشت، هیئده‌ی راده‌ژاند، هیئده‌ی لاروخوار ده‌کرده‌وه ناچار داده‌به‌زیی، هه‌موو ده‌یاندا له پرمه و حیله‌که‌حیلکی پیکه‌نین و خه‌نی خه‌نی ده‌تریقانه‌وه. له‌وانه‌بوو په‌ندیکی دیرینیان وه‌بیر هاتبیته‌وه، کورته‌بنه قووتیله‌که رووی تیده‌کرد و ده‌یوت: چی تو‌ی گه‌یانده ئیروو‌کانه؟ بو‌چی ئەم هه‌موو جیوبانانه ده‌بری، ئەو هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ی شارت بو‌ به‌جیه‌یشت؟..خۆزگه له توانایدا بوايه حالییان بکات! خو‌ی راست و قیت کرده‌وه و سایی خودیینه‌ریک به‌کاوه‌خو و تی: ده‌لین ئەوه‌ی به‌دووی شتی‌کدا عه‌ودال بیت مه‌حاله په‌یی پینه‌بات و نه‌یدوزیته‌وه، ره‌نگه تووشی سه‌خه‌تیی و ناحه‌زییه‌کی زور بیت، ره‌نگه چه‌خماخه‌ی ئاواره‌یی بیپروو‌کینئ و باجیکی بیپایانی هه‌لبژاردنه‌که‌ی پیندات، به‌لام گرنگ قایل‌بوونه، قایل‌بوونی خو‌ی، گرنگ ئاکامه، ئاکامی کرده‌وه و هه‌لبژاردن و سه‌نگوسووژه‌کانی خو‌ی نه‌ک هینی ئیدییان. وه‌لی ده‌یشلین، ئەوه‌ی مرو‌ف نه‌یه‌ویت دیته ریگای!..له‌نیو ده‌نگه نه‌رم و چاوه‌روانیی ره‌وینه وردیله‌که‌ی سمی چاره‌ویییه‌کاندا ده‌نگه‌کان ده‌پرینگینه‌وه و ده‌نگی ورده‌کوچک و پلووکه‌به‌رد، چه‌و و خیز و ته‌په ته‌پی خو‌له‌که ده‌وروخولی هه‌موو ریچکۆله‌کان ده‌ته‌نن و به‌مله‌یه‌کدا ئاوا ده‌بن. تو‌پیاران ده‌یانخاته نیو چیوه‌ی بازنه‌ی خو‌شاردنه‌وه و پال تاویرگرتن، یان زه‌وی له باوه‌ش گرتن و له‌نیو خو‌له‌که‌دا راکشان. هه‌رچی ئەو قه‌دپال و به‌نده‌نه ناته‌بایه‌شه ده‌یکوتیته‌وه و تو‌ز و خاک ته‌یمانیکی بلند له زیوار و چوارده‌وریاندا هه‌لده‌چنیت، خو‌یان له ته‌نیشته تاش و گابه‌رد و قه‌لشه قریژاویییه‌کاندا مات ده‌دن و پاش هه‌دادان و ئارامیک دیسانه‌وه ده‌بزوین و ریچکه‌که وه‌به‌رده‌گرنه‌وه و دارگویره په‌رته‌کانی سه‌ر شاخیکی مامناوه‌نجی به‌دوای خو‌دا جیده‌هیئن.

هیدی هیدی نیری ترس و زراوچوونیان له کۆل بووهوه. گه‌یشتنه سهر نسی و نیزاری لارییهکی دوور و لایان دا. له سه‌رکانیاوهکه‌دا تۆزیک هه‌سانه‌وه و کوچکاوهریکیان سازکرد، که‌وتنه ژیر گه‌واله هه‌وری چه‌ره دووکه‌لی قه‌ف قه‌ف به به‌رزایی ئاسماندا هه‌شاخاو. کۆکه‌یه‌کی توندوتیژ ده‌سته‌ویه‌خه‌ی سینه‌ی بوو، چاوه‌کانیشی به خه‌ستی گلیان کرد. هه‌ستی بووه نه‌ینۆکیک و سووره‌لگه‌پانی ده‌وری بیلبله‌کانی پیشان دا. پیره‌میره به شان و باه‌وو به کۆره‌تی سالدا که‌وتووکه‌هه‌ی رۆوی لی وه‌رچه‌رخاند و به تۆنیکه‌که‌لله‌شه‌قانه، به‌لام وه‌کو ئه‌وه‌ی بو خۆی قسه‌ بکات وتی: ئه‌هریمه‌ن هاتبووه بنکلیشه‌ت، یان غه‌زه‌بت لیگیرابوو، ناعیلاجی نه‌بی کئی خۆی فری ده‌داته نیو بوته‌ی ئه‌م حالوباره ناهه‌مواره؟.. ترووکه‌کانی چاوی ئه‌م له زیادیان دا و هه‌ندیک پیی نایه سهر گازه‌رای پشتی خۆله‌که و که‌وته هه‌لکۆلینی. وه‌کو قوماربازیکی دۆراو، یان زارۆله‌یه‌کی شه‌رمی نیو چه‌رده بیگانه‌یه‌ک، یاخود کۆمه‌له نه‌ناسیاویک، هه‌روه‌کو گوورپووکه‌کانی واده‌ی مندالییه‌که‌ی سه‌ری دانه‌واند و هه‌لینه‌بری. چایه‌که هه‌یواش هه‌یواش خه‌ریکی ده‌م کیشان بوو، نه‌یه‌یشت پۆلووه گه‌شه‌لگه‌پاوه مه‌رجانییه‌کان کفنی ژیه‌مۆ له‌به‌ربکه‌ن، چه‌ند به رۆویه‌کی خه‌شپه‌لی تی فریدا و سه‌بر سه‌بر له‌نیو پشکۆکاندا له‌گه‌ل برژان که‌وتنه کیشمه‌کیش و تاقوتریقی یاخیبوونیان گوچکه‌کانی ئاخنییه‌وه. چه‌ند دانه‌یه‌کی دا به کورپیژگه چلکن و هیس داپۆشیووکه‌هه‌ و توپکه‌کانی یه‌ک دوانیکیشی دامالیی و که‌وته نیو له‌زه‌تی خواردنیان. ئه‌و تاموچیژه‌ی له‌و باره‌دا به دانسقه‌یی خۆی رۆوکه‌شکرد، خانه‌کانی زوبان گه‌نجینه‌یان کرد و پاراستیان بو ئه‌وه‌ی له‌یادی به‌له‌سه نه‌بی‌ت و له‌گه‌لیدا بمینیته‌وه و

له‌گه‌لێشیدا رۆژیک له رۆژان ئاوی نیو دالانه‌کانی ژێرزه‌وی بێت. له‌ناو قتوویه‌کی به‌تالی په‌نیردا چایه‌کی له دید و روانینی ره‌شتر و پارچه نانیکێ وه‌کو له‌شی مێینه‌یه‌کی سالخواردووی جیر و قاشه په‌نیریکیش که له‌میژ بوو بۆرایه‌ی که‌رپووی گرتبووه‌خۆ و ره‌نگورپووی دۆراندبوو، بوو به‌شیی و خرایه به‌رده‌می. هه‌ر یه‌که و له‌لای خۆیه‌وه که‌وتبووه خواردن، پاش نیوه‌رپویه‌کی دره‌نگبوو، به‌ قسه‌ی ئه‌وان پشتی رینگاکه‌یان شکاند بوو، ئه‌وه‌نده‌شیا نهمابوو ئاودیو بن. پێش بارگه تیکنان چوو هه‌ندیک گۆیژه‌سووره‌ی له‌و چه‌ند داره‌ کوله‌ی به‌نده‌نی ئه‌و که‌ژه سووره چنیه‌وه و گیرفانه‌کانی لێ که‌یلاند و به‌ده‌م قۆزتنه‌وه‌شیه‌وه هه‌ر خه‌ریکی خواردن بوو. قه‌ده‌ریک بوو که‌وتبوونه‌وه رێ، ده‌یروانییه به‌رزترین پۆپه و ئه‌و گونده‌ی چه‌ند سه‌عاتیک پێشتر پیایدا گوزه‌ریان کردبوو، ئیدی له‌ دواوه‌را سراپبووه‌وه و لێیه‌وه دیار نهمابوو. له‌گه‌ل سووکبوونه‌وه‌ی گیرفانه‌کاندا، کاویژکردنه‌وه‌ی بیر و لیکدانه‌وه‌کان ده‌ستی پێکردبوو. له‌ دورپانه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا، رینگاکه‌ی ده‌سته راستیان پێ نیشان دا و لێی جودابوونه‌وه. پاش دابه‌زین له‌ هیسته‌ره‌که، تۆزیک راه‌ستا و تیبینی جوولانه‌وه‌ی ده‌ستی هیسته‌ره‌وانه‌که‌ی کرد. له‌ دوا پێچدا که‌وتنه ژێر په‌له‌یه‌کی ئه‌رخه‌وانی جوان و تابلویه‌کی تریان پیکه‌ینا و ئیدی به‌یه‌کجاری له‌ گوشه‌ی پامانی ده‌رچوون. لۆژلۆژ ملی رێچکه خۆلێنه سه‌ره‌وژیرییه‌که‌ی گرت و ده‌مه‌ ده‌می زه‌رده‌په‌ری ئیواری، رێک وه‌ک ئه‌وان گوتیان، «چه‌په‌ر» که‌ خالی پشکنینی سه‌رسنوور بوو، له‌ سیله‌که‌وه ده‌رکه‌وت. هه‌ناوی خه‌فه‌ت و که‌سه‌ریکی رموکی هه‌له‌ینایه‌وه. به‌ خۆی وت: بریا هاو‌رپیه‌کم له‌گه‌لدا بوايه!..ئاخر

ههروه‌کو دایکی دهیگوت هاوری تویشووی سه‌فهره سه‌فهره! نایه‌ته‌وه یادی له چ واده و ده‌ورانیکه‌وه قوولیی خووسه و که‌سه‌ری به‌سه‌ر ئوخژن و کام‌ه‌واییدا هه‌لبژادبی! به‌لام درکی کردبوو که هیچ به پروکه‌شیی و سانایی دلگیر نه‌ده‌بوو، بویه خه‌میکی چر و بی هه‌متا، له خه‌م و ئازاری دل‌ره‌قی مالئاواییش ئه‌سته‌متر دایبیژا. له‌و ساته‌وه ئیدی بیوچان هه‌ست به‌هه‌تیوویی و په‌ره‌وازه‌یی و بینا‌ونیشانیی خوئی ده‌کات. پارایی و بیباریی‌ه‌ک ده‌روونی شیرزه‌ده‌کات، پاشگه‌ز نایته‌وه، خوئی ته‌یار ده‌کات گورجتر و هه‌شتاوتر ده‌روات، هه‌تا به‌ر له‌هاتنی تاریکیی و بارگه‌تیکنانی سیلیی که‌م تینی خو‌ر بگاته‌جی و هه‌نگاوه‌کانی له‌خاکوخولی ئه‌م سکوله‌یه‌ی دل و ئه‌م به‌شه‌ی یاخیبوونه‌کان دابریت و وینه‌ی خیه‌وت په‌یقی ره‌هه‌نده‌یی به‌سه‌ریدا بسه‌پیت!

ته‌نیایی و خه‌م له‌هه‌ست و نه‌ستیکی سرک و رمۆک سه‌رشاریان ده‌کرد. ئیتر هه‌موو شتیک دیوجامه‌ی نادیاریی له‌به‌ر ده‌کرد، له‌م بگروه‌به‌رده و چاوشارکی کاتیبه‌دا، بوونی شته‌کانی تر په‌ویبوونه‌وه. به‌لام خه‌م په‌یده‌رپه‌ی جیئه‌ته‌ری هه‌لده‌گرت و وه‌کو تاژییه‌کی مه‌علان و چوست و چاپووک وابوو خوئی له‌نیچیره‌که‌ی نه‌ده‌خافلاند. ئه‌گه‌ر له‌هه‌موو ئان و واده‌یه‌کدا به‌رامبه‌ری نه‌گرتایه‌ ئه‌وا له‌ناخیدا چه‌شنی گیانه‌وه‌ریکی ئاشنای ده‌ساژۆ و خوگونجین له‌گه‌ل گشت بارودۆخیکی ده‌روه‌ه و ناوه‌وه‌ی جه‌سته‌یدا هه‌لده‌تروشکا. که‌ له‌ سووچ و قوژبنی ژووری «پایه‌گایه‌ک» دا رۆده‌نیشته‌، ئیستا ده‌بووه دیوار، بیرکردنه‌وه‌یش ده‌بووه په‌یژه‌ و ده‌یگه‌یانده‌ سه‌ر قولله‌ و

بلنداى ئه و شوينا نهى له پشته وه جييه شتتبون و جيايشى ده كرده وه له ژينگه و دهوروبه ر و خه لك و ئاپوراى پوژانه، يان هاوژووريبان ده كرد، يا خود قه ره وول بوون، يان حوكمى نارهاويان به سه ريدا ده دا. چه خماخه ي ته نيائى مه شخه لى بير كرده وهى بوو. سه رحه د كه له دواوه به جيما، واى دانا تويشه به ره ي ئازار و تالىى و سوپرى و ئه زمونى گه وه ي بيره وه رى و وارگه يه كى تازه يه و ئيدى قه ت قه ت لى جيانا بى ته وه. يه كه م ئىستگه پرسگابوو، له دليدا رقيكى به تينى دنه دا. هه ستى به وه نه كرد پرسياره كان خه نده ئاميزبن، به لكو رووبه رووى گه مژه ييه كيان ده كرده وه و ده يويسه له قاقا بدات. به ر له وهى چه په رى لى ده ركه ويى و سه ر كه وشه ن بداته دم وه ختيكى تپه رپيووه وه، ريگاگه ليكى فره و زه وه ند له به رده مي دا مارئاسا ده خزان و شوپرده بوونه وه، به گه يشتنى سه رجه م له ترووكانيكا ره وينه وه! به چه ژمه تيكي شاراووه به خو ي وت: نازانم من ونبووم، يا خود ريگاگاني پشته وه؟ يان من به ونبوونى ئه وان ونبووم؟ يان هه ردووك پيكره هه لكه وتيى ونى كردين؟.. ئيتر هه تا پايتهخت، فه رمان پيكره ويى كه ده ست به ند و چاو دي ر بوو شاره وشار له گه لي دا ره وانه كرا. ئه م شوينه نه فره تيبه به چه ندين ويستگه ي ليپرسينه وه دا گوزه رى پيكره. له وي دا ئيدى به چر و پرى بازنه ي گه ش و بريقه دارى يادوه ريبه كانى ئاوا بوونيان ره تنده كرده وه. شتگه ليكى زور ئالوز له پريكا په لاماريان ده هينا بو ئه وهى به سه ر دنيا كه يدا زال و بالاده ست بن. داىكى راستى ده كرد: مرق وه كو ته رى بى بال وايه، ئه مرقو لي ره يه سبه ينى خوا ده زانى سه رى باله فره له كو يو ه ده رده هينى! به لام بو ئه و كاتانه، رانه بووردن به كو مه لى ئه زموندا، دنياى ده كرده هه نديك فرت و

فیل لە چەشنى ئەفسوونە ناوازهکانى «حەمىد چکچکە»ى سىحربازى ناودارى شارەکەى و راستىيەکانى لى پەنھان دەکرد. بە چپەدووويەکی لىوہ پەژمووردهکانى وتى: ئەوہ ئەگەر پەلوپۆيان هەلنەقاچى بى!.. بەرلەوہى خویشى بە یۆتۆپىيای سبەينى بسپيریت لەزەتیکى تىژرەوى خوپەرستى بە دەمارەکانیدا ختوورەيان کرد.

ئەو ژوورەى زۆرئیکى وەکو ئەمیان تیدا مۆلدابوو، بۆنە دپن و هێرکەرەکەى رۆژەرپىيەکی دەپىوا. هەموو رۆژى دەهاتن، نەیدەزانى بۆ کوئ دەيبەن، بەلام دەيزانى بۆچى دەيبەن. وىراى داھىززان و شەلالى و بىتاقەتیی سەراپای، خەندەيەکی دۆراو لەسەر لىوہ بەبارەکانیدا سەرەتاتکى دەکرد و بىنايىيەکەى لەودىو شىریتە توند و تۆل بەستراوہکەوہ تىژ و تىژتر دەبوو. توانای ئەوہى نەبوو تارىکى بخوینیتەوہ. بەحال زەفەرى بە دروشمىک برد، نوسرابوو: هىچ شتىک دادت نادات، دانپیانان تاقە رپىيەکە بۆ خو دوورخستنەوہ لە ئەشکەنجە..پراگىرا، زانى گەيشتوہتە جى مەبەست، وەک رۆژە تىپەرپىوو و بىھووودەکان پرسىيارە کەوناراكان دووبارە دەبوونەوہ: ئەمرۆ چیت برىارداوہ، دان بەوہدا دەنئیت خەفيە و سىخورى و بۆ تىکدانى ئاسايشى ولاتەکەمان هاتوويت، يان نا؟..بىئەوہى هىچ شتىک بەدى بکات، بە قوولئى، بە سوئ و نارەحەتییەکەوہ تىيان رادەما. ئەوہى بە هىچ کلۆجىک بىرى لى نەکردبووہوہ لە بنەرەتەوہ شەقلى بىرکردنەوہى گۆرى. بۆ ئەوان بالندەيەکىش لە رۆژاوا، يان لە رۆژەلاتەوہ بەاتبایەتە نىو ئاسمانەکەيان ئەوا لەبەرەى دوژمنەوہ هاتبوو، تەنانەت سىبەریش دوايان بکەوتايە ئىستەرەم ئەو گومانەى

له لاياندا دروست ده كرد. له جه نكيكه وه بو يه كيكي دي، ميژوو ئهم سيناريؤيه و ئهوانى ديكه يشى سه لماندووه و هه موو ده رگاكانيش به رووى ئاسوگه نادادى و تاريكى شه پو شوپ ئاوه لا ده بنه وه! له بنچينه وه باوه ر به وه ده هيني كه هه موو «به ره» و «لا» به شدار بو وه كانى جهنگ به شيويه كه، يا خود به شيويه كي ديكه دوورن له داد و هه ق و ره وايه تيبه وه. له سو نكي ئه وه يشه وه سي به ره دووره كانيش له دل ياندا بنياتنه رى ترس و بيمن. ختووره ي ئه و بيرانه چركه ساته كانى داگير ده كه ن، به لام ئه وه ي فه لاقه ي ده كات دريژه ي ده داتى: داني پيدا بنى و توبه بكه، به ره لا ده بيت و به هاسانى سه فهر ده كه يت.. بيده نكي به لگه ي هه ر شتيك بيت ئه و بيگومان لاي ئيمه به لگه ي قايل بوون نيه و چه كي دانه دواوه و ره تكدنه وه يه. نازانى ئيعتيراف له سه ر چى بكات! ئه وه ي وتوويه تى هيچ لادانكي تيدا نيه به لاي درو و ده سته ره پوكردن و گزي چيندا. بير كردنه وه يه كي بي پراده ئازارده ر ده سته وه ئيخه ي بيو وه وه و خو ي ده دواند: موخابن بو راس تگويى، ئاخو ر ئه و پاسه پورته نه گبه ته ي ئه و شيو وعييه م نه كرپايه و «مخو خوشناو» ره سمه كه ي نه گورپايه و له گه ل خم نه مه ئينا بايه چ ده بوو؟ بزانه فيزه يه كه، فيزه ي يه كيتى سو قييه ت، چ به دب ختبه كي بو نامه وه! ژووره ته نكه كه تژى بوو له گومان و هه ر له ساتى يه كه مه وه ليپنچه ره وه كه پيى وت: بو هاتوويه ت، كي ناردووتى؟! پاسه پورته كه له به ر ده مي دا كه وتبوو، ده ستيكي به سه ر ئه و روويه رده ا كيشا و به خه مسار ديبه كه وه وتى: ئه مان، يان ئه وان؟! ئه م ده يزاني مه به ست له مان كييه، به لام نه يده زاني ئه وان كين، له گه ل ئه وه يشدا ويستى بلن: من له هه موويان هه لاتووم.. سوور ده يشيزاني كه لك

ناگریت بۆيە متهقى ليوە نه هات. بئىدەنگيىه كەي كەللهي دەكردن. ريش هەتا گيرفانى چاو هاتووە ناحەز رۇخسارەكە سەرىكى بۆ دوانەكەي ديكە لەقاند. تىي بەربوون، لەشى بوو بە لابۆرى گشت جۆرە ئازارىك و هەموو شيوە ئەشكەنجه يەك لەسەر گىلگەي جستەيدا پراوہ كرا. لە خۆي رانەدەبيني بەرگەي زەبر و زەنگى ئەو هەموو ئەشكەنجه و تىهەلدانە بگریت. هەستى كرد بيرىكى ئيرتيازييه و خوين و ژانى لى هەلدەهينجريت. هەتا بەرنەبووہو سەر زەوى لە كۆلى نەگەران. راستيان كردهوہ، لەسەر ئەسكەمىلەكە داين نا. لەو دۆخەي بە دەست ئازارەوہ لە پىچ و لوول خواردندا بوو كتوپر دەگەرانەوہ و ديسانەوہ پرسيارىك لە پرسيارە بيمانا و سەرەتاييه كانيان لئىدەكردەوہ، زۆر كەرەتى تريس هەر لەو دەمانەدا لىي كرابوو، هەلبەتا تاقىكردنەوہ بوو، تا بۆيان دەرەكەويت تاچ رادەيەك بەرسقەكان لىكچوون و هاوچوتىي بە خۆوہ دەگرن. ئەم دووبارە هەمان خالى دەخستەوہ سەر پىتە ئاشنا و نەگۆرەكان و دەيگۆ: جارەن ماسي سەرئاو دەكەوت، ئىستا مرۆف پەسلانيتى. دەمويست دووربەكەومەوہ لەو شتەي گەرەكم بوو، هەموو سۆنگە و ئەنجامەكانى ئاشووب و ئازاوہم رەتدەكردەوہ و قىزىشم لە ئەركەكەم دەهاتەوہ، هەست و خوستم بەرە بەرە پووي لە خامۆشيي كرد. بە تەمابووم شيوەي زىندەگيىه كەي خۆم خۆم بيرسكىنم و نەخشەيەكي نووي بۆ بكيشم. دەمگوت رەنگە ليرە ئەو ئاواتەم بيتەدى، بەلام واديارە هەرەكو دەلین هەتا مرۆف باي لىبەر نەبيت چوارمشقى لىي دانانىشيت!..

دوای ئه وهی له به ندیخانه یه کی گه وره دا جیگیر ده بیته، که به «زیندانی قه سر» ناو دیتری ده که ن، به نا چاریی هه ولده دات هی دی هی دی ئه و شتانه فه رامۆش بکات. چه ند ساله بنیات نراوه؟ بو ده پرسیت؟ زور ری ئی تیده چی له سه ره تای په یدا بو نه وه رۆنراییت. له وه تیده فکریته: ئایا هیچ که سیک پیشتر دانی به وه دا ناوه که پتر بیگونا هان له گرتووخانه دا توند ده کرىن؟.. به نیو ئه وه جه له بانه دا چاوی ده گیرا، وه ک مروارییه کانی قوولایی شه وی ئاسمان بیشومار بوون و چه وسه له به ده ریان ده کرد له وه ی جیگیان له ژماردندا بکاته وه. به خوی دهوت: رهنگه سه ره هه تا پای بوونی وه خو گرتیته و وه خویشی بگریته!.. به ره له وه ی بو ئه ویی به رن، ئه فسه ریکی ره زا گران و خوینتال په نجه موری ده گرت، دهستی له گو چبوو، یا کرژبوونه وه سړی کردبوو، په نجه کانیشی وه ک بلئی گۆج ببوون، دووسی جار دهستی به توندیی کیشا به سه ر میزه که دا و په لکیشی لاوه ی کرد، که گوران و خاوبوونه وه نه هاته دی، شه پازاللهیه کی بیمه زه بی تیسره واند و ئه میس هه ر به زمانه که ی خوی، به تونیککی نیمچه تاساو وهه نسکاوی، پرسیاریکی گازانده پۆشی ئاراسته کرد: ئاوا مامه له ی ره هه نده یه کی جهنگ ده که ن؟.. ئه ویش وه کو ئه وه ی تیگه یشتبی، به فیز و بایبیوونیکه وه نزم تیروانیی و به توپزیی و خو دنه دانیکه وه گوتی: تو، تو خه فیه ی سیاسییته، ره هه نده ی جهنگی چی!.. ئه و کاتانه ی یه کییک به چاوه کانی ئه م خوی تییرانامیته و به و شیوه نا هه مواره دژایه تی بوچوونه کانی دهکات، هه ست به داخران و دلشکانیکی سه یر دهکات، دهنگی ده تاسی و ژهنگی لالوپالیی هه لده هیته. ساییل خۆله پووتی داربه رووه کان به سه ر زه وییه کی نه زو کدا هه لده کورمی. دیسانه وه وه کو گه لایه کی

ھەلۆھریووی دەم بایەکی ناھەز خۆی دەبینیتەو، کە تا چاۋ بېرکات
لە دارەکەییەو دەوور و دوورتری دەخاتەو.

ھەتا دیدەیی ھەتەری دەکرد ھەناسەیی سەرنجەکانی ھەلۆدەگرت،
دەتوت خەدەنگی سەرکۆنەییە و ھەوساری کەوانی بۆ بەرھەلدا
کردوو. گەرچی لە مانگی شوباتەو فریدراووتە ئەم شوینە،
لەگەل خۆیدا ھەر لە خەلۆتدایە. لەو گاقەو ھیچ شتیک لەبارەیی
ئاییندەو پوون نییە. ئەلبەتا پاش ئەو ژیانە دنیاکان لە بیر و
لێخوردبوونەویدا زیادیان کردوو، وەکو تەرکە دنیا و پەنەکان،
بە زۆرەملی لەسەر ئەو بارە راھاتوو. بە ھەوانتە، یاخود وەکو
ئەوان خۆیان دەلێن «بێ تەکلێف» شەو و پوژی لەنیو ئەو ئاپۆرا
و حەشاماتەدا بەسەر دەبرد. بێ تەکلێف، یانی پشستگۆی خراو،
یانی بێ بوون! بە ھەر حال، ئەم بەندە بریتی بوو لە گۆشە و
پەنایەکی بچکۆلانەیی ئەم دنیا نووییە و کامل و سەربەخۆ بەرپۆو
دەچوو. پارەویکی چل مەتری و حەوشەوبانیکی وەکو حەوشەوبانە
ھاوینیەکی سەینەما عەلەمینی کەرکوک، پەنگە تۆزیک بچووک
تریش بووبی، چوار دە ژووری تی ئاخرا بوو، ژوورەکان لە زیندانییە
مەنزل کردوو ھەمان دەھات، تەنانت لە پارەو ھەلۆدەگرت جیگای
ئەو نەما بوو ھەو یەکیکی دی جیی بەرکەو. پانتایی پارەو ھەو سە
گەز و نیو دەبوو، لەوانەبوو ھەر تەنھا دووبست لە نیوئەندیدا بۆ
ھاموشۆ مابیتەو. ئاودەستی بەندیخانە ھەموو دوو پوژ جاریک
دەگیرا و گەند و پیسایی قولەپینان تیدەپەران. زۆرکەرەت پیوابوو
سپیلەکی وا خەریکە ھەلۆدەگرتەو و لە زارییەو دیتەدەری.

به يانيان هيشتا تاريك و نووته كيي نه پرينگابووه وه، هه ليان دهستاندن. شه وانيش دوو كاژير بهر له نيوهي دهيان خستنه نيو جي و ژير به تانيهك به كه له لايي و رهنگه په ريوو و ته نكيه كهيدا دياربوو پيشتر خه لككي بيشومار پيي خه وتبوون.

له كاتي ليرسيينه وهدا تانه ناميزانه به كابرا ورگ ئه ستوره كينه باره كه ي وت: چ تومه تيكم له سهر ئيسپات بووه وا فريم ده دهنه زيندان؟. ليرسهره وه چاو دهر پوقيووه ردين هه تا داميني هيلوون هاتووه كه، كه كراسه ره شه تاگه ردن دوگمه دراوه كه ي له بهردا بوو وتي: «ئيمام» فرموويه تي زيندان زانكو و فيرگه يه! پيوسته پيادا تيپه ربيت، پيوسته ناخه پيس و گلاوه له ناپاكي له وتاوه كه ت له ژير ئه و باره دا بكه ويته توبه كردن، هه تا به پاكري و پاكي زه يي بيته وه دهر ي. تاكو ئه م قوناخه بپریت و به داوين پاكيه وه بيته ناو كومه لگا.. به گالته چاري و بزه خه نينه وه ئه وه ي ته واو كرد و به سهر راوه شانده وه چهند كه ره تيك وشه ي «فيرگه» ي دووپات كرده وه و ئه ميش پهي به وه برد ئه و خويشي قه شمه ري به و قسانه دهاته وه. ئيدي له هه موو واده و دوخيدا ده بوو بيده نكي بيته ده مرست و ردين چه رمووي. بويه نه ده بوو به هيچ كلوجيك داكوكي له بيتاواني خوي بكات، يان له چاره نووس بكولتته وه، ئه م سيبه ريكي شووفاره و له م ولاته دا هه ر چه نديك بمينتته وه ره بن و كه ساسه. ده بي بي سهر داني و بي جلوه رگي پاكوخاوين و چه ره ز و ميوه و خه رجي هه فتانه هه لبكات. زوو زوو هيدم دايدة گرت و به دمه بولله خوي ده واند. ئه و روزه سه مه ره و عاجباتيانه ي به هه نگوي ناو هه ساره كه هاوسه نگ ده كرده وه. ده يوست به قه د

ھەموو گەلای و ھەریووی لێرەوارەکانی جیھان شەقاو بئیت، چاوشی
 ھەر لە شوورە بەرزى ھەسارەکە بى و تەلبەندەکانى چلەپۆپەى
 وەکو چقى بیدارىی بچەقنە دیدەکانییەو. لەوئ بێرادە سەرقالی
 خواردنەوہى دێژلەمە بوو، پێچەوانەى جارەن، تەنھا ئارەزووی نۆشینى
 دێژلەمەى دەکرد، زەوق و چەشەیەکی جودای لى دەبینییەو. ھەموو
 بەیانییەک ھەستى دەکرد زەفەرى بە زاوايەتیەکی تازە بردووە،
 قەلس و نیگەرەن دەبوو، چونکە قورسایییەکی بێھاوتە شانەکانیان
 بەرەو خوارەوہ تەکان دەدا، دەیویست بلئ: ئیدی کەرویشکە خەو
 دەکەم!.. بەلام پاشگەز دەبووہو. لە نواوہ باوہرى پتەو بوو، بەلام
 ئەزموونى شاخ و دواتر فیرگاکەى ئیرەشى ھاتە سەر و ھەموو
 شتیکی لەق کرد. بەر لە گوزەرى ئیرەى جۆرە سزایەکی بو
 تاوان بە ڕەوا و پێویست دەزانى، گرنگى ھەندى وتە تەنگیان
 بە لیوردبوونەوہى ھەلدەچنى و دووبارە لە بواری گو کردنییەوہ
 خویان تازە دەکردەوہ و دەیوت: زیندان دەستاویژیکی پێداویست
 نییە، چونکە تیايدا دەقاودەق خراپییەکان بەسەر چاکییەکاندا زالترن،
 ئەوا ئەگەر بئیت و چاکى تیدا ھەبئیت!.. چرکەساتیکیش تینەدەپەرى
 ساتوسەودای نامۆ و ریزپەرى گرتووەکان نەژنەوئیت. کەچى دواى
 گوزەرى ئیرەى ھەموو باوہرى توورھەلدابوو ھاتبووہ سەر ھیچىکی
 گەرە. لە حاجییەکەى باوکیشى تەمەن ھەلبواردووترى تیدابوو،
 کەچى لەناکاو گفتوگۆیەکی ئاسایى ئاوەژوو دەبووہو و گوئى بە
 مشتومرى پر جۆشى دوو زیندانى دەئاخرا، ھەر لەناو پارەوہکەدا
 بەرۆکی یەکتریان دەگرت و یەکتیان دەیگوت: با سەر بە سەرىک
 بکەین.. زۆرجاریش وا دیار بوو ئەوى دى قایل نەدەبوو، نەک لەبەر

که میی ریژه که، به لکه ویده چوو تۆزقالیک نهنگ و شهرم ته مه نه خالییه که یان ژاوه کرد بییت، که ئیدی نهنگ و شوروهی فره ده گمهن بوو، هه ندی جاریش رهنگه سه ودا و ئالوویره که ی به دل نه بوو بییت، بویه ئه وهی یه که م زیاتری ده دایه ده م و ده یوت: ده با دوو به یه ک بییت!.. به تفت و تالییه کی گزانده بارانه وه نیگار شینی ده کردن و گومان ده بووه دنیای تهنگ و هه موو شتیکی ده گرته خو. پتر له بهر ئه وه سه ری هه لده دا و بالاده ست ده بوو، چونکه له راره وه که دا ده نووست. مه ودای ئه وه یش له نیواندا نه بوو تا وه کو به ئاسووده یی بجوو لییت، یا خود ئه مدیو ئه ودیو بکات، به راده یه ک سووکه بزاوتنیکیش ده بووه مایه ی ئه وه ی بهر ته نیشته که ی بکه وییت، یا خود پییه وه بچه سپییت و به نه فره ت زاری لی ئاواله بکاته وه.

ئه و شه وه له بهر کلۆربوونی بیر کردنه وه ی، له بهر رابردوو، رابردوی هه میشه! ریشه ی پیواری ئایینه، ره گو ریشه بی راده کانی نه خشه ی ژیانی، پیلوه ماندووه کانی له ئامبازییه کدا وه سه ر یه ک نه که وتن. شه میزان شه ونمئاسا که وته سه ر لاپه ره زۆروزه به نده کانی یادی، دیسان بیری رۆیشه وه: رهنگه ئه ویش هه نووکه شیرازه ی سه رجه می ئومیده کانی پتر له ده ست ترازاییت، دوور نییه ئیستا هه لوه دای سه روسۆراخم نه بییت، کی ده زانی ناو له م بیسه روشوینییه بنییت?.. زۆربه ی شه وه کان له بهر په لاماری هیزی ئاسمانی، سه رانسهری پایته خت ده بووه شه وه زهنگ، له گه ل ئه و ترسه یشدا تاریکی پالنه ریکی بی راده و مه زنی له زه ته پر رازه کان بوو غه ریزه ی ختووکه ده دا، ئه ندیشه ی ته یارده کرد تا کو به رامبه ر به ئاره زوو ه کان

رۈوت بېتەو. نەدەخەوت، ھەستی دەکرد لەنیو ئەفسانەییە کدایە و دەیهوئ پەردە لەسەر پەنامەکییەکی دێرین ھەلبمالت، دەیویست پەیی بە دەستە ناسک و نەرم و نیانەکانی خەو بەریت. بەلام ھەرچی چۆنیک بېت ئەو دەستە بۆی رایەل کرا دەستی خەو نەبوو، نەخیر! ھیدیەک پەنجەکان و ھەکو خشۆکیکی بچکولانە کشانە سەر دۆخینەکە، دیقەتیدا «سەمەد» بوو، «ئاغا سەمەدی ئازەریی»، جھیلە تازە ھاتوو ھەکە. بەو ھەدا درکی پیکرد کە لە تەنیشتی چەپیدا جیی چیکردبوو، بەردەوامیش بەسەر ئەولایەیدا ھەلەئازا. لەو جەوقوتەدا پیویستی بەو نەبوو بیرکردنەو ھەکی قوول و ھەری بخت تاکو خاوەن دەستەکە بناسیتەو، کتوپر ئەدگار و دەموچاوە مندالکارانەکە لەبەر دیدەیدا شەقلیکی پر نازی گرتەخۆ. جەستەییەکی زۆر تەروپرتەر و نەرمونیاوتری لەودیو تەمەنە ھەژدە - نۆزدەسالانەکەیدا ھەشاردا بوو. لەو تەھی ھاتبوو ھەر لەگەل ئەمدا ھەلسوگەوتی دەکرد، ببوو بە ھاوخوانی، پیکەو ھەسارەکەدا پیاسەیان دەکرد، جار جار یکیش چەوتو چیللی زمانەکە بۆ راست دەکردو ھەو و پیکەنینیکی خشپەیی گەلا ئاسایانەیی بەرەلا دەکرد، و ھەکو شتیکی فرە ئاسایی دەستی بۆ ریش و سمیلی ئەم دەبرد، شانەکانی دەتەکاند و قامکەکانی دەگرت، ھەرگیز بە گوی رادیران و دوان لەگەل ئەم ماندوو نەدەبوو. تەنانەت بەو کردەو پینەگەیشتوانەیی سەرنجی زۆر بەی گرتوو ھەکانی راکیشابوو، ئیرەییەکی شەرانگیزانە نیگاکانیانی رەش دادەگیپرا و شەریان بەم پینەفرۆشت، ئاوی گەرمیان پینا دەرشت و چاوەروانی ئەو بوون ورتەییەکی لیو ھەتە دەری و بکەونە ویزەیی و دایپلۆسن. ئیرەییەکیان لەو رەشتەر و قوولتر بوو چاویان بەراییی ئەو بەختە

یاره‌ی بدات. ئەمیش هیچ بی‌ری له‌وه نه‌کردبووه بۆچی سه‌رجه‌م جینشینه‌کانی ئەوئ خۆزگه‌ی ئەوه‌یان ده‌خواست له‌و نزیک بینه‌وه و بینه‌هاوخوانی. ئەم تیرامانی پیچه‌وانه و ناهه‌مواری نه‌ده‌خسته‌کار و پی‌ودانگه‌کان وینه‌ی بۆردی گلۆپداری فرۆکه‌خانه‌کان گۆرانکاریان به‌سه‌ردا ده‌هات و له‌جیاتیان پی‌ودانگی نوئ ده‌هاتنه‌ئاراوه..ده‌ستی کشا، شه‌رواله‌ ره‌شه‌ کرماشانییه‌ ئەندازه‌ بچووکه‌که‌ی له‌به‌ریدا دامالییه‌ خواری و به‌نه‌وازشیکی دانسقه‌وه‌ که‌وته‌ ویزه‌ی بوونه‌وه‌ره‌ بیه‌شه‌رمه‌که‌ی ناوگه‌لی. گه‌رچی له‌زه‌تیکی زۆری له‌وه‌ دروینه‌کرد، به‌لام نه‌خته‌ قه‌لسییه‌ک ئاویته‌ی ئەو له‌زه‌ته‌ ببوو و ئاسووده‌ییه‌که‌ی شلوئ ده‌کرد. هه‌ستی به‌و له‌ککه‌یه‌ کرد که له‌ نزیک بوونه‌وه‌دایه‌ و ده‌یه‌وئ به‌ ناخییه‌وه‌ بئالیت، ده‌یویست بزانی‌ت کار به‌ کوپرا ده‌گات! که‌چی ئەو که‌ینوبه‌ینه‌شی نه‌ده‌ره‌وانده‌وه‌. ئەو به‌ کاوه‌خۆ چووکی ده‌شیلا و هه‌لچوونیش له‌م جیوگاڤه‌ی ئیستادا نه‌فرینیکی تریبو. سه‌رباری تاریکداگه‌راویی ژووره‌که، ئەنگوسته‌کانی به‌ چاوی هه‌ست و ئالۆش شته‌کانیان به‌دی ده‌کرد. بۆ ساتیک ده‌ستی دوورکه‌وته‌وه‌ و به‌ رووتوقووتی سمتوگولمه‌کانی هینایه‌ پیشی و خسته‌یه‌ سه‌رکۆشی ئەم. به‌ ده‌ست خۆی نه‌بوو، جۆش و خروۆش و زه‌وق و مگیزگری له‌ ئاگردانی بیوه‌رییه‌که‌ی هه‌لگیرساند و له‌ خه‌ونه‌وه‌، له‌ بیزرانه‌وه‌، به‌ره‌و راستیی و رازیبوون و خه‌نیتی په‌رییه‌وه‌. هه‌ر به‌ پال که‌وته‌وه‌ خۆی ئاراسته‌ی ئەو کرد و وه‌کو مه‌شکه‌ی ده‌ستی بی‌رییه‌ک رایه‌ه‌ژاند. ده‌ستی به‌سه‌ر رانه‌کانیدا ده‌هینا و له‌سه‌ر زوورگی گۆیینی گولمه‌ تورتیه‌کانیدا راگیری ده‌کرد. به‌ خۆی گوت: هه‌رچییه‌ک ده‌قه‌ومی چش!..و دیسانه‌وه‌ گوزه‌رکردوو ختووره‌یه‌کی کۆن و تیژتیپه‌ری به‌ریا

كردهوه. هېشتا خۆى ھەر لە يازدەسالان دەدا، باوكى بۆ مزگەوت
 پەلكىشى كرد و بردىيە لای فەقى نەجاتى كورى» مەلا عەبدولكەرىم»
 ھەتا فېرى خويندەنەوھى قورئان و كۆلەكە ئايىنىيەكان بېت، زۆر جار
 ئىزنى نەدەدا لەگەل ھاوپۆلەكانىدا بروتەوھ. ئەو رۆژەى بە تەنھا
 مابوونەوھ، دەستى خستە سەر پانى و بەسەرىدا خشاندى، دەستىكى
 بە دەموچاوى خۆيدا ھىنا و رېشە گلۆلەبووھكەى خرمەى تىكەوت
 و پاشان خستىيەوھ سەر جىگا نەرمەكەى خۆى. مووچرکە و تەزوو
 سەراپاى گيانيان تەى كرد و لە ئەنگوستى پىيەكانىيەوھ ئاوابوون.
 ئىنجا دەستى بۆ ناوگەلى ئەم برد و كەوتە ھەلگۆفتنى، ئەو دەمە زۆر
 شەرمەندە و بىدەنگ بوو، نەيزانى چۆن دەستى راوھشاندا و بەرزەپى
 ھەستا، ويستى گلى بداتەوھ، پەلامارى دا و ئەمىش وەكو ماسىيەكى
 بەلەسە خۆى راپسكاند و چنگلەسەرشان تىي تەقاند و جارىكى ترىش
 بۆ ئەو مزگەوتە نەچووهوھ و لەلای كەسىشدا نەيدركاند، چونكە
 دەيزانى كەس باوھرى پى ناكات. بازەرھەى خوين بەسەرىدا ھاتە
 خوارى، بەلام ھەر نەيدركاند و وتى: لە مالمەوھ دەخوینم.. ئىستائىش،
 كە ئەوھى بىر دەكەوئتەوھ دەلى: بۆچى ھەنووكە لىگەراوم و رىگام
 خۆشكردوھ ئەمە رووبدات؟ لەكاتىكدا رابردوو سەلمىنەرى ئەو
 قىنە گەورەيەيە؟ ئەگەر ئىستا بەم شىوھ (دەيوست بلى دزىوھ،
 بەلام بەوھ نەدەچوو برواى بەو پەيشە ھەبىت بۆيە وازى لىھىنا) يە
 دەستگىرمان بكەن، ئاقىبەتمان چى دەكەوئتەوھ؟.. پرسىارىكى چەتوون
 بوو رووبەرووى خۆى دەكردەوھ، بىگومان دەيزانى سەرى كەچەل
 دەكەن و كۆسەئاسا بە نىو زىندانەكەدا دەيگىرپن و سايلى ئەوھى
 ھەموو لەسەر داوئىنياندا نوئز بەرقەرار بكرىت، بەوانى سەيران دەكەن،

ئەوسا دەببەن و نزیكەى مانگ و نیویک یان زیاتر لە تەنیدانیکدا فریى دەدن و تاوانى لۆتییەتیشى دەخەنە پال و فایلیكى دیکەیشى بۆ ئاوەلا دەکەنەو! ئەمە بیجگە لە جەلده و شەللاقەکان! ئەمانە هەموو راستن، بەلام ئیستاکی غەریزه و ڕەمەکی ئەمدیو دیواره بەرزەکان ڕیگای چى دەدەن؟ هەموو شتیکی کەسیرە کردوو و هۆشیش لە ئاستیدا کړنووشى بردوو! هاوخوانە گەنجەکەى هینکە هینکیکی هیواشى پیکەوتبوو دەتگۆ لە پرخەى خەویکی مۆتەکانە لایداو، سینەى ئەمیش لرخە لرخیکی وایگرتبوو خۆى هەر بە خڕەخرى پلووسکە شلۆقەکانى بەر ڕیژنەیهکی تووش دەچوو. کە ئەو پراوہ چاوەروان نەکراوہ دواى هات، دەتگۆ خەنجەر داویژیتەوہ کالان، ئاھولەزەتى هیلاکییەکی جودا و هەناسە لرخنەکانى ئامیتە و یەکانگیر ببوون. شەروالە داکەوتووہکەى هەلمالییەوہ و چوون شەوہکانى ڕابردوو تەخت و سفت کەوتە نیو لۆکەى نەرمونیانى خەویکەوہ و تا بەیانى لىی نووست. کاتى سەرژمیرى شەفەقى بەیانیش سۆزە و هەستى بەسەرکەوتنیکی بیپایان کرد و لە دەستخەرۆکردنى دەروپشتیشیدا ئاوەدانى دەروونى خۆى بینییەوہ.

ئىوارەیهکی سەرەتای سەپتەمبەر کاتى لە بلندگۆکەوہ ناویان خویندەوہ، باوەرى بەوہ نەدەکرد ئەو ناوہ ناوى خۆیەتى و دەژنەویت، گومانیکى زۆر هورووژمى بۆ ئەندیشەى هینا. دووبارە ناوى خویندرايەوہ. بە لێنەپرسینەوہ و فەرامۆش کردن ڕاھاتبوو، چونکە وەکو پاشان حالى بوو ئەوہ مانای «بى تەکلیف» ی بوو. ڕدینى سى گرى شۆر ببووہ خواری و سمیلی لىوہ تەنکەکانى

دایوشیبوو، ئەگەر کاکهییە شیوهکارهکهی شار لهوئ بوایه بێشک
 رەشکی پێدهبرد. قژی لهبەر کهم شووشتنی زۆر درێژ نهیبوو.
 بهبی سلگردنهوه و زانینی پیشهاتهکانیش سبهینیی خۆی خستبووه
 بۆسهی چاوه‌روانییهکی ترهوه. به دهسته‌ندهوه برایه «ئوردووگای
 زوباهه‌ن» ی شاری «که‌رهج» و له‌به‌ردهمی ئەو لێرسه‌ره‌وه‌یه راگیرا
 که له خۆی به‌ولاره‌وه که‌سی دی به‌به‌رپرسیار نه‌دهزانی و هه‌میشه
 ده‌یوت: من «ئیمام مه‌هدی» ئێرهم. دووباره‌ زه‌رده‌واله‌ی پرسیاره‌کان
 گوێچکه‌کانیان قانگدا و پووره‌ی سه‌ریان ورووژاند. له‌نیوان یه‌کیک
 و یه‌کیکی تردا بیری له‌وه‌ دره‌ختانه‌ ده‌کرده‌وه که هینده‌ی نه‌مابوو
 به‌ پۆشته و په‌رداخیه‌وه بچنه‌ نیو دنیای پاییزه‌وه. پێگاکان و گشت
 شتی که‌ له‌به‌ر بیناییدا جو‌ریکی تریان ده‌نواند. نه‌ده‌لوا به‌یه‌کجاری
 به‌ند به‌جی به‌یالی و وه‌کو ئەو دره‌ختانه‌ بچیته‌ نیو وه‌رزیکي نوپوه.
 سه‌ره‌تا پرسیاره‌ ئاسایی و ساکاره‌کان رووبه‌رووی بوونه‌وه و دواي
 چه‌ند رۆژیک ئینجا وشک و برینگه‌کانی ئاراسته‌ کران. قیزکردنی
 هیلنجی پی ده‌هینایه‌وه. چه‌ند رق وکینه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ جه‌نگ و
 مارشه‌کانی ده‌می په‌لامار و هیرش بردنه‌کان هه‌لده‌گرت، هینده‌یش رق
 له‌ ناخیدا به‌رامبه‌ر به‌وه‌ چه‌که‌ره و نه‌شونمای کرد. ده‌یزانی خالییه
 له‌ مرۆقایه‌تی و گرنگی و بایه‌خ به‌ تاقه‌ شتی که‌ ده‌به‌خشیت و به‌س،
 ئەویش بیریکی ره‌شه‌ وه‌کو چاویلکه‌ کریت و ناقولاکه‌ی، چونکه‌ له
 چوارچێوه‌یه‌کی ره‌شدا دنیای ده‌خسته‌ به‌ر تیروانینی. گهر ئەم بۆی
 بلوایه‌ هه‌ر ئەو ساتانه‌ پر به‌ زار ده‌یشیتاند و له‌عنه‌ت و به‌لای بۆ
 ده‌رشایه‌وه. خۆی به‌ به‌رپرسیاریکی مه‌زن ده‌هاته‌ به‌رچاو. ره‌نگه
 خۆی به‌ لێرسه‌ره‌وه‌یه‌کی وه‌کو شارللووک هۆلمز، یان ئارسین لوبین،

ياخود پوارو له قه له م داييت. گرفتار و بهندی ئه و باره ناهه مواره
 هه ر ته نها ئه م نه بوو. هيناي، بردی، پوواو پووی پرسيارگه ليکی
 ئاماری دوور له زانیاری کرده وه، چهند فرۆکه، چهند: جوور و شیوه
 چهک و تفاق، چهند فرۆکه خانه ی نهینیی، چهند چهک و تهقه مه نیی
 قورس، چهند داموده زگای سه ربازی، دروست کراو و پوونراوی
 کوین، چهند فرۆکه وان کوژراون، ئایا ئه و زانیاریانه ی ئیزگه کانتان
 راپده گه یه نن راستن؟ تووی به رگری ئاسمانی چ پوولیکی له راگرتنی
 هیرشی فرۆکه کانماندا هه یه، ولاته که تان تا ئیستا چهند قه رزار باره،
 کاروباری ناوخو چونه، راسته هه چ شتیک چنگ ناکه ویت؟...
 ئه مانه و بیجگه له دهسکه نه یه ک پرسیاری یه کانگیری تایبه ت به م
 و ماله وه یان، هه ندیکانی له کورتی ده برپیه وه و هیشتايش وه کو
 ئه رکیکی نیشتمانی وه همیی هه ر پیی ئه غز بوو هه موو زانیاریه کی
 بخاته بهر دهست، به رامبه ر به هه ندیکیشیان سه ری نه زانیی
 ده له قاند و بیده نگ و سه ر خو ی ده رده خست. گاهگه له باروکاتی کدا که
 هه چ شتیکي ئه نجام نه ده دا ماوه یه ک له بهر ده رگا که یدا راپده گرت و
 سه ریشی له سانیدا به رز نه ده کرده وه. وه یده زانی بووه ته مه گه زیک
 و گیزه یشی ناگاته به رگوویی ئه و، یان بی باله و ناتوانیت هینه
 له سه ر سه روسه کوت و شووشه ی ئه ستووری چاویل ه چه رچوو به
 ره شه که یدا بنیشیته وه هه تا ته واو سه خله ت و ته نگه چیکلدا نه بیت و
 پیلوویه ک، یاخود ده ستیکي کش لی کردنی بو هه لبرئ. ناچار بوو،
 چیی لی ده وه شایه وه؟ زه مه ن هه واله و ژیرده سته ی ئه و نموونانه ی
 ده کرد و ئه وانیش برپاره بیمار و ناحه زه کانی خو یانیان به سه ریدا
 پیاده ده کرد!

ئەو رۆژەي «شېخ كاميل» ھاتە «كەرەنتىنە» بۇ ئەوھى خواخافىزى لە «شەمال» بىكات كە مووچەخۇرىكى تەنگەستوورى ئوردووگا كە بوو و چاوباشقالىكى بى شەرم و شكۆيش بوو ھەمىشە بازى چاوەكانى بۇ نىچىرە بە ئاو و تاو و جوانەكانى ئوردووگا بەرھەلدا دەكرد و بە بىننىيان لىك دەزايە زارى ھەردەم داچىراوى ھەوەسىيەوھ. كە ئەمى بىنىي، خۇشحالىيەكى زۆرى ھەلرېژا و گىفتىشى پىدا چاوى لىي بى و لە ھەندەرانەوھ كۆمەكى بۇ بىئىرى. بەلام ئەم تا ئەو رادەيەيش گەمژە نەبوو تاكو تەنانەت ئومىدىكى كزىشى پىوھ ھەلبواسىت! ئەو رۆژە بوو، دواى ھاورد و بردىكى زۆر و دەھرى بوونىكى لەرادەبەدەر، «ئاغاي شەھىدى» لىپرسەرەوھ بىزەوھرەكەي «ئوردووگاي زوباھەن» ي ناو شاروچكەي «كەرەج»، پىي وت: ئەوا لە «كەرەنتىنە» دەرت دەھىتم، بەلام جارئ ھەتا دوو مانگ بۇ ھىچ شتىك مەيەرەوھ لام..بە تاق و تەنيا و بە بەتانى بن ھەنگل و دوو دەفر و كەوچكىكەوھ ھاتە دەرەوھ. سەيرىكى ئەمدىو و ئەودىوى تەلبەندەكەي كرد و ناشوناس و غەوارە نەھاتە بەرچاوى. دەق وەكو «ستىف مەكوىن» خۇي ھاتە بەرچاو، چۆن چۆنى لە فىلمى «ھەلاتنە مەزنەكە» دا سەيرى قوللەكان و پەرژىنە تەلبەندكراوھكەي دەكرد ئاوا. گەلىك سەمەرە و ئەفسووناوى بوو، پىش ئەوھى بچىتە شارىك، يان جىگايەكى ئاوەھا، لە ئەلھاي خۇيدا شوينەوار و شەقلگەلىكى فرە بىچوونى بۇ دادەنا، بەلام كە دەبىنىي وايدەزانى ئەوھ نىيە لە كۆمارە جەنجالەكەي كەللەيدا نەخشەي بۇ كىشاوھ، بەلكە شارىك، ياخود شوينىكى دىكەيە. ئەويىش شوينىك بوو يەكەمجار نەبوو دەبىنىي. جۆرە رەنجوورىيەك دەستى بەسەردا كىشا و ھەستى بە ئاشنايەتتەيەكى

دیرینی دهوروبه ره که کرد. تژی ناخی چاوه باده مییه وشکه لگه راوه بی جیلوه کانی نوارییه داره که سکه توخه کان و که و ته هه لبراردن، هه لبراردن له نیوانی ئەو دوو دنیا به دا، یا خود ئەو دوو بینا رۆنراوه، له گه له ئەوهی سهختیه کی زۆریشی به دی کرد، که چی زینده خه ویکی بریف کردیه وه منداله که ی جارن. «شه میزان» شتیکی دهخته نیو دهسته خرپنه کانی و له پشته و هرا دهشارده وه، ئەوسا دواى تاویک به گردیی و نوقاوبیه وه دههینانییه وه به رده می و دهیگوت: له کامه یه؟.. دواى ئەوهی قامکیکی به هه نیهیدا دههینا و هه لوور مه لووریکی ده کرد بیئه وهی له و شان هه حالی بیت، له دهستیکه وه دهستی پی ده کرد و دهسته که ی تر ده رده چوو، که دهیگوت: بیکه ره وه.. دوو چاری به تالیی و په نه رۆیی ده بوو.. بزه یه ک گرتی و به ره و بینا سی نهومییه که ملی ریگا چیمه نتۆیییه که ی گرت به ر و رۆیشت. ئیدی لیروو کانه ئەرکی سه رسانی ئەوه یه وینه ی شو فافار رۆژه کان بکوژیت و ئاوور نه داته وه و وه ک کرمی ئاوریشمیش قوزاخه ئاسا تییان بنواریت و چاوه روانی درینیان بیت تا کو دنیا یه کی تر ببینیت. که له سه ر پاچینه کانه وه سه رده که وت، له هیکرا یه کیکی پری دایه به ژنی و له هه میزی گرت، تیروته سه ل به خۆیه وهی گوشی. تیر له سیمای دریژکۆله و خه مزه دهی رامای و ئەوسا ناسییه وه، به دوو چاوی هه په ساو و سه رسامه وه پیی وت: چون ناسیمته وه؟.. ماتیی و بیده نگییه که ی تانه و ته شه ر بوو تیی گرت، پیی وابوو ئەو رۆژه ی بیر دیته وه که له شاخ پیی گوتی: «نیهاد» من و تو زور لیکده چین، بیریشت نه چی لیکچوون ده شی و له ئاراسته کانمان بکات یه ک بگرنه وه! ئەم به ده موچاویکی که یلی پاشماوهی سه راسیمه ییه وه دوو پاته ی کرده وه، ده یزانی گۆرانی

پروالەت و خردەلووکه سىپىيەكانى ئىرە و ئەويى قژەكەى بە شىۋەيەكە،
 رەنگە دايكىشى چاۋى پىي بکەوئت بە ئاسانى نەيناسىتەوہ! يان بە
 زەحمەت بيناسىتەوہ. دووبارە کردنەوہكەيش وەرامى نەقۆزتەوہ و
 بە سەختگىرىيەكەوہ چاۋى ھەلبىرى و چەند نيۋنىگايەكى پىر تانە و
 توانجى رىمئاساى «كاۋەى عەينەكەرش» ھورووژميان بۆ ھىنا. ئەو
 لە پىرار پتر سەرى ماش و برنج ھەلگەرا بوو، پىرۆژەى چىرچ و
 لۆچىيەكانى زو بەسالداكەوتن چىوۋە بوارى جىيەجى کردنەوہ و
 لە پىكھاتەى چارە و پوخسارە خەمبار و ماندوۋەكەيدا جىگىر بىوۋ.
 رىشى لە جارن درىژترى بۆر ھەلگەرا بوو، لەر و لاوازتر بىوۋ، گەر
 ئاۋا لە نۆرىنگەى پزىشكىدا رابگىرايە گەرۋ دەكرا كە ئىسكەندىكە
 و ھىچى دى. خۆيشى نەيزانى بۆچى خەجالەتییەكى كز دايگرتەوہ،
 ئاخۇ دەيوست ھىمايەك بۆ ئەو بارودۇخە بكات كە تىكەوتوون،
 ياخود شتىكى تەواۋ بى سۆنگە بوو؟ بەتانیيەكانى لە بنبالى دەرھىنا
 و دای بە شانى خۆيدا و بەرەو نھۆمى سەرى ئەمى برد. لەسەر
 بالىنگەكەيدا داینا و لەسەر زەوييەكەيش جىيەكى نوئى بۆ خۆى
 سازدا. دواى گىفتوگۆيەكى لامسەرلا كەوتە نىۋ پىخەوى ھەسانەوہ و
 خەويك برىيەوہ، ئەويش بۆ لای دوكانۆچكە و وردەوالەكانى خۆى
 چوو. ھەرۋەك چۆن بە مندالىيە بەيانىيان زوۋ پاقلە، لەبلەبى، لۇببا
 و چىشتەنگاۋ بەدواۋەش مەلەبى، شىرووب، چلوورە و كریمستى
 لە كۆلان و بازار و سەر شۆستەكاندا دەرۋۆشت و زورچار لە
 مالاكانەوہ بە شىلاۋكەوہ دەھاتنە دەرئ و ئاۋيان پىدا دەكرد،
 چونكە ھەراۋھورىا و ئاپۆرەى لەبەردەم دەرگاكاندا بەرپا دەكرد و
 زارۋلەكانى لە باۋان ھار دەكرد و دنەى دەدان شتى لىبىكرن ئاۋھا،

به لام، ئيستا ئيدي ئاوي پيدا نه ده كرا گه رچي هه ميشه سه رما و سؤلهي ئوكتوبه ر به دواوه هه ره شه يه ك بوو بو رچاندني، به لام له وه خه مه مندالكارانه يه ي ره خسابوو. ئه ميش چوون لاشه يه كي مؤمياكراو و بي جموجوول له سه ر ته خته ي ژيره وه ي چوارپايه دوو نهؤميبه كه دا لئي پراكشابوو و خوي دابوو ده ست كوچيكي به تالووكه ي نيو سه ختايي مه وداكاني خه وه وه. نه يزاني چه ندي له گه ل ئه و كاروانه دا برپوو، كه به خه به ر هاته وه، چاوه خه والوو هكاني گورج هه لگؤفت و راپه ري. به چاويكي به د و ناپاك روانيه ده ور و زيوار، جگه له وانه هه نديجار ديوار و دره خت و ئاوي گه رماو و پيشته مال و هه ناسه ي نزيك و ده رپي و فانيله يش شتي سه ير و عاجباتيي بوون و ده يان خسته باريكي سر ك و خو به ده سته وه نه داو. ده يو يست هه والي كاتزمير بپرسيت، دوايي پاشگه زبووه وه و وتي: ئه وه نيه بي مه به ست ساليك پتره له زه مه ن دابرينراوم و نازانم گاف چ مانايه كي له نيو بازنه ي سه راسيمه يي و ناموييدا هه يه؟ كه ي له م ئاقاره دا كات مولكي ئاده مي زاده؟.. زوري نه برد قافله ي مؤنولوگه كه ي له ساراي زيريني چاره نووسدا ونبوو. به راووردي باري خوي و خه لكاني تري كرد، كه وته وه سه ر بروايه كي كو ن، ئه وه ي رووكه شانه و هاسان بير له حالوبار و هه لكردي خوي نه كاته وه و سازش و ساتوسه ودا به هه لو يست و ره فتار و سو ز و په يوه ندييه مرو ييه كاني خويه وه نه كات و لتيان دانه مالريت زينده وه ريكي خوشبه ختي ژيان نيه! ئه مي ك كه هه ميشه بچووكترين شتي به هه فته له بوته ي دلا كولانديو، به دژواري و جيري شه وه بيري له كوروك و گه وه ري شته كان كرديو وه و له كليداني ده رگايه كي مه حاله وه ته ماشاي

دنیای دەکرد، ھەمیشە پەراویز خولگەى نەگۆر و بیجوولەى بوو. ئیتر چۆن نەدەبوو زیندەوهریکى بەدبەختى ژیان و ئاکامى کار ئاوا نەدەکەوتەو؟ ئیتر چۆن ژیان نەدەبوو بیوگرافىیەک و لە دەرەوہى زەمەندا سەقامى نەدەگرت؟ بەھەرھال، ھەرچى چۆنىک بیت مرۆى پىداگر دەتوانى مەودای بیبرانەوہى دۆژیش بېرىت ئەگەر مەودای پىاتىپەرىنى دیارى بکرىت و بزانىت. ئەو نادىارى و گۆترەکارى و ھەوانتەبىیە بیگومان ئالفتەى حالەتیکى سەمەرەى دەکرد. لە خۆى وردەبوو، راستە بە رەنگ و دیم پۆشتە و کۆک دەکەوتە بەردیدە، بەلام کاتى لە خۆى رادەما، بە شتىكى دى ئاشنا دەبوو، شتىكى وىران. بیپایانىیەکە لەو کاوالاشییدا بوو کە کەوتبوو ژیر ئەو پۆشتە و پەرداخىیەى کەس پەى بەدیوہکەى تری نەدەبردا! ئاخۆ پى دەکرا ھەتا پەسلان لە بارودۆخیکى ئەوتودا بژى وەکو ھۆکارگەلیک سکیچى کرىتییەکانى ئیروکانەى بۆ بەرجەستە بکات؟ کتوپر رەتکردنەو و نارەزایى لە ناخىیەوہ سەریان کرد و بەرسفیکى نەگەتیفیان ویدا، ئىدى لەگەل خۆیدا کەوتە بىنەوبەرە و مشتومرىكى پىداگر. کەوتە مەگیرانىیە ئەوہى بیوگرافىای ناوہوہى زەمەنى خۆى بۆ ئیتران بگىرىتەوہ و ھىلکارىیەکى ئەبستراکتىش بۆ بیوگرافىای دەرەوہى زەمەن بکىشىت.

قاپ و دەورىیەکانى ھەلگرت و شوربووہ خوارەوہ، لە دوای دوایى کاروانى سەرەى درىژى چىشتخانەکەدا راوہستا، ئەو ھەموو ھەرا و زەنا تىکقژقژاوەى سەرژمىرى زىندانى ھىناىەوہ یادى. ئاوەزى ھىندە پەرشوبلاو بوو نەزانی چۆن ئەو مەودایە بە بىرکردنەوہىکى

قوول و بئين دهبريت و دهگه رپته وه سهري. «جه ميل» دواي ئهم هات و خوئي ئاخنييه نيو ئهو ديمه نه كره كه ي پوژي سي جار دووپات ده بووه و هه ردهم ژاوه ژاو و هه لالا و سه رسوورپماني به ره هم ده هينا. پرواينه نه رمونيا نه كه ي سه رشاريان كرد له ميهرپيكي ماموستايانه و به نيگايه كي نوقمي رهنج بيوه رييه وه پورترپيتي ئهو نه فره ته ي بو كيشا كه گه ياند بوويه ئه وي. دويني كه قرئي ئه مي رپك ده خست وتي: سه يري ئاوييه كه بكه و بزانه چونه!.. ئه ميش به كه مته رخميه كه وه وتي: پيوست ناكات.. توورپه ييه كي به ناز په يي به وشه كاني برد و وتي: چون پيوست ناكات?.. ئه ميش به قه شمه رييه كي تاله وه وتي: ئاخ من باوه دارم!.. به چاويكي پر بريقه و جو شه وه سه رنجي ره وانه كرد و وتي: شتيكي زور چا كه بي باوه نه بيت.. به هه مان سه رنجه وه وتي: چا كتروايه دلت پر بيت له باوه بو ئه وه ي وشه كانت پروكه ش نه بن و له باوه رپيش خالي نه بن!.. تو زيك سه رشانه كاني ئه مي داته كاند و سه رله نوچ گلپته سه رگه ردانه كاني به دهم نادياره وه دا. به ره وه نديكي بي ئاراسته و خانه خوييه كي بارگه تيكناو ده چوو وه ك ئه وه ي هيچ شتيكي ديكه له ژياندا نه مابپته وه چاوه پرواني بكات! ته نها خولياي ئه وه بوو «ميم. كاف» ئين شيقا قايك بكات و بنيريت به دوايدا. ئه ويش بگه رپته وه و له چيا سه خته كاني واردا ببپته پاله وانپيكي ئه فسانه يي ئهم سه رده مه! ئه و كاته باوه رپيكي كويزفام و بي بناغه ي به و خوليايه پهيدا كردبوو كه چبووه سه رداني كومراد «ميم. كاف» و ئه ويش له كاتي روپشتنيدا كه وشه كاني بو دانابوو! گهرچي گفتيك له ئارادا نه بوو، به لام گه ليك رومانسييانه و به سوژيكي رموكه وه له ئوردووگا كه دا خه ريكي داكوكي كردنبوو

له كه سێتییه كه ی كۆمرا دی ناوبرا و چه زیشی نه ده كرد كه س بلیت
 كۆمرا د ئیستا زیندانییه و ئاوی نادهنی بۆ ئه وهی ناچار بی شتیکی
 تر بخواته وه!

كه «كاوهی عهینه كرهش» ی هاوپی پوژه ناخۆشه كانی شاخی بۆ
 چیشتهخانه كه هات، زۆر چبوونه پیشه وه. خاكه سارییه كه ی، ئه می
 له خووسه یه کی بیبه زه بیانه تژی كرد. له گه ل ئه وه ی بی ئارمانیش
 به و جیگایه نه گه یشتبوون، كه چی باده ی خۆشینییه كه ی ئه و
 هیشتايش له هینه كه ی ئه م لیورپیژتر بوو! دهیزانی ئه م بیر له چی
 دهكاته وه، دهیزانی بیر له وه دهكاته وه چیدی مه ودا ی پاكانه كردن
 بۆ ئه م ژیا نه نه ماوه ته وه. گه رچی كه م ده دوا و هه ندیجار قسه كانی
 گه مژانه ده كه وتته وه، به لام ئامانجی ده پیکا و كه سی نه ده ره نجان د.
 پوژتیك له كاوتتهری خۆراك دابه شکردن نزیك كه وتبوونه وه، بۆ
 ئه وه ی كه میك وره ی ئه م به رزبكاته وه ده می به شییه وه و وتی:
 ته نها ئه وه ی مریدی ت شكستی خوار دووه، ئیستا وه ك ده بیینی هیچ
 شكنا به م، ئه و مه حكومیتییه نه بی ت كه حالی حازر له جیاتی برا
 گه و ره بووده له كه م گرتومه ته كۆل و سه بوورانه شانی به رگه گرتنی
 ده ده مه به ر. زۆر كه ره ت گویم له و تووك و دووعایه ی باوكم ده بوو،
 كه لیی ده كرد و ده یوت: پۆله هه ر رابكه ی ت و ده ستت به نانرا
 نه گات! لی ره و بیگومان له هه موو شوینیکی تریشدا به رکی خالی
 كۆت و پیوه ندی مه چه ك و پییه، تا قه بستیک به بی دۆسته كه ی
 گیرفانت ناتوانی برۆیت، ره نگه دایكیشم هه ر له سه ر هه ق بووبی
 كه به دریژیایی خۆناسیم ئه وه ی دووپاته ده كرده وه كه: ئه وه ی

خاوه‌نی دووفلس نه‌بیته‌تا‌حیسابی دووفلسی سووریشی
 بو‌ناکه‌ن! ئیستایش له‌راستی ئه‌وه به‌گومان و پارام، له‌وانه‌یه
 هیشتایش نه‌گه‌یشته‌بیتمه‌پیناسه و مه‌غزایه‌کی پوخت و بی له‌ککه‌ی
 ئه‌م نوشووستیه‌یه‌کانه‌یه‌ی دنیای ده‌روپشتمان. ره‌نگه‌هی‌وا
 هه‌بن، یاخود مابن له‌لایندا مرۆف به‌بی‌فلسی سووریش بایه‌خ
 و به‌هایان هه‌بیته. جاره‌های جار قرخن بوومه و که‌وتوومه‌ته‌سه‌ر
 ساجی‌عه‌لی، به‌لام‌هیچ‌وه‌ک‌ئه‌م‌دوو‌ساله‌ی‌دوایم‌لینه‌هاتووه.
 خو‌تو‌سته‌و «قاسه‌»ی‌خزمی‌ده‌ناسیت! ئه‌وه‌نده‌پاره‌یه‌ی‌به
 ورده‌واله‌فروشتن‌کۆم‌کردبووه‌وه و هیچی‌بو‌من‌پی‌نده‌هات
 و ده‌یشمزان‌بو‌ده‌ربازکردنی‌دووکه‌س‌له‌م‌ره‌ستاخیزه، ده‌بوایه
 دلنرم‌بم‌و‌بی‌تيفکریین‌پییانی‌ببخشم و ئومیدی‌ئه‌وه‌بکه‌م‌لانیکه‌م
 کاتی‌گه‌یشته‌هه‌نده‌ران‌بۆمی‌بنیرنه‌وه! به‌لام‌پاش‌گه‌یشتیان‌به
 نامه‌یه‌کیش‌به‌سه‌ریان‌نه‌کردمه‌وه. به‌هه‌رحال‌له‌و‌کاتانه‌وه‌بیرم‌له
 شتیک‌کردۆته‌وه و پاشانیش‌که‌وتوومه‌ته‌هه‌سه‌نگاندنی‌ئه‌و‌بیر و
 بریاره‌سه‌رپییه‌و‌ته‌وس و ته‌شهرم‌گرتۆته‌خۆم و وتوومه: مردن
 ئه‌هوه‌نتره‌له‌و‌سه‌ختی و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی‌له‌زینده‌گییدا‌پووبه‌پووم
 بوته‌وه. گونا‌و‌خه‌تایه‌کی‌گه‌وره‌یه‌ئیستا‌دوای‌ئه‌و‌هه‌موو‌ناخۆشییه
 بیر‌له‌کۆتاییه‌کی‌ناپارسه‌نگ‌بکه‌مه‌وه! نازانم‌بو‌له‌و‌ساتانه‌وه
 چاوه‌نۆری‌په‌رجووم‌کردووه؟ مۆجیزه‌یه‌ک‌پی‌به‌هیوا و پشت
 ئه‌ستوور‌بوومه‌که‌سه‌رله‌به‌ری‌ئه‌و‌یاسا و ریسا‌ناهه‌موارانه‌تیک و
 پیک‌وه‌ربدات و سه‌رله‌نوئ‌پیکه‌ته‌ی‌شته‌کان‌داب‌ریژیته‌وه، به‌لام..ئه‌م
 نه‌یزانی‌ئه‌و‌ده‌یویست‌به‌چییه‌وه‌دوا‌پسته‌ی‌خۆی‌گرئ‌بدات، به
 شه‌رم و خه‌جاله‌تییه‌کی‌پوونه‌وه‌پووه‌سووره‌لگه‌پراوه‌که‌ی‌وه‌رگی‌را

و بېدەنگ سەرى دانەواند. ئەمىش وايۇچوۋ لەو شەرەزار بوۋىت نەبا قسەكانى مۆركىكى ئامۇژگارىكەريان بەخۆۋە گرتىت و بە جۆرىكى تر پەرچقەى بكات، ياخود نەيدەويست چاوساغىى بۆكەس بكات و دەويست ھەركەس خۆى رېھەلبژىرى خۆى بىت! بىگومان ھىچ كەسىك بەدوور نىيە لەوھى بە بۆنەى برادەر و ناسياۋەوھ غەدرى لىكرى و توشى ناھەموارىى و زولمى لەو جۆرە بىت، ئەگەر بىتو ئاگای لە خۆى نەمىن. ئەوھ يەكەمىنچار بوو لەوھتەى ھاتبوۋ زارى بەو جۆرە قسانە بېژىت. لەوھتەى ئەمدىويش ببوۋەوھ زارى لەو جۆرە ئاخاوتنانەوھ وەرەدابوو، ھەتا سكالائىشى لەبارەى ھىچ نارەھەتتەكەوھ نەدركاندبوو. وىدەچوۋ لەو ئانوساتى دابرانەوھ خودى بوۋىت بەكيشە و شتى تر و پوداۋەكانى دەوروخوليشىى بوۋبە ئاستەنگى قورس و تەنگەتاويان كرىبى. ئە ئاۋا نەك ھەر تەنھا رەنگ، بەلكو خووخدەى يەكيشيان گرتبوو و ھەتاكو درەنگانى شەو پىكەوھ لەناو تاقى پەنجەرەى سالۆنە بەرىنەكەدا دادەنىشتن و مژۋولى دەمەتەقى دەبوون. ئەوسا كوتالى پانوپۆرى تارىكىيە بەمىھەرەكەيان دەدوورىى و كراسى ئاۋدامان رەشيان دەپۆشىيە بەر پۆژىكى دىكەى بە ھەمان شىۋەى پۆژەكانى تر بەسەرچوۋ. لىرە شۋانى پۆژەكان بوون و بە مىگەل بەرىياندەخستن. ھەموو بەيانىيەك بەرامبەر نەينۆكەكەى دەگرت، راھاتبوۋ قەدەرىك بنۆرىتەخۆ، كە بىمانا و دەعجاۋ خۆى دەھاتە بەرچاۋ، ھالۋى ھەناسەكانى دەردەدايە سەر پوۋى ئاۋىنەكە و خۆى لىل و تەلخ دەكرد، تاۋىك بەو جۆرە دەپروانىيە سەروسىما دەعباۋىيەكەى و تفىكى پەيتى پۆدەكردە سەر لووسايى پوۋبەرەكە ھىدى ھىدى وىنەى بەندۆلىكى مەلوول بەسەر

رۆخساره بهندهكەى نۆيیدا شوۆردهبووه و ئیتر به ره و نهۆمی
 خوارهوه ههنگاوی رۆیشتنی ههلهگرت و رهنگوروی ئالۆزوبلۆزی
 خهونیکى خۆی دهدايه دەم بیرچوونهوه و له کۆلی خۆی دهکردهوه.
 له کاتی ناشاکردنیشدا که «کاوهی عهینه کرهش» پهیی بهوه دهبرد
 ئاوریشمی ئۆقره ی ئهم رزیووه، به زهردهخه نهیهکی شهختاوییهوه
 پیی دهگوت: گوئ به چی دهدهیت؟ هیشتا نهگهیشتوویتته ئه
 قهناعه تهی ئیمه له زیاده ماوینه تهوه؟ ئه ی بیر له وه ناکه یتهوه
 ئه گهر بکوژرایتایه، یاخود یه خسیری جهنگ بوویتایه، یان له مانه یش
 بیمانا تر و مهرگه ساتتر له پشته وه بیانکردیتایه به مه نزللی فیشه کیکی
 پر له کینه! یان ئه گهر بۆ جه لادیکی بیماری وه کو «جه لال فه رهاد»
 ببوویتایه به دامرکینه ره وه ی جو شوخرۆشی ته وره که ی چ به زم و
 کاره ساتیک ده بوو؟.. گه رچی زۆری تری له سه ر زوباندا بوو بیلیت،
 به لام وه ک ئه وه ی بیربکاته وه، بیده نگیه کی دووردریژ به سه ریدا
 زالبوو و ئیتر نه یه هیشت تی هه لچیته وه. راستی ده کرد، له بهر ئه وه
 هه موو ره نج و کۆششیکى ئهم بۆ ئه وه بوو شته کۆنه کان فه رامۆش
 بکات و له پنته چه قیووه که یانه وه ببزویت و ئه و ژیانه ئه فسووناوییه ی
 بیربچیته وه و دووربکه ویته وه، هه تا ئاسه وار و شوینه وار هکانی
 بیرکردنه وه ی سه رپاکی گۆرانیان به سه ردا بیته. ئه وه یش پاریکی تر
 بوو له کتیبی بیرکردنه وه سه رومره به ره گورپیشه کانی و به رده وام
 له کرژ و مۆنی و شیرازه له ده ستدان ژاوه یان ده کرد. به لام
 جاروبار هیووری خۆی پی ده دايه وه و هه ندیک له سیادیبی دووری
 ده خسته وه. ئه وسا ده ی توانی بچیته قاوغ و چه قچه قۆکه ی شکۆداری
 هۆلی نیو گه ردوونی شه وگار و تییدا ده ست بکاته ئه ستۆی ونبوون

لە گێژەنگی خەونیکی بێ سەروسۆراخی دوور لە ھێمنیی و ئاسایش و نزیک لە ھەلەشەیی جرنیاو فرنیای و ڕینە و پرخە پرخی ناوہخت و ڕاچەنینی بێسەروشوینی نیو جیوبالینگ. تەنانەت لە شانشین دوور و تەلیسماویی خەونیشدا نەیان دەھێشت سەرەوت و ھیدی سەری کز بگریتە سەر بالیف و بەو یتەوہ. کە دادەچلەکا، خۆش بەحالی، ئەو خەونە جەنجال و پاسەوان و گاردە شاریی و چەکبەدەستانەیی جیپییان ھەلگرتبوو دەرەوینەوہ و خۆیان لە پشت دیواری ئەو بیدارییە ناکاو و ساتە وەختییەدا دەشێردەوہ و لەگەڵ نیشتنەوہی پەلەوہری شەکەتی پیلووەکانیدا دووبارە یەخەگیری دەبوونەوہ و تەنگیان پێی ھەلدەچنییەوہ.

ئەزموونی ئەم شوینە، بە جۆرە خەونیکی سینەمایی دەچوو، پووک و بێ کاکل، لەبارەیی گەرا و میثوولە و قەوزە و قۆزاخەیی بۆگەنەوہ دەپەیفئا. مرۆی دووچاری بیزھاتنەوہ و ھەلھێنانەوہی ژیان دەکرد. ھەندیک جار بچووکیی ڕەگەزیکیی بالادەست بوو ھەستەکانی دەپێچایەوہ. ئەو دەلتای زۆنگاو و قور و چلپاوە بچووک ببووہوہ و بارتەقایی تاقە قولانجیک بوو ھیچی دی. زۆر کەرەتی تریش پتر لە گۆرستانیک دەچوو، وای بۆ دەچوو تەنھا جاریک بەسە لە ھەموو زیندەگیی خۆیدا پێ بەھاویتە نیویبەوہ بۆ ئەوہی تاهەتایە تیایدا سەقامگیری یەکجاریی بێت و بێتە قەدەری ھەرماوی. سەرەتاکەیی بە خواستی خۆی سەرپھەلنەدا! بە پێی بژاردەییەکی خودسەرانی «ئۆرسۆ شەل» ھاتە نیو تەلبەندەکانەوہ. کە کارلەکار تراز، سۆزەیی کرد سایی بوونە ئەفسانەییەکەیی گەردوون و بوونەوہر ھەمیشەییە و

ئەمیش مەلووچکیکی پەرۆبال ھەلکەرۆزۆزۆ و ئەو ئاسمانەیی چاوە بچکۆلەکانی بەدیان دەکرد نەیدەتوانی بە شەققەیی بال تەیی بکات. کۆتاییەکیشی لە قەلەمەرۆهەکی ئەم بەدەر بوو، بۆیە دەکەوتە ژماردنی دڕکی تەلدەرۆهەکان، پاش وەرپسبوون نەک ھەر یەک، دوو، سێ دڕکی تەلدەرۆو، بەلکە ژمارەیی درەخت و قەلەرەش و پەنجەرەیی شکا و پەھەندەیی بیئۆمید و سەربازی زۆر و بۆر و تەنگی کریت و قوللەکانی پاسکردن و ئەستیرەکانی ئاسمان و کاشییە مۆزائیەکانی ئەرزە و ھۆلەکان و.. ئەمە بیجگە لەو پڕۆجیکتۆرانەیی ھەموو سەر لە ئیوارانیک ھەتا ئەنگوتننیکیی تر بە تین و زەبەر وەچاوانی دەکەوتن و بە شەوارەیی ئازار و ئەشکەنجەییەکی گەرەیان دەخست. ئەو گوللە و فیشەکانەیی لە یاد نەدەچوو، ئەوانەیی دەبوونە سەرپشکی نیوان ئەوانە و تەلبەندی دەوارگاکە کە یەکتریان پەتدەکردەو. سەمەرە بوو، ناھەقیی نەبوو ھەندیکیان بەرگەیی ئەو ھەموو ناھەموارییە نەگرن و «کان» ھەر سەنەکانیان بکەویتە بەر مەحەکی پووان. ھەریەکە و رەفتار و شیۆھ مەزاج و خوورەوشت و ھەلسوکەوتیک ھاوییری دەکردنەو، ھەریەکە و خاوەنی تەبیات و شەقلیکی ناسروشتییانەیی خۆلەمیشیی بوون. زوو بە زوو دەکەوتنە بەر با و پەخشوبلاو دەبوونەو، زۆرجاری دیکەیش دەمانەو تا ئیژگی توورەیی و ھەلچوون داپۆشن. بئ «با» یش ھەر سەقامگیردەبوون و بۆراییی و بوغزیکیی پەپکەخواردوو بە شاراوہیی جییانی دەکردەو. زۆریش ھەبوون لە قۆناخی پاش دەستبەسەریش پزگاریان نەدەبوو، پوانیان ھەر لەسەر دەمایەو و چاودییری دەکران، ردینیان بەردەدایەو و بیھەست و خوست و بئ تاسە و زەوق و شەوق بەدیاردەکەوتن،

ئەوئەندەیش دلناسک و پەژموورده و خاوخلیچک دەبوون بچووکتترین دەنگ و ژاوه ژاوه، هیوورترین تەقە و زرمەیی کەوتنی شتیک، گفە گف و هاژەیی هەلکردنی با، سەروسەدای ئەودیوی پەنجەرەیی کراوه و نەکراوهیش، زرنگەیی پەرداخیک، پریشک و پرووشەیی ئاوه، یان کەفاوه، شان بەر شان کەوتن، دیارنەمانی کەوچکیک، دەفر و ئامان، گۆرانی پەتوویەک، کووتە سابوونیکیی بییەها، یاخود هەندیک تایت، سەرچەف، جووتی گۆرەوی، کاغەزیک، یان چەند «تمەن» یکێ کەم بایەخدا دەیان کرد بە فەرتەنە و هایت و هووت و هەرا و زەنا و غەلبە غەلییکی بیسەرۆشوین و کۆتایی هەلنەگر. ئەمانە دەقاودەق ئەو گرتوووخانەییەیان لە ئەندیشەیدا زیندووئەکردەوه کە یازدە مانگ «بێ تەکلێف» تێیدا ئەوق کرا. ئەمە جگە لەوەی بیستن کە لێپرسینەوه یەخەیان دەگریت ئیدی زنۆقیان لقوپی بۆ پەیدا دەبیت و بە ئاپۆرەیی پرسیار ئابلووقەیی میشک و خەو و خۆراکی خۆ دەدەن و ئیترانیش بەوەلامەوه گری دەدەن و دەیانەوی لەسەر بیرکردنەوهی ئەوانی دی بلەوهرین کە لەو گێرمە و کێشەیی سەرفیراز بوونە و مراوی ئاسا بە بێ دلۆپەییەک تەپراییی بە دەریاچەیی ئەو ئەزموونەدا تێپەرپوونە. هەموو دنیا و تیفکریین و خەون و خولیا و بیدارییان دەبوو ناسنامە و کارتیک تەنھا لەنیو ئەو چوارچێوەیدا رێرەوی پەیدا دەکرد، کاتی دەیشچوونە دەری لێیان دەقۆزتنەوه و کاتی هاتنەوه دووبارە پێیان رەوا دەبینینەوه. کارتیک، مۆلەتیک دەبوو پەسوولەییەکی بەهادار بۆ دەربازبوونیکیی کاتی و خەونی ئەمدیو چێوه تەلینەکە و رەشپۆشیی ئەم ولاتەیی دەپۆشییە بارتەقایی دیدە هەمیشە ویک نەهاتووکان. تەواو لەسەر هەقبوو تاقوتەنیا لە هەسارە بە درەخت گەمارۆدراوهکەدا هاتوچۆی

دهکرد و گوئی له وتاری ئه و بهرپیواریهه نزیکه رادهگرت که جهستهی
 ههشاریدابوو. وهک بلئی ئازیزیک له کهوتنه نیو ئه و باره دۆزهخیهه
 دهپاریزیت. کهم کهس بهسهختگیری و توندرویهه وه خهریک و
 سهرقالی فیروونی زمان و خویندنه وه و لیکۆلینه وهی بهردهوام بوون،
 چونکه زۆربه له جیاتی کتیبی دانسقه دهربارهی ژیار و هونه ر و
 بوون و دروون و کولتوور و کهلهپوور و میژوو و پیشوهچوون و
 شتی تریش پاسهپورت و دۆلار و سهفه ر ویرد و بابه تی سه رهکی
 مامه له کردنیان بوو. ئه و شتانه دنیا و بیرکردنه وهکانی ئه وان لئوهی
 رهنگیان ده دایه وه. چیژیان له تابلویه کی شیوه کاری هه لئه ده هینجا،
 چیژیان له ساخته کاری و چیکردنی پاسه پورتی که ونه و ساتوسه ودا
 و گۆرینه وهی پاره ده بینیی! نه ک هه ر ئه مه، به لکو دهموچاوه نوورانیی
 و مندالکاره کانیشیان ده خسته بهر پرۆجیکتوری چاوه باشقال و
 پیسه کانی خویان و ئیشکی هه موو ره فتاریکیشیان ده گرتن. زۆربه ییش
 ته نها بیریان له پرکردنه وهی سه راو ده کرده وه و پیمان ئه غز و گونا
 بوو له و ته شکاییه ی رۆژگاره بی ئیش و کاره کانی ئه ویدا چهند
 خوله کیکیش بو شتیکی به که لک ته رخان بکه ن. هه میشه که له گه لیاندا
 ده دوا ده یانوت: ئیمه لیره هیچمان پیناکریت، بابگه ینه جیگای خۆمان..
 زۆر شتیش که نه ییدیته یی، یاخود به ده گمه ن به دی کردبی، له ویدا
 ده یوانی هه موو چرکه ساتیک ده یان جار به بهرچاو و گوچکه کانیدا
 گوزه ر بکه ن، بیانینیت و بیانژه ئیت. ده سپیسی، ناپاکیی، بوختان و
 قسه هه لبه ستن، راپورت نووسین، له خسته بردن، ده سته پرۆکردن،
 شت له یه ک شاردنه وه، ره شک به یه ک بردن، قه رزکردن و نه دانه وه
 و دزی له یه ک کردن و فریوودان و ده سته ویه خه ی یه کدیوون و

دەمەقالە و دەستگرتن بەسەر مولکی ئەم و ئەو و دەیان ئاژاوە و سەرئیشە و شتی تر که تەنها لە فەرھەنگی ژبە ناوچە یە کدا جیگیان دەبوو و جەنگ لە وتاندیبتیی. هەستی دەکرد کاریگەری گەندەلیی و خراپیوونی گیتییه که لەم ئۆلکه و مەلبەندەدا رەنگیداوە تەو و بەسەر پەيوەندییه هیشتا بەراییه کاندایا بوو. ئەگینا لە سەر جەم ئەو شوینانە ی بەدەرن لە ئەرک و کارە مرۆییەکان هیشتایش هەر قەلەمپەرە و سولتانن. ئەو هی ماوێهەک لەویدا سەقامگیر بووایە، هەردەم چاوەنۆری رووداو و پیشهاته نەزانراوەکانی دەکرد. زۆربە ی ئەندامەکانی ئەو ئیزبەری هەقیقەتی ژبان و قوولایی چەرمەسەرییه ئەشکەنجەبار و ماندوو کەرەکی دەبوونەو. بەمشوێویە گەیشتە سەرزەمینی راستییەکانی ئەو، بەلام هیشتایش پەیی بەو نەدەبرد ئەو ژبانە تووش و نالەبارە ی پەیی بە گیانی داھیزراوی بردبوو جارێکی دیکە خۆی لە قەرە ی ئەم بداتەو و بەھەمان شیوہ زەفەری پی بەریت! هەیهوو هەیهوو، کەللی وینە ی بەردی گرانیت سەخت بوو، وێرایی دژواری ژینگەکی ئۆردووگا، ئەگەر وەئاگا و هۆش نەبوایە و قەمتەری توند نەکردایە هەلدەخلیسکا و هەپروون بە هەپروون دەبوو. ماوێهەک دەبوو بەبەتی رابواردن و دەمەتەقییەکی بیئاکام و لە هوودەبەدەری شەوچەرە دووردریژەکان و لە هەموو شتی دەپرینگیایەو. ئەمە بیجگە لە خولیاگرتن بە گەمە ی وەکو دۆمینه و تاوڵە و کاغەزی کۆنکان و کەمکەمە و دەگمەنیش شەترەنج، کە کاری رۆژانە ی ئەو بوون، ئەمانەیش لەبەر ئەو هی قەدەغە بوون بە دزییەو دەروست دەکران و یارییان پێدەکران! زۆرجار دەگیران و دووبارە دروست دەکرانەو. دیقەتی خۆی دەدا و لە خەلکیش

وردده بووه وه، خهسله تی بنکول دهکردن و لییان رادهما. سه رباری ئه وهی به شیکیان به ناوه سه رگول و دهسته بژییری ئه و نیوه نده بوون که له ویدیو به چاوی بایه خ و راپه رموونه وه ته ماشا ده کران و زیاد له پیویست حورمه تیان ده گیرا، که چی له م قه له مره وه دا، زورچار مروف پیی ئه غز و گوناوه بوو ئه مانه ته نانه ت بایش هه لمژن، پیی سته م بوو پشوویش بدهن. هه لکردنیان له وه بی ئامانج تر بوو بیریان لی بکریته وه. هه لگری هه یچ بایه خیک نه بوون و ده بوایه مروی به دهر له و چیه وهیه هه یچیان لی ره چاو نه کات و هه ر ته نها له و هه نده ره چاوی بکات به ها و گرنگی بو زه من داده نیین و کیشمه کیش و پیشبرکیی له گه لدا به رقه رار ده کهن و مانا و قه واره یه کی یه کانگیر به شته بیواتاکانی ده وروپشت ده به خشن و ده یانکه نه به وه لام بو سه رسامیه کانی ئیمه ومانان. ئه له قیه یی ئه م چون سهیری بکرده بایه ئه وی بنبه ست بوو، هه ستی به وه ده کرد هه یچی له باردا نه ماوه، له پرپکا دهنگی وره ی به رده دا و ده تاسا، له جهنگه ی دوان و گفوتگو دا چکی ده کرد، شیوه گه شکه یه ک ده یگرت، مه ته قی له خو ی ده بری و وه کو مندالیکی چه توون چه مؤله ی له ده نگ و ره نگ و هه موو شتیکی تر ده نا. ئه وانه ی پیی بوون هینده ی باس و مشتومر له سه ر به رپا کردبوون، هینده ی کاویژ پیکردبوون، ته واو پووابوون. ئیستا که له گه ل یه کی کدا ده که ویته ئاخاوتن، چه ند شتیکی که م و بیه ه میه ت له زاریه وه باز ره قه ده به ستنه ده ری و خاموش ده بیته وه. سه ربیار، جووینه وه و کاویژ کردنه وه بووه ته باز نه یه کی دی و بو لی دهر باز بوونی بیده نگی و قروقه پیی لیده کات، یاخود ده که ویته دووی ئه وانه ی تازه هاتوون، ماوه یه کیش به وانی ده فروشیت و ئه وسا سه ره له نو ی ده چیته وه

ئىۋو ئەو دىنيا بە سنوور شەتەكدر اوو و پانوراما بوودەلە و بىۋاتاكانى كۆدەكاتەو و ماوئەيەكىش بەوانەو بەسەردەبات. لىرە دەبوو بەھاي خۆى لە كۆلى خۆيدا بىت، دەبوو خۆى جى و پىگە بە خۆى بدات، چونكە هىچ بايەخىكى پى رەوا نەدەبىنرا. مرؤف وايە، خۆى دەبى بەھا و گرنىگى بە خۆى بدات و قىمەتى خۆى بزائىت..دەپروانى، چەندىن كەسى ساخلەم و بى كىماسىي بە پىي خۆيان كەوتبوونە ئىرە و كەچى پەشىۋان و تىكچوون زەفەرى بە مېشك و دەروونيان بردبوو و ببوونە گالته جارى ئەو خەلكە بىكاكل و بىبارە. دەپروانى بە جەلەب و رەو و دەپىش مەرگىكى سىستى زور ماتەمبار و درىژخايەن دراون. هەستى دەكرد كەوتووئە بنى بىرىكى رەشداگە پراوى قوولىي نەزانراو، دىوى ناوئەوئە دىوارەكەى روناوىي كراو و يان رۆنى دەردا، دەبووئە پەلەفرتى و چنگە كرىي دەرچوون بكات، بەرزەدەبووئە و هەلدەگزا و هىۋاي رزگار بوونى پەيدا دەكرد، كەچى لە ناكاورا لەبەر خزىي و لووسىي ناوئەوئە چنگ و پەلى بەردەبوون و دادەخزايە خوارەو و بەردەبووئە ئىۋو پەرتگا هەردەمىيەكە. بىھوودەيى، هەموو توانا و هىز و كارامەيى ئىش و كار و بەرپوئە بردنى ژيانى لى زەوت و تالان دەكرد و مەفت دەبىرد. زورجارىش گەرانەو و بۇ ئەندىشە و سەقامگرتن لە دىنئەي تىفكرىين دەستەوسانى دەكرد و چۆكى پى دادەدا. هىچى بۇ نەدەمايەو ئەو نەبى لە فرسەتە هىشتا نەھاتوئەكان بكوئىتەو، پەرىشانانە بە خۆى دەوت: ئەگەر گەرامەو و چى بكم؟ هىچ چىكلدانەي جموجوولكردن لە بەدەنمدا نەماوئەتەو. رۆحم دووچارى نەخۆشىيەكى كارىي بوو، هەموو توانام تەوئەزەلىي دەستى بەسەردا گرتوئە و تەنانەت نووسىنى نامەيش بۆتە كىۋىكى

دژوار و عاسی، بهمدواپییه تاقیم کردۆتهوه، چهندهها رۆژ بهسهر دهبهم بۆ دزینی چهند دیریکی شایسته له هزر و یاد و ئەزموون تاكو تیهه لکیشی نامهیه کیان بکهه. ههست دهکهه کۆتایی هه موو شتیک نزیک بووه تهوه، ئەوا ئەگه ربیتو ئەو کۆتاییه ئیستا له ئارادا نه بییت! ماوهیه کی تر، دهبمه شمه کییک، داریک، بهردیک، قه ره ویله یه ک، ئامانیک، ده لاقه یه کی شکاو، یان دیواریک له دیواره لال و پاله کانی ده وارگا و هیچی دی.. به هه رحال.. لیژ بووه وه و که وته خواری، له چاره ی نووسرابوو، یاخود ده نووسرا؟! ئەو خوارییه، په رتگایه کی بیئامان بوو تیایدا هه سستی به وه ده کرد په خسیین لیی ده سته ویه خه ی مه حالیتی ده بییت. له ئەجامی لیخوردبوونه وه بۆی ده رکه وت ئەو خه لکه ی له وی سهریان کز گرتبوو، به شیکی فره ی چاولیکه ریی رایدابوون و ریگه یان که وتبووه ئەو سه خته لانه و به هه وه س بریاری هه موو شتیک و مه سه له یه کی گرنه و چاره نووسسازیان ئیمزا ده کرد. زۆر له نزیکه وه درکی کرد بیرکردنه وه یان نه ک هه ر سه ریپی به لکو ساویلکانه شه، به راده یه ک گه ر زوو نه گه نه ئامانجه ر وو که شه کانیان، ئەوا ره وتاره قیزه و ونه کان ده سته به ریان ده کات. چونکه له مدیوی ته لبه نده کانه وه، ئەو ره وتارانه، په نامه کیانه پراوه ده کرا و هاو پیشه ی تیدا ده دۆز رایه وه! ئەو دیویش، ده ره وهیش، له راستییدا شیته لکردنه وه ی سانا نه بوو، نه یشیده زانی پیناسه ی بکات. شته چاوه روان کراو و نه کراوه کان ده که وتنه تایی ته رازوویه کی هاوسه نگه وه، سه مه ره کان له نامۆی داده مالران و خواسای ده هاتنه سه ر شانۆی بینین. نه یده زانی وه کو هه بوویه ک چی له باره وه بیژییت؟! بۆ ئەوه ی به رجه سته ی بکات پیویست بوو له به رچاوی خۆیدا به رسکاوی بیینییت.

مۆلەتى رۇژىك، باژىلەي پايتهختى كىرد و بالەخانە و بىنايەكانى بە قورم و تەنىي سواخ درابوون، يان لانىكەم ئەو وايدەبىنىي، درەختەكانى ئەمبەروئەوبەرى جادەكان، رەنگەكان دەيانكىرد بە تابلۆيەكى دەربرىنگەرايىيانەي بى چوارچىۆە و ھەوالەي گالىرىي بىنىيان دەكىرد، ھەسرەت چوارمىخەي دەكىشا و دەگۆ: ئەمسال سەوزايىم نەدىت!.. نىگايەكى رۇخ جادەكان بە كوژانەوئەي گلۆپى ستوونەكان ئاشنايان كىرد. لە گۆرەپانى «تۇپخانە» دا بە تەنىشت قەرەبالخىي و گەرەلاوژەي لاي رادىۆ و رىكۆردەر فرۆشەكانەوئە دانگەرپىزەي كىرد و ھەستى كىرد ناتوانىت لەم شارە جوانەدا خۆي چاوبەست بىكات و بىر لە غەوارەيى و غەربىيى نىۆ ئەو ھەشاماتە نەكاتەوئە كە رەشايىيەكى قەشەنگىيان دەپۆشىيە بەر بىنايىيەكەي! بوون بە سىرە بو نىشانەكانى دىقەت و ئەبلەقبوونى و كەسىان يادوھرىيەكىيان لە ناخىدا وەسەرەتاتكى نەخست، خەرخرىك پەردەي بىستنى قال كىرد، زىندەوئەرى چاوەكانى بەدووى ئەو سەروسەكوتە تۇزاويىيەدا كەوتبوونە جوولانەوئەيەكى كامىرايىي و رەفتارە عاجباتىيە كانىيان تۇمار دەكىرد. كابرەيەكى سەروسىما كۆسەيى سەير ھەگبەيەكى بەدەستەوئە بوو بە دەستەكەي ترىشى بالندەيەكى گىيان زەردىلە و بال قاوئەيى تفتىلك ئاساي گرتبوو خەرىكى قورمىش كىردنى بوو، بزاوتنى شىتانه و سىركىيانەي ئەنجام دەدا و پىيەكانى بە تۇنىكى خۇشئاوازانە بە زەویدا دەكىشا و سرودىكى مىللى سەردەم و دەورانى دىرزەمانى پى دەژەند، تەواو لە كۆككىردنى بالندەكە بووئەوئە و بەرھەلداي ئەو بوئشايىيە دووكەلاويىيە بەرزەي كىرد كە بە دەگمەن خەلك سەرى بو بىنىنىي ھەلدەبىرى! قەدەررىك كەوتە نىۆ گەردىلەي ئەو تەپ و تۇزانەي لەبەر تىروژى ھەتاوئەكەدا

دهبیران و شاباله قاوه بییه کانی لیکدا، نهختیک فره فری کرد و پاشان بهربووه وه سهر زهوی و سنگه زهر دیله کهی له خاکو خۆله که گهوزا. چاویکی به دهوروبهردا گیرا و په نجه ره ی پاسیکی بچکولانه ئه و دیمه نهی له بهر چاوه کانیدا رپاند و دیمه نه کانی دیکه ی کرده کۆلاره ی به دهزوله ی نیگا ره ها کانه وه به ستر او. له ویدا، پاره و پوول جیی په روهردگار و خهسلت و ئاکار و ویزدانی گرتبووه وه و دهستنیسانی پیوه ر و مه که کی شته کانی ده کرد. که له ویدا خۆی بینیه وه، ده به نگ هاته بهر دیده ی خۆی و خه لکه که شی به گیل و ده به نگتر له قه له م دا. هه ر ده رویشت و له سه رو پۆته لاک ی ئه و خه شاماته راده ما و خه په سانیکی له زه تریژ و به پرسیار ئاوس دایده گرت ه وه. پرسیار ی ئه وه ی چۆن ملکه چانه توانیو ویتی ئه و زه مه نه جه هه ننه مییه له پال ئه وان ه دا به ریت ه سهر و ژیانیش به داگیر ساوی بیه لیت ه وه؟ ته نها راکردنیان رکیفی بینیی قه مت ه ر ده کرد. هه موو شته کان له و راکردنه وه سه ره له ده دن و له ویشه وه کۆتاییان پیدیت. بیژنگی بازار و شوینه وار ه کان هه نگاهه کانی ته ته له ده کهن، به جییان ده هیلیت و ته وه ره ی ئالوویره کان که دیاره هه ر درۆ و خه له تاندن و فریوودانه، له پشت سه ری خۆیدا ده هیلیت ه وه. هه ر له دووره وه سستی و ماته مینییه کانیان خۆی به دهسته وه ده دات. ئه و ئه فسانه یه ی پیش سالانیکیش له گوشه نیگای گه راوه کانی نوشووستیه که ی سالی خه فتاوپینجا بیه وه فانتازیایه کی ئه فسووناوی پیا ه لدا نه کان وه کو هه لمی سهر مینایه ک ره وییه وه. چونکه جوانیی لیره سالی ئه و تفتیلکه ده سکرده ی لیها تبوو، گه ر رووارو ویشی ببوایه ته وه ئه و هه ر ته نها رازیکی درزی په چه، یا خود چارشو بوو، به لام هه قی

بوو واقى وپېمىنى، بەزمەساتىك بوو تىيدا ھەم بىنەر بوو و ھەم
 پۇلىشى پىدرا بوو تا بەخۆى پىكەنىت! ھەر چۆنىك بىت..بەر لە
 ئىوارى، نەبا بگاتە سەر قاتوقرى و شىوى بۆ نەمىنىتەو، لوژ لوژ
 گەپرايەو. كە چووۋە چىشتاخانەكەو، جمەى دەھات و «مەحمود
 ساندۆكان» كە ھەزى دەكرد بەو نازناوۋە ناوى بەرن، لە پىشتەو
 پراوۋەستابوو. لەپاستىدا ئەم نازناوۋەى لە ئەكتەرىكى سىمىل فشى
 پىشنى قژدرىژەو ۋەرگرتبوو كە لە چەندىن فىلمى شەر و پركىشىدا
 پۇلى دىتبوو، ناویشى سادق خان بوو نەك ساندۆكان. مەحمودىش
 عاشقى ئەو ئەكتەرە ببوو ئىدى ناوۋەكەى بۆ خۆى كرىبوو نازناو
 و ھەر لە شارى خانەقىنىشەو ۋەك سىبەر لەگەل خۆى ھىتابوو.
 بىگومان ئەویش يەكك بوو لە قوربانىيە بىشومارەكان و دەمىك
 بوو ئەم پەيى بە ناوۋەرۆك و مەتيرىالەكەى بردبوو، ئەگەرچىش
 كۆمەلىك نابەجىيى ھەبوو، وىپراى ئەوۋەش بە ھىچ كلۆجىك خۆى
 لەپاستى رانەدەپسكاند ھەتا ۋەكو درۆيەكى جوان دەربكەوئىت.
 پەنابەرەكان، ھەموو شارەزاي خوليا و خەيالآتە سەير و سەمەرەكانى
 ببوون و خۆشەوئىستى و ئوودايەكى باشى بۆ خۆى دەستەبەر
 كرىبوو. درىژكۆلە و دەموچاۋ قوپاۋ بوو، سىمىلىكى عوسمانىيانەى
 درىژى بە لاجانگەكانىدا پاكشاندبوو، زوو زوو دەخستە مابەينى سى
 پەنجەو ۋەك ئەوۋەى لە مەترسىيەك بيانپارىزى، ياخود لە گوندارى
 خۆى جەختى پىكاتەو. ئەوۋە يەكەمجارى بوو لە گەلىدا باخىوئى،
 خۆى زۆر خۆشەوئىست و گەلىكىش قسە شىرىن و خۆشەو بوو.
 يەكدوو كورپىژگەى لووسكەلە كەوتنە بەرچاۋى و دژوارانە زووخواى
 ھەژمەتىكى قوولى ھەلكىشاۋ ۋەك بلىى پۆخى لە بەدەن جىابكەنەو،

چاوی برییه سمت و گولمه‌ی خری له تراکسوته کانیانه وه درپه‌ریوو و به مه‌لوولییه‌کی بیۆینه‌وه، له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: قوزدالگ‌ه‌یات وهم!..ئه‌م هه‌ستی به بیۆه‌رییه‌که‌ی کرد و به بی‌په‌رده ده‌یویست به شداری ئه‌و باره بی‌ت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا نه‌ئاخاوت، ده‌یویست ئه‌و گوزاره له‌که‌فوکوله‌که‌ی ئه‌میش بکات. چاوی له‌سه‌ریان لانه‌دابوو، له‌ودیو فانیه‌ بئقوله‌کانه‌وه له‌سینه‌یان راده‌ما، ده‌توت په‌نیری فراوین ده‌بینی. ده‌یویست له‌وه‌یش پتر سه‌رنجی که‌مه‌ندکی‌ش بکات، به‌داپۆشراوییه‌کی خه‌نداوه‌ره‌وه وتی: ئه‌و چشته، ئاااخ ئه‌و چشته، عه‌لعان تام هین دات!!..گه‌رچی زۆر به‌باشیش دانی به‌ وشه‌کاندا دنا، به‌لام به‌باشی لی‌یحالی نه‌بوو، هه‌ستی کرد له‌حه‌ژمه‌تاندا وشه‌کان نه‌ک له‌زارییه‌وه، به‌لکو له‌کونه‌دغه‌کانیه‌وه سه‌ریان ده‌کرد. که‌نه‌بووه هاوده‌می ئاخاوتنه‌که‌سه‌ردییه‌ک به‌سه‌ریدا زال‌بوو، وه‌کو کانیه‌کی مه‌نگ خۆی خسته‌وه نیو‌قالبی کاتیی ئۆقره و به‌رده‌وامیی به‌چاودیرییه‌کانی دایه‌وه. هه‌ر که‌به‌و شیوه‌یه‌بینی که‌فری توانجیکی جیددی تیگرت و خستیه‌بیری بیسه‌روبه‌ری یۆتۆپیا‌یه‌که‌وه و دیسانه‌وه تیه‌له‌کیشی ئه‌و بیسه‌روتییه‌شه‌یتانییه‌ی کرده‌وه، به‌بایه‌خه‌وه تییرامابوو کاتی هه‌لیدایی و وتی: قه‌ناعه‌ت که‌ماموه‌ستا فرهم لیه‌ل تالف و وه‌له‌د وه‌سه‌ربردگه، وه‌لی چقه‌د سه‌رده‌نیم و سه‌ر ده‌وه‌م لیه‌ل ئینا وه‌راوه‌ر ناکرین! شینه‌که‌ش ئه‌وه‌ن رتووشیان ده‌دا ئینسان له‌پیست خود مه‌حرووم بید. ئاااخ! پارچه‌تیپیک وه‌سه‌ر کیریاندا بچه‌سپینی و چوون دویت عازهو بیان کونی.. چاوه‌کانی کزبوونه‌وه و به‌خۆداچوون، ئه‌م وایزانی نوقم ده‌بن و کویره‌بنه‌وه، به‌لاپه‌سه‌نییه‌کی کیۆبیانه‌وه ته‌ماشایکرد، کونی که‌پووه

بەرانىيە زەبەللاخ و شوڭرەكەى كىشابوو، سەرە لوولەيىيە بە تەنكەقژ داپۇشراوۋەكەى ۋەرگىپرا ۋ دووسى سووكى بەۋەى پىشەۋەى خۆيەۋە نا، بۇ پۇشنى بارە نائاسايىيەكە ئاوورى دايەۋە ۋ رۆلى بىجەۋسەلەيى گىپرا ۋ ھاۋارى كرد: پال مەنن، پال مەنن..دوايىش زور بە بى بايەخىيەۋە وتى: ئۇرا سەفەكە تەكان ناخورەت؟..بە فرسەتى خواست، دەستى بە ھەرا ۋ زەنا كرد ۋ چەند كەسىكى نۆرەبىرى دابىژايەۋە ۋ تىي راخوپىن، پاش بىدەنگىيەكى درىژخايەن ئىنجا كەۋتە چەپلە ۋ ھووراكىشان. بالا نىمچە مینارەيىيەكەى ۋەرچەرخانەۋە ۋ لەمى رۋانى، لە پامانىدا ھىچ نكوۋلىيەك نەدەبىنرا، ئوداكەى جارانى بە خۆى دايەۋە ۋ بە سەداۋە بەردەۋامىيە بە قسەكانىدا: ئەرى من كاۋرايەكى عەشايرىم، لەسەر رەسىف ۋ جادە گەۋرە بىمە ۋ چەشم ۋاز كرديمە، ئەم بەنى ھەۋايانەى رۋوژ تا مەغرىب ۋ بەعزىك تا شەبىش قىسەى گەۋرا ۋ مەۋقىف ۋ فەلسەفە ۋ سەۋرىيەت دەفرۋوشن، ئۇرا تاقتە ناگرن چارەك سەعاتىك لە سوبجانە، يان لە شامكردن تاخىر بن، تو ئىژى ئىنا فايەداربن؟ دەتوانن قەدەر قىسە ۋ مەۋقىفە سەۋرىيەكانىان گەۋرا بن؟..كەزانى ئەۋ وتانە ھىچيان پى چارەسەر ناكرىت ۋ تەنھا كەلكى شەرمەزاركردنى پەيكەرەكانىان ھەيە، ھەردووك ۋەكو چەند چركەساتىك بەر لە گۆكردن خامۇش داگەرپانەۋە. زەردەيەكى گالته جارپانە ۋەك بلىيى پسوۋلەى بەرسقە كەۋتە سەر لالیۋەكانى ئەم ۋ خۆى لە مەندىيەكى بىئارامەۋە ھەلكىشا. ھەندى ۋشە بە سەرزارىيەۋە سەركىشىيان لە دەستەلاتى كرد ۋ خۆيان ھىنايە ئاراۋە. ۋەكو ئەۋەى بۇ خۆى بدویت، وتى: نازانم ئىنا كە ھەلەئاناش بە دالگ موحتاجن چەرا

كه وتنه ئەم غەرييبه؟..بيستنى ئەوه پزيسكىك بوو له چاوه كانيه وه رهوانه ي ئەنديشه ي كرا و بيري داگيرساند، بيري شي دهستبه جي وهكو هه لويهك به سهر ئەو نيچيره دا نيشته وه كه بو ئەو كاته ي ئەم ئەلته رنه تيقى مييينه بوو، ئەو بوونه وه ره ي پييان دهگوت: «كه يفيى!»

بيگومان زور دركى به جواني و قوزيه كه ي خوى ده كرد و ده شيزاني ئەم نيه تيكى شاراه ي چاكى به رانبه ر شكنابات، به لام هينده ي تر كيشي ده كرده نيو ئوميدىكى نادياره وه و كه له پچه ي ده كرد. دوو چاوى بيوينه، سهر و قزىكى ناياب، ئەو ته روبريه ي به نيها لىكى به ر با ده چوو، ئەو قه دو بالا يه يش كه ته نانه ت چاوه شه رمه نده كانى ده وره ريشي به شه واره ده خست و زاره كانيشي به چوراوگه ي ليك ده سپارد. له گه ل ئەوه يشدا ناوه كه ي زور په سهند نه بوو، به لام وهكو بوونه وه ريكي دانسقه تامو بويه كي ديكه ي به خو وه گرتبوو، گه ر داكي ئەم له وي بوايه بي شك ده يوت: خوشكى خوى حه يراني ده بيت!..چيبكات! هينده روانيبوويه دنيا ي سه رايبى چاوه كانى و كيشيان كردبوو، سه ربارى ئەوه يش هه ر پويشت و پويشت هه تا گه يشته ئەوي، ئەوي گيرو ده يى و شه يدايى، ئەوي.. ئەوي... دنيا ي عاشق بوون.. رهنگه چاوه كانى ئەم به خته وه رترين چاوى سه راپا ي ئوردووگا كه بووبن، چونكه ئەو سه خيى بوو له گه ليدا و هيچ به خيليه كي ده رهق نه دنواند. به جورىك وهك بلئى ره گوريشه ي ناخى ده رده كيشا و روى ده ته زاند. تا ئەو راده يه ي چاوه كانى ئەم تروو كانيان بيرده چوو وه وه و ده كه وتنه نيو مه دارى به له زه تي تيرامانه كانى و ئاليى ليوه كانيشي په نجه ره ي دلئى ئەميان به روى شتىكى سه ير ده كرده وه، ئەو ليوانه ي زور به قووليى توورپيان

ھەلدايە نىۋو ھەلھەمووتى ھەزار بە ھەزارى بىۋەرىيى و غەريزەيەكى كۆنترۆل رەتكەرەوہ. ئىتر مات و سەرسام بىرى لە سەرگوروشتەي ئەو و خۆي و زىۋار كەردەوہ، نوقمى دەرياي گەنيوى دەنگ و واتەوات و تىكچەرزانى ئەو ھەشاماتە بوو كە بىھوودە زاريان دادەپچىرى و ھۆش و ژىنگە و پەرۋەردە و پەوشت و خەسلەتى خودى خۆيان دەدايە بەر خۆرى پىسوايى و لە قاقايان دەدا. تاويك تالىي خۆي خواردەوہ و وينەي پىستە ژووژكىكى بۆش و بەتالىش زەمەنى بىنىي و ويستى پتر و پتر شۆربىتەوہ نىۋو سوباتىكى قول، سوباتىك ھەتا ئەم شەونخونىيە بى بن و سەيرەي بىر بەژنى شەوچەرەي پى ھەلنەچنىت و نەبىتە كىشكى شەوي ئەنگوستەچاۋ و گورزەتىشكى گومان ھەلنەگرى خۆرى ھەموو بەيانىيەكىشى پى رانەمووسى.

وهرزى سەرما و قارسىي ھىشتا بنەبر نەبىوو، بەفرى دور و بە ئاستەم دىارى سەر كىۋە بەرەو ئاسمان كىشاۋەكانىش جىنگىيان نەخوارد بوو. شەوبىداریيەكى بىچوون بوو وەكو مىشەي ئاگرپىشەن كراۋ مەشقلانى بەرھەم دەھىنا. چەپكە ھەناسەي خىرلەخۇ نەدىۋويى بەو سىيانەوہ خستبوۋەگەر كە ببونە گلگۆ بۆ دەيان ھەسرەت و ئومىدى ۋەدى نەھاتوو. لىي ھەلاژابوو، لەو دنيا جوغزىيە بىتەندازەيەدا بىۋوہ ئەو خەونە كەسىرەيەي پەرەللىي لەگەل راستىيەكاندا دروست كەردبوو. كە لە مەدارى ئەو جۆرە خەونانەوہ دەردەپەرييە دەردەوہ زگۆلەي چاۋە خەمالوۋەكانى ھەلدەئاوسان و بزاونتى زۆر كەمتر دەبوۋەوہ. سەرى بە لوتكەيەكى بە گەۋالە ئابلووقەدراۋ دەچوو

به شیشی قهره ویله که وه دهیچه سپاند و زوره کییانه دهیویست له نیو دوودانه شیشه وه ئاودیوی بکات! چهند رۆژیک بوو پاسپیردرابوون شهوانه پیناسه کانیان له بهرکدا بیئت و ئه وهی له هۆله کهی خوی و له سهر پینچه وه کهی خوی شیدا نه بوایه دوو چاری گیروگرفت و تهنگ و چه له مه ده بوو. له وی ته نها به یهک گرتوو خانه مه حکووم نه بوون، به لکو وه کو بازنه ئاوییه کان چهند زیندانیک ئاویتهی یه کتری بوون و له بچو و که وه گه وره ببوو وه و له گه وره هیشه وه دوو باره ده بوایه بچووک بیته وه! له گه ل ئه و شه ونخوونیه دا ترسیکی دیارینه کراو له دایک ببوو. ببوو به که ژیکی هه وررروش و به سه ریدا هه ره سی دهینا. درکی له بیبه ریتهی و ئاتاجی ئامیزیکدا ده که وته جوش و خرۆشیکی بورکانیانه، هه تاکو لایلیه بو سه روگیانه داهیزراو و ماندوو کهی بکات و درز و قه لیشیش بخاته بازنه کانه وه و که لینیان تیدا بخاته سه ریشت.. ئه و شه وه که راپه ری چراکان کوژابوونه وه، وه کو کلیشه یه کی حازر به ده ست له و خه ونه عاجباتیه راما که دهنگی ویژدان بوو له و دیو ئاگاییه شه که ته که یه وه خوی مه لاس دابوو، به وه یش ده چوو سه دایه کی له تاسانه ده ری ئه وتوی هه بیئت خودداری له ره وینه وه بکات! کاتی ئه و دنیا گه نده مووییه شارراویه بوو به ده ستاویژیک بو گواستنه وه و چوو وه مالی، که س له وی نه مابوو، زور گه را، ته نها شه که تهی ده ستگیر کرد.. له گه ل گینگی خواردندا به خه بهر هاته وه، کوشا له کوئی پچرا بوو له وی خه ونه کهی گری بداته وه، به و نیازهی دایکی ببینی و لینیپرسی: دایه بو له ماله کهی خومان نه ماون؟ به سایه منه وه بو کوئی شاربه دهر کراون؟ له کوئی ده ژین؟.. ده یویست پرسیاره کهی هیندهی ئاسویه ک بکشیت،

بەلام خیانەتی ئاخاوتن پەیفەکانی کرد بەو هەنسکەي خەلاتیک بوو بەر بەستی ئاخنییه ئەوکی و ویکیهینایەو. دواي ئەو بەخەبەرھاتنە نەفرەتییه یەک تاقە چرکەیش پیلووہکانی ئاویزانی یەکدی نەبوونەوہ و سەر یەک نەکەوتن تا دنیای خەونیکی نوێ ئاوا بکات کە ئیستا بوۋتە ئاواتیک و درێژە بە پشووەکانی دەدات. ئەوانەي گلاونەتە قورولیتە و مۆتە و سرنجکی خەونەوہ کەم نین! ئیدی وەکو پار دە یەکی بەر زەبر و زەنگی ناھەموارییەکانی زەمانە هەرەس دەھینیت و باوہری بە شتە جیگیرەکانیش دەشلەقیت و دەگاتە سەر لیواری رەوینەوہ. بەلام هەرکە رۆژ ئیخەي پیدەگریتەوہ، شەو و گینگلە بینەزەبیەکانی توور دەدات و هەناسەي سارد بو خەوبینینیکی تر هەلدەکیشت.

سەروسەداکە هیشتا کونی نەگەیشتبووہ هۆلە درێژکۆلە بە قەرەوێلەي دوونھۆمی قانگدراوہکەي ئەمان، مقومقوی جەنجال و غەلبە و ژاوەژاوە لە ژیر بەتانییەکانەوہ بەرپا بیوون و گویچکە بە کزەکزی جەرگە هەرگیز تواوہکانەوہ دەچزا. هەرکە ئاغای سەرپەرشت لەگەل «شەمال» و چەند یاساۆل و پاسەوانیکی ئوردووگا کەدا خۆیان بە ژووردا کرد، سەرلەبەر مەقیان لە خۆیان بری، ئەگەر بلوایە پشووەکانیشیان زیندە بەچال دەکرد و لە پەلەقاژیان دەخست بو ئەوہي جاریکی دیکە دۆخە نەفرەتییهکان دووپات نەبنەوہ و ئەو رۆخسارە شەمشەمە کویرەبیەیش وەبەر دیدەیان نەکەوێتەوہ. لایتەکە تیشکی زیووینی بلاوکردهوہ و بە شەوارەي خست، دلرەقانە بە سەریدا نەراندی: هەستە.. بلند بەرەوہ، پیتوایە گەر بە پپی خۆت نەھاتبای ئیستا سەلتەنەتت لیدەدا؟ یاخود وەک سوێروو

به کلاو دهگیرای؟..ئه‌میش که لالوپالە و هیشتا ماتیی شه‌واره‌که جیی نه‌هیشتوو هه‌چ وه‌رامیکی بو‌ دهرنایه‌ت. جا ده‌یتوانی ورته‌ی چی بکات؟ ده‌سه‌لات و قه‌له‌م‌ره‌و به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه‌ بوو، چی له‌ ده‌ست ده‌وه‌شایه‌وه؟ هه‌ستی کرد له‌و ده‌مه‌وه‌ی ریشه‌ی ژیان له‌ گریژنه‌ دهره‌اتبوو، ته‌نانه‌ت به‌رد له‌ پی‌واریشه‌وه‌ بباریبایه‌ سه‌ری ئه‌م ده‌یقۆزته‌وه‌. له‌ دهره‌وه‌ به‌ه‌موو شتیک قایل بوو، به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ ده‌یزانیی نه‌عه‌تیکه‌ و خراوه‌ته‌ ژیر قه‌له‌م‌ره‌وییه‌وه‌. ئه‌و رۆژه‌ی بی‌ری هاتنه‌ ئه‌م سه‌رانگوێلکه‌ له‌ که‌لکه‌له‌یدا چه‌که‌ره‌ی دا، ده‌میکبوو که‌وتبوو کیشوه‌ری رابردوووه‌ و موخابن نه‌یده‌توانی به‌و تۆپه‌له‌ تفه‌ی له‌ زارییدا گلۆله‌ی خواردبوو ئه‌و چرکه‌ساته‌ی ناو ئه‌و رابردوووه‌ سواخ بدات. چاوه‌ له‌ وه‌نه‌وز خالییه‌کانی نیله‌ی قینی بیسنووریان لی بلند ده‌بووه‌وه‌..نه‌بزوا، سیخورتمه‌یه‌کی تی سه‌ره‌واند و هینده‌ی تر زاره‌ پینساوینه‌که‌ی به‌روویدا داچراند، ده‌موچاوه‌ نه‌حله‌تیه‌که‌ی نه‌هامه‌تیه‌کی جیاوازی راده‌گه‌یاند: ده‌ی په‌له‌ پیناسه‌که‌تم بده‌ری!..به‌توو‌ره‌ییه‌وه‌ ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی ئاماده‌ی وه‌رگرتن کرد، گه‌رچی ده‌شیزانی پیناسه‌که‌ی له‌کوئییه‌، به‌لام که‌وته‌ پشکنین و به‌ شله‌ژانیکه‌وه‌ به‌ خۆی وت: ملی شه‌یتان بشکن، له‌م بارودۆخانه‌ بوچی مرو‌ف ئاوها ده‌شله‌ژیت؟..له‌ په‌شوکاندا نه‌یده‌زانی ده‌ست بو‌ کوئی به‌ریت. ده‌سته‌پاچه‌یی و بزربوون په‌بیان پی‌برد، هه‌زاران فرسه‌خ له‌ ناخی دوورکه‌وته‌وه‌ و له‌ خۆی جیا‌بووه‌وه‌. هه‌ر خه‌ریکی گه‌ران بوو، ناگه‌هان ده‌نگی بوو به‌ کیرقئیکی ناقۆلا و رووی له‌ به‌رزبوونه‌وه‌ کرد، مسته‌کۆله‌یه‌کی دیکه‌شی پیا کیشا. سه‌ره‌نجام شوکور دۆزییه‌وه‌. سه‌یری کرد و که‌وته‌ بلمه‌ بلم و

ئۇمە ئىمكى لىۋە ھەستا و چەند پەرەكاغەزىكى لە گىرفانى دەرھىئا و كەوتە گەران و بەراووردکردنى ناوھەكان. گوئی لى بوو بە گرىبەكەوہ وتى: يازدە.. يازدە «نيھاد شەريف» لە پرىكا داچلەكا، ئەو ناوہ راستىبەك بوو خەونە كۆنەكەى ناودىر كردبوو! خەونىك ئەم پالەوانى بوو، بەلام لەويدا ھەتا لەو خەونەيش پروتكار كرابوو ھوہ! ھىشتا لەو ئەفسوونە خەوالوۋە دەر بازى نەببوو كە بەدەست ئاماژەى بۆ يەكك لە سەربازەكان كرد و بەمىشى وت: پەتوو و كەلوپەلەكانت تىك بېچە و خۆت كۆكەرەوہ و حۆل حۆل تىم مەرۋانە!.. بە ئاماژەىكى دى حالى بوو دەبى لەگەلىندا بەرەو خوارى برۋات. ھەموو خانىلە و سىلە پمۆكەكانى لەشى ھەكو ئەوكى وشكايى تىدا قەتسىما، تىكى نادىارى لەو چارەنووسە كرد كە لە ھىچ جىيەكدا ئۆقرە و سەقامى پى رەوا نەدەبىنى. ھەموو ناسۆر و رىشە بنچىنەبىيەكانى لە ھەناسەيدا ئاوتتە دەبن و بە قورقوراكەيدا ھاژەى تالاو دەھىننە دەرئى. لە خوارەوہدا سەرنجىكى دەوروزىوار دەدات، سەراپا سەربازەكانى دەوارگا تەياربوونە و سايلى ئەوہى فەرمانى پوچەل كردنەوہى كودەتايەكيان پىبىت، چوست و حازر بەدەست ھەوشەكەيان تەنيوۋە. لەو پارەوہ تەنگەبەر و درىژكۆلەيەدا دەگىرسىننەوہ، كە دەرگايەكى زەبەللاھى ئەوتۆى بۆ چىكراوہ ھەر لە دەروازەى گەورەى شوورەى ئىمپراتورىيەتە كەونىنەكان دەچى، قفلئىكى سەرەگورگئاسايش دايدەخات و بىبەرىي دەكات لە كرانەوہ و پىدا ھاموشۆكردن. ساتە بەرايىەكان، لەو تارىكييەدا وايزانى تەنھا ئەو چەند كەسەن، بەلام پاش ئەوہى لە گۆشەى پال دەرگاكەدا جىگىربوو، گوئی لە دەنگ و ھەراھەرايەك

بوو له رهشاییه که وه سه‌ری دهردههینا، له و ناوادهیه‌دا قورساییه‌کی بیتپایانی به سه‌ری به‌خشی و دوای قه‌ده‌ریک هیدی هیدی شوناسی به دهنگه‌کان به‌خشی و له‌به‌ر رۆشنایی زه‌ینیدا به‌رجه‌سته بوون. درکی کرد هه‌رته‌نهما ئه‌مان نین، به‌لکو..له‌گه‌ل بۆنی که‌سکون و هیت‌که‌ری ئه‌مۆنیا و گه‌ندوگویی ئاوده‌سته‌که‌ی ئه‌و نزیکه‌دا ده‌بوایه ئاشنایه‌تییه‌که‌ی تازه بکاته‌وه و هاوشانی ئه‌وانی تریش شه‌و له خۆیه‌وه بیچیت. له‌میژ بوو شه‌و له خه‌وه نۆچکه‌یه‌ک له‌وتاندبووی، نه‌یزانی چیبوو ئه‌وانی هینایه‌وه و کردینییه قه‌له‌مره‌وی ئه‌ندیشه و ئه‌له‌ای، نه‌یزانی چ شتیک ئه‌وانی ئاخینییه‌وه ئه‌م نووته‌کییه و یادوه‌رییه‌کانیانی داگیرسانده‌وه! ئه‌وان، که جیی هیشتبوون..خیراخیرا هاتنه‌وه به‌رچاوی، سه‌رجه‌م خۆشه‌ویستی بۆیان که‌وته‌وه جۆش و خرۆش، یه‌ک یه‌ک چاوه‌کانیان زه‌نگۆل زه‌نگۆل ئه‌سرینی لیده‌چۆرایه‌وه و خه‌می ره‌شی تیدا ده‌زا، دیده‌ی ته‌ری لیوانلیو له نیگای لۆمه‌بار و سه‌رکۆنه‌که‌ریان رووبه‌روو ده‌کرده‌وه..دووباره ونبوونیشیان وه‌کو بلیی تانوت و ته‌شه‌ر بوو و دلیان له سوپی ئه‌و زوخواه کوژالکییه که‌یل ده‌کرد. ده‌میک بوو ئاواته‌وازیی گریان له سینه‌یدا رسکابوو. ئه‌و شه‌وه ره‌هیله‌ی چه‌نده‌می غه‌واره‌یی دایکرده‌ خوارئ و له‌گه‌ل ئه‌مۆنیا و زیکه‌زیک و سپره‌ سپری قالۆنچه و سپره‌ پیواره‌کانی پاره‌وه‌که‌دا ئاشنایه‌تی پی په‌یدا کرد. له‌ناو ئه‌و جه‌وقوته‌وه ده‌ستبه‌جی یه‌کیک وتی: ده‌مان گوازه‌وه ده‌وارگایه‌کی دیکه و له‌وی ده‌ستبه‌سه‌رمان ده‌که‌ن..یه‌کیکیش به‌ ده‌نگیکی کزی پر له واژه‌ی بیتۆمییدی و بی ترووسکه‌بییه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ره‌وه وتی: گیراوین، ده‌مانبه‌نه‌ زیندان و

سزا دەدریین.. دەنگیکی ماندوویش که له گوشه‌که‌ی لای چه‌په‌وه خۆی به‌ره‌لدا کرد، له‌مانه‌ توورپه و په‌ست بوو، به‌ هاوار و شیته‌ شیته‌وه پئیگوتن: جا چیمان کردووه؟ ئایا کاریکی ئه‌وتۆمان لای وه‌شاوه‌ته‌وه ئاکامه‌که‌ی شایسته‌ی ئه‌م ناله‌بارییه‌ بیته‌؟..ئه‌وی یه‌که‌مینجار قسه‌ی کردبوو هاته‌وه‌ ده‌نگ و وتی: جا خو که هاتین و خۆمان به‌ده‌ستیانه‌وه‌دا هیچمان نه‌کردبوو، که‌چی ئیمه‌یان وابه‌سته‌ی یاسا و ریسه‌ی زیندان کرد و ئیستایش جیگۆرکی چ شتیک ده‌گۆرپیت؟..له‌و بارودۆخه‌ نه‌فره‌تییه‌دا کی پئی ده‌کرا مه‌سه‌له‌که‌ له‌وه‌ باشتر شیکار و راقه‌ بکاته‌وه؟ تووشی داکاسانیکی سه‌یر بوو، هه‌وانه‌وه‌ و وچان گرتن له‌ فه‌ره‌نگی ئه‌و شه‌وه‌ سرانه‌وه‌. بیگومان بییری ته‌نها له‌ شتیک ده‌ئالا ئه‌ویش ئه‌و دنیا‌یه‌ی تیی که‌وتبوو. به‌ خۆی وت: ده‌بی هه‌رچی چۆنیک بووه ئه‌م دییاره‌ به‌جیبیلم، ئه‌م دییاره‌ی تادیته‌ شه‌قاو به‌ره‌و دزیوییه‌کی زیاتر ده‌هاویت. رۆیشتن..رۆیشتن هه‌ویایه‌کی تازه‌یه‌ و دلم ده‌داته‌وه‌... به‌لام رۆیشتن هه‌روا سانایش نه‌بوو. ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی له‌گه‌لیاندا به‌کاریان ده‌هینا چاوه‌روان نه‌کراو نه‌بوو! ته‌نها ته‌گبیریکیش که‌ بۆی چوو هه‌لاتن بوو له‌ زۆنگاوی ئه‌م جوگرافیا دۆزه‌خیه‌. له‌و جووره‌ بار و کاتانه‌دا مرۆ ده‌یتوانی تاقه‌ شتیک بکات، ئه‌ویش خۆی له‌ خسته‌ بیات و خۆی فریووبدات، چونکه‌ بی شک هیچ که‌سیک پئی نه‌ده‌کرا له‌به‌ر زه‌بری کوشنده‌ی ئه‌وگورزه‌ ناگه‌هانه‌ پشووبدات.

رۆژی دواتر، هه‌ر له‌پال دیواره‌که‌دا، به‌ ده‌نگی گر و ناقۆلای مه‌لا چوارپه‌ل قه‌وییه‌ ره‌زاقورسه‌ نه‌جه‌فییه‌که‌ داچله‌کا و سه‌رمای

سەرلەبەيانى تەزۋى رچىنىكى ناخۆشى پىيەخشىي. ژوورەو ھىندە بە ئاسن و پلىت و ديوار تەنرابوو ھىچى لە ھىچ جيا نەدەكردەو. گەرچى رۆژ قۇزاخەي شەوى دىبوو و بەلام ساتە ئاورىشمىيەكان رەويوونەو. چاويكى بە دەوروكشەي خويدا خشان، بە زەبرى ورد رۋانين و دىقەتدان چەند ئاواليكى خوي لەناو حەشاماتەكەدا ناسىيەو. ئاھىكى ھاتەو بەر و بە ئۇخزنىكى سەمەرەئامىزەو پەندەكەي دايكى دووبارە كردهو و وتى: ھاوپىي چاك تويشوو سەفەرى سەختە!.. چوون بەو ھەوياي بەرگەگرتن بە خوي رەوابىنى. ئەوانى دىكەشى نەدەناسىي، يان دووربەدوور دەيناسىن. رەنگە ھەموويانى ناسىي، بەلام پىلانە بەر بلاو كەي جوگرافىيى سىياسەتكارى ئەو بەشەي دنيا كە بە ھەتاو كەوشەنى بۇ كىشرابوو زەين و چاويشى پەشئواندبوو. بەو دىرۋونگى و نارەحەتتەو ئەو رۆژەي بە سەربرد، ئەو ئاوال و تارمايانەي ئەمانىش پىي خۇشحال و خەنى بوون و جارجارە لەودىوى دەرگا زەلامەكەو بە سەريان دەكردەو و شتومەكيان بۇ دەھىنان، ھەموو پاش چەند جارىك ھاتوچۆ و ھەرەشە و چاوترساندى سەربازەكان، پەلوپۆي تاقەتيان ھەلپرووكا و لەو دەوروبەرە كشانەو. ئىوارى داھاتبوو ئەودەمەي دەرگا كە خرايە سەرىشت، تاقە دەنگ دەنگى خويندەو لىستەي ناوەكان بوو. كەس بچووكترين دەنگى لىوئەنەھات، كەوتبوو غايە و پامان، دە..بىست..سىي..چلو..پىنج.. پەنجاو..ئو..حەفتا..پاش لىبوونەو فەرمانى خويپچانەو و بارگە تىكنان تازەكرايەو. يەك يەك بە نىو لولەي رەشى تەنگە لە سەرىي رايگراوكان رەكران و چوونە نىو ئەو پاسانەي دەيگەياندە ئەو جىگا پىوارەي لە دنياي خەونىشدا بە رەنگ و رۋخسارى ئاشنانەبوون.

پەژىۋانىيى و بەدخەمىيى لەو مەودا زەمەننىيە قەتسىيەي نىۋ دەۋارگاگان
 ۋەدەرى نا و نەيزانى چەند كاژىر بەرپۆۋەبوونە. كە ناكاو لە
 بەردەم دەروازەيەكى بىتەنوپۆي ژەنگى ئەفساناۋىيدا قوتبۋونەۋە،
 يەكاۋيەك دەرگا تەلىسماۋىيەكانى ئەو ھەقايەتانەي ۋەبىر ھىنايەۋە
 كاتى خۆي دايكى دىۋ و درنج و غولى پىادا دەھىنا و دەبرد و
 بە سەرسامىي و ترس و لەرزەۋە دەينۋاند. بە ھەمان ترس و
 لەرز و بە ئەبلەقىيەكى كەسەرەكەرەۋە كەوتبۋە پىدا ھەلپوانىيى.
 دەروازەكە لەگەل فەرمانى چۈونە ژۋورەۋەدا كرايەۋە و سەرپىچىي
 و كەللەشەقىي ھەۋايەكى ناحەزى دروست كرد و زۆرى نەخايند بە
 تۆپزىي و بە زەبرى بەلئىنى بىگومان درۆ لە پاسەكان دابەزىئرانە
 خوارى و ئاۋدىۋى نىۋ سەرزەمىنى ئەفسانە بوون! ھەستى كرد بۆ
 يەكەمىن جار بوو پاش دەيان سال ئەو دەرگاىە دەخرايە سەرپشت
 و پى بەسەر سىقەدەرەكەيدا دەنرا. پاش جىر و ھۆرى داخستنەۋەي
 بەسەرياندا، «مام برايەم» ي رەقەلە و پەيكەر كەتە و زلى دەساژۆي
 ئازارە رمۆكەكان، چاۋىكى بەو كارۋانسەرا تەمەن رەنگبى دوو سى
 سەدەبىيەدا گىرا و ساۋىلكانە زەردەخەنەيەكى جىرپىن دايگرت، تەۋاۋ
 بە پىچەۋانەي كپ و ماتىيەكەي جارانى، تۆز و خۆلى دىرپىنەي
 كشماتىيەكەي تەكاند و سەرزەنشتئامىزانە تەماشايەكى كردن و
 وتى: كورپىنە ئىدى ئىمە لە ھەسارەيەكى ترداين! دەفرىكى فرەك
 ھاتە سەر زەۋىي و رايفراندىن و سەرى خستىنە سەر ئەم مەلەبەندە
 دوورەي ئاسمان! لە چاۋترووكانىكدا ئالترە ئابلۋوقەي داين! تكانوزاي
 ئەۋە بكن ھەر خۆي ۋەخت و عەيامىكى تر بىتەۋە و دەربازمان
 بكات!.. پىش ھەموو كەسىك دووچارى بەدئومىدىيەكى سىزىفانە بوو.

به رهفتاریکی کۆمیدییانه، وهکو دایکیک چۆن ئیوارهوهخته بهرۆکی خۆی دادهدرییت و دووعای شهڕ دهکات، ئاوا سینه وهک کولیره بهیاته وشکهوهبووهکهی ههلمالی و به کرپوزانهوهیهکی تابلیتی سهیر دهستی دووعاونزای لی بلند کردهوه و کهوته لیو جوولاندن و پاشان به مهلولویی سهری شوپردهوه، بیئهوهی کهسیش چاوهپروانیی ئهوهی لی بکات دایه پر مهی گریان! مچوپرکیک له تهوقی سهری ئهوهه میروولهی کرد و خۆی گهیانده په نه که لهی پیی. ههستی به بنج بهستوویی کات و شوین کرد. کهوته ختوکه دانی دهروونی داماو و چه په ساوی خۆی: ئیدی ئه و جموو جووله که مهی ژیانیشی ههییو لی ره له گهڕ ده که ویت. گاهییک وه گهڕ و تین ده که ویته وه ئه و ده رگا ته لیسماوییه به دووی خۆدا به جییلم! رهنگبی ئه وسا نه یئوکی ته من له م زیووه ژهنگ هه لهیناوهی خۆی پاقریته وه!.. ئه و قه لاته میژووییه زینده گیی که سیره کرد و کره کیی پیبه خشیی. گۆرانی چرین، خویندنه وه، چوونه سه رپیشاوی دوا ی نیوه شه و، به مانگ قهند نه بینین و جگه ره نه کیشان و زۆر شتی دیکه ییش پاوان بوون و لیی بیبه ریی کرابوون. که جگه ره یان ده هینا، پاره که ییشیان پیشه کیی لی وه رگرتبوون که چی مه راقیان ده دانی و دابه شیان نه ده کرد. جاری واهه بوو وه وتوویه ک، ده رۆژ دابه شکردنیان دوا ده خست، ئه مه جگه له وهی هیند کۆن و ستۆک بوو ده بوایه به هه لمی ئا، یاخود هالاوی چا شیداری بکه نه وه هه تا بو کاتی کیشان مژوقومی به ئاسانی لیوه بدرییت. له و کاروانسه رایه ی سه رده می بوپردان و سه رفرارزبوون بنیاتنرابوو، ده بوایه شه و گارورپۆژگاری گه مارو درای تیدا به سه ر به رییت و چاوه پروانی شتییک بییت رهنگه هه رگیز نه یه ت! جار جار بییری

دەچپووە و یۆزەیی «کاوە عەینە کەرەش» و حالی ئی نە دەبوو بۆچی ئەو
 کەوتبوو ناو ئەو لیستە یەووە کە دووبەرەیی جوداوازی دەگرته خو،
 بەرەیی ریش درێژ و باوەردارەکان و بەرەیی بی ریش و بیباوەرەکان!
 لەو خۆردبوووەوە کە بۆ خۆی بواری ئەووەی تیدا هەبوو، چونکە
 هەلگەرەووە بوو و لەبوونی هەموو پیرۆزییەکی گومانداربوو و وەرەمی
 قایل بەخشیش سەرەپای پرسیارەکانی ناووەوەی نە دەتاساند. بژاردەیی
 تری شکنە دەبرد، دەکەوتە وردبوونەوە لە گۆشە و ئاسەوارەکانی ئەو
 کۆشکە پشترئاسایە. ساپیته و میچەکانی گۆمەزیی بوون، لەراستییدا
 بریتی بوو لە چەرە ژووریک و چەند هۆلیک، حەساریکی هەراو و
 حەوز و ئەستیلیکی مامناوەندییش لە ناوەراستییدا قوتبوووەوە. ئەلبەتە
 زەمانی خۆی ژوورەکان بۆ حەسانەوەی کاروانچیەکان فەرەهەم
 کرابوون و هۆلەکانیش، دیارە تەویلەیی چەرەویی و لاخەکانیان ببوو.
 سەرەتە هەر لەسەر زەوی و عاردی ژووریکدا شڕوشاتالی خۆی
 راخت و ماوەیەکی ئاوا بەسەر برد و لە جارێ زۆر بی تاقەتتر
 بوو. لەبەر ئەوەیش لەو ماوەیەدا یەکەمین هەولی هەلاتن درا، ئیدی
 نەیانەشت لەویندەریدا بمیننەوە و گوازانەوە. بیست و پینج شەوی
 رەبەق خەریکی هەلکۆلینی دووسی کاشی گەرە و پتەو بوون و لە
 سووچیکی شوورە هەشت مەتر بەرز و یەک مەتر ئەستوورە کەدا
 چەند دانە یەکیان سەر شەقانە کەوتبوونە کار. گەر وا نەبایە زەفەر
 بەو ئەستوورایی و تۆکمەیی نە دەبەرا. ئەو سووچەیی درزیکی تیدا
 بوو، بە شلۆق کردنی ئەو دوو سی کاشییەیش کەلینیکی گەرەیی
 تیدە کەوت و ئەووەی بیویستایە پیایدا دەربازی دەبوو. ئەو شەووەی
 کاشییەکان چەشنی ددانی کلۆر دەرەتەن، لەوەکانی پیشووتر

نه ده چوون، گه لیک دزیو و شووم ده که وتنه بهر بینایی و مروقیان
 به سه خله تیی و دلته نگیی ده سپارد. کوشش و هه ولی راکردنه که سه ری
 نه گرت و هه موو ئه وانهی گه ره کیان بوو هه لیبین و هه موو ئه وانهی
 هه ولی راکردنیشیان نه دابوو ده ستگیرکران و پتر له دوو هه زار
 ده ستیریژیان به سه ره سه ر و به ملاوبه ولایاندا شه ققژن پیکرد و له سه د
 جار پتری فه رمانی هه لسانه وه و دانیشتنه وه پیکردنی پیاوه کوله بنه
 سه روسیما مندالکارانه که له ئه ژنووی خستن و له جاریکیش زیاتر
 کلکی ده مانچه که ی دهستی به شانوپیل و ئه ستو و سه روپشتیاندا
 هاته خواره وه. هه موویان ریزکران و هه ره حهوت نه فه ره نه فه ریکیان
 لی داتووکاندن، دانیشتوو هه کانیان جوئی کرده وه و بریاری کوشتنیان
 دان! ئیدی مه گه ره هه ره ئه و خواجه ی سه ده یه که پتر بوو بریاری گوڤ
 گو مبوونی درابوو نه زانیت چ شین و شه پوریک ئه و گوڤه پانه ی داگیر
 کردبوو. چه ند ده ست که وته ژیر چه که کانیا نه وه و چه ندین ده ستیریژی
 تریان به په نا گوئیاندا کرد و دواییش پاشگه زبوونه وه و ئه و کاره
 تا قهت پرووکینه یان له گه لدا کردن، هه ستن، هه ستن.. دانیشتن، دانیشتن..
 هه ستن، دانیشتن، دانیشتن، هه ستن.. و پاش ئه وه ییش له سه ره زگ له نیو
 ئه و گل و خاکه دا دریژیان کردن و به خشکه خشک ده یوایه به و
 زه وییه به رده لانه دا سه رتاسه ری هه وشه که ته ی بکه ن. سه عاتیک،
 دوان، دوان و نیو.. هه تا به ره به یان ئه و که شه گوڤه کبیره دریژه ی
 کیشا، هه بوو ده گریا، ده ینالاند، ده ینه راند، ده ییوراند، ده یقرووسکاند،
 هه بوو دوو چاری هیستیریایه کی توندوتیژ ببوو، حیلکه و قریووه ی
 پیکه نینی ده گه یشته ته شقایب ئاسمانی بی جریووه ی ئه و شه وه،
 هه بوو له ئیمان و باوه ری هه رگیز له رووخان نه هاتوو ی خو ی

چاوپۆشۈپ دەکرد و تىزى ئەشكەوتى زارى نەفرەتى بۇ پىرۆزىيەكانى دىئا دەنارد. دواى ئەو پەتپەتییەى بە سەرىاندا ھىنان، وپوكاس و نىوہەرگ ببوون و سەربازەكانىش ئەبلەق و ھەندىجارىش خەنى، لە سادىتییەكەى خۆياندا غەرق ببوون. بسكەبسكى چاویان دەھات، ئاسایی بوو بەو دۆخەى بۇ ئەوان ھىتابوویانە كایەوہ تىروپىر لە قاقای پىكەنىن بدن و ئاساییش بوو كاتى وتیان: ھەمووتان راكەن، راكەن، خىرا، ھەر يەكە و پرواتە ژوورى، دۆشەگەلەيەك، ياخود پەتوویەك پتر نەھىتتە دەرەوہ..دەى، دەى...كە گەرانەوہ، وتیان ھەر لەو جىگایەدا بخەون. نەيزانى بەتانییەكە بە خۆیدا بدات، يان بىخاتە ژىرى؟ گىرنگ ئەوہ بوو ئەو يەك دوو سەعاتەى سەرەتای كالبوونەوہى نووتەكىى و جەوقووتییەكە پشووویەك بدات و ھەرچى چۆنىك بووہ بە زەبرى شەكەتى و سلەمىنەوہ و تۆقین لەو مۆتەكە كرئتە خەوى لى بکەوئت. لەگەل خۆركەوتندا بە تۆپزىى لە خەو راپەرئىران، ئەوانەيان نەبىنىیەوہ كە بە ئەركى ھەلكۆلین و دەرھىنانى كاشىیەكانەوہ سەرقال ببوون. لە نىوانياندا رەوى بوونەوہ و نەمابوون. ھەر لەو شەوہ بەدواوہ، ھەموو بىرکردنەوہيەك لە بارەى ھەلاتن و سەرلەنوئ لە دایكبوونەوہيان بۇ يەكجاریى لەبارچوو!

ئىدى لە چاوەنۆرپیدا خەون ببووہ پىشەى سەعاتە ئەستەمەكانى و درى بە ئاگایى و نائاگایىكەى دابوو. خو دانەدەست سەرنوئىشت و ھەلكردن لەو ئەفسانەسەرايەى سەردەمانىك جىگای ھەدادانى كاروانچىى و چارەويیە داھىزراوہ شەكەتەكان بوو، تابلىى دىرىن و دارزاو و ترسناك بوو. ساپىتەكانى، دیوارەكانى، تاقەكانى، دەتگوت

گیانیکی گه‌روگول و که‌رواویی و قورماویی ئاوقایان بووه. نه ده‌نگی ده‌گه‌یشته که‌س و دیوی ده‌ره‌وه، نه ده‌ستیشی پی دریژ ده‌کرا و ده‌یتوانی له‌و دیوه‌زمه‌ توقینه‌ره خو‌و پارسکینیت. ئیتر هه‌موو ئانوساتیک فره‌ خواسایی بوو رووداو و پیشهاتیک به‌ینه به‌رده‌می و له‌ ریگه‌ ئه‌سته‌مه‌که‌یدا بیکه‌نه‌ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی ئه‌سته‌متر و هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌ بو‌ ده‌روونی. ئیواران به‌ تابه‌تی ئه‌گه‌ر گه‌ره‌کیان بوایه‌ گۆلمه‌زیک بسازینن، بلاویان ده‌کرده‌وه، له‌ هه‌موویشیان پتر کورته‌بالاکه‌ راپده‌گه‌یاند: په‌لامار و هیزشی ئاسمانیه، خیرا شیوه‌که‌تان ته‌واوکه‌ن، ئه‌له‌تریک ده‌کوژیته‌وه!..ئهم له‌وه‌ دلنیا بوو ئه‌له‌تریکی کاروانسه‌راکه‌ به‌ هیچ شوینیکی دیکه‌وه وابه‌سته‌ نییه، به‌لکو سه‌ربه‌خۆیه‌ و هیچی دی. به‌لام چار نه‌بوو ده‌ستوبردی ده‌کرد و ئه‌وانی دیشی ده‌بینیی چون به‌له‌ز و بی جویینیکی ته‌واو خواردنه‌که‌یان ئاودیو ده‌کرد و خویان بو‌ شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌چاوی دریژ کۆده‌کرده‌وه و ده‌چوونه‌ سه‌ر جی و بالینگه‌کان و هه‌له‌ترووشکان. ترس و له‌رز و زهنده‌ق چوونی لی‌ ده‌رده‌که‌وت و ده‌یزانی هه‌ر یه‌که‌ و بیر له‌ خۆی ده‌کاته‌وه. خاترجه‌م بوو ئهم هیزشه‌یش وه‌کو ئه‌وانی دی بو‌ سه‌ر ئه‌مانه‌ و: ئاخۆ ئهم ئیواره‌یه کی ده‌که‌ویتته‌ ته‌له‌وه‌؟..ئاوای به‌ خۆی ده‌وت و ئیدی دل‌ه‌راوکه‌یه‌کی بیسه‌روبه‌ر ده‌یورووژاند. چاکترین شت که‌ پیی هه‌له‌ده‌ستا، بیداریی له‌ میشک و چاو و ئه‌ندیشه‌ی داده‌مالیی و به‌تانییه‌که‌ی له‌خۆوه‌ ده‌ئالاند. زۆر جار هه‌ستی ده‌کرد هه‌موو قه‌واره‌ی بووه‌ته‌ پییه‌کی زامدار و پیچراو..خه‌و، هه‌رچه‌نده‌ به‌ نارچه‌تی و بیه‌ه‌دادانییه‌وه‌ ده‌نوست، ببووه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌ربازبوون و تاراده‌یه‌کیش ده‌یتوانی تیایدا قورتمی

لە چرنووکی مۆتەكەى دیوار و میچ و داد و فیغانەکانی دەرەوہ و لە تاریکی بیپەرەى بارودۆخ و كەشەكە راپسکینیت. بیگومان ئەمەیش خۆی لە خۆیدا تووش بوونەوہیەك بوو، چونكە خەونەکانی دووبارە دەبوونەوہ بە مۆتەكە و قورقورپاگەیان دەگرتەوہ. دەبوايە بۆ چنگگیرکردن لە بیداریی، سەنگین، سەنگینتر، پەلەفرتی بکات. لەنیوانی خەو و کیشکدا تاسابوو. هەموو بیرکردنەوہکانی ببوونە نەخشی سەر ئاو و بەردیك، خشپەيەك، هەلکردنی شنەبایەك، جی لەقى دەکرد، شلووی دەبوو و تاریکایی بەگژدا دەهات. ئەو شەوہ جیرەى سامناکی دەرگاکی شەباقەيەکی مەزنی خستە سەرپیەوہ و تەزوویەکی دیوانە و بەتینیشی بە سەرتاپایدا پەوانە کرد. لایتیکی دەستی و چەند تاپۆیەکی سرتە سرت کەر، هاتنە سەرسەریان و لولەى تەنگەکانیشیان سایەى دلرەقییان بە سەریاندا دا. دەنگیکی قەبە و بە فرمان ئاوس شیتاندى: کەس نەبزوی، هەموو بیئەنگ دانیشن!.. بیگومان نەك هەر نووزەیشی لیوہ دەرئەهات، بەلكە کەر و لال چینچکەیان لی کرد. زۆربەى جار ئەو بارە شلووق و مووچرکاویبە دەستی بە سەردا دەگرتن و شەونخوونییەکی زالمیان پی دەبەخشیین. گوئیستی شین و شەپۆری دلەکانی تەنیشتی بوو، دەیان پرسیاری ماقوول و ناماقوولیش وەکو تیسکەى تەفەنگ بە میشکیدا ختوورەیان کرد و دواى دارشتنیان لەلای خۆیدا، لییان پاشکەز بووہوہ. لەپریکا کورتەبالاکە هاتە ژوورەوہ و لەو سەرەوہ لییدا بۆ ئەو سەرى هۆلەكە و چەندینی لی بە شەوارە خستن. یەکیك، گەرای ترس لە دەروونیدا هەلہاتبوو دەتگوت شەقشەقەى دەستی زارۆلیکی مزیر و هاروہاجە و بی وەستان رادەوہشا. بە سەریدا

نه راندى و چووه دهري، ئهوانى ديش كه به دوويدا هاتبوونه ژوورى به دوويدا وه دهركه وتن. هه موو چاويان به كلۆمى دهركا كه وه ئالا و تييرامان. شلپ و هورپك به رزبووه وه. به وه دهچوو «مام برايهم» له ئاوى ئه ستيلاه كه هه لبيكيشن. گويي ليوو، له ئاوه كه دهريان هينايه وه و ئينجا هاوار و داد و بيداد به رزبووه وه. كۆمه له ميليك پيكه وه كه وتنه قرته قرت و خرانه سه ر پى. شريخه و ربه كان هه لچوون، پاش ماوه يه كي كورت هه ر قونداخه تفهنگ بوو دهكيشرا به شانوپيل و سه روپوته لاک و ئازاي گيانى و ناله و كرووزه كرووزى تا دههات زيادى ده كرد و نووزه و فريادى له مديو دهركا داخراوه كه يشه وه ده بيسترا و ئازاريكى گه وره و كه لينيكى له ويش گه وره تى به ويژدان ده به خشى. پاش نيو سه عات خو داکروژتن و له حيرس و بى ده سه لاتييدا كه فچه راندى، شهوى بى سرته بووه په ناگاي داهيزرانه بيداره كه ي و بيداريى ئه ميشى له خو له ميشى ئاراميه كي بيتام و هردا. روژى پاشتر، چاوه كانى بوونه ره وه ندى ناو هو له كه، دو زيبه وه، له وى له سه ر جيگا كه ي چنچو كى لى دابوو، لى نزيك كه وته وه، «مام برايهم» ي كويره وه ر و به ده بخت سه رتاپاي له خه ره ك هه لكيشرا بوو. ره فيسكه ي خو ينى ده لاندبوو، لاجانگى قرنجابوو. كه زورى پيدا گرت و له سه ر سو راخ رو يشت، نيگايه كي خلو وپانى ماندوو يتيى هه لبري و به گه روويه كي هه نسك چنگ لى گير كردو وه وه هاته دوان: ته ميبيان كردم، نازانم چو ن چاويان لى ببوو!.. قسه كه ي پى ته واو نه كراو، بينيكى هه لكيشا و چه ناگه ره قه له و دريژكوله كه ي خسته سه ر سینه پر هه نو كه ي و كول گرتى. يه كيك له گوشه ي چه پى هو له كه وه تابيري له حه په سانى هه مو وان كرد و وتى: چيان

دیتبوو؟.. وەكو ئەو هی نیوهی گیانی کیشرابی، بە هیواشیی سهریکی
 بڵند کردەو، درکی بە قولپەهی دلّی کرد و چاوهکانیشی جهستهی
 ئازاری ناوهویان پروت دەکردهو، له جاران کزتر و بیمهیلتر وتی:
 نهزانی له کوپوه منیان دیتبوو.. ئەشک دیسان مه‌ودای نه‌دا چیدی
 بلیت و هه‌موو شته‌ پرواله‌ت گرتووکانی تریشی سهرییه‌وه. ناکاو
 دوینی نیوه‌رۆ که‌وته نیو بۆسه‌ی بیریه‌وه و زیندوو بووه‌وه. هه‌ر
 ته‌نها وتی وازم لی بینن، مه‌مدن به‌ قه‌لبه‌یه‌کدا، که‌چی ئوخزنیکی
 له‌ سیه‌یه‌لاکی هه‌موویاندا که‌وتبووه‌ باله‌فری و به‌ خودسه‌ری
 هه‌لیانساند، «مه‌حمود ساندۆکان» ده‌رویش عه‌بدوللایه‌کی تر بوو به
 ده‌نگه‌ فریووده‌ره‌که‌ی خسته‌یه‌ هه‌له‌که‌ سه‌ما، سه‌مایه‌کی دلنه‌واکه‌ری
 سه‌رزینده‌ و بیوینه‌ی ئەوتۆ که‌ گۆمی شادییه‌کی کاتیی شله‌قاند و
 چهند ساتیک چه‌شنی زاروزیچ به‌ده‌م قانه‌قدیله‌ی پیکه‌نینه‌وه ته‌لبه‌ند
 و دیواره‌کانیان بیرچوووه‌وه.

پاش بیئومید بوون له‌ سه‌رکه‌وتن و نزمبوونه‌وه‌ی رێژه‌ی هه‌ولدانه‌کانی
 پزگار بوون بۆ سفر له‌و شووره‌ قایم و مه‌حال ئاسایه‌، ئیدی هیدی
 هیدی که‌وته بوته‌ی دامرکانه‌وه‌ و خۆدانه‌ده‌ست چاوه‌روانییه‌کی له
 براننه‌هاتوو و سه‌ره‌نجامیش نادیار! به‌شبه‌حالی خۆی گه‌لیک بیر
 له‌ کات و شوین ده‌کرده‌وه، ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌وه‌ی ده‌دایه‌ به‌ر ئاوینه‌ی
 به‌راووردکردن و ده‌گه‌یشه‌ ئه‌و ئاکامه‌ی هیچ جوداوازییه‌کی به‌دی
 نه‌ده‌کرد. له‌و خاله‌ زه‌مه‌نییه‌دا گه‌یشه‌ سه‌ر ترۆپکی ئه‌و برۆایه‌ی
 ئاوها بئاخفیت: سه‌رچلییه‌ک له‌م جیگا به‌ هیچ شوینیکی نه‌ته‌نراوه‌دا
 ژیان له‌ مه‌ترسییه‌کی پتره‌وه‌ ده‌ئالیینیت، وه‌كو ئەو هی زه‌رده‌ به‌

ئاسۆی دهر بازبوون رهوابیینیت! هیچ سه رچلییه ک شایانی ئه وه نییه مرو گوزهرانی خوئی پی مفت بکات..ئهوسا دوای تیفکریین و وچانیک ئاوا بهردهوامیی به ئاخاوتنه کهی دا: پیویسته سه رچلیی به هیووری و بهرگرییه کهی خوومه وه نه کهم و وزهیه کی نوئی و ئاسۆیه کی له کاتبه دهری پیبهبه خشم..که چی یه که وراست دژی خوئی هاته وه گو: به لام که مروف له پیناوی رههایی خویدا کوشش دهکات و گرنگترین سه رمایه ی خوئی بهخت دهکات ئه و کاته پیروتره!.. هاوکات له خوئی پرسیی: کام رههایی؟ ئه وه ی دهریی شووره که؟.. ئینجا دوای بیرکردنه وه و درکیکی تیژ خوئی له وه دلنیا کرده وه که: ئه ی ئه گهر نسکۆیه کی دی بیت، ئایا ئه وه دههینن دهستبهرداری ئه و تاقه سه رمایه یه بیت و له کیسی بهدیت؟ ئه ی ئایا سه ره پۆیییه کی ئاوا ناهاوسه نگ شایسته ی سه ره نجامیکی چاوه روان کراوی وایه؟ ئه مانه و گه لیک شتی دیکه ییش سو راخی ئه و میشه که بوون که نازانی بو ههستی ده کرد پینداویستی به وه هه یه له هه سان، یان زاخاو بدریته وه هه تا بهرگه ی ئه و چه قبه ستووی و شهخته به ندییه بگریت که له وانیه تا ماوه یه کی نادیار له راستیی جیهان به دوور رایبگری! چونکه وای لیکه دایه وه دوو چاری ئه منیژیایه کی قوول بوویت. نه که هه ر پرسیری ئه م، رهنگه زۆربه روو اوووی خو و یه کدییا ن ده کرده وه و له سانیدا دهسته و سان ده بوون. له گه ل ئه وه ی شدا له پنتیکی ئه سته م و دژواردا یه کیان ده گرته وه و هه میشه به ئیترانی دهوت: جا کی ده توانی ئه م قه لا سه خته بیری؟ له و باوه ردهام به رهنگاریی کردن به ره له سستی هه موو نه تره یه ک دهکات و دهیبه زینئی! ئه وه ی ده چپته ئه و دیو.. دهویست بلئی.. له شه وگاری مندالدان و ویلداشی چاره نووس هه له ته

دەبىت و كىشى خۆى دەستەبەر دەكاتەو، بەلام زۆر باوهرى بەم گوزارە پەندئامىزە نەبوو، بۆيە زۆر درەنگى نەكردبوو، بىدەنگ بوو، چىدى خۆى نەدواند. ھەلبۇزاردنەوھى كونچ و جوغزى ئوقرە باشتىن گەمەى دووبارە بووۋە بوو. چاۋەدوويىش گەورەترىن بازىنەى بىرکردنەو بوو، نەيدەزانىى سەرنوئىشت چىدىكەى لە ھەگبەكەى خۆى ناوہ بۆى، چ رەشايىكەى لە پۇژگارە داھاتوۋەكان پفاندوۋە و بە بەرات بۆى ھەلگرتوۋە؟ نۆ مانگى رەبەق بوو لە وردترىن شتى شارستانىتىى دوورەچاۋ بوو. ئازارىش وىنەى دراۋىكى بىروو وابوو گىرفانە گەندە موويىنەكانى رۇحى دەقورساند و ژاۋەى دەكردن لە گومانىكى بالادەست و شكىنەرى ھەموو بىرکردنەوھىكەى پۇزەتتىق! ئامادە بوو بە پلىشاندەوھى خۆى سەراپاى تەمەنى بكات بە چەقى بەرگرى كردنى لە دوورىى و ناھەموارىى بارودۇخ. نۆ مانگ، نۆ پۇژ، نۆ سەعات، نۆ خولەك، نۆ چركە، ھەموو ژيانى لەم مەدار و چىۋەيەدا دەخولتتەو، وەكو ئەوھى ھىشتا لە دايك نەبوويىت، يان ھىشتا تام و چىژى پاستەقىنەى ژيانى نەكردبى! ئاخۇ كەى بە يەكجارىى لەو مەدارە نەفرەتتەى دەترازىت و لانىكەم كاتىيانە لە نىگای ئەو مەرگە رادەپسكىت كە چاۋى تىبىريوۋە و زەمەن بۆ لە ئامىزنانى واتايەكى رەندتر و دلئىكى مېھرەبانترى دەبىت؟

ئەو پۇژە، پۇژىكى لەوانى تر ساكارتر بوو، تاقە جىاوازيىك ھەر سەرما و قارسىيە لە رادەبەدەرەكەى بوو. پىش سەرژمىرىى، ھاتوچۆيەكى سەيرى قەرەوولەكانى درك پىكرد. ھەستىكى غەوارە و پمۇك ئاسمانى ناوہوھى دەستەبەركرد. پتر ھزرى بەو مەزەندەيەو

قالبوو كه: رهنگه دهسته يه كي ديكه بهينن!.. به لام وا نه كه وتوه، هاتنه لايان و نيوي چوارده كه سيان خوينده وه. پييان راگه ياندين كه پيوسته بچنه هولي ژماره دوو، دستوبرد خاويني بگه نه وه و شتومهك و سپياله كانيانى بو بگويزنه وه و بارگه ي تيدا بخه ن. ئەوسا بو سه رژميري چوون و جاريكي تریش ههستي به وه كرده وه له ميگه ليكدايه و كه وتوه ته نيو دوو شوانى بيشه رم و بيئابرووه وه، ته نها سهريان له ژماردن و پاسكردن دهرده چي و هيجي تر. به لام ئەو ساتانه ي دهگه يشته پوپه ي ئازارى به ژاريي تيرامان و سووكايه تي پيكرنه كان، ئەو هه لسوكه وته ي «مهحمود ساندوكان» ي وه بيير دههاته وه، ئەو روزه ي كورپيژگه جحيله كه ي چيشته خانه كه ي بيني و چاوه كانى كزبوونه وه و سيماي گرژ و مون هه لگه را، هه تا راده ي نوقاندين چاوه كانى داخست و به بيئه وه ي ئەم كتوپر، ته نانه ت به قه د گه رديله يه كيش چاوه روانى ئەو شته بكات كه دهيلي، وتي: «خوسسه مه خون، حه ق گشتتان سه ندمه له م مه جووسانه!».. كه مه غزاي ئەو وشانه سه داين له هزرى دايه وه، دهروونى هيديه ك سازگار بووه وه و هه دادانى تيگه رايه وه. هه رچه نده كاتيبانه يش بوو، به لام بيشك كه لكى بزه يه كي دريژخايه ني هه بوو. ئەوده مه ي سه رژميرييه كه ته واو بوو، ليپرسراو پووي ده مي تينان و وتي: كومه له ي هولي دوو بچنه وه شويني خويان.. ئەمانيش پوويان كرده شوينه كانى خويان و قه ده ريك خه ريكي سازكرنه وه ي بوون، كابرا له پريكدا هاته ژووره وه و وتي: خيرا خوتان ته يارى رويشتن بگه ن!.. ئەو بگره و به رديه به شيويه ك پووياندا ئەميان خسته باريكي زور دژوار و سه خته وه. نه يتوانى پيناسه يه كي ئەو وه خته هه لبزركاوه بكات! چي پوويداوه؟

چى پوودەدات؟ ئەمجارە بۆ كۆي دەبرين، ئاراستەي ئەم ئامادەبوونە پووە و كوئندەري دەروات؟ تۆ بليى هەتا سەر چارەنووس هەر پوو لە ناديار بيت؟ ئەو كاتە گرنگ ئەوە بوو ملكەچى فەرمان بيت و چى بەسەر ئەسكورددا سەپنرا بەئەنجامى بگەيەنيت. بى گيروگرفت، بەلام بە بەرپاگردنى نەختىك هەراھەرا تەياربوون و پيش كەوتن. لەبەر ئەو دەرگايەي سەدانجار و پتريش بيري لەوە كردبوووە: ئەگەر يەكيك بەدووى خويدا جيى بهيليت، نەك هەر ئاسوودەيە، بەلكە سەرلەنوئى ژيان دەستپيدەكاتەو و وئيشناچى جاريكى تر لىي ببزركيتەوہ!.. بيگومان ئەگەر ئەوە دواھەمين قەلاي دنيايش بيت كە دەييينيت! پشكين دووبارە دەستى پيكردەو و هەنديك پەرە يادداشتى رنووسكراوى پى گيرا و دەستبەجى زيوال زيوال كرا. دلنەوايى خوى بەوە دايەوە كە: لە پووپەرەكاندا دەتوانن بيت و وشەكان پەرەگەندە بگەن، وەلى لە يادگا و ئاوەزما نەمر دەمىننەوہ.. دواي ئەوەي دەرگاگەيان بەدووى خوياندا بەجيھيشت و لەنيو پاسە كەسكە تۆخەكەدا جيگيربوون، بەبيئەوەي برۆا هيشتاكە لەناخيدا جيگير بوويت، گەرپايەوە بۆ بە هەشتى ونبوو، بۆ «ئوردووگاي زوباھەن»ى شارۆچكەي كەرەج، هەرۆەكو نيوى دەبرد، مۆجيزەيەك بوو ميشك بە سانايى قبوولى نەدەكرد. هەر دەتگوت پسوولەي لىبووردنى لە دۆزەخ پىدراو و پوو پىچەوانەكەي هەركوئىەك بيت بەرەو ئەوي كەوتوو تەري و پاسەكەيش بە گرە گر مارسليزى كۆمۆنەي خەوي لە سەرانسەري رىگاگەدا بۆ دەژەند و نوقى خەويكى قورستري دەكرد.

له ویدیوی دهروازه که وه به ئەزمونیکی بالاتره وه گرنگی ههردوو دیوی شتهکانی بۆ بهرجهسته دهییت. له ویدیوا چ جور شتیک پوودهات؟ نیازی وابوو ئاژاوهی دوور و بیسه روبه ری دیوی ناوه وهی بخاته پروو و ئەو ئاشکراکارییهش بیته به شیک له خۆتاقیکردنه وه و بهر دییدهکانی به نیت. پاش ئەو کوله مه رگی و کلۆلییه ئیتر پیی له سه ر تاقه شتیک داده گرت! ریشی به دراو، قژی ئالۆز و بلۆز و شوپره وه بوو، تارادهیه ک ریگا پویشتنیشی لی ده بزکا. رامانی بیجگه له غه وغا هیمنه که ی هه موو شتیکی واقیعه که ی خواسایی ده هینایه به ر چاوه کانی. شته به واتا و ره نگه کانی، چونکه بوونیان زه قتر و بهرجهسته تر بوو له نیویاندا نامۆ بوو. چون ئەو چه رمه سه رییه ی ده بوارد و سه لامه ت لیوه ی ده هاته ده ری؟ ئەمیش وه ک ئەوانی دی به ئاسه واری هه ندیک بیماریی و ده روونیکی شه لژاو و نارامه وه گه یشته وه نیو چوارگۆشه که ی یه که م، ریک ئەو شوینه ی لیوه ی دهستی پیکردبوو! ئیتر ده بوو لیکدا لیکدا ته قه لای ئەوه بدات له پاشماوه و شوونی ئەو دوورخرانگه نه فره تییه به ته کیته وه و بره خسیت. زۆر به چاکیی ده زانییت ژماره و پیوه ره کانی وه خت له م جوگرافیا زه به للاحه ی پوژه لاتدا هیچ به هایه کیان به خووه نه گرتوه، ئەو ئاژاوه په رشوبلاوه یشی هه رچه نده له سه ر گیانی گه نده مووینی یادیدا بسره ویته به ته نگه وه نایه ت. به لام ئیسته ره م ئەوه ی لی ئاشکرایه پاشوه خت ده سرپیته وه و بیچه ندوچۆن له پوژگار ه کانی هاتوویشدا نۆستا لژیا ختوکه نادات. ره نگه بیته زایه له یه کی دووری پابردووی هه میشه ئاوه دان، ره نگیشه ئەو یاده ی به یادگاریی زۆر و زه وه ند پرزۆل پرزۆل بووه ریشه له نیو ره وینه وه و په رت بوون دابکو تیته. پییش

ئەوھى شتەكانىشى لەبارچەن لە ھەلدىرى ھەپروون بە ھەپروونى ناخى خۆيدا گردىان دەكاتەوھ و فشارىكى بىپايانىان دەخاتە سەر، لە خالىكى ھەستەوھردا پەنگيان پى دەخواتەوھ و مۆليان دەدات، پەيى بەوھ نابات بۆچى ناتوانىت ھاودەمىك بدۆزىتەوھ و بىكات بە رىژگەيەكى خۆشەرھوت و لەسايەيدا وھك دەردەدل ھالانبرىژىت؟ جاروبار بىر دەبىتە تاقە ئاوال و كۆلمەكانىشى دەبنە دىبەرىكى مېھرەبان و چەندەھا قافلەى ئاويى لە ئامىز دەگرن. كە ئەو قافلە ئاويىانە شتەكان ھەلدەچووئىنى، پچەى گەورەبوون دەگرىت و دوئىنى بەجى دەھىلىت. تادىت نھىنى شتەكانى لىلتر دەبىت، ئەگەرچى وئىنەى كاملىك ھەلسوكەوتى لە گەلدا دەكرى، بەلام ھەمىشە وئىنەى مندالىك لە خۆى رادەمىنى. پىاو، مندال..مندال، پىاو...جەزەبە بە رۆحى دەگەيەنن. دەزانى ئىستا ئىدى بى ئەملاوئەولا لە يادگەى يەكىدا حەتمەن بووھ بە بىرەوھرىيەكى گەش و خۆشەويستىكى بە نەمرىي گەمارۆدراو. چەند دلشادى ئاووردانەوھىيەكى خىرابوو، ئاووردانەوھىيەك بوارى بدات جارىكى تر مەشخەلان و قەفە دووكەلى چرى سووتانى بەفەرچوووى گازى شارە دوورەكەى ببىنئىتەوھ كە رەنگى ھەر بە رەنگى ھەتاوى شەكەتى ئىوارەى رۆژە مەلوولەكان دەچوو. دەرزى ئازنەكانى بىدارىيى يادى چاوه گلكر دووھكانى ھەراسان دەكەن. خەو، چاوهكانى وىكدىنئىتەوھ، بەلام ماندوئىتئىيەكەى دەستەمۆ ناكات، برىنە سەرتاپاگىرەكانى ناوھوھشى كزرناكاتەوھوخۆى بەبرىنپىچى ئەستوورى تارىكايى ئابلووقە دەدات، بە خۆى دەلى: بەيانى دەبى زوو لە خەو ھەلسم!..دەبى چەند جارىك دووبارەى بكاتەوھ بۆ ئەوھى لە يادنامەكەى، لە سەعاتە بايولۆژىيەكەيدا تۆماربىت..ئىدى وھختى

وهشانندی بیره وه رییه کان هاتوو و دهبی به پروپه ره کان بیان سپیری! جاریکی تریش دووباره ی دهکاته وه ههتا بیکاته ئەلقه پیزی دهر وازه ی یاد، به لام له ناخه وه له قاقای پیکه نینیکی بیزراوانه دهدات، هه رچه ند ده زانیت که گه لای زور شت که وتوو نه ته بهر گه لاریزانی بیرچوونه وه و هه لوه رین، که چی خوی له خالیکی گه لی گرنگ به ئاگا ده هینیتته وه و ده لیت: پیوستیش ناکات سه ره له بهری په راویک بکه م به گرتوو خانه ی یادوه رییه که له که بووه کان، هه ر هینده به سه قه واره ی خومم بو ته رخان کردوو، له ویدا شته کان مۆرکی رابردوو یان به هه ردوو دیوه که یه وه وهر گرتوو، گه رچی ته نها یه کدیوی هه یه، دیویک، تالو پیایدا گوزهر دهکات و ده مکات به جه سته یه ک ته نها و ته نها به زراویکی تابلایی زه به للاح بچیت و هیچی دی..

که ده گه پیتته وه بو «ئوردوو گای زوبا هه ن» ی شاروچکه ی «که ره ج»، نامه یه ک چاوه رپی دهکات. نامه یه ک، هه موو هاوکیشه کان ده گوریت و ناهیلیت جاریکی تر سل له نائومیدی بکاته وه، نامه ی ئەمه کداری مسته فایه، مسته فا گه رمیانی، که له شاری ژنیقه وه سی مانگ بهر له وه بوی ناردوو و نه گه یشتوته دهستی. به لام دهبی ته نها و ته نها له ریگای «شیخ کامیل» وه زانیبیتی.. «شه مال» هه ر ده موده ست ده داتتی. له هۆله بیتانو پۆکه دا زور لی وردده بیتته وه، وه کو ئەوه ی ناوساجی ناو تاوه یه ک ئەمدیو ئەدیو بکات، چه ندین جار ئەمدیو ئەودیوی دهکات، چه ند جاریک تیبینی سه ر زهرفی نامه که، که میرووله ئاسا به خه تیکی شکسته نووسراوه تا له و پروبه ره که مه جیگای ببیتته وه، ده خوینیتته وه که ئاوا ده ست پیده کات: ئاقا نیهاد،

سەلام. من بۆ ماوەیەکی کەم ھاتومەتەوہ ئیڑە، بۆیە نازانم دەتبینم، یان نا، ئەگەر ئەم نامەییەت ھەتا دەروژی تر بە دەست گەشت، ئەوا بەم ژمارە تەلەفۆنە پەیوەندیم پێوە بکە، تۆ لە ھەر کویەک بیت من بۆ سەردانییت دیم، چونکە لێرە پێیان وتم تۆ بۆ ئوردووگایەکی دوور دوورخراویتەوہ و ناوی ئوردووگاکەیشیان پێ نەوتم تا بۆ لات بێم، بەھەر حال ئەگەر نەتوانی ئەوا بۆ ریکەوتیکی تر یەکتربینین دادەنێن، ئەگەر ریکەوتیکی تر ریک بکەوێت و بەر لە لەدایکبوونی لەباری نەبەن. چونکە وەکو چۆن ئاقا موستەفا دەناسم و باسی تۆیشی بۆم کردووہ، زۆر حەز دەکەم تۆیش بناسم، بەلام ھەرچی چۆنیک بیت مشووری ئەوہم خواردووہ پارەکە ی موستەفات بگاتە دەست، بۆیە لای ئاقای «جەوادى نوسرەتیی» دامناوہ، خەمت نەبێ، ئاقای نوسرەتیی باوکمە و باسی تۆیشم بۆ کردووہ و نووسینگەى کۆمپانیاکەى لە مەیدانى شاعەببەبەسییە لە تاران و ئەمەیش ئادریس و تەلەفۆنەکە یەتی... ئیتر بە ئومیدی دیدار- ھومايۆن نوسرەتیی. دلخۆشییەکی کال دايدەگرئ و بە پەلە زەرفەکە ھەلدەپچرئ و یەکسەر دەستخەتە جوانەکەى مستەفا چاوەکانى سەرابالوو ھەلدەگێرن و ئەوہى زۆر دلشادی دەکات و رۆشنایی دەخاتە ئەو تاریکییەى ئەم ھەموو ماوەیە لە دەروونیدا چێنراوہ، ئەم وشانەن: نیھاد گیان سلّو و خۆشەویستییەکی زۆر زۆر، بمبوورە درەنگ زانییم گەیشتوویتەتە ئەوئ، بەلام گرنگ ئەوہیە کە زانییم. ئەگەرچی من خۆم ھەمووی نۆ مانگە توانیووہ لە پاکستانەوہ و لە رێگای یوو ئینەوہ بگەمە ئیڑە، بەلام بەخشینى ئیقامە لەم ولاتە زۆر لە زەحمەت زەحمەتترە، سەرباری ئەوہیش من ھەر لە خەمى تۆدام، ئەگەرچی ھیشتا

زمان فير نه بوومه، به لام له ريگاي ئه و براده رانه ي بايي خويان
 زمان ده زانن، سه رداني لايه نه په يوه نديداره كانم كردوو بؤ ئه وه ي
 داوه تنامه ت بؤ بكم، ده زانم وهك مه حال وايه، به لام زاريكه و فريي
 ده دم، گرتي گرتي، نه شيگرت خو هيچ زهره رمان نه كردوو. خو
 ئه گه ر پيشم نه كرئ ئه وا هيچ نه بي هه وليكه و دراوه و ئه و ريگايه م
 تاقيكردوته وه، به لام هيچ هيچ خه مت نه بي، چونكه مشوري ئه وه م
 خواردوو ئه گه ر هه ر هيچشم پينه كرئ، ئه وا قه ت ناھيلا م بي
 پاره بيت، ئيستا به و براده ره ئيرانيه دا پينجسه د فرانكم ته نها بؤ
 مه سرف بؤ نار دوويت، هه ر به ده ستت گه يشت نامه م بؤ بنووسه و
 ئاگادارم بكه ره وه، بؤ ئه وه ي ئاگامان له يه ك بيت و ليك دانه برئين.
 زور شتم پييه ده مه وي بؤ تيان بنووسم، به لام ده مه وي دلئاي ئه وه
 بم ئه م نامه يه ت پنده گات تاكو له هه موو شتيك ئاگادارت بكه مه وه.
 نيهادي ئازين، ده زانم چه ني ئه م خه به رت پيخوش ده بي بويه هه ر
 ده بي به ر له پيگه يشتنيشي ئاگادارت بكه مه وه، ئاخه ر هه ر بؤ نوكته
 دايم هه ميشه پيي ده وتم: كورپه مسته فا..كورپه مسته فا، به خوا تو
 نوك له ده مت ناخووسي..هاهاها...وا خه ريكي (دهنگي پيي ئاو)
 هكه ي (سوه رابي سپه هري) م و هه ركه لي ته وا و بووم وه رگيزانه كه ت
 بؤ ده نيترم هه تاكو راي خو تي له سه ر ده ربري، ئه گه ر بشتوانيت
 به راورد ي بكه يت هه ر زور زور خو شحال ده بم. ئا بيريشم نه چي ت
 ئه و شيعه ري له گو فاري «په يف» ي چاپي له نده ندا بلا وتكر دبو وه واي
 لي كردم قه ناعه تم به وه هه بي كه شيعه ر هيشتا ئوجاغي روونه.
 ئيتر هه روه كو وتم، سه رباري دژواريه كانى ئيره يش هيوادارم بم
 به ئوميد يك بؤ تو، هيواداريشم هه رگيز له نووسين پشت سارد

نەبیتەو، چونکە تاقە سەرزەمینیک رۆی دەربازبونی ئیمەى پێدا تێپەر بیت، نووسینە..ئیتەر تا نامەیهکی تر هەر شاد بە..مستەفا گەرمیانی. ئیتەر سۆز دەیگرئ، فرمیسک دەرگای چاوەکانی دەکەنەو. لە خۆشییدا جار دواى جار دەیخوینتەو، دەلێی ئەفسوونی لیکراو. تیبینی سەر زەرفەکەش دووبارە دەکاتەو، هەست دەکات بازنەکان گەرەتردەبنەو و بەو بازنانە ناچن کاتی خۆی بە بەردی پانکەلە لەسەر رۆوی گۆلاوی مەعدەنەکەى پشت گەرەکەکەیان یەک لەناو یەک دەیهێتانه ئاراو. ئینجا بۆ ساتەوختیک سەوزیەک بەر دیدەى دەتەنى و تاریکی ئاییندەیش نەختیک کالتەر دەبیتەو.

ساتە سەرەتاییهکانی سەرھەلدانی رۆژیکى نوئ هەستیکى سرکی پێدەبەخشن، هەموو شتیک پیمال دەکات و گومراییهکی بیسەروشوین و قیزەوون دەستەبەری دەکات، بە پیچەوانەى بۆچوونەکانی جارنەو دەبوو ئەو دوورکەوتنەو یە جیئلییهکی بی کەوشەنى بە رۆج و جەستەى بێخشیبايه، موخابن خەمیکى سەرۆمى بۆ بەجیهیشت و ئەو تولازییهیشی زەوت کرد کە لە سالەکان شارەدبوویەو و پاراستبووی! لە چوارچێوەى ئەو رۆژەیشدا ژيانى وەکو شاخیک دەبینى وەرزهکان لە توانایاندا نییه رەنگوڕووی پى بێخشن، سیلاو و هەرەسەکانی زەمەن دەبنە گەواھیدەرى. رۆخسارى دووپاتەیهکی ییواری ئەو نان و ماست و چایە ناییت کە لەژێر رەشمالیکى بنارەکەى دەرخواردی درا! هیندە بەو جۆرە دەیبینی وازی ئەوہى تیدا دەرخووشى بیگۆریت ، بۆ هەتاهەتایە ئەگەر لوا، ئەگەر ژیا و دەربازیشی بوو ئەوا نەھیئت ئەو لیڕەواری موو، ئەو رەشمالە

جیگای خۆی له تانوپۆی هه‌لکردنیدا نه‌کاته‌وه و په‌لوپۆی بۆری به‌هۆیت و بیربچیته‌وه. بۆ دوورکه‌وتنه‌وه و به‌جیه‌ه‌شتنی ئیره‌ه‌یش، ده‌بی قه‌مته‌ر بخاته‌ لمۆزی هه‌موو ریزپه‌ری و بيماریه‌ کرمیوونه‌كان. ده‌بی ده‌ربه‌ستی ئه‌و شتانه‌ نه‌یه‌ت که هه‌مبه‌ری شه‌قلی قۆرت و ته‌گه‌ره‌ ده‌گرن. له‌مه‌ودوا پێویسته‌ ئه‌و هاوکیشه‌یه‌ پێچه‌وانه‌ بکاته‌وه که لۆژیکی ده‌خاته‌ قۆزاخه‌یه‌کی کره‌که‌وه و پێویستیشه‌ دواي ئه‌و هه‌نگاوانه‌ جی گۆرکی به‌ واقع و خه‌یال بکات، چونکه‌ مه‌ودای میان خه‌یال و واقع به‌رته‌سک بووه‌ته‌وه و له‌ هه‌ندێ جیدا هه‌ر نه‌ماوه‌ته‌وه، نایشتوانیت هه‌لاویریان بکاته‌وه. نابێ له‌ خۆ ساخکردنه‌وه سل بکاته‌وه، ده‌بی ببیته‌ هونه‌رمه‌ندی پیشه‌کارانه‌ی ژيانی خۆی و بریاری دروستکردنی تابلۆیه‌کی پانۆرامیانه‌ی ته‌واو نوێکار و جوداواز بدات. نابێ به‌هیلیت ره‌نگه‌ تازه‌ رسکاوه‌كان له‌ چۆرانه‌وه و تکان به‌ فلچه‌کاندا هه‌لبزپکین! ده‌بی ژيانی وه‌کو داستانه‌ شیعرێکی ناوازه‌ رنوس بکات، به‌لام ئه‌مجاره‌ هه‌ر به‌ ته‌نها ئه‌م خۆینه‌ری نه‌بیت. ژيانیک دیوجامه‌ی چیرۆکیکی له‌به‌ر بپۆشیت، بوونیکي تر، بوونیکي له‌م چه‌شنه‌ له‌خۆ بگریت، له‌ زیاده‌رپه‌وییدا ببیته‌ داستانیکی خه‌مامیز و تابۆکان تیایدا ره‌ویینه‌وه، شیرازه‌ی له‌ ده‌ست نه‌داییت و له‌گه‌ل هه‌لکردندا یه‌کانگیر بووبیت و یه‌کی گرتبیته‌وه، ئه‌گینا هیچ مانا و ده‌لاله‌تیکی جوان له‌ ناخدا وه‌ئاگا ناهینیته‌وه، ده‌بی ده‌نگیک بیت په‌ره‌لیلی ده‌نگی خۆی، نه‌ک سه‌دای ده‌نگی ئه‌وانی پێشو، ئه‌و ده‌نگانه‌ی ته‌نها بۆشی و گه‌نده‌لییه‌كان وه‌ئاگا ده‌هیننه‌وه. ئیستا‌کانه‌ ده‌بی له‌ قۆناخی پرد دروستکردندا بگیرسیته‌وه، پرد سه‌ره‌له‌نوێ له‌نیوانی خۆی و هه‌موو شتی‌کدا بسازینیته‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ نیوان خۆی و

خودی خویشیدا پیداگر و ره‌وایه دانه‌یه‌کی پته‌و و روخته بئافرینیتته‌وه. پیداو‌یستییه‌کی گرنگه له‌مه‌ودوا له دنیای هه‌نووک‌ه‌دا هه‌لبکات و یادوه‌رییه به‌رجه‌سته و پیداگره‌کانیش توور‌ه‌لبداته نیو و یلگه‌ی فه‌رامو‌شییه‌وه! چرکه‌ساته‌کان ده‌ماودهم به‌گوئی سه‌رسامییه‌که‌یدا ده‌چرپینن: ئەمه‌ خه‌ونه، یان به‌شیکی که‌می خه‌ونیکی جه‌نجالی ناو ره‌نگه ئاویتته‌بووه‌کانه؟.. وه‌رامی نییه، به‌لام سایی ئازهلکی بورده‌بار ئەم شته ئەسته‌مانه له‌سه‌ر شوسته‌ی چاوه‌دوو‌یییه‌کی به‌کول کاویژ ده‌کاته‌وه. ناچارانه له‌و رومانانه تیده‌فکرئ سألانی پیشوو موتالای ده‌کردن، دوودله، نازانیت ئاخو پاله‌وانی رومانیکه، یاخود ژیان ئودیسه‌یه‌که و هه‌موو که‌سیک ده‌کاته پاله‌وان؟ به‌لام پاله‌وانیکی ناکاغه‌زیبانه‌ی راسته‌قینه.. به‌خوی ده‌لایت: من نه‌مه‌دو‌یست ئەم شتانه بدرکینم، نه‌مه‌دو‌یست ئەم شتانه بلیم که سه‌رانسه‌ر گوزارشت له تاریکی و بیهووده‌یی و نه‌گه‌تیی و کویره‌وه‌ریی و مه‌ینه‌تیی و به‌له‌نگازیی و که‌ساسیی ده‌که‌ن، به‌لام چیکه‌م، دنیا هه‌ر ئەوه‌ی خستوته هه‌گه‌که‌مه‌وه. له‌مه‌ بترازی. وینه‌گه‌لیکی جیاوازی ئەم دنیایه شکنابه‌م، ئەم دنیایه ماریکه، رۆحم له‌ناو ژه‌هره‌که‌یدا مه‌له ده‌کات، له‌و باوه‌ره‌دام هه‌رگیز نابیت به‌شتیکی تر، یانی کاژ فرینادا و گورانکاریی به‌خووه نابینیت، جا خو مار ئەگه‌ر کاژیش فرییدات هه‌ر ماره! بئده‌نگییه‌کی کتوپر بیرکردنه‌وه‌ی ده‌خنکینئ.. ئەو دنیا ریئاله‌ی گوازت‌بوویه‌وه نیو هزر و ئەندیشه‌ی ده‌بی دووباره بیگوازیتته‌وه بو دهره‌وه و جیگای سروشتی خو‌ی بگریته‌وه، بو بینینیشی ئیتر نابیت سه‌یری ناوه‌وه بکات، ده‌نا تارمایی بی خه‌جاله‌تیی ئەم سه‌ره‌اته له‌ودیو داخرانی دهرگاگاندا ده‌مینیتته‌وه، ئەم جوگرافیا زه‌به‌للا‌هی

دنیا ئاوهز تییدا نوستووه و سه‌رشاره له کابووس و جه‌نجالیی، تا له خه‌و‌رابوونی ئاوهز و ره‌وینه‌وه‌ی جه‌نجالییه‌کان، ئاوورپیک ده‌داته‌وه، ئەو مه‌ینه‌تییه به‌دی ده‌کات که ببوو به سزایه‌کی چاوه‌پوان نه‌کراو و نرخیک بو گه‌یشتنی به ره‌های. ئاوورپیک ده‌داته‌وه، ئاوورپیک قسه‌یه‌کی باوکی وه‌بیر دینیته‌وه، زور به ده‌می خوش ده‌هات کاتی ده‌یوت: ئاخ ئە‌گه‌ر بمزانییایه شته‌کان ئاوا ده‌که‌ونه‌وه، ته‌نانه‌ت بیرم له ژنه‌ینانیش نه‌ده‌کرده‌وه. ئاوورپه‌که‌ی پشتگوی ده‌خات و به‌خوی ده‌لیی: له سایه‌ی ئە‌وه‌وه سه‌رنویشتی من به‌قه‌له‌میکی تر نووسراوه، درکستانیکی بیئامانه، من به‌روح ئە‌زموونی شته‌کانم کرد، ئە‌رکی من ئە‌وه بوو شته‌کان تاقیبکه‌مه‌وه، چونکه وامده‌زانی دربازبوون له تاقیکردنه‌وه‌ی شته‌کاندایه، لی ئە‌وه‌تانئ رووبه‌رووی بنه‌ستیکی تر بوومه‌وه، دربازبوون یا ده‌بی له‌ناوه‌وه سه‌ره‌له‌بات، یان بو هه‌میشه بره‌وینته‌وه، چونکه ناکری ته‌کان بو دره‌وه بخۆم و وه‌کو تیرییک وابم بو ئامانجیک نه‌هاویژراییت. ئە‌رکی من به‌رامبه‌ر به‌خۆم ئە‌وه‌بوو، ئیستایش ئیدی په‌یی به‌وه ده‌به‌م که هه‌میشه باریکی پر نه‌هامه‌تی و قه‌ده‌ریکی نادیار ئاراسته‌کان دیاری ده‌که‌ن. به‌لی ئە‌وه ئاراستانه‌ی نه‌فالگره‌وه سیناریۆ نووسیکه بۆمیان بنووسی، نه‌خه‌ونه‌کانیش فیلمیکن نیشانم بدرین. هه‌ر که له‌دایک ده‌بی و ده‌زانی ئیتر هه‌یت، ده‌بیته نیچیری خه‌ونیکی شکارچی، لی بیرت نه‌چی، ئە‌وه‌ی له‌خه‌ون گرنگتره هاتنه‌ دیه‌تی هاتنه‌ دی، له‌م ده‌قه‌رانه‌یشدا، موخابن، هاتنه‌دی خه‌ونه‌کان زور له‌مه‌حاله‌وه نزیکه، یانی هاتنه‌ دییان پیوستیی به‌په‌رجوو هه‌یه، په‌رجوو. تا پانۆرامای ئە‌م ژیانه له‌دره‌وه و ناوه‌وه‌ی ده‌قه‌کان-که ئیمه‌ین- له‌له‌بارچوون بره‌خسینی..

يانی دەبی میناتۆره که ی رابردوو بکوژییت، چونکه ژیانی کردوو به ویلگه یه کی بیسه روبه ر، یانی دەبی ئەو میناتۆره نەمینی بو ئەوهی ژیانی له ویلگه خەسلەتییه که ی خووی دەر بازی بییت. ئەویش مه حاله ئەگەر بییت و داویکی ئەوتوی به دەسته وه نه بییت تا پاشان بتوانی به بی ونبوون لی بیته دهره وه. ئەو داوهیش پیویسته ئاوه ز بو ی فه راهه م بکات. دەبی له وهیش تیفکری چون چاره نووس گۆرانکاری به سه ردا دیت، چون له چاره نووسیکی ناوزه دنه کراوه وه ده یكات به چاره نووسیکی ناوزه دکراو و ده بییت به جمکی خه ونیکی ئەزه لیانه و خووی بو سه فه ریکی تری ناوازه فه راهه م ده کات تا کو بهینیتیه دی.

ئەیلوولی ۱۹۸۶: که ره ج - ئەیلوولی ۱۹۹۱: له ندەن

زنجیره بلاوکراوه‌کانی سالی ۲۰۲۱ ی
وهزارهتی پۆشنییری و لاوان
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی راگه‌یاندن و چاپ و بلاکردنه‌وه‌ی هه‌ولێر

ژ	ناوی کتێب	نوسهر	بابه‌ت	نرخ	لاپه‌ره
۹۱۴	دونیای نه‌فسانه	محهمهد سلیمان عه‌باس	لێکۆڵینه‌وه	۳۰۰۰	۲۳۲
۹۱۵	فهره‌نگی فیه‌واتاکان له‌ زمانێ کوردیدا	محهمهدسالح پیندرۆیی	فهره‌نگ	۳۰۰۰	۱۵۲
۹۱۶	کورته‌ باسیک ده‌رباره‌ی سایکۆلۆژیای گشتی	سه‌ردار نه‌سه‌عد	ده‌روونزانی	۲۰۰۰	۱۰۴
۹۱۷	نامه‌ وه‌ك به‌دواداچوونی بیرورا	عه‌لی مسته‌فا	نامه‌ی نه‌ده‌یی	۲۰۰۰	۱۴۴
۹۱۸	شکسپیر له‌سینه‌مادا	حه‌یدەر عه‌بدولپه‌حمان	سینه‌ما	۳۰۰۰	۱۶۸
۹۱۹	چه‌ند وێستگه‌یه‌ك له‌ میژووی کورد	وه‌رگێت: حه‌مه‌سالح فه‌ره‌ادی	میژوویی	۳۰۰۰	۱۶۸
۹۲۰	رێژمان و زمانه‌وانی ئاسان و زانستی کوردی	مسته‌فا ئیله‌خانیزاده	زمانه‌وانی	۳۰۰۰	۱۵۲
۹۲۱	گۆل و خاك	عه‌لی به‌خته‌وهر	هۆنراوه‌ و چیرۆك بۆ منداڵان	۲۰۰۰	۷۸

زنجیره بلاوکراوه‌کانی سالی ۲۰۲۲

ژ	ناوی کتێب	نوسهر	بابه‌ت	نرخ	لاپه‌ره
۹۲۲	أحمد سالار أيقونة المسرح الكوردي	أ . د . علي محمد هادي	فني	۳۵۰۰	۴۰۰
۹۲۳	فهره‌نگی ره‌ش	عه‌زیزی مه‌لای ره‌ش	فهره‌نگ	۴۰۰۰	۳۸۴
۹۲۴	هه‌نگه‌ بچکۆ له‌که	و: سیروان عوسمان	رۆمان	۴۰۰۰	۳۰۴
۹۲۵	بازنه‌ ئاوییه‌کان	ئه‌ده‌یب ناډر	رۆمان	۴۰۰۰	۲۸۰